

การพัฒนารูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วมของสถาบันการพลศึกษา

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษาคุณวุฒิปบัณฑิต สาขาวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา

ธันวาคม 2559

การพัฒนารูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วมของสถาบันการพลศึกษา

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษาดุขฎีบัณฑิต สาขาวิชาสุศึกษาและพลศึกษา

ชันวาคม 2559

ลิสสิทธีเป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

การพัฒนารูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วมของสถาบันการพลศึกษา

บทคัดย่อ
ของ
ศรัณย์ เจียรระนัย

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษาดุขฎีบัณฑิต สาขาวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา
ธันวาคม 2559

ศรัณย์ เจียรนัย. (2559). การพัฒนารูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วมของสถาบันการพลศึกษา.

ปริญญาโท กศ.ด.(สุขศึกษาและพลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. คณะกรรมการควบคุม: อาจารย์ ดร.พิมพ์

ม่วงศิริธรรม, อาจารย์ ดร.อัศวิน มณีอินทร์

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยและพัฒนาที่มีความมุ่งหมายเพื่อพัฒนารูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วมของสถาบันการพลศึกษา โดยมีความมุ่งหมายเฉพาะเพื่อ 1) ศึกษาสภาพ ปัญหา และความต้องการการบริหารแบบมีส่วนร่วมของสถาบันการพลศึกษา กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้บริหาร และอาจารย์ จำนวน 248 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีค่าความเชื่อมั่น .99 2) สร้างและพัฒนารูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วมของสถาบันการพลศึกษา ด้วยการประชุมสนทนากลุ่มผู้เชี่ยวชาญที่เป็นผู้บริหาร จำนวน 9 คน และ 3) ตรวจสอบรูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วมของสถาบันการพลศึกษา โดยการใช้เทคนิคเดลฟายกับผู้เชี่ยวชาญจำนวน 17 คน และผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 คน สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่ามัธยฐาน และค่าความสอดคล้องภายใน ผลการวิจัยพบว่า

1. สภาพการบริหารแบบมีส่วนร่วมของสถาบันการพลศึกษาในปัจจุบัน โดยรวมพบว่า มีการดำเนินการเป็นส่วนมาก (ร้อยละ 68.24) มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.78$, S.D. = 1.16) และมีความต้องการอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.89$, S.D. = 1.02)

2. ผลการสร้างและพัฒนารูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วมของสถาบันการพลศึกษาพบว่า การบริหารแบบมีส่วนร่วมแบ่งออกเป็น 4 ด้าน ได้แก่ ด้านการสอน ด้านการวิจัย ด้านการบริการวิชาการสังคม และด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม และการบริหารแบบมีส่วนร่วมทั้ง 4 ด้าน มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.87$, S.D. = 0.29) โดยพบว่า ความสอดคล้องของรูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วมของสถาบันการพลศึกษาในด้านจุดมุ่งหมายของรูปแบบ การประเมินผลการบริหารแบบมีส่วนร่วม เงื่อนไขความสำเร็จการบริหารแบบมีส่วนร่วม หลักการของการบริหารแบบมีส่วนร่วม เนื้อหาสาระของรูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วม และหลักการของรูปแบบ มีความสอดคล้องกันในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.92$, S.D. = 0.23)

3. ผลการตรวจสอบรูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วมของสถาบันการพลศึกษา พบว่ามีความเหมาะสมและความเป็นไปได้ในระดับมากที่สุด (Mdn. ตั้งแต่ 3.50 ขึ้นไป) และมีความสอดคล้องกันสูง (IR. = 0.00 and 1.00) เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด โดยมีแผนผังรูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วมของสถาบันการพลศึกษา ซึ่งดำเนินการโดยสำนักยุทธศาสตร์การบริหารแบบมีส่วนร่วม แบ่งออกเป็น 2 มิติ คือ มิติที่ 1 ความสามารถของสำนักยุทธศาสตร์การบริหารแบบมีส่วนร่วม และมิติที่ 2 กระบวนการมีส่วนร่วมในการบริหารราชการของสำนักยุทธศาสตร์การบริหารแบบมีส่วนร่วมอย่างเป็นรูปธรรม

THE DEVELOPMENT OF THE PARTICIPATORY ADMINISTRATION MODEL
AT THE INSTITUTE OF PHYSICAL EDUCATION

Presented in partial fulfillment of the requirements for the
Doctor of Education Degree in Health Education and Physical Education
at Srinakharinwirot University
December 2016

Saran Jiaranai. (2016). The Development of the Participatory Administration Model at the Institute of Physical Education. Dissertation, Ed.D.(Health Education and Physical Education). Bangkok: Graduate School, Srinakharinwirot University. Advisor Committee: Dr.Pimpa Moungsirithum, Dr.Assawin Maneein

This research was a research and development with the aim to develop the participatory administration model at the Institute of Physical Education. With the only aim to; 1) Study of current practice, the problems and the needs for the participatory management at the Institute of Physical Education. The samples was two hundred and forty eight administrators and the lecturers. The instrument was a five point rating scale questionnaire which the researcher constructed and developed, with a realibility of .99. 2) Create and develop the participatory administration model at the Institute of Physical Education by the nine professional experts of the administrators in the focus group. 3) Check the participatory administration model at the Institute of Physical Education by using the delphi technique with the seventeen experts of the administrators and the five experts. The analysis of the research data used the statistical of the percentage, mean, standard deviation, median and interquartile range. The results of the study indicated that:

1.The current practice of the participatory management at the Institute of Physical Education was found that in the overall have taken a lot (68.24 percent) problems were at a moderate level ($\bar{X} = 2.78$, S.D. = 1.16) and needs were at a high level ($\bar{X} = 3.89$, S.D. = 1.02).

2.The creation and development results of the participatory administration model at the Institute of Physical Education were found that the participatory administration consisted of four components: teaching, research, academic services social and cultural. All the aspects of participatory administration were rated at a highest level as well as appropriateness. It was found that the six aspects such as the aim of the model, evaluation of participatory administration, conditions success of participatory management, principle of participatory administration, content of participatory administration and principles of model, there were concentrated at a highest level ($\bar{X} = 4.92$, S.D. = 0.23).

3.The checking result of the participatory administration model at the Institute of Physical Education was found that it was according to specified criteria at a highest level as well as appropriateness and probability (Mdn.up to 3.50) and at a high consistency (IR. = 0.00 and 1.00). With the schematic of the participatory administration model at the Institute of Physical Education was operated by the Office of Strategic Participatory

Administration Cooperative, there were two dimensions; the one-dimensional was capabilities the Office of Strategic Participatory Administration Cooperative and the two-dimensional was processes involved concretely in the administration of the Office of Strategic Participatory Administration Cooperative.

ปริญญานิพนธ์
เรื่อง
การพัฒนารูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วม
ของสถาบันการพลศึกษา
ของ
ศรัณย์ เจียรน้อย

ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษาดุขฎิบัณฑิต สาขาวิชาสุศึกษาและพลศึกษา
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ นายแพทย์จักรชัย เอกปัญญาสกุล)
วันที่ เดือน ธันวาคม พ.ศ. 2559

อาจารย์ที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์

คณะกรรมการสอบปากเปล่า

..... ที่ปรึกษาหลัก
(อาจารย์ ดร.พิมพา ม่วงศิริธรรม)

..... ประธาน
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วัชรินทร์ ชีทอง)

..... ที่ปรึกษาร่วม
(อาจารย์ ดร.อัศวิน มณีอินทร์)

..... กรรมการ
(อาจารย์ ดร.พิมพา ม่วงศิริธรรม)

..... กรรมการ
(อาจารย์ ดร.อัศวิน มณีอินทร์)

..... กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.ภาคภูมิ รัตนโรจนากุล)

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์เรื่อง การพัฒนารูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วมของสถาบัน
การพลศึกษา นี้ สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี โดยมีผู้มีพระคุณหลายท่าน

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณคณะกรรมการบริหารหลักสูตรปริญญาการศึกษาดุสิต
สาขาวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา แขนงวิชาการบริหารพลศึกษา คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ที่ได้พิจารณาอนุมัติหัวข้อการทำปริญญานิพนธ์ ขอขอบพระคุณอาจารย์
ดร.พิมพ์มา ม่วงศิริธรรม และอาจารย์ ดร.อัศวิน มณีอินทร์ อาจารย์ที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์ ที่ได้
กรุณาให้คำแนะนำปรึกษาการทำปริญญานิพนธ์ ขอขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วัชรินทร์
ชีทอง และรองศาสตราจารย์ ดร.ภาคภูมิ รัตนโรจนากุล ประธานและกรรมการสอบปากเปล่าที่
แต่งตั้งเพิ่มเติม ที่ได้กรุณาให้คำแนะนำเพิ่มเติม ขอขอบพระคุณผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือวิจัย
ที่กรุณาสละเวลาอันมีค่าของท่าน ในการตรวจเครื่องมือการวิจัย ขอขอบพระคุณผู้บริหารและ
คณาจารย์สถาบันการพลศึกษา ที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามเป็นอย่างดี
ขอขอบพระคุณผู้เชี่ยวชาญ ที่ให้ความอนุเคราะห์เข้าร่วมสนทนากลุ่ม ทำให้ผู้วิจัยได้รับ
ความสำเร็จในการร่างรูปแบบรูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วมของสถาบันการพลศึกษา
ขอขอบพระคุณผู้เชี่ยวชาญ ที่ให้ความอนุเคราะห์ข้อมูลโดยใช้เทคนิคเดลฟาย (Delphi
Technique) และขอขอบพระคุณผู้ทรงคุณวุฒิ ที่กรุณาตรวจสอบความเหมาะสมของการพัฒนา
รูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วมของสถาบันการพลศึกษา ทำให้งานวิจัยฉบับนี้มีความสมบูรณ์
ยิ่งขึ้น

หากปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ จะมีคุณค่าต่อการบริหารจัดการหลักสูตรระดับอุดมศึกษา
ในบริบทของการบริหารแบบมีส่วนร่วมของสถาบันการพลศึกษา หรือต่อการศึกษาค้นคว้าของ
ท่านผู้สนใจ ผู้วิจัยขอขอบคุณความดี นั้น แต่ท่านทั้งหลายที่ให้ความอนุเคราะห์ดังข้างต้นนี้ อีกทั้ง
ขอขอบคุณความดีแต่ผู้แต่งหนังสือ ตำรา บทความ เอกสารและงานวิจัย ที่ได้นำมาใช้เป็น
แหล่งข้อมูลเพื่อการศึกษาและอ้างอิงด้วย

สุดท้ายนี้ ผู้วิจัยขอขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์แผน เจียรนัย และ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วินิตา เจียรนัย ที่ได้เสียสละเวลาอันมีค่าของครอบครัว ซึ่งเป็นกำลังใจ
ที่สำคัญที่สุด ทำให้ผู้วิจัยประสบความสำเร็จในการทำปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ได้ในที่สุด

ศรัณย์ เจียรนัย

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	3
ความสำคัญของการวิจัย.....	3
ขอบเขตของการวิจัย.....	4
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	4
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	5
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	7
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	8
การบริหารจัดการสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย.....	9
บริบทของสถาบันอุดมศึกษา.....	9
การบริหารจัดการสถาบันอุดมศึกษา.....	11
ภารกิจของสถาบันอุดมศึกษา.....	15
การบริหารแบบมีส่วนร่วม.....	29
ความหมายของการบริหารแบบมีส่วนร่วม.....	29
ความสำคัญของการบริหารแบบมีส่วนร่วม.....	32
แนวคิดและทฤษฎีของการบริหารแบบมีส่วนร่วม.....	33
องค์ประกอบของการบริหารแบบมีส่วนร่วม.....	39
หลักการของการบริหารแบบมีส่วนร่วม.....	41
ประโยชน์ของการบริหารแบบมีส่วนร่วม.....	42
การบริหารราชการแบบมีส่วนร่วม.....	44
รูปแบบของการบริหารแบบมีส่วนร่วมในสถาบันอุดมศึกษา.....	48
ความหมายของรูปแบบ.....	48
รูปแบบของการบริหารแบบมีส่วนร่วม.....	50
รูปแบบของการบริหารแบบมีส่วนร่วมในสถาบันอุดมศึกษา.....	53

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
2 (ต่อ)	
สถาบันการพลศึกษา.....	58
ประวัติย่อของสถาบันการพลศึกษา.....	58
ยุทธศาสตร์ของสถาบันการพลศึกษา.....	59
นโยบายการบริหารจัดการศึกษาของสถาบันการพลศึกษา.....	62
การบริหารจัดการของสถาบันการพลศึกษา.....	70
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	78
งานวิจัยในประเทศ.....	79
งานวิจัยต่างประเทศ.....	94
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	99
ขั้นตอนที่ 1 การสำรวจสภาพ ปัญหาและความต้องการการบริหารแบบ มีส่วนร่วมของสถาบันการพลศึกษา.....	99
ขั้นตอนที่ 2 การสร้างและพัฒนาแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วม ของสถาบันการพลศึกษา ที่ควรจะเป็น.....	104
ขั้นตอนที่ 3 การตรวจสอบรูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วม ของสถาบันการพลศึกษา.....	108
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	113
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิจัย.....	113
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	123
5 สรุปผล อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ.....	177
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	177
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	177
วิธีดำเนินการวิจัย.....	178
การวิเคราะห์ข้อมูล	179
สรุปผล.....	180
อภิปรายผล.....	189

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
5 (ต่อ)	
ข้อเสนอแนะ.....	197
บรรณานุกรม.....	198
ภาคผนวก.....	209
ประวัติย่อผู้วิจัย.....	266

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง สถาบันการพลศึกษา จำแนกตามผู้บริหารและอาจารย์.....	100
2 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง สถาบันการพลศึกษาจำแนกตามวิทยาเขตผู้บริหารและอาจารย์.....	101
3 จำนวนกลุ่มตัวอย่างของสถาบันการพลศึกษา จำแนกตามตำแหน่ง.....	113
4 จำนวนกลุ่มตัวอย่างของสถาบันการพลศึกษาจำแนกตามวิทยาเขต ผู้บริหารและอาจารย์.....	114
5 จำนวนกลุ่มตัวอย่างของสถาบันการพลศึกษา จำแนกตามการสอน.....	115
6 ค่าร้อยละ สภาพการบริหารแบบมีส่วนร่วมของสถาบันการพลศึกษา ในปัจจุบัน จำแนกเป็น รายด้าน.....	115
7 ค่าร้อยละ สภาพการบริหารแบบมีส่วนร่วมของสถาบันการพลศึกษา ในปัจจุบัน จำแนกเป็น รายข้อ.....	116
8 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ปัญหาของการบริหารสถาบันการพลศึกษา ในปัจจุบัน รายด้าน.....	122
9 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ปัญหาของการบริหารสถาบันการพลศึกษา ในปัจจุบัน รายข้อ.....	123
10 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความต้องการการบริหารแบบมีส่วนร่วมของสถาบันการพลศึกษา รายด้าน.....	127
11 ความต้องการการบริหารแบบมีส่วนร่วมของสถาบันการพลศึกษา จำแนกเป็นรายข้อ	128
12 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความเหมาะสมของรูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วมของสถาบันการพลศึกษา รายด้าน โดยผู้เชี่ยวชาญ 9 คน.....	135
13 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความเหมาะสมของรูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วมของสถาบันการพลศึกษา รายข้อ โดยผู้เชี่ยวชาญ 9 คน.....	136
14 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความสอดคล้องของรูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วมของสถาบันการพลศึกษา ที่ควรจะเป็น โดยรวมและรายด้าน โดยผู้เชี่ยวชาญ 9 คน.....	148
15 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความสอดคล้องของรูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วมของสถาบันการพลศึกษา ที่ควรจะเป็น เป็นรายข้อ โดยผู้เชี่ยวชาญ 9 คน.....	149

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง		หน้า
16	คำมัธฐานและค่าความสอดคล้องภายใน ความเหมาะสมและความเป็นไปได้ ของรูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วมของสถาบันการพลศึกษา เป็นรายด้าน และรายข้อ โดยผู้เชี่ยวชาญ 17 คน รอบที่ 1.....	152
17	คำมัธฐานและค่าความสอดคล้องภายใน ความเหมาะสมและความเป็นไปได้ ของรูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วมของสถาบันการพลศึกษา เป็นรายด้าน และรายข้อ โดยผู้เชี่ยวชาญ 17 คน รอบที่ 2.....	165

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
1 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	7
2 โครงสร้างการบริหารราชการสถาบันการพลศึกษา (ส่วนกลาง).....	71
3 โครงสร้างการบริหารราชการสถาบันการพลศึกษา ภายในวิทยาเขต.....	72
4 ขั้นตอนการวิจัย	112
5 แผนผังโครงสร้างการบริหารแบบมีส่วนร่วมของสถาบันการพลศึกษา.....	183
6 แผนผังหลักการบริหารแบบมีส่วนร่วมของสถาบันการพลศึกษา.....	185
7 แผนผังรูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วม ของสถาบันการพลศึกษา.....	186

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ในการพัฒนาระบบราชการสู่การบริหารแบบมีส่วนร่วม ตามแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบราชการไทย (พ.ศ. 2551 - พ.ศ. 2555) นั้น คณะกรรมการพัฒนาระบบราชการได้กำหนดแนวทางการบริหารราชการแบบมีส่วนร่วมไว้ในยุทธศาสตร์ที่ 2 ให้ปรับปรุงแบบการทำงานให้มีลักษณะเชิงบูรณาการ โดยการแสวงหาความร่วมมือและสร้างเครือข่ายกับฝ่ายต่าง ๆ ทั้งนี้ การมีส่วนร่วมเป็นหลักการหนึ่งของการสร้างระบบบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดี ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วย การสร้างระบบบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดี พ.ศ. 2546 ซึ่งการบริหารราชการแบบมีส่วนร่วมเป็นการบริหารราชการที่เจ้าหน้าที่ หรือหน่วยงานของรัฐเปิดโอกาสให้ประชาชน หรือผู้ที่เกี่ยวข้องได้เข้ามามีส่วนร่วมในการตัดสินใจทางการบริหารและดำเนินงานของรัฐ ทั้งทางตรงและทางอ้อม เพื่อตอบสนองต่อความต้องการของประชาชน โดยส่วนราชการต้องเปิดเผยข้อมูลและโปร่งใสในการกิจที่หน่วยงานดำเนินการ รับฟังความคิดเห็นจากผู้รับบริการและประชาชนเกี่ยวกับภารกิจของส่วนราชการและมีระบบการจัดการข้อมูลที่ได้รับจากประชาชนและผู้ที่เกี่ยวข้องเพื่อการปรับปรุง รวมทั้ง เปิดโอกาสให้ภาคประชาชนสังคมเข้าร่วมในกระบวนการงานของภาคราชการ ดังที่ไพฑูรย์ สินลารัตน์ (2548: 129 - 130) ได้ให้ความเห็นว่า ความโดดเด่นของการบริหารจัดการสถาบันอุดมศึกษาไทยภายหลังสงครามโลกครั้งที่ 2 ที่สำคัญประการหนึ่งคือ การบริหารงานแบบมีส่วนร่วม ซึ่งเป็นที่ยอมรับกันอย่างกว้างขวางว่า เป็นวิธีการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพและนำไปสู่ความสำเร็จ นอกจากนี้ การบริหารแบบมีส่วนร่วมเป็นองค์ประกอบที่สำคัญของการกำหนดตัวบ่งชี้ในการบริหารจัดการที่ดีสำหรับสถาบันอุดมศึกษา อีกด้วย

สถาบันการพลศึกษาเป็นสถาบันอุดมศึกษาแห่งหนึ่งที่ประกอบด้วย 17 วิทยาเขต และโรงเรียนกีฬา 12 วิทยาเขต สังกัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา มีภารกิจหลักที่สำคัญ 4 ด้าน ได้แก่ การสอน การวิจัย การบริการวิชาการสังคม และการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม (ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ. 2548: 2 - 3) จัดการเรียนการสอนในระดับมัธยมศึกษาระดับอุดมศึกษาให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ที่ได้กำหนดจุดมุ่งหมายการจัดการศึกษาไว้ว่า ต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา มีความรู้ คุณธรรม จริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2542: 3) นอกจากนี้ ต้องดำเนินการตามหลักการของการปฏิรูปการศึกษาตามหลักการกระจายอำนาจ (Decentralization) หลักการคืนอำนาจจัดการศึกษาให้ประชาชน (Return Power to People) หลักการบริหารตนเอง (Self Management) หลักการตรวจสอบและถ่วงดุล (Check and Balance) และหลักการมีส่วนร่วม

(Participation or Collaboration or Involvement) เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้เกี่ยวข้องและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (Stakeholder) ได้มีส่วนร่วมในการบริหาร การตัดสินใจ การจัดการศึกษาและการพัฒนาการศึกษา เพื่อกำหนดรูปแบบให้มีคุณภาพและมาตรฐานเป็นไปตามกำหนดและเป็นไปตามนโยบายของชาติ (ชูชาติ แปลงล้วน. 2551: 111) สำหรับ การจัดรูปแบบการบริหารงานของสถาบันการพลศึกษาซึ่งต้องบริหารงานแบบเครือข่าย มีความหลากหลายในระบบวิทยาเขตและมีความเป็นศาสตร์หลายสาขา จึงเป็นการยากที่ผู้บริหารจะรอบรู้ เข้าใจ มีทักษะและมีความสามารถที่จะบริหารงานได้อย่างครอบคลุมทั้งหมด ประกอบกับในปัจจุบัน การเปลี่ยนแปลงสภาพแวดล้อมภายในและภายนอกสถานศึกษาได้ดำเนินไปค่อนข้างรวดเร็ว จึงจำเป็นต้องมีข้อมูลสารสนเทศที่จะช่วยผู้บริหารให้ตัดสินใจได้อย่างชาญฉลาด ทันเหตุการณ์ สามารถกำหนดทิศทางการพัฒนาสถาบันการศึกษาได้อย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพ (อุทัย บุญประเสริฐ. 2546: 130) ดังนั้น สถาบันการพลศึกษา จึงได้กำหนดนโยบายและแนวทางการบริหารราชการ พ.ศ. 2556 – 2560 ที่ให้มีเอกภาพเชิงนโยบาย มีระบบการบริหารจัดการที่ดี หรือระบบธรรมาภิบาล (Good Governance) ที่ต้องอาศัยการมีส่วนร่วมจากผู้บริหารคณาจารย์และบุคลากรทุกฝ่ายทุกระดับของสถาบัน มีการกระจายอำนาจ (Empowerment) อย่างเป็นระบบเพื่อการขับเคลื่อน เชื่อมโยงและบูรณาการภารกิจของสถาบันให้บรรลุตามเป้าหมายและวัตถุประสงค์ ให้บุคลากรในสถาบันมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบาย วิสัยทัศน์ พันธกิจ แผนยุทธศาสตร์และเป้าหมาย บนพื้นฐานของการวิเคราะห์ข้อมูล อีกทั้ง ต้องกำหนดกรอบและแนวทางการดำเนินการของสถาบันนำไปสู่การบริหารจัดการที่ดี โดยการบริหารทรัพยากรด้านต่าง ๆ ให้เกิดประโยชน์คุ้มค่า มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล จุดเริ่มต้นที่สำคัญคือ การบริหารเปลี่ยนผ่านสู่การพัฒนาระบบการบริหารจัดการที่ดีและการใช้ยุทธศาสตร์เชิงรุก เพื่อให้การจัดการศึกษามีคุณภาพอย่างต่อเนื่อง สนองตอบความต้องการของสังคม สามารถแข่งขันกับอุดมศึกษา ทั้งในประเทศและต่างประเทศ ตามพันธกิจบทบาทหน้าที่ด้านการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาและการศึกษาขั้นพื้นฐานในโรงเรียนกีฬาของสถาบันการพลศึกษา นำไปสู่การพัฒนาความเจริญก้าวหน้าให้กับชุมชน สังคมและประเทศชาติได้ (ปรีวัฒน์ วรรณกลาง. 2556: 1) โดยที่ประสิทธิผลขององค์กรจะขึ้นอยู่กับความร่วมมือของบุคคลที่เกี่ยวข้องกับองค์กรนั้น ในการปฏิบัติภารกิจให้บรรลุเป้าหมาย ซึ่งวิธีการหนึ่งในการรวมพลังความคิด สติปัญญาคือ การให้บุคคลมีส่วนร่วมในองค์กรนั้น และในการที่บุคคลเข้ามามีส่วนเกี่ยวข้องกับการดำเนินการ (Involvement) หรือปฏิบัติการกิจต่าง ๆ จะเป็นผลให้บุคคลนั้น มีความผูกพัน (Commitment) ต่อกิจกรรมและองค์กรในที่สุด (วรวิทย์ ต๊ะคารวรรณ์. 2558: 1222 ; อ้างอิงจาก เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์. 2537: 182-183) ในขณะที่ ผลงานวิจัยของวัชรินทร์ ชีทอง (2555: 111) เรื่อง รูปแบบการบริหารที่มีประสิทธิผลของสถาบันการพลศึกษา พบว่า บุคลากรของสถาบันการพลศึกษามีปัญหาและความต้องการพัฒนาสถาบันการพลศึกษาอยู่ในระดับมาก และได้เสนอแนะว่า ในยุคโลกาภิวัตน์นี้ การที่จะช่วยให้บุคลากรทุกระดับสามารถปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพควรเน้นรูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วมในรูปของคณะบุคคลที่เป็นคณะกรรมการและณัฐพัชร พูลสวัสดิ์ (2556: 208) วิจัยเรื่อง สมรรถนะผู้บริหารที่ส่งผลต่อคุณภาพการศึกษา

สถาบันการพลศึกษาในประเทศไทย พบว่า สมรรถนะผู้บริหารที่ส่งผลต่อคุณภาพการศึกษา สถาบันการพลศึกษา ด้านการทำงานเป็นทีม ได้แก่ ผู้บริหารมีการตัดสินใจและมีการวางแผนงาน ร่วมกันกับทีมงาน มีการประสาน ส่งเสริมสัมพันธ์ภาพอันดีในทีมงานและสนับสนุนการตัดสินใจของทีมงาน

ด้วยเหตุผลข้างต้นนี้ ผู้วิจัยทำงานในตำแหน่งนักพัฒนากีฬา สถาบันพัฒนาบุคลากร การพลศึกษาและกีฬา กรมพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ได้เห็นความสำคัญของการบริหารแบบมีส่วนร่วมว่า เป็นการบริหารที่บุคคล หรือคณะบุคคลเข้ามาช่วยเหลือ สนับสนุน ทำประโยชน์ในเรื่องต่าง ๆ หรือกิจกรรมต่าง ๆ ซึ่งอาจเป็นการมีส่วนร่วมในกระบวนการตัดสินใจ หรือกระบวนการบริหาร จึงมีความสนใจศึกษารูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วมของสถาบันการพลศึกษา ตามภารกิจหลักของสถาบันอุดมศึกษา 4 ด้าน ได้แก่ ด้านการสอน ด้านการวิจัย ด้านการบริการวิชาการสังคม และด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม โดยการสำรวจให้เข้าใจสภาพ ปัญหาและความต้องการที่แท้จริงในการมีส่วนร่วมของบุคลากรที่มีส่วนเกี่ยวข้อง ได้แก่ ผู้บริหาร คณาจารย์และเจ้าหน้าที่ แล้วนำผลจากการสำรวจมาประมวลผลเพื่อนำเสนอรูปแบบและพัฒนา รูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วมของสถาบันการพลศึกษา ผลการวิจัยจะเป็นแนวทางในการสนับสนุนส่งเสริมการปฏิบัติงานของสถาบันการพลศึกษา เพื่อประโยชน์ต่อการเร่งรัดพัฒนาและปรับปรุงการจัดการศึกษา ให้สามารถก้าวทันกับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นและเป็นไปอย่างรวดเร็วต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อสำรวจสภาพ ปัญหาและความต้องการการบริหารแบบมีส่วนร่วมของสถาบันการพลศึกษา
2. เพื่อสร้างและพัฒนา รูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วมของสถาบันการพลศึกษา
3. เพื่อตรวจสอบรูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วมของสถาบันการพลศึกษา

ความสำคัญของการวิจัย

ผลการวิจัยนี้ ทำให้ได้การพัฒนา รูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วมของสถาบันการพลศึกษา เพื่อผู้เกี่ยวข้องจะได้นำผลจากการวิจัยไปใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนาการบริหารแบบมีส่วนร่วม อันจะเป็นประโยชน์ต่อแนวทางในการสนับสนุนส่งเสริมการปฏิบัติงานของสถาบันการพลศึกษา เพื่อประโยชน์ต่อการเร่งรัดพัฒนาและปรับปรุงการจัดการศึกษา ให้สามารถก้าวทันกับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นและเป็นไปอย่างรวดเร็วต่อไป

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย มีดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการสำรวจ (Survey)

ประชากรที่ใช้ในการสำรวจ ได้แก่ ผู้บริหารและอาจารย์ สถาบันการพลศึกษา 17 วิทยาเขต ปีการศึกษา 2558 ประกอบด้วย ผู้บริหาร จำนวน 173 คน และอาจารย์ จำนวน 493 คน รวมทั้งสิ้นจำนวน 666 คน (กองกลาง, สถาบันการพลศึกษา. 2558: 3 - 6)

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการสำรวจ ได้แก่ ผู้บริหารและอาจารย์ สถาบันการพลศึกษา 17 วิทยาเขต ปีการศึกษา 2558 การกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง (Sample size) โดยการเทียบจากตารางกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างของเครซีและมอร์แกน (Krejcie, Robert V. and Morgan, Daryle W.; 1970: 607 - 610) ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 248 คน และเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (Stratified random sampling) โดยกำหนดให้วิทยาเขตเป็นหลัก แล้วเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple random sampling) ได้จำนวนผู้บริหาร จำนวน 64 คน และอาจารย์ จำนวน 184 คน รวมทั้งสิ้นจำนวน 248 คน ด้วยการกำหนดจับฉลาก

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการประชุมกลุ่มสนทนา (Focus group discussion)

ประชากรที่ใช้ในการประชุมกลุ่มสนทนา ได้แก่ ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญ ที่ดำรงตำแหน่งผู้บริหาร สถาบันการพลศึกษา ปีการศึกษา 2558 ประกอบด้วย รองอธิการบดี รองอธิการบดีประจำวิทยาเขต ผู้ช่วยอธิการบดี คณบดี รองคณบดี และผู้อำนวยการสำนักงานอธิการบดี รวมทั้งสิ้นจำนวน 173 คน (กองกลาง, สถาบันการพลศึกษา. 2558: 2)

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการประชุมกลุ่มสนทนา ได้แก่ ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญ ที่ดำรงตำแหน่งผู้บริหาร สถาบันการพลศึกษา ปีการศึกษา 2558 ประกอบด้วย รองอธิการบดี จำนวน 2 คน รองอธิการบดีประจำวิทยาเขต จำนวน 3 คน ผู้ช่วยอธิการบดี จำนวน 1 คน คณบดี จำนวน 1 คน รองคณบดีจำนวน 1 คน และผู้อำนวยการสำนักงานอธิการบดี จำนวน 1 คน รวมทั้งสิ้นจำนวน 9 คน ได้มาโดยการเลือกแบบเฉพาะเจาะจง

3. ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในเทคนิคเดลฟาย (Delphi technique)

ประชากรที่ใช้ในเทคนิคเดลฟาย ได้แก่ ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญ ที่ดำรงตำแหน่งผู้บริหาร สถาบันการพลศึกษา ปีการศึกษา 2558 ประกอบด้วย รองอธิการบดี รองอธิการบดีประจำวิทยาเขต ผู้ช่วยอธิการบดี คณบดีและรองคณบดี รวมทั้งสิ้นจำนวน 173 คน (กองกลาง, สถาบันการพลศึกษา. 2558: 2)

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในเทคนิคเดลฟาย ได้แก่ ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญ ที่ดำรงตำแหน่งผู้บริหาร สถาบันการพลศึกษา ปีการศึกษา 2558 ประกอบด้วย รองอธิการบดี จำนวน 2 คน รองอธิการบดีประจำวิทยาเขต จำนวน 5 คน ผู้ช่วยอธิการบดี จำนวน 6 คน คณบดี จำนวน

2 คน และรองคณบดี จำนวน 2 คน รวมทั้งสิ้นจำนวน 17 คน ได้มาโดยการเลือกแบบ
เฉพาะเจาะจง

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. รูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วม หมายถึง แบบแผน แบบจำลองของ
การบริหารแบบมีส่วนร่วมในการจัด การดำเนินงานขององค์กร โดยผู้บริหารเปิดโอกาสให้
ผู้ร่วมงานเข้ามามีบทบาทในการพิจารณาปัญหาและร่วมรับผิดชอบในการวางแผน การตัดสินใจ
การปฏิบัติ การติดตามและการประเมินผล ตลอดจนการร่วมกันร่วมรับผิดชอบในการบริหารงาน
บางอย่าง เพื่อประโยชน์ในการระดมกำลังความคิด การแบ่งภาระหน้าที่ของผู้บริหารและการ
เสริมสร้างพลังในการทำงานร่วมกันเป็นทีมงาน (Teamwork) ให้การพัฒนางานมีประสิทธิภาพ

งานวิจัยนี้หมายถึง รูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วมของสถาบันการพลศึกษา
ตามหลักการการบริหารแบบมีส่วนร่วม 4 ประการ ได้แก่ ร่วมตัดสินใจ ร่วมดำเนินการ ร่วมรับ
ผลประโยชน์และร่วมประเมินผล และตามหลักเกณฑ์และแนวทางการพิจารณารางวัลความเป็น
เลิศด้านการบริหารราชการแบบมีส่วนร่วม ประจำปี พ.ศ. 2557; และพ.ศ. 2558 ของสำนักงาน
คณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ โดยแบ่งออกเป็น 4 ด้าน ตามภารกิจหลักของสถาบันอุดม
ศึกษา ได้แก่ ด้านการสอน ด้านการวิจัย ด้านการบริการวิชาการสังคมและด้านการทำนุบำรุง
ศิลปวัฒนธรรม

1.1 ด้านการสอน หมายถึง การบริหารแบบมีส่วนร่วมในการจัดดำเนินงานที่
เกี่ยวกับการผลิตบัณฑิต หรือการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้ผู้เรียนมีความรู้ในวิชาการและ
วิชาชีพ และมีคุณลักษณะตามหลักสูตรที่กำหนด

1.2 ด้านการวิจัย หมายถึง การบริหารแบบมีส่วนร่วมในการจัดดำเนินงานที่
เกี่ยวกับงานศึกษาค้นคว้าอย่างมีระบบ มีระเบียบวิธีวิจัยที่เหมาะสม เพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูล
หลักการ หรือข้อสรุปที่จะนำไปสู่ความก้าวหน้าทางวิชาการ การพัฒนาการเรียนการสอน หรือ
เอื้อต่อการนำวิชาการนั้นไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อสังคม

1.3 ด้านการบริการวิชาการสังคม หมายถึง การบริหารแบบมีส่วนร่วมในการจัด
ดำเนินงานที่เกี่ยวกับกิจกรรม หรือโครงการที่มีลักษณะส่งเสริม เผยแพร่วิชาความรู้ทั้ง
ด้านวิชาการและวิชาชีพที่เป็นประโยชน์ต่อบุคคล สังคม เพื่อนำไปพัฒนาคุณภาพชีวิต มีทั้ง
การให้บริการแก่สังคมภายนอกสถาบันการศึกษา หรือจัดในสถาบันการศึกษาโดยมีบุคคล
ภายนอกเข้ามาใช้บริการ

1.4 ด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม หมายถึง การบริหารแบบมีส่วนร่วมในการ
จัดดำเนินงานที่เกี่ยวกับงานสนับสนุนส่งเสริมความภาคภูมิใจในชีวิต ภูมิปัญญาไทย
ขนบธรรมเนียม ประเพณี ศิลปวัฒนธรรมไทย เพื่อส่งเสริมความเลื่อมใส ศรัทธาในศาสนา
ค่านิยมที่ดีงาม มีคุณธรรมและจริยธรรม

2. สถาบันการพลศึกษา หมายถึง สถานศึกษาที่จัดการจัดการเรียนการสอน การวิจัย การบริการวิชาการแก่สังคมและการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม สังกัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา งานวิจัยนี้ หมายถึง สถาบันการพลศึกษา 17 จังหวัด ที่จัดการศึกษาระดับปริญญาตรี แบ่งออกเป็น 17 วิทยาเขต ได้แก่ วิทยาเขตเชียงใหม่ วิทยาเขตเพชรบูรณ์ วิทยาเขตลำปาง วิทยาเขตสุโขทัย วิทยาเขตชัยภูมิ วิทยาเขตมหาสารคาม วิทยาเขตศรีสะเกษ วิทยาเขตอุดรธานี วิทยาเขตกรุงเทพฯ วิทยาเขตชลบุรี วิทยาเขตสมุทรสาคร วิทยาเขตสุพรรณบุรี วิทยาเขตอ่างทอง วิทยาเขตกระบี่ วิทยาเขตชุมพร วิทยาเขตตรัง และวิทยาเขตยะลา

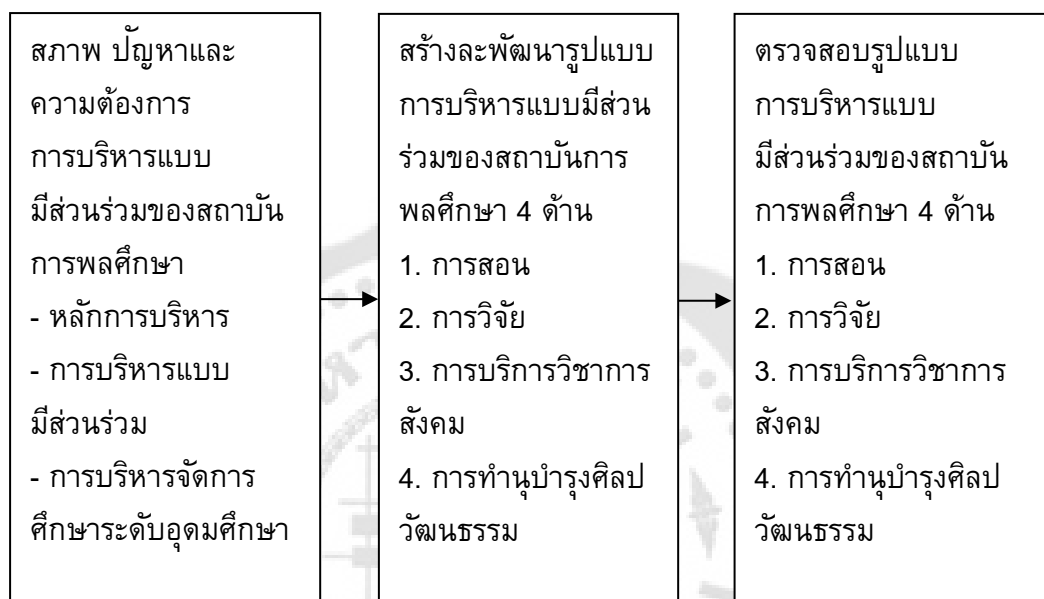
3. ผู้บริหาร หมายถึง ผู้ที่ดำรงตำแหน่งผู้บริหาร สถาบันการพลศึกษา ปีการศึกษา 2558 ประกอบด้วย อธิการบดี รองอธิการบดี รองอธิการบดีประจำวิทยาเขต ผู้ช่วยอธิการบดี ผู้ช่วยอธิการบดีประจำวิทยาเขต คณบดี รองคณบดี รองคณบดีประจำวิทยาเขต และผู้อำนวยการสำนักงานอธิการบดี

4. อาจารย์ หมายถึง ข้าราชการสังกัดสถาบันการพลศึกษา 17 วิทยาเขต ปีการศึกษา 2558 ที่ปฏิบัติหน้าที่เป็นผู้สอนได้แก่ ตำแหน่ง ครู คศ. 2 ครู คศ. 3 อาจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ และรองศาสตราจารย์

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วมของสถาบันการพลศึกษา ครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาข้อมูลจากเอกสาร ตำรา วารสาร สิ่งพิมพ์และเว็บไซต์ (Website) ที่เกี่ยวข้องกับ การบริหารจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษา การบริหารแบบมีส่วนร่วมและการบริหารงานของ สถาบันการพลศึกษา นำมากำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัยว่า การบริหารแบบมีส่วนร่วมของ สถาบันการพลศึกษา หมายถึง การที่บุคคลตัดสินใจอย่างมีเหตุผลในการมีส่วนร่วมคิด ร่วมวางแผน ร่วมตัดสินใจ ร่วมปฏิบัติ ร่วมติดตามและประเมินผล รวมทั้งร่วมรับผิดชอบในฐานะผู้มีส่วนได้ ส่วนเสียในกิจกรรม หรือกระบวนการอย่างใดอย่างหนึ่งของกลุ่มคน หรือองค์กร (อมรพรรณ ประจันตวนิชย์, 2550: 23) ทั้งนี้ สถาบันการพลศึกษา ต้องปฏิบัติภารกิจหลักของสถาบันอุดม ศึกษา 4 ประการ ได้แก่ การสอน การวิจัย การบริการวิชาการสังคม และการทำนุบำรุงศิลป วัฒนธรรม เพื่อพัฒนาประเทศทั้งระยะสั้นและระยะยาว (คณะกรรมการประกันคุณภาพการศึกษา ภายในระดับอุดมศึกษา และคณะกรรมการพัฒนาการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับอุดมศึกษา, 2554: 1) ดังนั้น งานวิจัยนี้ จึงได้ศึกษาสภาพ ปัญหาและความต้องการ การบริหารแบบมีส่วนร่วมของสถาบันการพลศึกษา ตามภารกิจหลักของสถาบันอุดมศึกษา ดังกล่าว แล้วนำเสนอร่างรูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วมของสถาบันการพลศึกษา ตามหลักการ การบริหารแบบมีส่วนร่วม 4 ประการ ได้แก่ ร่วมตัดสินใจ ร่วมดำเนินการ ร่วมรับผลประโยชน์และ ร่วมประเมินผล (ยุพา บุญอนันต์, 2555: 45; อ้างอิงจาก: Cohen; and Uphoff, 1980: 219 - 223) และตามหลักเกณฑ์และแนวทางการพิจารณารางวัลความเป็นเลิศด้านการบริหารราชการแบบมี

ส่วนร่วม ประจำปี พ.ศ. 2557; และพ.ศ. 2558 ของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (2557: 5 - 6; และ พ.ศ. 2558: 5 - 12) โดยแบ่งออกเป็น 4 ด้าน ตามภารกิจหลักของสถาบันอุดมศึกษา ได้แก่ ด้านการสอน ด้านการวิจัย ด้านการบริการวิชาการสังคมและด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมและพัฒนารูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วมของสถาบันการศึกษา ซึ่งผู้วิจัยได้เสนอกรอบแนวคิดในการวิจัย ดังที่ปรากฏในภาพประกอบ 1

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วมของสถาบันการพลศึกษา ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อสนับสนุนการวิจัยครั้งนี้ ตามหัวข้อดังต่อไปนี้

1. การบริหารจัดการสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย
 - 1.1 บริบทของสถาบันอุดมศึกษา
 - 1.2 การบริหารจัดการสถาบันอุดมศึกษา
 - 1.3 ภารกิจของสถาบันอุดมศึกษา
2. การบริหารแบบมีส่วนร่วม
 - 2.1 ความหมายของการบริหารแบบมีส่วนร่วม
 - 2.2 ความสำคัญของการบริหารแบบมีส่วนร่วม
 - 2.3 แนวคิดและทฤษฎีของการบริหารแบบมีส่วนร่วม
 - 2.3 องค์ประกอบของการบริหารแบบมีส่วนร่วม
 - 2.4 หลักการของการบริหารแบบมีส่วนร่วม
 - 2.5 ประโยชน์ของการบริหารแบบมีส่วนร่วม
 - 2.6 การบริหารราชการแบบมีส่วนร่วม
3. รูปแบบของการบริหารแบบมีส่วนร่วมในสถาบันอุดมศึกษา
 - 3.1 ความหมายของรูปแบบ
 - 3.2 รูปแบบของการบริหารแบบมีส่วนร่วม
 - 3.3 รูปแบบของการบริหารแบบมีส่วนร่วมในสถาบันอุดมศึกษา
4. สถาบันการพลศึกษา
 - 4.1 ประวัติย่อของสถาบันการพลศึกษา
 - 4.2 การบริหารจัดการของสถาบันการพลศึกษา
 - 4.3 นโยบายการบริหารจัดการศึกษาของสถาบันการพลศึกษา
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 5.1 งานวิจัยภายในประเทศ
 - 5.2 งานวิจัยในต่างประเทศ

การบริหารจัดการสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย

บริบทของสถาบันอุดมศึกษา

สถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทยแบ่งเป็นหลายประเภท ทั้งมหาวิทยาลัยที่เน้นการวิจัย มหาวิทยาลัยที่เน้นการสอน มหาวิทยาลัยในเมือง มหาวิทยาลัยในภูมิภาค มหาวิทยาลัย/ สถาบันอุดมศึกษาของรัฐ สถาบันอุดมศึกษาเอกชน เป็นต้น จากการศึกษากรณีศึกษาการบริหารจัดการสถาบันอุดมศึกษาไทย มีข้อเสนอแนะเป็น 2 ส่วน คือ ระดับความสัมพันธ์ระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับหน่วยงานต้นสังกัด นโยบายแห่งรัฐ และการบริหารจัดการระดับสถาบัน (มานิต บุญประเสริฐ; และคณะ. 2546: 101)

สถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทยเกิดขึ้นมาไม่นาน เมื่อเปรียบเทียบกับสถาบันอุดมศึกษาในยุโรปเริ่มต้นจากปี พ.ศ. 2432 ตั้งแต่รัชสมัยของพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว มีการจัดตั้งโรงเรียนแพทย์ พ.ศ. 2440 โรงเรียนกฎหมาย พ.ศ. 2445 โรงเรียนมหาดเล็กหลวง ซึ่งต่อมาในปี พ.ศ. 2453 เปลี่ยนชื่อเป็นโรงเรียนข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2457 แต่ยังไม่สามารถให้การศึกษาถึงขั้นปริญญาได้ ต่อมา โรงเรียนยันตรศึกษา ได้รวมเอาโรงเรียนทั้งสี่แห่ง มาสถาปนาเป็นจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เป็นมหาวิทยาลัยแห่งแรกของไทย ส่วนสถาบันอุดมศึกษาเอกชนเกิดขึ้นเมื่อ พ.ศ. 2512 มีการประกาศใช้พระราชบัญญัติวิทยาลัยเอกชน ในปัจจุบัน การจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาของประเทศไทยอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา หรือ สกอ. กระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งมีสถาบันอุดมศึกษาในสังกัด 157 แห่ง ทั่วประเทศ (พ.ศ. 2553: 1) โดยแบ่งเป็น สถาบันอุดมศึกษาของรัฐ 78 แห่ง สถาบันอุดมศึกษาในกำกับของรัฐบาล 14 แห่ง สถาบันอุดมศึกษาเอกชน 69 แห่ง วิทยาลัยชุมชน 19 แห่ง นอกจากนี้ ยังมีการจัดการศึกษาโดย มหาวิทยาลัย วิทยาลัย หรือ บัณฑิตวิทยาลัย ที่อาจจะไม่ได้อยู่ในสังกัดของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา เช่น วิทยาลัยพยาบาลกองทัพบก ซึ่งอยู่ภายใต้การดูแลของ กระทรวงกลาโหม นอกจากนี้ โรงเรียนสาธิตก็ยังสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาอีกด้วย รวมมีสถาบันอุดมศึกษาระดับต่างๆ ในภาคต่างๆ ของประเทศรวมทุกภาคและวิทยาเขตถึง 630 แห่ง มหาวิทยาลัย /สถาบันอุดมศึกษาไทยมีปรัชญา เป้าหมาย วัตถุประสงค์ แนวทาง ในการบริหารจัดการและการดำเนินงานตามภารกิจของมหาวิทยาลัย /สถาบันอุดมศึกษาเพื่อมุ่งผลิตบัณฑิตทุกระดับ ดังนี้ สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (2551: 12 - 13).

1. ให้ได้รับคุณวุฒิเป็นที่ยอมรับในระบบการอุดมศึกษาที่เป็นสากล มีระบบของสถานศึกษาในการดำเนินงานที่มีประสิทธิภาพ ประสิทธิผล ตรงกับความต้องการและความคาดหวังของประเทศ ของผู้ประกอบการ ที่มีความแตกต่างและหลากหลาย

2. มีคุณธรรม จริยธรรม อันรวมถึงการรู้และเข้าใจ การรักษา และประพฤติดตามขนบธรรมเนียมประเพณีอันดีของไทย

3. ให้มีวัฒนธรรมและอารยธรรมที่เป็นสากล อาทิ การรักษาระเบียบวินัย การให้เกียรติผู้อื่น การตรงต่อเวลา มีความซื่อสัตย์สุจริต มีความโอบอ้อมอารีสามารถทำงานได้ ทั้งเป็นผู้นำและผู้ตาม ตามสถานการณ์ที่เหมาะสมเป็นตัวอย่างอันดีของสังคมและประจักษ์ในคุณค่าของสิ่งเหล่านี้ว่า เป็นสัญลักษณ์ของผู้พัฒนาและสร้างสรรค์ อันเป็นฐานสำคัญในการพัฒนาสังคมและเศรษฐกิจของประเทศ

4. ให้มีความสนใจใฝ่รู้อย่างต่อเนื่อง ตรงกับคุณลักษณะของผู้เรียนรู้ตลอดชีวิต สามารถอภิปรายโต้ตอบด้วยเหตุผลที่ยอมรับได้ รู้และเข้าใจ รวมทั้งสามารถวิเคราะห์ สังเคราะห์ ปัญหา หรือคำถามเพื่อให้ได้คำตอบที่มีเหตุผล

5. เป็นตัวอย่างของผู้มีความรู้ในสังคมอารยะและเป็นส่วนสำคัญของสังคมและหน่วยงานเรียนรู้และนวัตกรรม

6. ให้มีความมุ่งมั่นและมีส่วนร่วมในสังคมประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข

7. ให้มีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรมในเชิงพาณิชย์ที่มหาวิทยาลัย /สถาบันอุดมศึกษาดำเนินการ

สถาบันอุดมศึกษาไทยมีจุดเด่น ดังนี้ (ชนกนารถ ชื่นเชย. 2557: ออนไลน์)

1. การแบ่งแยกการบริหาร การที่สถาบันอุดมศึกษาไทยสังกัดอยู่ในหลายหน่วยงาน อันได้แก่ กระทรวงศึกษาธิการ และกระทรวงอื่นๆ เช่น สถาบันการพลศึกษา ซึ่งสังกัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา วิทยาลัยพยาบาล ซึ่งสังกัดกระทรวงสาธารณสุข หรือวิทยาลัยการทหารต่างๆ ซึ่งสังกัดกระทรวงกลาโหม ทำให้มีการแบ่งแยกการบริหาร ทำให้เกิดความหลากหลายขึ้น และมีหน่วยงานที่เจริญก้าวหน้าแตกต่างกันไป ไม่ทำให้อยู่ภายใต้สภาพเดียวกัน หน่วยงานใดที่มีการกระจายอำนาจก็ย่อมจะเจริญได้เร็วกว่าหน่วยงานที่ยึดกุมอำนาจไว้ที่ศูนย์กลาง

2. การกระจายที่ตั้งของสถาบันอุดมศึกษา แม้ว่าสถาบันอุดมศึกษาจะมีสถานที่ตั้งในกรุงเทพมหานครเป็นจำนวนมาก คือมีถึง 156 แห่ง แต่ก็มีสถาบันอุดมศึกษากระจายอยู่ตามภาคต่าง ๆ และแต่ละภาคนับร้อยแห่ง อันได้แก่ ภาคกลางรวมตะวันออก 148 แห่ง ภาคเหนือ 104 แห่ง ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 103 แห่ง ภาคใต้ 127 แห่ง รวมเป็นจำนวนทั้งสิ้น 630 แห่ง กล่าวได้ว่า ทุกจังหวัดจะมีสถาบันอุดมศึกษาที่มีหลักสูตรการเรียนการสอนหลังมัธยมอย่างน้อย 1 แห่ง ซึ่งเป็นการกระจายโอกาสทางการศึกษาไปสู่ส่วนต่างๆ ของประเทศ ได้อย่างกว้างพอสมควร

3. อุดมศึกษาสู่มวลชน สถาบันอุดมศึกษาให้บริการการศึกษาระดับอุดมศึกษาเพิ่มขึ้นทุกปี นับว่าใกล้เคียงกับร้อยละ 15 ที่ถือกันว่าเป็นอุดมศึกษาสู่มวลชน (Mass Education) หรือพันธภาวะที่เป็นอุดมศึกษาเพื่อกลุ่มคน (Elite Education) แต่ก็ยังไม่ถึงระดับอุดมศึกษาสู่ปวงชน (Universal Education)

สรุปว่า ความหลากหลายของสถาบันอุดมศึกษาที่เกิดขึ้น จำเป็นต้องกำหนดความมีเอกภาพของการอุดมศึกษาระดับประเทศ เพื่อความสมดุลและสมบูรณ์ของภาพรวมอุดมศึกษาสนองตอบนโยบาย คุณภาพ ประสิทธิภาพและความเสมอภาคโอกาสทางการศึกษา

การบริหารจัดการสถาบันอุดมศึกษา

การบริหารจัดการสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย ดำเนินการตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 (2543: 1 - 15) ที่กำหนดไว้ ดังนี้

มาตรา 4 กำหนดว่า “การศึกษา” หมายความว่า กระบวนการเรียนรู้เพื่อความเจริญงอกงามของบุคคลและสังคม โดยการถ่ายทอดความรู้ การฝึก การอบรม การสืบสานทางวัฒนธรรม การสร้างสรรค์ จรรโลงความก้าวหน้าทางวิชาการ การสร้างองค์ความรู้ขึ้นเกิดจากการจัดสภาพแวดล้อม สังคมการเรียนรู้และปัจจัยเกื้อหนุนให้บุคคลเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต

มาตรา 6 กำหนดความมุ่งหมายและหลักการจัดการศึกษา ต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้ง ร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข

มาตรา 8 การจัดการศึกษา ให้ยึดหลักการของการศึกษาตลอดชีวิตสำหรับประชาชน การให้สังคมมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา และการพัฒนาสาระและกระบวนการเรียนรู้ให้เป็นไปอย่างต่อเนื่อง

มาตรา 9 การจัดระบบ โครงสร้างและกระบวนการจัดการศึกษา ให้ยึดหลัก ดังนี้

1. มีเอกภาพด้านนโยบาย และมีความหลากหลายในการปฏิบัติ
2. มีการกระจายอำนาจไปสู่เขตพื้นที่การศึกษา สถานศึกษาและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
3. มีการกำหนดมาตรฐานการศึกษา และจัดระบบประกันคุณภาพการศึกษาทุกระดับและประเภทการศึกษา
4. มีหลักการส่งเสริมมาตรฐานวิชาชีพครู คณาจารย์และบุคลากรทางการศึกษาและการพัฒนาครู คณาจารย์และบุคลากรทางการศึกษาอย่างต่อเนื่อง
5. ระดมทรัพยากรจากแหล่งต่างๆ มาใช้ในการจัดการศึกษา
6. การมีส่วนร่วมของบุคคล ครอบครัว ชุมชน องค์กรชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เอกชน องค์กรเอกชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการและสถาบันสังคมอื่น ๆ

มาตราที่ 15 การจัดการศึกษา 3 รูปแบบ คือ การศึกษาในระบบ การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย

1. การศึกษาในระบบ เป็นการศึกษาที่กำหนดจุดมุ่งหมาย วิธีการศึกษา หลักสูตร ระยะเวลาการศึกษา การวัดและประเมินผล ซึ่งเป็นเงื่อนไขของการสำเร็จการศึกษาที่แน่นอน

2. การศึกษานอกระบบ เป็นการศึกษาที่มีความยืดหยุ่นในการกำหนดจุดมุ่งหมาย รูปแบบ วิธีการจัดการศึกษา ระยะเวลาของการศึกษา การวัดและประเมินผล ซึ่งเป็นเงื่อนไขสำคัญของการสำเร็จการศึกษา โดยเนื้อหาและหลักสูตรจะต้องมีความเหมาะสมสอดคล้องกับสภาพปัญหาและความต้องการของบุคคลแต่ละกลุ่ม

3. การศึกษาตามอัธยาศัย เป็นการศึกษาที่ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ด้วยตนเองตามความสนใจ ศักยภาพ ความพร้อมและโอกาส โดยศึกษาจากบุคคล ประสบการณ์ สังคม สภาพแวดล้อม สื่อ หรือแหล่งความรู้อื่นๆ สถานศึกษาอาจจัดการศึกษาในรูปแบบใดรูปแบบหนึ่งหรือทั้งสามรูปแบบ ก็ได้ให้มีการเทียบโอนผลการเรียนที่ผู้เรียนสะสมไว้ในระหว่างรูปแบบเดียวกัน หรือต่างรูปแบบได้ ไม่ว่าจะเป็นผลการเรียนจากสถานศึกษาเดียวกันหรือไม่ก็ตาม รวมทั้งจากการเรียนรู้นอกระบบตามอัธยาศัย การฝึกอาชีพ หรือจากประสบการณ์การทำงาน

มาตรา 16 ได้แบ่งการศึกษาระดับอุดมศึกษาไว้ 2 ระดับ ได้แก่ ระดับต่ำกว่าปริญญา และระดับสูงกว่าปริญญา

มาตรา 19 กำหนดให้จัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาในมหาวิทยาลัย สถาบันวิทยาลัย หรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่น ทั้งนี้ การแบ่งสถาบันอุดมศึกษาตามลักษณะของประเภทสถาบันที่มีอยู่ในประเทศไทย แบ่งเป็น 3 ประเภท ดังนี้

1. ประเภทมหาวิทยาลัยที่รวมถึงสถาบันต่างๆ เช่น มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยกรุงเทพ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เป็นต้น
2. ประเภทวิทยาลัย ได้แก่ วิทยาลัยเอกชน วิทยาลัยพยาบาล วิทยาลัยนาฏศิลป์ เป็นต้น

3. ประเภทการศึกษาเฉพาะกิจ ได้แก่ การอุดมศึกษาที่สนองความต้องการของหน่วยงานเฉพาะ เช่น โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า โรงเรียนนายเรือ โรงเรียนนายเรืออากาศ มหาจุฬาลงกรณ์ราชวิทยาลัย มหามกุฏราชวิทยาลัย เป็นต้น

แนวทางการจัดการศึกษา มีดังนี้

มาตรา 22 การจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ

มาตรา 23 การจัดการศึกษา ทั้งการศึกษาในระบบ การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย ต้องเน้นความสำคัญทั้งความรู้ คุณธรรม กระบวนการเรียนรู้และบูรณาการ ตามความเหมาะสมของแต่ละระดับการศึกษา

มาตรา 24 การจัดกระบวนการเรียนรู้ให้สถานศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการต่อไปนี้

1. จัดเนื้อหาสาระและกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจและความถนัดของผู้เรียน โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล

2. ผูกทักษะ กระบวนการคิด การจัดการ การเผชิญสถานการณ์และการประยุกต์ความรู้มาใช้เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหา

3. จัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง ฝึกการปฏิบัติให้ทำได้ คิดเป็น ทำเป็น รักการอ่านและเกิดการใฝ่รู้อย่างต่อเนื่อง

4. จัดการเรียนรู้การสอนโดยผสมผสานสาระความรู้ด้านต่างๆ อย่างได้สัดส่วนสมดุลกัน รวมทั้งปลูกฝังคุณธรรม ค่านิยมที่ดีงามและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ไว้ในทุกวิชา

5. ส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้สอนสามารถจัดบรรยากาศ สภาพแวดล้อม สื่อการเรียน และอำนวยความสะดวกเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และมีความรอบรู้ รวมทั้ง สามารถใช้การวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้ ทั้งนี้ ผู้สอนและผู้เรียนอาจเรียนรู้ไปพร้อมกัน จากสื่อการเรียนการสอนและแหล่งวิทยาการประเภทต่างๆ

6. จัดการเรียนรู้ให้เกิดขึ้นได้ทุกเวลา ทุกสถานที่ที่มีการประสานความร่วมมือกับบิดา มารดา ผู้ปกครองและบุคคลในชุมชนทุกฝ่ายเพื่อร่วมกันพัฒนาผู้เรียนตามศักยภาพ

วิชัย ตันศิริ (2547: 100 - 111) กล่าวว่า การบริหารสถาบันอุดมศึกษาเป็นการบริหารจัดการที่สอดคล้องกับแนวโน้มและวิวัฒนาการของอุดมศึกษาโลก ประกอบด้วย 4 หลัก คือ หลักการของเอกภาพท่ามกลางความหลากหลายด้านโครงสร้างและโปรแกรมการเรียน หลักการของความสมดุลระหว่างคุณภาพ ประสิทธิภาพและความเสมอภาคในการเข้ารับการศึกษาของผู้เรียน หลักการของการขยายการศึกษาในวงกว้างแต่คงไว้ซึ่งคุณภาพและมาตรฐาน และหลักการของการกระจายอำนาจทางการบริหารจัดการด้านบริหารวิชาการ บุคลากรและการเงิน

ในปัจจุบัน การศึกษามีบทบาทและมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนาความสำเร็จของประเทศ สภาพสังคมไทยมีการเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว วิทยาการต่างๆ เจริญก้าวหน้าอย่างไม่หยุดยั้ง จึงจำเป็นต้องพัฒนาการศึกษาของชาติให้เหมาะสมทันกับความเปลี่ยนแปลงของสังคมและความเจริญก้าวหน้าทางเศรษฐกิจ ซึ่งขึ้นอยู่กับผู้นำในการบริหารจัดการศึกษาที่จะสามารถนำพาองค์กรสู่ความสำเร็จได้ ในลักษณะที่เป็นสากล ดังนี้ (นาวิน ภูสุนทรเทศ. 2548: 1)

1. การบริหารต้องมีวัตถุประสงค์ หรือเป้าหมาย
2. การบริหารต้องอาศัยปัจจัยบุคคลเป็นองค์ประกอบสำคัญ
3. การบริหารต้องใช้ทรัพยากรบริหารเป็นองค์ประกอบพื้นฐาน
4. การบริหารต้องมีลักษณะการดำเนินการเป็นกระบวนการทางสังคม
5. การบริหารต้องเป็นการดำเนินการร่วมกันระหว่างกลุ่มบุคคล 2 คนขึ้นไป
6. การบริหารต้องอาศัยร่วมมือร่วมใจเพื่อให้ภารกิจบรรลุวัตถุประสงค์
7. การบริหารเป็นการร่วมมือดำเนินการอย่างมีเหตุผล
8. การบริหารที่มีการตรวจสอบผลการปฏิบัติงานกับวัตถุประสงค์ที่ได้กำหนดไว้
9. การบริหารไม่มีตัวตน แต่มีอิทธิพลต่อความเป็นอยู่ของมนุษย์

ในการบริหารจัดการการอุดมศึกษาให้มีมาตรฐาน ตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ (2549: 2) ได้กำหนดให้บริหารจัดการอุดมศึกษาตามหลักธรรมาภิบาล โดยคำนึงถึง ความหลากหลายและความเป็นอิสระทางวิชาการ โดยมีตัวบ่งชี้ ดังนี้

1. การบริหารจัดการบุคลากรที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล มีความยืดหยุ่น สอดคล้องกับความต้องการที่หลากหลายของประเภทสถาบันและสังคม เพื่อเพิ่มศักยภาพ ในการปฏิบัติงานอย่างมีอิสระทางวิชาการ
2. การบริหารจัดการทรัพยากรและเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารที่มี ประสิทธิภาพและประสิทธิผล มีความคล่องตัว โปร่งใสและตรวจสอบได้ มีการจัดการศึกษา ผ่านระบบและวิธีการต่างๆ อย่างเหมาะสมและคุ้มค่า
3. ระบบการประกันคุณภาพเพื่อนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการอุดม ศึกษาอย่างต่อเนื่อง

สำหรับแผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี ฉบับที่ 2 พ.ศ. 2551 - 2565 ได้ฉายภาพ อนาคตที่จะมีผลกระทบต่อโลก ประเทศและอุดมศึกษาไทย โดยได้คาดการณ์ภาพอนาคตที่คาดหวัง จะมีผลกระทบ ทั้งทางตรงและทางอ้อมต่อสังคมไทยและอุดมศึกษา ประกอบด้วย ผลกระทบใน ด้านการเปลี่ยนแปลงของประชากร พลังงานและสิ่งแวดล้อม การมีงานทำและตลาดแรงงาน ในอนาคต การกระจายอำนาจการปกครอง การจัดการความขัดแย้งและความรุนแรงเยาวชน นักศึกษาและบัณฑิตในอนาคต รวมทั้งปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง (แผนพัฒนาการศึกษาระดับ อุดมศึกษา ฉบับที่ 10 พ.ศ. 2551 - 2565 (2550: 2 - 7)

องค์ประกอบของการจัดการศึกษาสู่คุณภาพการเรียนรู้จำเป็นต้องอาศัยการบูรณาการ องค์ประกอบของการบริหารสถานศึกษา การสอนโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ การมีสมรรถนะใน การศึกษาเรียนรู้ของผู้เรียน การมีส่วนร่วมของทุกคน ทุกฝ่ายและทุกหน่วย และการนำหลักการ และแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการจัดการศึกษา (ธีระ รุญเจริญ. 2550: 6)

สรุปว่า การบริหารจัดการสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย ในปัจจุบัน ต้อง ดำเนินการตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และแผนพัฒนาการศึกษา ระดับอุดมศึกษา ฉบับที่ 10 พ.ศ. 2551 - 2565

ภารกิจของสถาบันอุดมศึกษา

การพัฒนาคุณภาพการศึกษาในระดับอุดมศึกษาตามมาตรฐานอุดมศึกษานั้น สถาบันอุดมศึกษาต้องดำเนินการตามพันธกิจ 4 ด้าน อย่างมีดุลยภาพ (สำนักมาตรฐานและ ประเมินผลอุดมศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. 2549: 2 - 4) มีตัวบ่งชี้ ดังนี้

1. หลักสูตรและการเรียน การสอนที่ทันสมัย ยืดหยุ่น สอดคล้องกับความต้องการที่ หลากหลายของประเภทสถาบันและสังคม โดยให้ความสำคัญกับการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนแบบ ผู้เรียนเป็นสำคัญ เน้นการเรียนรู้และการสร้างงานด้วยตนเองตามสภาพจริง ใช้การวิจัยเป็นฐาน มีการประเมินและใช้ผลการประเมินเพื่อพัฒนาผู้เรียน และการบริหารจัดการหลักสูตร ตลอดจน

มีการบริหารกิจการนิสิตนักศึกษาที่เหมาะสม สอดคล้องกับหลักสูตรการเรียนการสอน

2. การวิจัยเพื่อสร้างและประยุกต์ใช้องค์ความรู้ใหม่ที่เป็นประโยชน์ต่อสังคม ความรู้และทรัพย์สินทางปัญญาที่เชื่อมโยงกับสภาพเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อม ตามศักยภาพของประเภทสถาบัน มีการสร้างเครือข่ายความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษา ทั้งในและต่างประเทศเพื่อพัฒนาความสามารถในการแข่งขันได้ในระดับนานาชาติของสังคมและประเทศชาติ

3. การให้บริการวิชาการที่ทันสมัย เหมาะสม สอดคล้องกับความต้องการของ สังคมตามระดับความเชี่ยวชาญของประเภทสถาบัน มีการประสานความร่วมมือระหว่าง สถาบันอุดมศึกษากับภาคธุรกิจอุตสาหกรรม ทั้งในและต่างประเทศ เพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็ง และความยั่งยืนของสังคมและประเทศชาติ

4. การอนุรักษ์ ฟื้นฟู สืบสาน พัฒนา เผยแพร่ วัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่นเพื่อ เสริมสร้างความรู้ ความเข้าใจและความภาคภูมิใจในความเป็นไทย มีการปรับใช้ศิลปวัฒนธรรม ต่างประเทศอย่างเหมาะสมเพื่อประโยชน์ในการพัฒนาสังคมและประเทศชาติ

ณรงค์ อยู่ถนอม (2554: 1 - 2) บรรยายเรื่อง หลักการบริหารสถาบันอุดมศึกษาว่า พันธกิจ 4 ด้าน ของมหาวิทยาลัย ได้แก่ การผลิตบัณฑิต การวิจัยและพัฒนา การบริการทาง วิชาการ และการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม และรวมทั้งภารกิจสำคัญอีก 2 ด้าน ได้แก่ ภารกิจ นักศึกษาและการแสดงความรับผิดชอบต่อสังคม โดยสรุปรายละเอียดของพันธกิจทั้งสี่ ด้าน ดังนี้

1. การผลิตบัณฑิต ให้เป็นผู้มีความรู้ ความสามารถในการศาสตร์ใดศาสตร์หนึ่งพร้อม ที่จะปฏิบัติงานโดยมีคุณธรรมและจริยธรรมในการใช้ความรู้ นั้น การผลิตบัณฑิตเกี่ยวข้องกับ หลักสูตรซึ่งเป็นแผนการจัดวิชาความรู้อย่างเป็นระบบ เหมาะสมกับระดับปริญญา และเพียงพอ ต่อการปฏิบัติงานในตลาดแรงงาน คณาจารย์คือกลุ่มผู้ร่วมสร้างและบริหารหลักสูตร หล่อหลอม ให้นักศึกษาเป็นบัณฑิตตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตร การเรียนการสอนต้องเป็นไปตาม ข้อบังคับว่าด้วย การศึกษาระดับปริญญาตรีและบัณฑิตศึกษา มีองค์ประกอบ เช่น ระบบ การศึกษา คุณสมบัติของนักศึกษา การลงทะเบียนเรียน การวัดประเมินผลการศึกษา การรักษา สภาพนักศึกษา ระยะเวลาการศึกษา การสำเร็จการศึกษา ฯลฯ

2. การวิจัยและพัฒนา เป็นการศึกษา ค้นคว้าอย่างมีระบบ นำไปสู่ความก้าวหน้า ทางวิชาการ หรือการประยุกต์ใช้ มีการบันทึกเป็นเอกสารตามรูปแบบของการวิจัย เช่น มีการตั้ง สมมุติฐาน มีการกำหนดปัญหาที่ชัดเจน สมเหตุสมผล มีวัตถุประสงค์ชัดเจน มีการรวบรวม ข้อมูล วิเคราะห์ ตีความและสรุปผลการวิจัย ที่สามารถให้คำตอบตรงตามวัตถุประสงค์ การส่งเสริมงานวิจัยของมหาวิทยาลัยจะต้องประกอบด้วย นโยบายด้านการวิจัย หลักเกณฑ์ สนับสนุนการวิจัย การรับทุนวิจัยจากแหล่งภายนอก การดูแลด้านสิทธิบัตรและทรัพย์สินทาง ปัญญา และการสนับสนุนการเผยแพร่ผลงานวิจัย รวมทั้ง มีการยกย่องผู้มีผลงานวิชาการและ การจัดทำ บัญชีรายชื่อผู้เชี่ยวชาญด้านต่างๆ

3. การบริการทางวิชาการ มี 2 ลักษณะคือ การบริการวิชาการแก่สังคมแบบให้เปล่า และการบริการวิชาการแบบมีรายได้

4. การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ส่วนใหญ่เป็นการจัดพิธีการทางศาสนาที่ให้นักศึกษาและบุคลากรเข้าร่วม นอกจากนี้ ยังมีกิจกรรมแบบอื่นๆ เช่น การจัดสร้างถาวรวัตถุ การทอดกฐินพระราชทาน การทอดผ้าป่าสามัคคี

5. กิจกรรมนักศึกษา ต้องดำเนินการให้เป็นไปตามข้อบังคับของแต่ละมหาวิทยาลัย ที่ว่าด้วย วินัยนักศึกษา ระเบียบว่าด้วยสโมสรนักศึกษา การดูแลด้านการแต่งกาย กิจกรรมนักศึกษา

6. การรับผิดชอบต่อสังคม (University Social Responsibility: USR) เป็นกิจกรรมที่แสดงความรับผิดชอบต่อสังคม ที่ดำเนินการโดยนักศึกษา บุคลากรของสถาบัน กิจกรรมดังกล่าว เช่น การพัฒนาชุมชน การช่วยเหลือผู้ด้อยโอกาส การพัฒนาสิ่งแวดล้อม

ดังนั้น ภารกิจหลักที่สถาบันอุดมศึกษาต้องปฏิบัติมี 4 ประการ ได้แก่ การสอน การวิจัย การบริการทางวิชาการสังคมและการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนาประเทศทั้งระยะสั้นและระยะยาว (คณะกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับอุดมศึกษา และคณะกรรมการพัฒนาการประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับอุดมศึกษา. 2554: 1)

1. การสอน

พันธกิจที่สำคัญที่สุดของสถาบันอุดมศึกษาคือ การผลิตบัณฑิต หรือการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้ผู้เรียนมีความรู้ในวิชาการและวิชาชีพ มีคุณลักษณะตามหลักสูตรที่กำหนด ดังนั้น สถาบันอุดมศึกษาจึงมีภารกิจหลักในการเปิดสอนหลักสูตรระดับปริญญา เพื่อผลิตบัณฑิตที่มีความรอบรู้ทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติในสาขาวิชาการและวิชาชีพต่างๆ ออกมารับใช้สังคม รวมทั้ง มุ่งเน้นการเปิดสอนในระดับบัณฑิตศึกษา เพื่อพัฒนานักวิชาการและนักวิชาชีพระดับสูงให้สามารถบุกเบิกแสวงหาความรู้ใหม่ (กระทรวงศึกษาธิการ. 2548: 2)

การวางระบบและกลไกการควบคุมคุณภาพขององค์ประกอบต่างๆ ที่ใช้ในการผลิตบัณฑิต ได้แก่ หลักสูตรการศึกษาในสาขาวิชาต่างๆ คณาจารย์และระบบการพัฒนาอาจารย์ สื่อการศึกษาและเทคนิคการสอน ห้องสมุดและแหล่งการเรียนรู้อื่นๆ อุปกรณ์การศึกษา สภาพแวดล้อมในการเรียนรู้และบริการการศึกษา การวัดผลการศึกษาและสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนของนักศึกษา และองค์ประกอบอื่นตามที่แต่ละสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาเห็นสมควรตามที่กฎกระทรวง ว่าด้วยระบบ หลักเกณฑ์และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. 2553 กำหนด (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. 2553: 47)

การกำหนดตัวบ่งชี้ตามมาตรฐานการศึกษาระดับอุดมศึกษา ด้านการบริการผลิตบัณฑิต 8 ตัวบ่งชี้ มีดังนี้ (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. 2554 ข: 113 - 125)

1. ระบบและกลไกการพัฒนาและบริหารหลักสูตร ได้แก่ สถาบันอุดมศึกษา มีหน้าที่พัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้องกับปรัชญา ปณิธาน วิสัยทัศน์ พันธกิจและความพร้อมของสถาบัน ให้สอดคล้องกับความต้องการทางด้านวิชาการและวิชาชีพของสังคม มีการประเมินหลักสูตรอย่างสม่ำเสมอตามหลักเกณฑ์ และตัวบ่งชี้ของการประกันคุณภาพหลักสูตร มีการวางระบบและกลไกบริหารหลักสูตรอย่างมีประสิทธิภาพ และมีการปรับปรุงหลักสูตรให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง

2. อาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก ได้แก่ การศึกษาระดับอุดมศึกษาถือเป็นการศึกษาระดับสูงสุดที่ต้องการบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถและความมุ่งมั่นทางวิชาการ เพื่อปฏิบัติพันธกิจสำคัญของสถาบันในการผลิตบัณฑิต ศึกษาวิจัยเพื่อการติดตามความก้าวหน้าทางวิชาการและการพัฒนาองค์ความรู้ ดังนั้น สถาบันจึงควรมีอาจารย์ที่มีระดับคุณวุฒิทางการศึกษาในสัดส่วนที่เหมาะสมกับพันธกิจ หรือจุดเน้นของสถาบัน

3. อาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ ได้แก่ สถาบันอุดมศึกษาถือเป็นขุมปัญญาของประเทศ และมีความรับผิดชอบที่จะต้องส่งเสริมให้อาจารย์ในสถาบันทำการศึกษาค้นคว้าเพื่อแสวงหาและพัฒนาองค์ความรู้ในศาสตร์สาขาวิชาต่างๆ อย่างต่อเนื่อง เพื่อนำไปใช้ในการเรียนการสอน รวมทั้ง การแก้ไขปัญหาและพัฒนาประเทศ การดำรงตำแหน่งทางวิชาการเป็นสิ่งสะท้อนการปฏิบัติงานดังกล่าวของอาจารย์ตามพันธกิจของสถาบัน

4. ระบบการพัฒนาคุณจารย์และบุคลากรสายสนับสนุน ได้แก่ การจัดการเรียนการสอนโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ จำเป็นต้องมีการบริหารและพัฒนาคุณจารย์อย่างเหมาะสมทั้งในด้านเทคนิคการสอน การประเมินผลการเรียนรู้และการใช้สื่อการสอนที่ทันสมัย รวมทั้งมีการปรับกระบวนการเรียนการสอนโดยใช้ผลการเรียนรู้และข้อมูลจากความคิดเห็นของผู้เรียน นอกจากนี้ ยังจำเป็นต้องมีบุคลากรสายสนับสนุนที่มีคุณภาพสอดคล้องกับพันธกิจและเป้าหมายของสถาบัน

5. ห้องสมุด อุปกรณ์การศึกษาและสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ ได้แก่ การจัดบริการด้านกายภาพอย่างครบถ้วน โดยเฉพาะในเรื่องการบริการสิ่งอำนวยความสะดวกที่เอื้อต่อการเรียน เช่น สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ห้องสมุดและแหล่งการเรียนรู้อื่นๆ การบริการด้านงานทะเบียน การบริการนักศึกษานานาชาติ เป็นต้น นอกจากนี้ ยังจำเป็นต้องมีสภาพแวดล้อมและการบริการด้านกายภาพที่ส่งเสริมคุณภาพชีวิตของนักศึกษา เช่น สิ่งแวดล้อมในสถาบัน หอพักนักศึกษา ห้องเรียน สถานที่ออกกำลังกาย บริการอนามัย การจัดจำหน่ายอาหาร เป็นต้น

6. ระบบและกลไกการจัดการเรียนการสอน ได้แก่ กระบวนการจัดการเรียนการสอนต้องเป็นไปตามแนวทางที่กำหนดในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ มีการจัดรูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่เหมาะสมและยืดหยุ่น โดยการมีส่วนร่วมจากบุคคล สถาบัน หรือชุมชนภายนอก มีการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่คำนึงถึงความแตกต่างเฉพาะตัวของนักศึกษา ซึ่งเป็นเรื่องที่สำคัญ

มากต่อความสนใจใฝ่รู้และต่อศักยภาพในการแสวงหาความรู้ของนักศึกษา เช่น การเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้ค้นคว้าวิจัย โดยอิสระในรูปโครงการวิจัยส่วนบุคคล การจัดให้มีชั่วโมงเรียนในภาคปฏิบัติ ในห้องปฏิบัติการ รวมทั้ง มีการฝึกประสบการณ์ภาคสนามอย่างพอเพียง มีการจัดสัมมนา จัดประชุมเชิงปฏิบัติการ จัดทำโครงการ มีการเรียนการสอนทางเครือข่าย คอมพิวเตอร์ (Internet) และมีห้องสมุดและระบบสืบค้นข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ที่เพียงพอสำหรับการศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมได้ด้วยตนเอง

7. ระบบและกลไกการพัฒนาสัมฤทธิ์ผลการเรียนตามคุณลักษณะของบัณฑิต ได้แก่ คุณลักษณะของบัณฑิต หมายถึง คุณสมบัติที่พึงประสงค์ซึ่งผู้สำเร็จการศึกษาระดับอุดมศึกษาพึงมี ประกอบด้วย 5 ส่วน คือ คุณลักษณะของบัณฑิตตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิแห่งชาติของแต่ละหลักสูตร คุณลักษณะของบัณฑิตตามความต้องการของผู้ใช้บัณฑิต คุณลักษณะตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิแห่งชาติมี 5 ด้าน ได้แก่ ด้านคุณธรรม จริยธรรม ด้านความรู้ ด้านทักษะทางปัญญา ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข คุณลักษณะของบัณฑิตในการสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ สำหรับคุณลักษณะบัณฑิตตามความต้องการของผู้ใช้บัณฑิต อาจมีความแตกต่างกันตามลักษณะอาชีพหรือบริบทของผู้ใช้ และอาจปรากฏในกรอบมาตรฐานคุณวุฒิแห่งชาติ หรือที่มีลักษณะเพิ่มเติมจากกรอบมาตรฐานคุณวุฒิ เช่น การบริหารจัดการ การเป็นผู้ใฝ่รู้ใฝ่เรียน การก้าวทันวิทยาการ ความสามารถในการประยุกต์ความรู้กับการปฏิบัติงานจริงสำหรับผู้สำเร็จการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา หรือผู้สำเร็จการศึกษาในหลักสูตรที่เน้นการวิจัย ควรมีคุณลักษณะเพิ่มเติมด้านความเป็นนักวิชาการ การเป็นผู้นำทางความคิด โดยเฉพาะความสามารถด้านการคิดเชิงวิพากษ์ และการนำเสนอผลงาน

8. ระดับความสำเร็จของการเสริมสร้างคุณธรรมจริยธรรมที่จัดให้กับนักศึกษา ได้แก่ คุณธรรมจริยธรรมของนักศึกษาเป็นคุณลักษณะที่พึงประสงค์และเป็นปัจจัยสำคัญของคุณภาพบัณฑิตตามเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติและกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ รวมทั้งความคาดหวังของผู้ใช้บัณฑิตและสังคม

ตามมาตรฐานการอุดมศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ (2549: 1) กำหนดให้มีหลักสูตรการสอนที่ทันสมัย ยืดหยุ่น สอดคล้องกับความต้องการที่หลากหลายของประเภทสถาบันและสังคม โดยให้ความสำคัญกับการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนแบบเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เน้นการเรียนรู้และการสร้างงานด้วยตนเองตามสภาพจริง ใช้การวิจัยเป็นฐาน มีการประเมิน และใช้ผลการประเมินเพื่อพัฒนาผู้เรียนและการบริหารจัดการหลักสูตร ตลอดจนมีการบริหารจัดการนิสิตนักศึกษาที่เหมาะสม สอดคล้องกับการเรียนการสอน ซึ่งมีประเด็นที่ควรพิจารณา ดังนี้

1. หลักสูตร ตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง แนวทางการบริหารเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2548 สำหรับเป็นแนวทางการบริหารจัดการและพัฒนาหลักสูตรระดับอุดมศึกษาให้มีประสิทธิภาพ จึงกำหนดเจตนารมณ์ให้การจัดการเรียนการสอน

หมวดวิชาศึกษาทั่วไป เพื่อเสริมสร้างความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ ให้ศึกษารายวิชาต่างๆ จนเกิดความซาบซึ้ง สามารถติดตามความก้าวหน้าในสาขาวิชานั้นได้ด้วยตนเอง ทั้งนี้ การจัดการเรียนการสอนควรจัดให้มีเนื้อหาวิชาที่เบ็ดเสร็จในรายวิชาเดียว ไม่ควรมีรายวิชาต่อเนื่องหรือรายวิชาชั้นสูงอีก และไม่ควรนำรายวิชาเบื้องต้น หรือรายวิชาพื้นฐานของวิชาเฉพาะมาจัดเป็นวิชาศึกษาทั่วไป (กระทรวงศึกษาธิการ. 2548: 1)

2. การสอนระดับอุดมศึกษามีหลายวิธี ไม่มีวิธีใดที่ดีที่สุด วิธีการสอนที่ดีย่อมขึ้นอยู่กับสถานการณ์ สาระการสอน สภาพนิสิตนักศึกษา การเลือกวิธีการสอนขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์ของวิชาที่สอน การวางแผนการสอนของผู้สอน วิธีการสอนนั้นในบทเรียนหนึ่ง หรือชั่วโมงสอน ชั่วโมงหนึ่งอาจใช้วิธีการสอนหลายๆ แบบก็ได้ ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับเนื้อหาสาระที่จะสอน (วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา. 2551: 1)

3. การนำกรอบมาตรฐานคุณวุฒิไปปฏิบัติในสถาบันอุดมศึกษา สามารถดำเนินการได้ ดังนี้ (กระทรวงศึกษาธิการ. 2548: 3)

3.1 จัดประชุมสัมมนาทางวิชาการ เพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจแก่ทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง และเผยแพร่เอกสารต้นแบบและตัวอย่างมาตรฐานคุณวุฒิสาขาวิชา ตัวอย่างรายละเอียดของหลักสูตร รายละเอียดของรายวิชาและรายละเอียดของประสบการณ์ภาคสนามที่คณาจารย์ในสาขาวิชานำร่องได้ดำเนินการไว้ เพื่อให้สถาบันอุดมศึกษามีข้อมูลและแนวทางในการพัฒนาหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน

3.2 ขยายผลการดำเนินการโครงการวิจัยในการจัดทำมาตรฐานคุณวุฒิสาขาวิชาต่างๆ ให้ครบถ้วน เพื่อให้สถาบันอุดมศึกษาสามารถนำไปใช้ออกแบบหลักสูตร พัฒนากลยุทธ์การสอนและการประเมินผลที่จะส่งผลให้บัณฑิตบรรลุผลการเรียนรู้ตามที่กำหนดไว้ในกรอบมาตรฐานผลการเรียนรู้ได้ครบทุกสาขาวิชา

3.3 ส่งเสริมให้คณาจารย์พัฒนากลยุทธ์การสอน การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของนักศึกษา โดยร่วมมือกับโครงการที่สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาดำเนินการคู่ขนานกันไป ได้แก่ โครงการเครือข่ายการพัฒนาวิชาชีพอาจารย์และองค์กรระดับอุดมศึกษาแห่งประเทศไทย (Professional and Organizational Development Network Thailand: POD Network Thailand)

3.4 ส่งเสริมและสนับสนุนให้อาจารย์ทำผลงานวิจัยเกี่ยวกับการเรียนการสอน ตลอดจนพัฒนาความเชี่ยวชาญด้านกลยุทธ์การสอน สามารถแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และ/หรือทำงานวิจัยร่วมกับคณาจารย์ ทั้งในและต่างประเทศ ที่ช่วยการพัฒนากรอบมาตรฐาน

4. วิธีการวัดผล อาจมีหลายวิธี ผู้สอนจึงควรเตรียมแผนที่จะคิดการสอนอุดมศึกษาควรยึดหลักการดังนี้ (วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา. 2551: 2 - 3)

4.1 รู้จักวางแผนการสอน คือทำประมวลรายวิชา ทำแผนการสอนรายวัน เพื่อได้เตรียมการสอน วิธีการ และสาระอย่างถูกต้องบริบูรณ์

4.2 รู้วิธีการสอนหลายแบบ และรู้จักเลือกวิธีการสอนให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์และสาระของเนื้อหาวิชาที่จะสอน

4.3 รู้จักผู้เรียน ผู้สอนควรรู้จักผู้เรียนเพื่อทราบภูมิหลังพื้นฐาน ความสนใจและเพื่อสร้างบรรยากาศที่เป็นมิตรต่อกันระหว่างผู้เรียนและผู้สอน

4.4 รู้จักใช้อุปกรณ์ ผู้สอนควรรู้จักอุปกรณ์ที่จะใช้เป็นเครื่องช่วยทำให้บทเรียนน่าสนใจยิ่งขึ้น

4.5 รู้จักทรัพยากรมนุษย์ รู้จักแหล่งที่จะเชิญผู้เชี่ยวชาญและผู้ที่มีความรู้มาเป็นวิทยากรให้ความรู้แก่ศิษย์ของตน

4.6 รู้จักแหล่งค้นคว้า รู้จักแหล่งที่จะให้ข้อมูล สำหรับนิสิตนักศึกษาค้นคว้า หรือแหล่งที่นิสิตนักศึกษาจะฝึกฝนอาชีพได้

4.7 รู้จักวิธีประเมินผลการสอนที่ดี ควรมีการประเมินผลที่ตรงกับวัตถุประสงค์ที่สอน เพื่อให้ผู้สอนเข้าใจการสอนของตนเองดีขึ้น ผู้ที่สอนแล้วทำให้นิสิตนักศึกษาสอบตกมาก ควรพิจารณาตนเองว่าอาจจะเป็นผู้สอนที่ใช้ไม่ได้เอาเสียเลย มากกว่าเป็นความคิดของผู้เรียน

5. การเรียนรู้ตลอดชีวิตเป็นเรื่องสำคัญประการหนึ่งที่จะช่วยตอบสนองความท้าทายของศตวรรษที่ 21 โดยมี เสาหลัก 4 ประการทางการศึกษา ได้แก่ การเรียนรู้เพื่อชีวิต/ การเรียนรู้เพื่อรู้/ การเรียนรู้เพื่อปฏิบัติได้จริง และการเรียนรู้เพื่อที่จะอยู่ร่วมกัน รวมทั้งวิธีการใหม่ๆ จะถูกเสนอสำหรับใช้กับระดับและช่วงเชื่อมต่อต่างๆของการเรียนรู้ ซึ่งมีผลทำให้เส้นทางในระบบการศึกษามีความหลากหลายมากยิ่งขึ้นและได้รับการส่งเสริม (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. 2554: 4)

6. บทบาทสำคัญของครู รวมทั้งความจำเป็นในการปรับปรุงการฝึกหัดครู สถานภาพของวิชาชีพและเงื่อนไขการทำงานของครู เป็นเรื่องที่ต้องได้รับการเน้นย้ำและในโลกซึ่งถูกครอบงำด้วยเทคโนโลยีมากขึ้นทุกขณะ จะต้องเน้นความสำคัญของทั้งการนำเทคโนโลยีมาให้บริการทางการศึกษา และการเตรียมคนให้รู้จักใช้เทคโนโลยีทั้งในชีวิตประจำวันและในการทำงาน (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. 2554 ข: 17)

สำหรับภาระงานด้านการเรียนการสอน ตามองค์ประกอบและตัวบ่งชี้ในระบบประกันคุณภาพการศึกษาของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา มีดังนี้ (วิทยาลัยเชียงราย. 2553: 4).

ตัวบ่งชี้ที่ 2.1 มีระบบและกลไกการพัฒนาและบริหารหลักสูตร

ตัวบ่งชี้ที่ 2.2 มีกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

ตัวบ่งชี้ที่ 2.3 มีโครงการหรือกิจกรรมที่สนับสนุนการพัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอนซึ่งบุคคล องค์กร และชุมชนภายนอกมีส่วนร่วม

ตัวบ่งชี้ที่ 2.4 จำนวนนักศึกษาเทียบเท่าต่อจำนวนอาจารย์

ตัวบ่งชี้ที่ 2.5 สัดส่วนของอาจารย์ประจำที่มีวุฒิปริญญาตรี ปริญญาโท ปริญญาเอก หรือเทียบเท่าต่ออาจารย์ประจำ

ตัวบ่งชี้ที่ 2.6 สัดส่วนของอาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งอาจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์

ตัวบ่งชี้ที่ 2.7 มีกระบวนการส่งเสริมการปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพของคณาจารย์

ตัวบ่งชี้ที่ 2.8 มีระบบและกลไกสนับสนุนให้อาจารย์ประจำทำการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน

ตัวบ่งชี้ที่ 2.9 ร้อยละของบัณฑิตระดับปริญญาตรีที่ได้งานทำและประกอบอาชีพอิสระภายใน 1 ปี

ตัวบ่งชี้ที่ 2.10 ร้อยละของบัณฑิตระดับปริญญาตรีที่ได้รับเงินเดือนเริ่มต้นเป็นไปตามเกณฑ์

ตัวบ่งชี้ที่ 2.11 ระดับความพึงพอใจของนายจ้าง ผู้ประกอบการและผู้ใช้บัณฑิต

ตัวบ่งชี้ที่ 2.12 ร้อยละของนักศึกษาและศิษย์เก่าที่สำเร็จการศึกษาในรอบ 5 ปี ที่ผ่านมาที่ได้รับประกาศเกียรติคุณยกย่องในด้านวิชาการ วิชาชีพ คุณธรรม จริยธรรม กีฬาสุภาพ ศิลปวัฒนธรรม และด้านสิ่งแวดล้อมในระดับชาติหรือนานาชาติ

ภาระงานของอาจารย์ด้านการเรียนการสอน มีดังนี้

1. การวางแผนการสอน (ประมวลการสอน) มีภาระงานดังนี้

1.1 จัดทำประมวลการสอน แผนการสอน ตามข้อกำหนดของสถาบันบูรพาวิทยาที่สอน

1.2 กำหนดจุดมุ่งหมายการสอนที่ครอบคลุมทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านคุณธรรมจริยธรรม ด้านความรู้ ด้านทักษะทางปัญญาและด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล/ความรับผิดชอบ

1.3 แผนการสอนแสดงถึงกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

1.4 มีการเตรียมสื่อ อุปกรณ์ในการสอนที่มีความพร้อมทุกครั้ง

1.5 มีการวางแผนการประเมินที่มีตัวชี้วัดชัดเจน

2. การจัดกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ มีภาระงานดังนี้

2.1 จัดการเรียนการสอนที่เน้นให้นักศึกษาได้ฝึกคิด ฝึกปฏิบัติและสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง

2.2 จัดการเรียนรู้ที่ให้นักศึกษาได้เรียนรู้จากกรณีปัญหา (Problem - Based Learning) ให้ผู้เรียนควบคุมการเรียนรู้ด้วยตนเอง โดยเป็นผู้คิด ดำเนินการเรียนรู้ กำหนดวัตถุประสงค์

2.3 จัดให้นักศึกษาได้เรียนรู้จากการทำงาน (Work - Based Learning) ส่งเสริมให้ผู้เรียนพัฒนาทุกด้าน ทั้งการฝึกปฏิบัติจริง ฝึกทักษะสังคม ชีวิต วิชาชีพและการคิดขั้นสูง

2.4 จัดให้นักศึกษาเรียนรู้ด้วยการสร้างผลงานจากการตกผลึกทางปัญญา (Crystal - Based Approach) ส่งเสริมให้ผู้เรียนสร้างสรรค์ความรู้ความคิดด้วยตัวเอง

จากการรวบรวมการทำความเข้าใจ สรุป วิเคราะห์ สังเคราะห์จากการศึกษาด้วยตนเอง

2.5 มีการใช้สื่อ เทคโนโลยี/นวัตกรรมในการสอนอย่างเหมาะสม

3. การประเมินผลการเรียนการสอน

3.1 มีการประเมินผลการเรียนการสอนที่ครอบคลุมและสอดคล้องกับ
จุดมุ่งหมาย/ วัตถุประสงค์ในรายวิชา

3.2 มีการประเมินผลด้วยวิธีการหลากหลาย และเหมาะสมกับพฤติกรรม
การเรียนรู้ที่ประเมิน

3.3 มีการประเมินความก้าวหน้าในการเรียนของนักศึกษาและแจ้งให้นักศึกษา
ทราบเพื่อปรับปรุง พัฒนาในรายวิชา

3.4 มีการประเมินผลการเรียนรู้ที่ให้นักศึกษาได้มีส่วนร่วม

3.5 มีการประเมินผลความพึงพอใจของผู้เรียนทั้งในเรื่องคุณภาพการสอนและ
สิ่งสนับสนุนการเรียนรู้

4. การจัดทำรายงานผลการสอน

4.1 มีการจัดทำรายงานผลการสอนตามข้อกำหนดของสาขาวิชา หรือตามแบบ
TQF5 ทุกรายวิชาที่สอน

4.2 รายงานประสิทธิผลการสอนได้ครอบคลุมและสอดคล้องกับจุดมุ่งหมาย
การสอนในรายวิชา

4.3 รายงานการสอน ที่มีสาระเกี่ยวกับสภาพ ปัญหาการเรียนการสอนที่ชัดเจน

4.4 รายงานผลการสอนนำเสนอถึงข้อเสนอแนะ/ แผนการปรับปรุง

4.5 มีการนำข้อเสนอแนะ/ แผนการปรับปรุงการสอนไปใช้

5. การพัฒนาและบริหารหลักสูตร/รายวิชา

5.1 วิเคราะห์และประเมินผลรายวิชาที่สอนทุกภาคเรียนและนำข้อมูลผลของ
การประเมินไปใช้ปรับปรุงการเรียนการสอน

5.2 นำเสนอข้อมูลผลการประเมินในวิชาที่สอนสำหรับการปรับปรุง พัฒนา
หลักสูตรในรายวิชา/ สาขาวิชา

5.3 ร่วมเป็นคณะกรรมการบริหารหลักสูตรของสาขาวิชา/ คณะวิชา

5.4 ร่วมเป็นคณะกรรมการประเมินหลักสูตรของสาขาวิชา/ คณะวิชา

5.5 ร่วมเป็นคณะกรรมการปรับปรุงพัฒนาหลักสูตรในคณะวิชา

6. มาตรฐานการออกข้อสอบ/ ดำเนินการสอบ

6.1 ปฏิบัติในการออกข้อสอบในรายวิชาที่รับผิดชอบ หรือที่ได้รับมอบหมายจาก
คณะ/ วิทยาลัย ได้เรียบร้อยตามกำหนดเวลา

6.2 ออกข้อสอบได้ครอบคลุมและสอดคล้องกับธรรมชาติของสิ่งที่วัด

6.3 ออกข้อสอบในรายวิชาที่รับผิดชอบได้อย่างมีคุณภาพที่สะท้อนถึงผลของ

การเรียนรู้ที่แท้จริงของนักศึกษา

6.4 ปฏิบัติควบคุมห้องสอบที่ได้รับมอบหมายได้ตามระเบียบการสอบ

6.5 ตรวจให้คะแนนและส่งผลการสอบตามกำหนดเวลา

7. การส่งเสริมและสนับสนุนการเรียนรู้ของนักศึกษา

7.1 มีกิจกรรมที่สนับสนุนการพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษาอย่างต่อเนื่อง

7.2 จัดกิจกรรมที่สนับสนุนการพัฒนาหลักสูตรและการเรียนรู้ของนักศึกษา โดยจัดให้มีการมีส่วนร่วมจากภายนอก

7.3 จัดทำวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนในรายวิชา

7.4 ร่วมดำเนินการติดตาม ประเมินผลการฝึกงาน การทำงานการมีงานทำของนักศึกษาในปัจจุบันและนักศึกษาที่เรียนจบ

7.5 ส่งเสริม สนับสนุนและยกย่องศิษย์ปัจจุบันที่เรียนดีและศิษย์เก่าที่สำเร็จการศึกษาให้มีความก้าวหน้าในวิชาชีพ

8. การเป็นอาจารย์ที่ปรึกษา/ ให้คำปรึกษาแก่นักศึกษา

8.1 ให้คำปรึกษาแนะนำที่ดีแก่นักศึกษาเกี่ยวกับหลักสูตร การเลือกวิชาเรียนและการลงทะเบียนวิชาเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

8.2 ให้คำปรึกษาแนะนำนักศึกษาเกี่ยวกับวิธีการเรียนการศึกษา ค้นคว้า ติดตามผลการเรียนและแนะนำช่วยเหลือเพื่อแก้ไขปัญหาการเรียนของนักศึกษาอย่างสม่ำเสมอ

8.3 ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการปฏิบัติตนตามระเบียบข้อบังคับและการใช้บริการต่างๆ ภายในวิทยาลัยและชุมชน

8.4 ให้คำปรึกษาแนะนำเกี่ยวกับปัญหาส่วนตัว การดูแลสุขภาพ/ การประพฤติปฏิบัติตนในสังคม

8.5 ให้คำปรึกษาแนะนำเกี่ยวกับงานอาชีพ

2. การวิจัย

งานวิจัย หมายถึง กระบวนการที่มีระบบแบบแผนในการค้นหาคำตอบของปัญหาหรือการเสาะแสวงหาความรู้ใหม่ ตลอดจนจนถึงการประดิษฐ์คิดค้นที่ผ่านกระบวนการศึกษาค้นคว้า หรือทดลอง วิเคราะห์และตีความข้อมูลตลอดจนสรุปผลอย่างเป็นระบบ (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. 2554 ก: 35)

ตามมาตรฐานการอุดมศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ (2549: 2) กำหนดให้มีการวิจัยเพื่อสร้างและประยุกต์ใช้องค์ความรู้ใหม่ที่เป็นประโยชน์แพร่กระจายความรู้และทรัพย์สินทางปัญญาที่เชื่อมโยงกับสภาพเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อม ตามศักยภาพของประเภทสถาบันอุดมศึกษาทั้งในและต่างประเทศ เพื่อพัฒนาความสามารถในการแข่งขันได้ในระดับนานาชาติของสังคมและประเทศชาติ

การวิจัยจะประสบความสำเร็จและเกิดประโยชน์จำเป็นต้องมีส่วนประกอบที่สำคัญ 3 ประการ ได้แก่

- 1) สถาบันต้องมีแผนการวิจัย มีระบบและกลไก ตลอดจนมีการสนับสนุนทรัพยากร ให้สามารถดำเนินการได้ตามแผน
- 2) คณาจารย์มีส่วนร่วมในการวิจัยอย่างเข้มแข็ง โดยบูรณาการงานวิจัยกับการจัดการเรียนการสอนและพันธกิจด้านอื่นๆ ของสถาบัน
- 3) ผลงานวิจัยมีคุณภาพ มีประโยชน์ สอนองยุทธศาสตร์ของชาติและมีการเผยแพร่ อย่างกว้างขวาง

การกำหนดตัวบ่งชี้ตามมาตรฐานการศึกษาระดับอุดมศึกษา ด้านการวิจัย ดังนี้ (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. 2554 ก: 79)

1. ระบบและกลไกการพัฒนางานวิจัย หรืองานสร้างสรรค์ ได้แก่ สถาบันอุดมศึกษา ต้องมีการบริหารจัดการงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่มีคุณภาพ โดยมีแนวทางการดำเนินงานที่เป็นระบบและมีกลไกส่งเสริมสนับสนุนครบถ้วน เพื่อให้สามารถดำเนินการได้ตามแผนที่กำหนดไว้ อีกทั้งมีการสนับสนุนด้านการจัดหาแหล่งทุนวิจัยและการจัดสรรทุนวิจัย การส่งเสริมและพัฒนาสมรรถนะแก่นักวิจัยและทีมวิจัย การสนับสนุนทรัพยากรที่จำเป็น ซึ่งรวมถึงทรัพยากรบุคคล ทรัพยากรการเงิน เครื่องมืออุปกรณ์ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง

2. ระบบและกลไกการจัดการความรู้จากงานวิจัย หรืองานสร้างสรรค์ ได้แก่ การบริหารจัดการความรู้จากผลงานวิจัย หรืองานสร้างสรรค์ เพื่อเผยแพร่ไปยังคณาจารย์ นักศึกษา วงการวิชาการ หน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชน ตลอดจนชุมชนเป้าหมายที่จะนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์ เป็นเรื่องที่มีความสำคัญสำหรับทุกสถาบันอุดมศึกษา ดังนั้น สถาบันต้องจัดระบบส่งเสริมสนับสนุนให้มีการรวบรวม เผยแพร่และแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในทรัพย์สินทางปัญญาจากงานวิจัย หรืองานสร้างสรรค์อย่างเหมาะสมกับผู้ใช้แต่ละกลุ่ม โดยสิ่งที่เผยแพร่ต้องมีคุณภาพเชื่อถือได้และรวดเร็วทันเหตุการณ์

3. เงินสนับสนุนงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ต่อจำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัย ได้แก่ ปัจจัยสำคัญที่ส่งเสริมสนับสนุนให้เกิดการผลิตงานวิจัย หรืองานสร้างสรรค์ในสถาบันอุดมศึกษา คือ เงินสนับสนุนงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ ดังนั้น สถาบันอุดมศึกษาจึงต้องจัดสรรเงินจากภายในสถาบันและที่ได้รับจากภายนอกสถาบันเพื่อสนับสนุนการทำวิจัย หรืองานสร้างสรรค์อย่างมีประสิทธิภาพตามสภาพแวดล้อมและจุดเน้นของสถาบัน นอกจากนั้น เงินทุนวิจัย หรืองานสร้างสรรค์ที่สถาบันได้รับจากแหล่งทุนภายนอกยังเป็นตัวบ่งชี้ที่สำคัญ ที่แสดงถึงศักยภาพด้านการวิจัยของสถาบัน โดยเฉพาะสถาบันที่อยู่ในกลุ่มที่เน้นการวิจัย

ในการดำเนินโครงการส่งเสริมการวิจัยในอุดมศึกษาและพัฒนามหาวิทยาลัยวิจัยแห่งชาติ เป็นไปตามนโยบายของรัฐบาลที่จะยกระดับคุณภาพมาตรฐานการศึกษาระดับอุดมศึกษาไปสู่ความเป็นเลิศ โดยการจัดกลุ่มสถาบันการศึกษาตามศักยภาพและสนับสนุน

การพัฒนาองค์ความรู้และนวัตกรรมด้วยการเพิ่มขีดความสามารถด้านการวิจัยและการพัฒนา ส่งเสริมความเป็นเลิศของมหาวิทยาลัยไปสู่การเป็นศูนย์กลางทางการศึกษาและวิจัยพัฒนา ในภูมิภาค ดังนั้น โครงการส่งเสริมการวิจัยในอุดมศึกษาและพัฒนามหาวิทยาลัยวิจัยแห่งชาติ จึงมีส่วนสำคัญต่อการปฏิรูปการวิจัยในระบบอุดมศึกษาในเชิงบูรณาการการทำงานร่วมกัน เป็นกลุ่มวิจัยด้านต่างๆ ในภาพรวมทั้ง 7 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มวิจัยด้านสุขภาพ ด้านเกษตรและอาหาร ด้านอุตสาหกรรม ด้านพลังงาน ด้านสิ่งแวดล้อม ด้านสังคมและด้านอื่นๆ ซึ่งหากสัมฤทธิ์ผลตามเป้าประสงค์จะมีความคุ้มค่าในการลงทุนทางด้านการวิจัยในระบบอุดมศึกษา (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. 2554 ข: 4)

ภาระงานด้านการวิจัย ตามองค์ประกอบที่ 4 การวิจัย (วิทยาลัยเชียงราย. 2553: 8)

ตัวบ่งชี้ที่ 4.1 มีการพัฒนาระบบและกลไกในการสนับสนุนการผลิตงานวิจัยและงานสร้างสรรค์

ตัวบ่งชี้ที่ 4.2 มีระบบบริหารจัดการความรู้จากงานวิจัยและงานสร้างสรรค์

ตัวบ่งชี้ที่ 4.3 เงินสนับสนุนงานวิจัยและงานสร้างสรรค์จากภายในและภายนอก

ตัวบ่งชี้ที่ 4.4 ร้อยละของงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ที่ตีพิมพ์เผยแพร่ ที่ได้รับการจดทะเบียน ทรัพย์สินทางปัญญาหรืออนุสิทธิบัตร หรือนำไปใช้ประโยชน์ทั้งในระดับชาติและในระดับนานาชาติต่อจำนวนอาจารย์ประจำ

สำหรับภาระงานของอาจารย์ด้านการวิจัย มีดังนี้

1. การผลิตงานวิจัย/นวัตกรรม/สิ่งประดิษฐ์

1.1 จัดทำเอกสารประกอบการสอน/ เอกสารการสอน/ ตำรา

1.2 ร่วมเป็นคณะทำงานวิจัยกับบุคคล องค์กร ฯลฯ

1.3 จัดทำวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน

1.4 จัดทำ/ ผลิต บทความทางวิชาการ/ นวัตกรรม/ สิ่งประดิษฐ์

1.5 จัดทำวิจัยสร้างองค์ความรู้ในสาขาวิชาหรือวิจัยเพื่อการพัฒนาสังคม

2. การนำเสนอ เผยแพร่ผลงานวิจัย/ สิ่งประดิษฐ์/ ชิ้นงานที่สร้างขึ้น

2.1 มีการนำเสนอผลงานวิจัย/ นวัตกรรม/ สิ่งประดิษฐ์ในคณะวิชา

2.2 มีการนำเสนอผลงานวิจัย/นวัตกรรม/ สิ่งประดิษฐ์ในระดับสถาบัน

2.3 มีการนำเสนอบทความทางวิชาการเพื่อตีพิมพ์ในวารสารระดับชาติ

2.4 มีการนำผลการวิจัยในเวทีวิชาการระดับชาติ

2.5 นำเสนอผลงาน (Proceeding) และหรือเป็นบทความตีพิมพ์ใน

วารสารวิชาการระดับนานาชาติ

3. การบริการทางวิชาการสังคม

การบริการทางวิชาการแก่สังคม หมายถึง กิจกรรม หรือโครงการให้บริการแก่สังคมภายนอกสถาบันการศึกษา หรือเป็นการให้บริการที่จัดในสถาบันการศึกษาโดยมี

บุคคลภายนอกเข้ามาให้บริการ (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. 2554 ข: 35)

การบริการวิชาการแก่สังคม หมายถึง กิจกรรม หรือโครงการให้บริการแก่สังคม ภายนอกสถาบันการศึกษา หรือเป็นการบริการที่จัดในสถาบันการศึกษาโดยมีบุคคลภายนอก (มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต. 2554: 1)

ตามมาตรฐานการอุดมศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ (2549: 2) กำหนดให้มี การบริการวิชาการที่ทันสมัย เหมาะสม สอดคล้องกับความต้องการของสังคมตามระดับ ความเชี่ยวชาญของประเภทสถาบัน มีการประสานความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับ ภาคธุรกิจอุตสาหกรรม ทั้งในประเทศและต่างประเทศ เพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งและยั่งยืน ของสังคมและประเทศชาติ

สถาบันอุดมศึกษาพึงให้บริการทางวิชาการแก่ชุมชน สังคมและประเทศชาติ ในรูปแบบต่างๆ ตามความถนัดที่สถาบันมีความเชี่ยวชาญ การให้บริการทางวิชาการอาจให้เปล่าโดยไม่คิดค่าใช้จ่าย หรืออาจคิดค่าใช้จ่ายตามความเหมาะสม โดยให้บริการทั้งหน่วยงาน ภาครัฐและเอกชน หน่วยงานอิสระ หน่วยงานสาธารณะ ชุมชน และสังคมโดยกว้าง รูปแบบ การให้บริการทางวิชาการมีความหลากหลาย เช่น การอนุญาตให้ใช้ประโยชน์ทรัพยากรของ สถาบัน เป็นแหล่งอ้างอิงทางวิชาการให้คำปรึกษา ให้การอบรม จัดประชุม หรือสัมมนาวิชาการ สถาบันมีการเชิญ หรือเปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนร่วมจากชุมชน ภาครัฐ ภาคเอกชน หรือหน่วยงานที่ เกี่ยวข้องกับวิชาชีพ ที่จะให้บริการมาร่วมมือร่วมพลัง (Collaboration) ในลักษณะของการสร้าง เครือข่าย (Networking) ระหว่างบุคคล หรือหน่วยงาน ในรูปแบบต่างๆ เช่น ความร่วมมือกับ สถานประกอบการในการนำผลงานวิจัยเพื่อเป็นการปรับปรุงปัญหาที่เกิดขึ้น หรือไปใช้พัฒนา บุคลากรในสถานประกอบการ หรือส่วนการผลิต มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ให้คำปรึกษาแนะนำ และจัดให้มีช่องทางในการสื่อสาร ทำความเข้าใจร่วมกันของภาคอุตสาหกรรม หรือริเริ่มโครงการ หรือกิจกรรมใหม่ๆ ในชุมชน นอกจากนี้ ต้องจัดให้มีระบบติดตามประเมินผลความสำเร็จของ การบูรณาการงานบริการวิชาการแก่สังคมกับการเรียนการสอนและการวิจัย โดยให้มีส่วนร่วม ของผู้ให้บริการ ผู้รับบริการและนักศึกษา ทั้งในระดับแผนการดำเนินงาน เป้าหมายของสถาบัน ความร่วมมือร่วมใจของบุคลากร คุณภาพของบุคลากร คุณภาพของการให้บริการที่สามารถ นำไปใช้ประโยชน์ได้จริง และเป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่สถาบันกำหนดไว้ (มหาวิทยาลัย เกษมบัณฑิต. 2554: 3 - 4)

การกำหนดตัวบ่งชี้ตามมาตรฐานการศึกษาระดับอุดมศึกษา ด้านการบริการทาง วิชาการแก่สังคม มีดังนี้ (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. 2554 ข: 77)

1. ระบบและกลไกการบริการทางวิชาการแก่สังคม ได้แก่ การบริการทางวิชาการ แก่สังคมเป็นภารกิจหลักอย่างหนึ่งของสถาบันอุดมศึกษา สถาบันพึงกำหนดหลักเกณฑ์และ ขั้นตอนการบริการทางวิชาการอย่างเป็นระบบ และมีการจัดโครงสร้างสถาบันเพื่อเป็นกลไก ในการขับเคลื่อนระบบ การให้บริการทางวิชาการต้องมีความเชื่อมโยงกับการจัดการเรียน

การสอนและการวิจัย และสามารถบูรณาการได้อย่างเป็นรูปธรรม

2. กระบวนการบริการทางวิชาการให้เกิดประโยชน์ต่อสังคม ได้แก่ ความสามารถในการให้บริการทางวิชาการในลักษณะห่วงโซ่คุณภาพที่สนองความต้องการและเป็นที่พึงของชุมชน ภาครัฐ ภาคเอกชน หน่วยงานวิชาชีพ สังคมได้อย่างมีคุณภาพตามศักยภาพและความพร้อมตามจุดเน้นของสถาบัน ที่พิจารณาได้จากประโยชน์ หรือผลกระทบของการให้บริการทางวิชาการ การสร้างความร่วมมือกับหน่วยงานภายนอก และความรู้ที่เกิดจากการให้บริการทางวิชาการและการเผยแพร่ความรู้ ทั้งภายในและภายนอกสถาบัน

ภาระงานด้านการบริการวิชาการสังคม ตามองค์ประกอบที่ 5 การบริการวิชาการแก่สังคม (วิทยาลัยเชียงราย. 2553: 9).

ตัวบ่งชี้ที่ 5.1 มีระบบและกลไกในการบริการทางวิชาการแก่สังคมตามเป้าหมายของสถาบัน

ตัวบ่งชี้ที่ 5.2 ร้อยละของอาจารย์ประจำที่มีส่วนร่วมในการให้บริการทางวิชาการแก่สังคม เป็นที่ปรึกษา เป็นกรรมการวิทยานิพนธ์ภายนอกสถาบัน เป็นกรรมการวิชาการ กรรมการวิชาชีพในระดับชาติหรือระดับนานาชาติต่ออาจารย์ประจำ

ตัวบ่งชี้ที่ 5.3 ร้อยละของกิจกรรมหรือโครงการบริการวิชาการและวิชาชีพที่ตอบสนองความต้องการพัฒนาและเสริมสร้างความเข้มแข็งของสังคม ชุมชน ประเทศชาติและนานาชาติต่ออาจารย์ประจำ

ภาระงานของอาจารย์ด้านการบริการวิชาการสังคม มีดังนี้

1. มีระบบกลไกในการให้บริการวิชาการแก่สังคม

1.1 มีแผน/โครงการให้บริการวิชาการ/ การวิจัย/ วิชาชีพแก่สังคม

1.2 มีการดำเนินงานให้บริการด้านวิชาการ/ วิชาชีพแก่สังคม

1.3 ร่วมเป็นคณะทำงานในการจัดทำแผน/ โครงการให้บริการวิชาการ/ วิชาชีพ

แก่สังคมของคณะ/ สถาบัน

1.4 มีการประเมินผลการให้บริการวิชาการ/ การวิจัย/ วิชาชีพแก่สังคม

1.5 มีรายงานผลการให้บริการวิชาการ/ การวิจัย/ วิชาชีพแก่สังคม

2. ให้บริการ/ มีส่วนร่วมให้บริการทางวิชาการ/ วิชาชีพแก่สังคมและมีการ

ประเมินผล สรุปผลการดำเนินงาน

2.1 เป็นที่ปรึกษา/กรรมการวิทยานิพนธ์นอกคณะ/ สถาบัน

2.2 เป็นคณะทำงาน/ที่ปรึกษาด้านวิชาการ/ วิชาชีพให้กับสถาบัน/ คณะอื่นๆ/

องค์กรภายนอก

2.3 เป็นคณะทำงาน/ ที่ปรึกษาด้านการดำเนินงานศิลปวัฒนธรรม

2.4 มีการประเมินระดับความพึงพอใจของผู้รับบริการในงาน/ กิจกรรม/โครงการ

ที่ดำเนินการ

2.5 ร่วมเป็นคณะกรรมการประเมินผลการดำเนินงานให้บริการวิชาการทาง
วิชาการ/ วิชาชีพแก่สังคมของคณะ/ สถาบัน

4. การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม หมายถึง การให้เห็นถึงความสำคัญและคุณค่าเรื่อง
ศิลปวัฒนธรรม ที่จำเป็นต้องปลูกฝัง ส่งเสริมและพัฒนาสิ่งที่ดำรง ความมีสุนทรีย์และวัฒนธรรม
ที่พึงประสงค์ อยู่ในสภาพแวดล้อมที่สวยงามอย่างมีสุนิยมให้เกิดในจิตสำนึกและในวิถีชีวิต มี
ความเชื่อมั่นในการดำรงชีวิตอย่างมีคุณค่า สามารถรองรับกับการเปลี่ยนแปลงของสังคม ทั้งใน
เรื่องความเชื่อ ค่านิยมและวัฒนธรรมใหม่ๆ สถานศึกษาจึงมีนโยบายและการดำเนินงาน ทั้งใน
ระดับบุคคลและสถาบัน โดยมีระบบกลไกเป็นหน่วยส่งเสริม สนับสนุนในลักษณะโครงการและ
ส่วนหนึ่งของการจัดการเรียนการสอน เพื่อให้วิถีชีวิตและบรรยากาศในมหาวิทยาลัยน่าอยู่
มีชีวิตที่มีคุณค่า อย่างมีสุนิยมและสามารถอยู่ในสังคมด้วยความเข้าใจ มีน้ำใจอย่างมีความสุข
(คู่มือการประเมินคุณภาพภายนอกกรอบสามระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2554 ของ สมศ. 2554: 1)

ตามมาตรฐานการอุดมศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ (2549: 2) กำหนดให้มี
การอนุรักษ์ พื้นฟู สืบสาน พัฒนา เผยแพร่วัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น เพื่อเสริมสร้างความรู้
ความเข้าใจและความภาคภูมิใจในความเป็นไทย มีการปรับใช้ศิลปวัฒนธรรมต่างประเทศ
อย่างเหมาะสม เพื่อประโยชน์ในการพัฒนาสังคมและประเทศชาติ

การกำหนดตัวบ่งชี้ตามมาตรฐานการศึกษาระดับอุดมศึกษา ด้านการทำนุบำรุง
ศิลปวัฒนธรรม ได้แก่ ระบบและกลไกการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม ได้แก่ เกณฑ์มาตรฐาน
โดยกำหนดเกณฑ์มาตรฐาน ดังนี้ (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. 2554 ข: 79)

1. มีระบบและกลไกการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม และดำเนินการตามระบบที่
กำหนด
2. มีการบูรณาการงานด้านทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมกับการจัดการเรียน
การสอนและกิจกรรมนักศึกษา
3. มีการเผยแพร่กิจกรรมหรือการบริการด้านทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมต่อ
สาธารณชน
4. มีการประเมินผลความสำเร็จของการบูรณาการงานด้านทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม
กับการจัดการเรียนการสอนและกิจกรรมนักศึกษา
5. มีการนำผลการประเมินไปปรับปรุงการบูรณาการงานด้านทำนุบำรุงศิลปะ
วัฒนธรรมกับการจัดการเรียนการสอนและกิจกรรมนักศึกษา
6. มีการกำหนดหรือสร้างมาตรฐานคุณภาพด้านศิลปะและวัฒนธรรมและมีผลงาน
เป็นที่ยอมรับในระดับชาติ

ภาระงานด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ตามองค์ประกอบที่ 6 การทำนุบำรุง
ศิลปวัฒนธรรม (วิทยาลัยเชียงราย. 2553: 10) กำหนดตัวบ่งชี้ที่ 6.1 มีระบบและกลไก

ในการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

ภาระงานของอาจารย์ด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม มีดังนี้

1. การดำเนินงานทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม
 - 1.1 มีแผน/ โครงการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมที่มีการบูรณาการในสาขาวิชาที่สอน
 - 1.2 มีการดำเนินงานทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมตามแผน/ โครงการ
 - 1.3 ร่วมเป็นคณะทำงานในการจัดทำแผน/ โครงการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมในระดับคณะวิชา/ สถาบัน
 - 1.4 มีการประเมินผลการดำเนินงาน/ มีส่วนร่วมในการประเมินผลการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมของคณะวิชา/ สถาบัน
 - 1.5 มีส่วนร่วมหรือมีการรายงานผลการดำเนินงานทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม
 2. การมีส่วนร่วมทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม
 - 2.1 ร่วมจัดทำแผนงาน/ โครงการ/ กิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมของคณะวิชา/ สถาบัน
 - 2.2 ร่วมกิจกรรมทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมตามแผนงาน/ โครงการ/ กิจกรรมของคณะวิชา/ สถาบัน
 - 2.3 ร่วมกิจกรรมทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมกับชุมชน/ หน่วยงาน/ องค์กรภายนอก (มีหลักฐานการขออนุญาตเข้าร่วมและการเข้าร่วมที่ชัดเจน)
 - 2.4 ร่วมกิจกรรมทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมกับชุมชน/ หน่วยงาน/ องค์กรภายนอก โดยผ่านงานกิจการนักศึกษา
 - 2.5 ร่วมเป็นคณะทำงานประเมินผลการดำเนินงานทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมของคณะ/สถาบัน
- สรุปว่า การบริหารสถาบันอุดมศึกษาให้มีมาตรฐานจะต้องดำเนินการตามภารกิจ 4 ด้าน ของสถาบันอุดมศึกษาเป็นหลัก ได้แก่ การสอน การวิจัย การบริการวิชาการสังคมและ การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

การบริหารแบบมีส่วนร่วม

ความหมายของการบริหารแบบมีส่วนร่วม

การบริหาร หมายถึง กระบวนการของการวางแผน (Planning) การจัดองค์การ (Organizing) การนำและบังคับบัญชา (Controlling) ทรัพยากรต่างๆ ขององค์การเพื่อการบรรลุตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ (วิทยา ด้านธำรงกุล. 2546: 29)

ไพฑูรย์ สินลารัตน์ (2546: 2 - 5) ได้กล่าวถึงหลักการของการบริหารจัดการสถาบันอุดมศึกษาแนวใหม่ เป็นการบริหารจัดการที่สอดคล้องกับปฏิญญาโลกว่าด้วย การอุดมศึกษา

ในศตวรรษที่ 21 มีประเด็นหลักที่จะนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงทางด้านการบริหารจัดการ 9 ประเด็น ได้แก่ การเรียนรู้การมีส่วนร่วมในการพัฒนาการศึกษา การเปิดโอกาสทางการศึกษา การส่งเสริม การวิจัย การส่งเสริมเสรีภาพทางวิชาการ การส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดความคิดสร้างสรรค์และสามารถวิเคราะห์ การตอบสนองความต้องการและความจำเป็นของสังคม การวางแผนและประเมินคุณภาพของงาน การส่งเสริมให้บุคลากรได้เรียนรู้และมีความสามารถด้านเทคโนโลยี และการสร้างความแข็งแกร่งทางการบริหารจัดการและการเงิน

มานิต บุญประเสริฐ; และคณะ (2546: 13 - 14) เสนอว่า นวัตกรรมทางด้านการบริหารจัดการสถาบันอุดมศึกษามี 4 ลักษณะ ได้แก่ การจัดการด้านวิชาการ (Academic management) การจัดการทั่วไป (General Management) การจัดการด้านการเงิน (Financial Management) และการจัดการด้านทรัพยากรมนุษย์ (Human Resource Management)

การบริหารแบบมีส่วนร่วมเป็นคำที่มีความหมายกว้างและใช้ในบริบทที่แตกต่างกัน นักการศึกษาใช้คำนี้ ในการอ้างอิงถึงการมีส่วนร่วมในเหตุการณ์ กิจกรรม หรือโครงการที่มีวัตถุประสงค์เพื่อการศึกษา โดยให้ความหมายของการบริหารแบบมีส่วนร่วม ไว้ดังนี้

บราวน์; และโมเบิร์ก (สมหมาย มิ่งพฤติ. 2546: 43, อ้างอิงจาก Brown; & Moberg. 1980: 483) ได้ให้ความหมายของการมีส่วนร่วมว่า เป็นกระบวนการที่บุคคลตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป ซึ่งมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจที่จะส่งผลกระทบต่อพวกเขาในอนาคต ให้ถูกกำหนดขึ้นอย่างเป็นทางการ หรืออาจได้รับการสนับสนุนอย่างไม่เป็นทางการก็ได้ โดยผู้บังคับบัญชาจะเป็นผู้ใช้ดุลยพินิจว่า จะให้ผู้ใดบ้างมีบทบาทมีส่วนร่วมในการตัดสินใจได้มากน้อยเพียงใด

ไวท์ (สมหมาย มิ่งพฤติ. 2546: 43, อ้างอิงจาก White. 1982: 18) ได้ให้ความหมายของการมีส่วนร่วมว่า ประกอบด้วย 3 มิติ คือ มิติที่1 การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจว่าควรทำอะไรและทำอย่างไร มิติที่2 มีส่วนร่วมเสียสละในการพัฒนาการ ลงมือปฏิบัติการตามที่ได้ตัดสินใจ และมิติที่3 มีส่วนร่วมปันผลประโยชน์ที่เกิดจากการดำเนินงาน

นรินทร์ชัย พัฒนพงศา (2547: 4) ให้ความหมายของการมีส่วนร่วมว่า หมายถึง การที่ฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดที่ไม่เคยได้เข้าร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ หรือเข้าร่วมการตัดสินใจ หรือเคยเข้าร่วมด้วยเล็กน้อย ได้เข้าร่วมด้วยมากขึ้น โดยมีอิสรภาพ เสมอภาค มีใช้เพียงมีส่วนร่วมอย่างผิวเผิน แต่เข้าร่วมด้วยอย่างแท้จริงยิ่งขึ้นและการเข้าร่วมนั้น ต้องเริ่มตั้งแต่ขั้นแรกถึงขั้นสุดท้ายของโครงการ

สมเดช สีแสง (2547: 229) ได้สรุปความหมายของการบริหารแบบมีส่วนร่วมไว้ว่า การบริหารแบบมีส่วนร่วม (Participation Management) เป็นการบริหารที่เปิดโอกาสให้พนักงานทุกระดับได้มีส่วนร่วมในการบริหารกิจการภายในขอบเขตหน้าที่ของตน ถือว่าเป็นการบริหารที่ดีและเหมาะสมที่สุดกับคุณสมบัติของมนุษย์ในปัจจุบัน การบริหารแบบมีส่วนร่วมนี้เป็นหลักการสำคัญของการบริหารแบบใหม่ที่เรียกว่า การบริหารคุณภาพทั่วทั้งองค์กร (Total Quality Control: TQC)

ชาอุชัย อาจินสมาจาร (2548: 35-37) ได้ให้ความเห็นว่า การบริหารจัดการแบบมีส่วนร่วม โดยเปิดโอกาสให้บุคลากรได้มีส่วนในการกำหนดเป้าหมาย แก้ปัญหาและตัดสินใจในงานตามหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย ไม่เพียงแต่จะช่วยลดการต่อต้านการเปลี่ยนแปลง แต่จะเพิ่มแรงจูงใจในการทำงานและความต้องการปฏิบัติงานสูงขึ้น ซึ่งมีข้อควรคำนึง 5 ประการ ได้แก่ ต้องพัฒนาค่านิยมในการบริหารแบบมีส่วนร่วม ต้องสร้างภาวะความเป็นผู้นำให้เข้มแข็ง ต้องฝึกอบรมบุคลากรเพื่อพัฒนาทักษะที่จำเป็นในการเข้าสู่การบริหารจัดการแบบมีส่วนร่วม ต้องเปิดโอกาสให้มีการติดต่อสื่อสาร และต้องประสานงานระหว่างผู้บริหารและปฏิบัติ

เบญจรัตน์ เรือนงาม (2548: 16, อ้างอิงจาก White. 1982: 18) ได้ให้ความหมายของการมีส่วนร่วมว่า ประกอบด้วย 3 มิติ คือ มิติที่ 1 การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจว่าควรทำอะไร และอย่างไร มิติที่ 2 มีส่วนร่วมเสียสละในการพัฒนาการ ลงมือปฏิบัติการตามที่ได้ตัดสินใจ และมิติที่ 3 มีส่วนร่วมปันผลประโยชน์ที่เกิดจากการดำเนินงาน

ธีระ รุญเจริญ (2550: 185) กล่าวว่า การบริหารแบบมีส่วนร่วม คือ การที่ผู้บริหารเปิดโอกาสให้ผู้ร่วมงานเข้ามามีบทบาทในการพิจารณาปัญหาและตัดสินใจร่วมกันร่วมรับผิดชอบในการบริหารงานบางอย่าง เพื่อประโยชน์ในการระดมกำลังความคิดและแบ่งภาระหน้าที่ของผู้บริหาร

อมรพรรณ ประจันตวนิชย์ (2550: 23) กล่าวว่า การมีส่วนร่วม หมายถึง การที่บุคคลตัดสินใจอย่างมีเหตุผลในการมีส่วนร่วมคิด ร่วมวางแผน ร่วมตัดสินใจ ร่วมปฏิบัติ ร่วมติดตาม และประเมินผล รวมทั้งร่วมรับผิดชอบในฐานะผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในกิจกรรม หรือกระบวนการอย่างใดอย่างหนึ่งของกลุ่มคน หรือองค์กรที่มีความเกี่ยวข้องกันทางด้านจิตใจ อารมณ์และสังคม

ประสาร พรหมณา (2553: 1) เสนอว่า การบริหารแบบมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา หมายถึง การบริหารที่เปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาได้เข้ามาส่วนคิดตัดสินใจ ร่วมวางแผน ร่วมทำงานจึงก่อให้เกิดความรู้สึกผูกพัน ผูกมัดและตกลงใจร่วมกันในการบริหารสถานศึกษาให้บรรลุเป้าหมาย

เรนซิส (ทรงศักดิ์ วังคะฮาด. 2558: 5; อ้างอิงจาก Rensis Likert. 1967: 16 – 24) เสนอทฤษฎีการบริหารซึ่งมีลักษณะแตกต่างกัน เรียกว่าการบริหาร 4 ระบบ (4 Systems) ประกอบด้วย

ระบบที่ 1 : เผด็จการ (System 1 : Exploitative Authoritative) เป็นการใช้อำนาจเพื่อแสวงหาประโยชน์ส่วนตัว เน้นหน้าที่และโครงสร้างแบบอำนาจนิยมสูง

ระบบที่ 2 : เผด็จการแบบมีศีลปะ (System 2 : Benevolent Authoritative) เป็นการใช้อำนาจแบบเมตตา ใช้ระบบความสัมพันธ์ระหว่างนายจ้างกับลูกจ้าง โดยนายจ้างต้องทำให้ลูกจ้างมีความเชื่อมั่น

ระบบที่ 3 : การปรึกษาหารือ (System 3 : Consultative) เป็นการบริหารงานแบบมีความมั่นคง แต่ฝ่ายบริหารไม่มีความเชื่อมั่นและความไว้วางใจอย่างเต็มที่ในตัวผู้ใต้บังคับบัญชา

ระบบที่ 4 : กลุ่มที่มีส่วนร่วม (System 4 : Participative Group) เป็นระบบการขยายขอบเขตความสัมพันธ์และความเป็นมิตรกันระหว่างนายจ้างกับลูกจ้างในระดับสูงจากการมีส่วนร่วมในการทำงานแบบกลุ่ม

วรุณี ต๊ะการรณ์. (2558: 1222) ได้รวบรวมความหมายของ การมีส่วนร่วมว่า เป็นการรวมพลังความคิด สติปัญญา ของบุคคลให้มีส่วนเกี่ยวข้อง (Involvement) ในการดำเนินการหรือปฏิบัติการกิจต่างๆ เป็นผลให้บุคคลนั้นมีความผูกพัน (Commitment) ต่อกิจกรรมและองค์กรในที่สุด (อ้างอิงจาก เสริมศักดิ์ วิชาลาภรณ์. 2537: 182) เป็นการที่บุคคล หรือคณะบุคคลเข้าไปมีบทบาทร่วมในกิจกรรมต่างๆ ร่วมคิด ริเริ่ม การพิจารณาตัดสินใจช่วยเหลือ สนับสนุน เสนอแนะ ร่วมลงมือปฏิบัติ ร่วมมือรับผิดชอบ ให้การดำเนินการต่างๆ บรรลุตาม ด้วยการมอบหมายและเปิดโอกาสให้ผู้ที่เกี่ยวข้องและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ผู้บริหารและผู้ร่วมงาน ได้มีส่วนร่วมในการบริหารกำกับ กำหนดนโยบาย แสดงความคิดเห็น วางแผน วินิจฉัย สั่งการ ดำเนินการติดตาม วัดผลประเมินผล ปรับปรุงและพัฒนา เพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

สรุปว่า การบริหารแบบมีส่วนร่วมหมายถึง การจัด การดำเนินงานขององค์กร โดยผู้บริหารเปิดโอกาสให้ผู้ร่วมงานเข้ามามีบทบาทในการพิจารณาปัญหาและร่วมรับผิดชอบในการวางแผน การตัดสินใจ การปฏิบัติ การติดตามและการประเมินผลและการร่วมกันรับผิดชอบในการบริหารงานบางอย่าง เพื่อประโยชน์ในการระดมกำลังความคิด การแบ่งภาระหน้าที่ซึ่งผู้บริหารและการเสริมสร้างพลังในการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มงาน ทำให้การพัฒนางานมีประสิทธิภาพ

ความสำคัญของการบริหารงานแบบมีส่วนร่วม

การบริหารงานแบบมีส่วนร่วม ก่อให้เกิดผลดีต่อการขับเคลื่อนองค์กร หรือเครือข่าย เพราะมีผลในทางจิตวิทยาเป็นอย่างยิ่ง กล่าวคือ ผู้ที่เข้ามามีส่วนร่วมย่อมเกิดความรู้สึกภาคภูมิใจที่ได้เป็นส่วนหนึ่งของการบริหาร ความคิดเห็นถูกรับฟังและนำไปปฏิบัติเพื่อการพัฒนาเครือข่าย และที่สำคัญผู้ที่มีส่วนร่วมจะมีความรู้สึกเป็นเจ้าของเครือข่าย ความรู้สึกเป็นเจ้าของจะเป็นพลังในการขับเคลื่อนเครือข่ายที่ดีที่สุด (วันชัย วัฒนศัพท์. 2546: 1)

การบริหารงานแบบมีส่วนร่วมมีเหตุผลที่จำเป็นต่อการบริหาร หรือการจัดการองค์กร ดังนี้ (วันชัย โกลละสุต. 2549: ออนไลน์)

1. ก่อให้เกิดความเข้าใจร่วมกันในการปฏิบัติงานที่มุ่งหวัง
2. กระบวนการตัดสินใจสามารถรองรับพฤติกรรมของบุคคลในองค์กรได้กว้างขวาง และเกิดการยอมรับได้
3. เป็นหลักการของการบริหารที่เป็นผลต่อการดำเนินการเชิงวิเคราะห์ด้วยเหตุผล วิวัฒนาการเพื่อความคิด (การเปิดกว้าง) การระดมความคิด (ระดมสมอง) นำไปสู่การตัดสินใจได้
4. ลดช่องว่างของระบบการสื่อสารในองค์กรและขจัดปัญหาความขัดแย้งได้

ทำนอง ภูเกิตพิมพ์ (2551: ออนไลน์) กล่าวว่า การบริหารแบบมีส่วนร่วมเป็นการทำงานร่วมกันเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับสภาพความคิด ความเชื่อและความยึดมั่นของแต่ละบุคคล แต่ละหน่วยงาน แต่ละองค์กร และขึ้นอยู่กับกาลเวลาแต่ละยุคแต่ละสมัยอีกด้วย โดยการมีส่วนร่วมเป็นหัวใจสำคัญในการเสริมสร้างพลังการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มงาน ที่มีประสิทธิภาพในการพัฒนา เพราะทำให้ผู้เกี่ยวข้อง หรือผู้มีส่วนร่วมเข้าใจสถานการณ์และอุทิศตนมากยิ่งขึ้นเพื่อการเปลี่ยนแปลงและพัฒนา

สรุปว่า การบริหารแบบมีส่วนร่วมเป็นแนวคิดที่ได้รับการยอมรับว่ามีความสำคัญและมีบทบาทสูงต่อการพัฒนาประเทศทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมืองการปกครองและสิ่งแวดล้อม นอกจากนี้ การมีส่วนร่วมในการบริหารมีความสำคัญต่อการบริหารงานขององค์การ โดยที่พฤติกรรมของบุคคลที่มีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ขององค์การ จะส่งผลต่อความมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลขององค์การ

แนวคิดและทฤษฎีของการบริหารแบบมีส่วนร่วม

บรรยากาศของสถานศึกษาเป็นสิ่งที่มีความสำคัญอย่างยิ่งย่น โดยการจัดสภาพแวดล้อมในสถานศึกษาที่ผู้มีส่วนร่วมได้มีประสบการณ์ ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อพฤติกรรมของพวกเขาและจะขึ้นอยู่กับความรู้พฤติกรรมร่วมกันในสถานศึกษา (Hoy; & Miskel. 2013. ออนไลน์)

ชาติดิ; และคนอื่นๆ (สมหมาย มิ่งพฤติ. 2546: 45; อ้างอิงจาก Shadid; and others. 1982: 356) กล่าวว่า ได้นำแนวคิดการมีส่วนร่วมของโคเฮนและนอร์แมน อัฟฮอฟฟ์ (สมหมาย มิ่งพฤติ. 2546: 45; อ้างอิงจาก Cohen; & Norman Uphoff. 1980: 213 - 222) ที่ได้แบ่งลักษณะของการมีส่วนร่วมไว้ 4 ประเภท ดังนี้

1. การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ (Decision Making) ประกอบด้วย 4 ขั้นตอน ได้แก่ การริเริ่มตัดสินใจ การดำเนินการตัดสินใจและการตัดสินใจปฏิบัติการ

2. การมีส่วนร่วมในการปฏิบัติการ (Implementation) ประกอบด้วย การสนับสนุนด้านทรัพยากร การเข้าร่วมการบริหาร การประสานขอความร่วมมือ

3. การมีส่วนร่วมในผลประโยชน์ (Benefits) ได้แก่ ผลประโยชน์ทางด้านวัตถุ ผลประโยชน์ทางสังคมและผลประโยชน์ส่วนบุคคล

4. การมีส่วนร่วมในการประเมินผล (Evaluation) ในรูปแบบนี้นับเป็นการควบคุมตรวจสอบการดำเนินงานทั้งหมดและแสดงถึงการปรับตัวในการมีส่วนร่วมต่อไป

ทั้งนี้ ได้จำแนกขั้นตอน หรือประเภทของการมีส่วนร่วม ดังนี้

ขั้นที่ 1 การมีส่วนร่วมตัดสินใจ โดยเริ่มจากการจัดลำดับความต้องการและจัดลำดับความสำคัญ ต่อจากนั้น จึงเลือกนโยบายและประชากรที่เกี่ยวข้องซึ่งการตัดสินใจ มีในช่วงเริ่มต้น ช่วงการดำเนินการวางแผนและช่วงการปฏิบัติตามแผนที่วางไว้

ขั้นที่ 2 การมีส่วนร่วมดำเนินงาน โดยเริ่มในส่วนที่เป็นองค์ประกอบของโครงการ ด้วยการคำนึงถึงประโยชน์ของผู้ที่จะได้รับจากโครงการและวิธีดำเนินการ เช่น ช่วยเหลือด้านทรัพยากร ด้านการบริหารงาน ด้านการประสานงาน และการขอความช่วยเหลือ เป็นต้น

ขั้นที่ 3 การมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์ โดยพิจารณาความสำคัญของผลประโยชน์ในเชิงปริมาณ คุณค่าและการกระจายของผลประโยชน์ภายในกลุ่ม รวมทั้งผลประโยชน์ในทางบวก หรือทางลบ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ หรือโทษต่อบุคคลในสังคมด้วย

ขั้นที่ 4 การมีส่วนร่วมในการประเมินผล ได้แก่ ความเห็น (Views) ความชอบ (Preferences) และความคาดหวัง (Expectations) ซึ่งจะมีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของบุคคลในสังคมได้

อุทัย บุญประเสริฐ (2546: 26 - 31) กล่าวว่า แนวความคิดการบริหารแบบมีส่วนร่วม มีพื้นฐาน ดังนี้

1. ความเชื่อเรื่องธรรมชาติมนุษย์ (Assumption about Human Nature) ตามแนวคิดของ แมคเกรเกอร์ (McGregor) มี 2 แนวทาง คือ ทฤษฎี x และทฤษฎี y ตามแนวคิดของทฤษฎี x เชื่อว่ามนุษย์ขี้เกียจและขาดความรับผิดชอบ ดังนั้น ต้องใช้วิธีการบังคับหรือควบคุมการทำงานอย่างใกล้ชิด ส่วนทฤษฎี y เชื่อว่ามนุษย์มีความขยัน ชอบทำงานโดยเฉพาะอย่างยิ่งถ้าสภาพการทำงานที่มีความเหมาะสม และคนมีส่วนร่วมในการทำงานโดยไม่ถูกบังคับ ก็จะมีการรับผิดชอบมากขึ้น
2. ความคิดเกี่ยวกับความเป็นองค์กรของโรงเรียน (Concept of School Organization) แนวความคิดของการบริหารปัจจุบันเชื่อว่าองค์กรมิใช่เป็นเพียงเครื่องมือสำหรับการบรรลุเป้าหมาย หรือผลผลิตเชิงปริมาณเท่านั้น แต่องค์กรเป็นสถานที่สำหรับการดำรงชีวิต และการพัฒนาด้วย
3. รูปแบบการตัดสินใจ (Decision Making Style) การตัดสินใจสั่งการในระดับสถานศึกษาควรมีลักษณะร่วมมือกันใช้อำนาจระหว่างครู ผู้ปกครอง นักเรียน ตลอดจนศิษย์เก่า เพื่อสะท้อนสภาวะการณ์ปัจจุบัน ความต้องการในอนาคต ซึ่งจะต้องระดมสติปัญญาและแนวคิดให้สมาชิกได้มีโอกาสเรียนรู้และพัฒนาให้บริหารโรงเรียนได้สำเร็จ อีกทั้ง ยังสร้างความรู้สึกผูกพันกับสถานศึกษาด้วย
4. แบบภาวะผู้นำ (Leadership Style) เซอร์จิโอวานนิ (Sergiovanni) ได้จัดระดับภาวะผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษาไว้ 5 ระดับ ได้แก่ ผู้นำด้านเทคนิค ผู้นำด้านมนุษย ผู้นำทางการศึกษา ผู้นำเชิงสัญลักษณ์และผู้นำทางวัฒนธรรม
5. กลยุทธ์การใช้อำนาจ (Use of Power) ในการบริหารโดยทั่วไปมีความจำเป็นที่จะต้องใช้อำนาจเป็นสิ่งที่ขาดไม่ได้ แต่ตามทฤษฎีที่ว่าด้วยที่มาของอำนาจ (Source of Power) ของเฟรนช์ และราเวน (French and Raven) ได้แบ่งที่มาของอำนาจพื้นฐานเป็น 5 แบบ ได้แก่ อำนาจจากการให้รางวัล อำนาจจากการบังคับ อำนาจตามกฎหมาย อำนาจจากการอ้างอิงและ

อำนาจจากความรู้ความเชี่ยวชาญ

6. ทักษะเฉพาะในการบริหาร (Management Skills) ทักษะการบริหารแบบใหม่ๆ ที่ได้รับการพัฒนาและนำมาใช้ในองค์กร เช่น การใช้วิธีการทางวิทยาศาสตร์ในการวิเคราะห์เพื่อการตัดสินใจ การใช้ทักษะการแก้ไขความขัดแย้ง การใช้กลยุทธ์เพื่อการเปลี่ยนแปลงและพัฒนาองค์กร เป็นต้น

7. การใช้ทรัพยากร (Use of Resources) สถาบันการศึกษามีอำนาจในการใช้และบริหารทรัพยากรด้วยตนเองมากขึ้น ทำให้สถานศึกษาได้บริหารงานตามสถานการณ์ของตนเองอย่างมีประสิทธิภาพ ไม่ต้องสิ้นเปลืองบุคลากร งบประมาณ เวลาในการควบคุมและตรวจสอบ

วูดค็อก (สมคิด เลหาจินดา. 2547: 40 ; อ้างอิงจาก Woodcock ; 1989: 76 - 116) กล่าวถึงการทำงานร่วมกันที่มีประสิทธิภาพ ประกอบด้วย

1. ความสมดุลในบทบาท โดยสมาชิกต้องมีความรู้ความสามารถที่เท่าเทียมกัน
2. เป้าหมายที่ชัดเจนและเห็นพ้องต้องกัน โดยเปิดโอกาสให้สมาชิกมีส่วนร่วมในการรับรู้และมีส่วนในการตั้งเป้าหมายนั้น
3. การเปิดเผยและกล้าเผชิญหน้า โดยเปิดโอกาสให้สมาชิกสามารถแสดงตน แสดงเหตุผลและความคิดได้อย่างอิสระ
4. การสนับสนุนและไว้วางใจกัน ทำให้สมาชิกรู้สึกปกป้องงานที่เขารับผิดชอบ
5. ความร่วมมือและการขัดแย้ง ช่วยให้ทุกคนยอมรับจุดอ่อนและจุดแข็งซึ่งกันและกันและช่วยดึงความรู้ ความสามารถและประสบการณ์การทำงานมาใช้ในการปฏิบัติงาน
6. วิธีดำเนินการที่ดี ช่วยให้การตัดสินใจถูกต้องและเหมาะสม
7. ภาวะผู้นำที่เหมาะสม ยอมให้มีการสับเปลี่ยน หมุนเวียน เพื่อเปิดโอกาสและดึงศักยภาพของผู้ร่วมงานออกมาใช้ให้เกิดประโยชน์ต่องาน
8. การตรวจสอบและติดตามงาน เพื่อศึกษา ทบทวนการทำงานของการทำงานและการปฏิบัติงาน และเรียนรู้จากประสบการณ์และคิดปรับปรุงงาน
9. การพัฒนาบุคลากรช่วยให้ประสิทธิภาพงานสูงขึ้น
10. ความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่ม ทำให้เกิดการช่วยเหลือ การเรียนรู้จากกลุ่มข้างเคียง ทั้งยังเป็นการสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างกลุ่ม
11. การติดต่อสื่อสารที่ดี ทำให้การทำงานคล่องตัว

แทนแนมบัมและแมสซาริก (เบญจรัตน์ เรืองงาม. 2548: 17; อ้างอิงจาก Tannenbaum & Massarik. 1950: 408 - 419) ได้ศึกษาการมีส่วนร่วมในการบริหารเป็นสิ่งที่เกี่ยวข้องกับผู้มีส่วนร่วมกับลักษณะการเข้าไปมีส่วนร่วมในการเข้าไปมีส่วนร่วมของสมาชิก หรือผู้ใต้บังคับบัญชาอาจจะเป็นไปโดยตรงและมีลักษณะเป็นทางการซึ่งจะมีประโยชน์เป็นแรงผลักดันให้เกิดการมีส่วนร่วมและเกิดความสัมพันธ์ระหว่างผู้บริหารกับผู้ใต้บังคับบัญชา อย่างไรก็ตามในกรณีที่มีการมีส่วนร่วมของสมาชิกเป็นไปโดยทางอ้อมและไม่เป็นทางการ การมี

ส่วนร่วมอาจจะไม่ได้เกิดจากผลประโยชน์ก็ได้ และแทนแนบมัมและแมสซาริต ยังได้เสนออีกว่าในการเข้าไปมีส่วนร่วม คือ การเข้าไปแบ่งปัน หรือแบ่งส่วนในบางสิ่งบางอย่างที่กำลังดำเนินอยู่นอกจากนี้ ในประเด็นเรื่องการปฏิบัติงานนั้น กระบวนการมีส่วนร่วมเป็นผลผลิตที่ก่อให้เกิดสินค้าและบริการ ซึ่งจะทำให้ผู้ใต้บังคับบัญชาได้รับเงินเดือน หรือค่าจ้างเป็นการตอบแทนนั่นเอง และต่อมากการมีส่วนร่วมต่อมาได้เปลี่ยนแปลงไป โดยหันมามุ่งเน้นการมีส่วนร่วมในกระบวนการตัดสินใจ ที่เกิดขึ้นโดยผู้บริหาร เมื่อเวลาที่ต้องการประสานสิ่งต่างๆ ตลอดจนจนเป็นการควบคุมให้ผู้ใต้บังคับบัญชาปฏิบัติงานตามหน้าที่และเป้าหมายขององค์กรที่กำหนดไว้ผู้บริหารจะเป็นผู้ซึ่งผลักดันผลสำเร็จให้แก่องค์กร โดยผ่านผู้ใต้บังคับบัญชา รวมทั้ง จะเป็นผู้ดูแลผลประโยชน์ขององค์กร ซึ่งในประเด็นเรื่องผลประโยชน์นี้เอง ที่ผู้ใต้บังคับบัญชามีความปรารถนาอย่างยิ่งที่จะเข้าไปมีส่วนร่วมในกระบวนการกำหนดต่างๆ ภายในองค์กร พิจารณาต่อไปว่ากระบวนการตัดสินใจมีความเกี่ยวข้องกับความรู้สึกของการเลือกพฤติกรรมหนึ่งๆ ท่ามกลางการเลือกที่ปรากฏอยู่ ซึ่งกระบวนการตัดสินใจมี 3 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนแรก บุคคลจะต้องมีความรู้พอสมควรต่อทางเลือกของพฤติกรรมเหล่านั้น ซึ่งมีความเกี่ยวข้องกับประเด็นที่กำลังพิจารณาเพื่อทำการตัดสินใจ

ขั้นตอนที่สอง บุคคลผู้เข้าไปมีส่วนร่วมจะต้องให้ความหมายของทางเลือกแต่ละอัน ซึ่งคำนิยามดังกล่าวจะมีความเกี่ยวข้องกับข้อกำหนดที่เป็นไปได้มากที่สุดตลอดจนมีความเป็นเหตุเป็นผลกัน

ขั้นตอนสุดท้าย บุคคลจะต้องเลือกพฤติกรรมอันหนึ่งอันใด แล้วทำการตัดสินใจ โดยผู้ใต้บังคับบัญชาไม่สามารถเข้าไปมีส่วนร่วมได้ ทั้งนี้เพราะทางเลือกต่างๆ ถูกเสนอและได้รับการยอมรับมาแล้วจากผู้บริหาร ซึ่งทำหน้าที่รับผิดชอบโดยตรงต่อการตัดสินใจ

อย่างไรก็ตามผู้ใต้บังคับบัญชาสามารถเข้าร่วมเสนอแนวคิดกับผู้บริหาร โดยคำนึงถึงประเด็นถึงความเป็นเหตุเป็นผลต่างๆ ของบรรดาทางเลือกที่ถูกเสนอมา จากแนวคิดดังกล่าวจะเห็นได้ว่า เมื่อใดที่ผู้บังคับบัญชาลดบทบาทและอำนาจของตนเองในการตัดสินใจสั่งการ ผู้ใต้บังคับบัญชาก็จะมีส่วนร่วมในการตัดสินใจมากขึ้นตามปริมาณการลดอำนาจและอิทธิพลของผู้บังคับบัญชา ถ้าองค์กรใดที่ผู้บังคับบัญชาเปิดโอกาสให้ผู้ใต้บังคับบัญชาเข้ามามีส่วนร่วมมากเท่าใด ย่อมสร้างความพึงพอใจ ความรับผิดชอบและความเสียสละต่อองค์กรมากขึ้นเท่านั้น อันนำไปสู่ผลผลิตและประสิทธิผลขององค์กร ตลอดจนเกิดทัศนคติในทางบวกของผู้ใต้บังคับบัญชาต่อองค์กรมากขึ้น

ประสาร พรหมณา (2553: 7) ได้เสนอเทคนิควิธีการเสริมสร้างพลังการมีส่วนร่วมให้มีประสิทธิภาพในการบริหารสถานศึกษาแบบมีส่วนร่วม ทุกฝ่ายมีการทำงานกันทุกขั้นตอน ตั้งแต่วางแผนปฏิบัติตามแผน ประเมินผลและตรวจสอบและการปรับปรุงงาน งานที่ทำย่อมมีความซับซ้อน มีปัญหาบ้าง เพื่อให้การทำงานร่วมกันเป็นไปด้วยความเรียบร้อย ราบรื่น ประสบความสำเร็จ ผู้รายงานจึงใช้เทคนิควิธีการเสริมสร้างพลังในการมีส่วนร่วม ดังนี้

1. การใช้เทคนิคการบริหารโดยองค์คณะบุคคล โดยการบริหารที่เปิดโอกาสให้ผู้เกี่ยวข้องคือ อาจารย์ กรรมการสถานศึกษา ผู้ปกครองและชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารในรูปแบบของคณะกรรมการ ได้แก่ คณะกรรมการบริหาร คณะกรรมการที่ปรึกษาเพื่อให้เกิดความรอบคอบเป็นการสร้างการยอมรับ เป็นการเสริมสร้างพลังที่เข้มแข็ง เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จ เพราะการบริหารแบบองค์คณะบุคคลช่วยทำให้เกิดพลังความคิด ร่วมกันทำงาน ร่วมกันพัฒนาปรับปรุงแก้ไขปัญหา

2. การใช้กระบวนการประชาธิปไตยเสริมสร้างพลังการมีส่วนร่วม ก่อให้เกิดประสิทธิภาพ โดยเน้นวิถีชีวิตประชาธิปไตย ส่งเสริมการใช้คุณธรรม ปัญญาธรรม สามัคคีธรรมในการทำงานร่วมกันและใช้รูปแบบประชาธิปไตยในการดำเนินการ เช่น รูปแบบคณะกรรมการ และการประชุม ส่งผลให้เกิดการยอมรับซึ่งกันและกัน เคารพในความคิดเห็น ร่วมพลังสร้างสรรค์ตามสำเร็จของงานได้เป็นอย่างดี

3. การใช้เทคนิคการทำงานร่วมกันเป็นทีมงาน เป็นการสร้างความสัมพันธ์ในการทำงานให้ดีขึ้น จึงเสริมสร้างพลังการทำงานร่วมกันเป็นทีมซึ่งมีทีมหลากหลายทำงานร่วมกัน ทีมงานจะพาสมาชิกให้ร่วมมือกันสู่ความสำเร็จตามความรับผิดชอบ

4. การใช้เทคนิคกลุ่มสร้างคุณภาพ (Quality Control Circle) กลุ่มสร้างคุณภาพ ที่นำมาใช้เสริมสร้างหลักการมีส่วนร่วม โดยให้บุคลากร หรือสมาชิกได้ร่วมกลุ่มขนาดเล็กแบบมีอิสระตามความรู้ความสามารถได้ร่วมกันทำกิจกรรมเดียวกัน ร่วมแก้ปัญหาและร่วมปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งการพัฒนาตนเองและการพัฒนาซึ่งกันและกัน เพื่อเพิ่มขีดความสามารถที่ส่งผลต่อความสำเร็จของตนเองและองค์กร

5. การใช้เทคนิคการบริหารคุณภาพทั้งองค์กร (Total Quality Management) โดยนำหลักการสำคัญของการบริหารคุณภาพทั้งองค์กรมาใช้ เสริมสร้างพลังการมีส่วนร่วมให้เกิดพลังร่วมกันบริหารให้เกิดประสิทธิภาพ ได้แก่ การให้สมาชิกมุ่งมั่นต่อคุณภาพของสถานศึกษา โดยภาพรวมทั้งสถานศึกษา การให้เกิดการรับรู้ ความเข้าใจลึกซึ้งและเกิดจิตสำนึกทั่วทุกคน การตั้งเป้าหมายการพัฒนาคุณภาพ คือ ความสำเร็จของการศึกษา ร่วมกันวางแผน ติดตามความก้าวหน้าและประเมินผล ชื่นชมความก้าวหน้า หรือความสำเร็จ และปรับปรุงระบบการพัฒนาคุณภาพอย่างต่อเนื่อง

6. การใช้หลักการบริหารแบบใช้สถานศึกษาเป็นฐาน (School Based Management) เสริมสร้างพลังการมีส่วนร่วม ได้แก่ หลักการกระจายอำนาจสู่หน่วยย่อย หลักการมีส่วนร่วมตัดสินใจร่วมเป็นเจ้าของสถานศึกษา ร่วมรับผิดชอบจัดการศึกษา หลักการคืนอำนาจให้ชุมชนในบางส่วน เช่น การให้ชุมชนร่วมเป็นคณะกรรมการ เป็นต้น

ณรงค์ อยู่ถนอม (2554: 9) กล่าวว่า ในยุคกระแสโลกาภิวัตน์ (Globalization) ที่การมีคู่แข่งทางธุรกิจ (Competitors) พนักงาน (Employees) เทคโนโลยี(Technology) โครงสร้างขององค์กร (The Organization Itself) ความคาดหวังของลูกค้า ความคาดหวังของพนักงาน

การออกแบบและนิยามใหม่ของสำนักงาน และการบริหารจัดการรูปแบบใหม่ ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงต่อผู้ที่ได้รับผลประโยชน์ ได้แก่ ลูกค้า คู่ค้า พนักงาน ผู้บริหารองค์กรและสังคม โครงสร้างองค์กรสมัยใหม่มีองค์ประกอบที่สำคัญ คือ ลูกค้าเป็นศูนย์กลาง คนทำงานร่วมกัน รับผิดชอบร่วมกัน ความสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่น

เซฟเฟอร์ (ยูฟา บุญอนันต์. 2555: 37; อ้างอิงจาก Shaeffer, 1994:2) ได้ระบุกิจกรรมที่แสดงให้เห็นถึงกระบวนการมีส่วนร่วมที่สามารถ นำไปประยุกต์ในบริบทการจัดการศึกษา ดังนี้

1. การรวบรวมและตรวจสอบ การวิเคราะห์และพิจารณาข้อมูลสภาพปัญหา
2. กำหนดนิยาม จัดลำดับความสำคัญของปัญหา และกำหนดเป้าหมาย
3. การประเมินความเป็นไปได้ของข้อมูล
4. การตัดสินใจและการวางแผนการดำเนินงาน
5. การออกแบบยุทธศาสตร์ เพื่อให้การปฏิบัติงานบรรลุผล การจัดสรรงานและความรับผิดชอบให้กับทีมงาน

6. การปฏิบัติตามแผนงาน
7. การตรวจสอบความก้าวหน้าของแผนงาน
8. การประเมินผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นและผลกระทบ

ลอว์เลอร์ (ระวีวรรณ หงส์กิตติยานนท์. 2557: 41; อ้างอิงจาก Lawler. 1975 : 140) เสนอว่า การทำงานที่มีประสิทธิภาพจะต้องประกอบด้วยหลักการ (Principles) ซึ่งแสดงถึงองค์ประกอบสำคัญในการทำงานและด้านเทคนิค (Technique) ซึ่งจะช่วยส่งเสริมให้การทำงานได้ผลดียิ่งขึ้น โดยมีหลักการสำคัญของการทำงานร่วมกัน ดังนี้

1. การสร้างความไว้วางใจซึ่งกันและกัน ความไว้วางใจและความไม่ระแวงกัน
2. การสื่อสารระหว่างกันอย่างเปิดเผย เปิดโอกาสในการประสานความรู้สึกร่วมกัน

3. การปรึกษาหารือกัน เปิดโอกาสให้มีการพูดคุยกันและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันได้

4. การสร้างความร่วมมือกันอย่างแข็งขัน อาศัยกิจกรรมการทำงานที่ให้สมาชิกแต่ละคนมีส่วนร่วมตามขอบเขตและบทบาทหน้าที่ที่เหมาะสมของแต่ละคน

5. การติดตามและส่งเสริมการพัฒนาทีมงานอย่างสม่ำเสมอ มีการให้รางวัล มีการยกย่องเมื่อทำงานประสบความสำเร็จ ตลอดจนเสริมสร้างความรู้และเทคนิคใหม่ๆในการทำงาน

ทั้งนี้ องค์กรที่ให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานของพนักงาน จะมีวัฒนธรรมขององค์กรที่ให้ความสำคัญต่อความต้องการของพนักงาน โดยการมอบอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบแก่ทีมงานภายในองค์กร ซึ่งเป็นการพัฒนาความสามารถให้แก่พนักงานทุกระดับชั้น ทำให้เกิดผลการดำเนินงานขององค์กรดีขึ้น อันเนื่องมาจากการที่องค์กรเปิดโอกาสให้พนักงานเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินงาน พนักงานจะเกิดความรู้สึกรักในงาน

และมีความรับผิดชอบเพิ่มมากขึ้น เกิดความรู้สึกรับผิดชอบของการเป็นเจ้าของ ซึ่งเท่ากับเป็นการสร้างข้อผูกมัดของพนักงานที่มีต่อองค์กรนั้น

สรุปว่า แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการบริหารแบบมีส่วนร่วมที่กล่าวมาข้างต้น เป็นเรื่องที่แสดงถึงการทำงานให้เกิดผลสำเร็จ โดยการทำงานร่วมกัน การใช้ทรัพยากรร่วมกัน การใช้ทักษะการบริหารร่วมกัน การประสานงานกันและการตัดสินใจร่วมกันอย่างมีระบบ

องค์ประกอบของการบริหารแบบมีส่วนร่วม

ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 กำหนดให้ผู้ปกครอง ชุมชน เอกชน มีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา ซึ่งในการที่จะให้เกิดความสำเร็จตามเจตนารมณ์ของกฎหมายฉบับนี้ได้ นั้น จะต้องมียุทธศาสตร์ประกอบที่สำคัญ ดังนี้ (เมตต์ เมตต์การุญจิต. 2547: 52)

1. สถานศึกษา โดยเฉพาะผู้บริหารจะต้องมีวิสัยทัศน์ (Vision) ยอมรับในการเปลี่ยนแปลงทางการศึกษา จะต้องเปิดใจกว้างและคิดว่าสถานศึกษามีใช่แหล่งความรู้เพียงแห่งเดียว แต่ความรู้ที่อยู่ล้อมรอบสถานศึกษานั้น ยังมีอีกมากมาย การยอมรับว่าภูมิปัญญาชาวบ้านมีคุณค่า นั้น จะเป็นหนทางที่ทำให้สถานศึกษาเปิดรับการบูรณาการระหว่างภูมิปัญญาของสถานศึกษาและภูมิปัญญาจากชาวบ้านเพื่อให้เกิดประโยชน์แก่ชุมชนอย่างแท้จริง
2. คณะกรรมการสถานศึกษา เป็นผู้มีความสำคัญในการปฏิรูปการศึกษาให้บรรลุเป้าหมาย จะเป็นผู้ผลักดันให้มีการมีส่วนร่วมเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ เนื่องจากเป็นผู้ที่อยู่ใกล้ชิดกับชุมชน มีข้อมูลและทราบความต้องการของชุมชน ซึ่งย่อมจะมองเห็นแนวทางในการแก้ไขปัญหา นอกจากนี้ การจัดการศึกษาในอนาคตจะเป็นเรื่องของทุกคน ไม่ใช่เรื่องของทางราชการแต่เพียงฝ่ายเดียวเหมือนแต่ก่อน คณะกรรมการสถานศึกษาจึงเป็นบุคคลสำคัญในการระดมกำลังในการจัดการศึกษาโดยเฉพาะเรื่องกองทุนการศึกษา
3. การเรียนการสอน ในการจัดเตรียมการสอนเป็นหน้าที่ของสถานศึกษาที่จะต้องมีความพร้อมในทุกด้าน ได้แก่ ด้านบุคลากร อุปกรณ์ อาคารสถานที่ เพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนอย่างเหมาะสม สำหรับกระบวนการเรียนรู้จะต้องให้ผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ โดยถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด นั่นคือ การยึดเด็กเป็นศูนย์กลาง สถานศึกษาจะต้องร่วมกับภาคเอกชนเพื่อสร้างความเข้มแข็งให้แก่ชุมชน จัดกระบวนการเรียนรู้ในชุมชน เพื่อให้ชุมชนมีการจัดการศึกษาใช้ภูมิปัญญาและวิทยาการต่างๆ เพื่อพัฒนาชุมชนให้สอดคล้องกับสภาพปัญหาและความต้องการสถานศึกษาจะต้องมีการแลกเปลี่ยนประสบการณ์พัฒนา กับชุมชน อย่างไรก็ตาม บุคคลภายนอกมีสิทธิที่จะติดตามผลการดำเนินงานของสถานศึกษา เช่น ผลการเรียน การใช้จ่ายเงิน การจัดกิจกรรม การบริหารสถานศึกษา และจะต้องรายงานให้สาธารณชนทราบ โดยเฉพาะคณะกรรมการสถานศึกษามีหน้าที่ติดตามควบคุมกิจการของสถานศึกษาและต้องทำหน้าที่ให้ดีที่สุด

4. หลักสูตร เป็นหัวใจสำคัญของการศึกษา เปรียบเสมือนเป้าหมาย หรือเข็มทิศของการศึกษา เพราะถ้าหลักสูตรไม่มีเข็มทิศในการเดินทางก็จะไม่ทราบจุดหมาย ดังนั้นหลักสูตรจะต้องได้มาตรฐานสากล นอกจากกระทรวงศึกษาธิการแล้ว ผู้ที่ทำให้หลักสูตรได้มาตรฐาน ได้แก่ สถานศึกษา ผู้ปกครองและคณะกรรมการสถานศึกษา จะต้องเป็นผู้ร่วมพิจารณากำหนด โดยยึดความต้องการของสังคมเป็นเกณฑ์ นอกจากนี้การวัดผลจะต้องเที่ยงตรง การใช้สื่อและเทคโนโลยีที่ทันสมัยมีความสอดคล้องกับการเรียนการสอน หลักสูตรที่ดีจะต้องมีการยืดหยุ่น เช่น มีการเทียบโอนผลการเรียนที่ผู้เรียนสะสมไว้ในรูปแบบเดียวกัน หรือต่างรูปแบบ ไม่ว่าจะเป็นผลการเรียนที่มาจากสถานศึกษาเดียวกันหรือไม่ก็ตาม รวมทั้ง การศึกษานอกระบบ การศึกษาตามอัธยาศัย การฝึกอาชีพ หรือประสบการณ์การทำงาน นอกจากนี้การจัดทำหลักสูตรจะต้องคำนึงถึงสภาพปัญหาในชุมชนและสังคม ภูมิปัญญาท้องถิ่น เพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของครอบครัว ชุมชน สังคมและประเทศชาติ

แมคเกรเกอร์ (สมโชค เลหาจินดา. 2547: 39; อ้างอิงจาก McGregor. 1960: 232 - 235) ได้กล่าวถึง การปฏิบัติงานร่วมกันเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพ จะต้องประกอบด้วยบรรยากาศของการทำงานที่สมาชิกมีความสะดวก สบาย มีความเข้าใจและยอมรับภารกิจของกลุ่ม มีสมาชิกมีการแลกเปลี่ยนและยอมรับความคิดเห็นของกันและกัน สมาชิกมีโอกาสแสดงและใช้ความคิดเห็น เพื่อให้มีส่วนร่วมในกิจกรรมความขัดแย้งที่จะเกิดขึ้นโดยเฉพาะเรื่องงานที่ไม่มีเรื่องส่วนตัวเข้ามาเกี่ยวข้อง มีความตระหนักรู้และอยู่ในภารกิจนั้น มีการยอมรับในเหตุผลของกันและกัน มีการวิจารณ์และการแสดงความคิดเห็นอย่างเปิดเผยเพื่อการพัฒนา และมีการตรวจสอบการทำงานเป็นระยะๆ

นอกจากนี้ การมีส่วนร่วมในการบริหารสถานศึกษาจะประสบความสำเร็จได้ต้องประกอบด้วยปัจจัย 5 ประการ ดังนี้ (สมโชค เลหาจินดา. 2547: 36 ; อ้างอิงจาก Keith; & Girling. 1997: 45)

1. บุคคลที่มีส่วนร่วมต้องมีความเข้าใจวัตถุประสงค์ของการดำเนินงานอย่างชัดเจน
2. การแสดงความคิดเห็นต้องมีความเป็นอิสระและมีความเท่าเทียมกัน
3. ความคิดเห็นที่แตกต่างกันจะนำไปสู่การแก้ปัญหา
4. บุคคลที่มีส่วนร่วมต้องมีการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมให้มีความสามารถในการ

แสดงออก

5. การมีส่วนร่วมต้องนำไปสู่การพัฒนาและการสร้างสรรค์สิ่งใหม่ๆ

การบริหารแบบมีส่วนร่วมมีองค์ประกอบดังนี้ (เสริมศักดิ์ วิชาลาภรณ์. 2547: 6)

1. ความมีอิสระในการจัดการศึกษา ความยืดหยุ่นและผลของความรับผิดชอบ
2. การร่วมวางแผนการจัดการศึกษาโดยผู้บริหารสถานศึกษาและสมาชิก

ที่เกี่ยวข้องกับสถานศึกษา

3. การมีส่วนร่วมของสิ่งแวดล้อมในสถานศึกษา

4. การรับบทบาทใหม่ของผู้บริหารสถานศึกษา
5. ความร่วมมือระหว่างผู้สอนในสถานศึกษา
6. ผู้บริหารสถานศึกษาและผู้สอนที่เชื่อว่าบุคคลทั่วไปมีจิตสำนึกสูงที่จะทำงานให้สำเร็จ

สำเร็จ

ประสาร พรหมณา (2553: 1) เสนอว่า องค์ประกอบของการมีส่วนร่วมในสถานศึกษามีดังนี้

1. บุคคล ได้แก่ ผู้บริหาร ครู ผู้ปกครอง กรรมการ นักเรียน ผู้นำชุมชน
2. ผู้บริหาร ได้แก่ ภาวะผู้นำ ทีมงาน การประสานงาน กลยุทธ์ เครือข่าย
3. กระบวนการบริหาร การวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน ภาวะคุกคามและโอกาส

(SWOT Analysis) การวางแผน (Planning) การทำงาน (Doing) การตรวจสอบการปฏิบัติงาน (Checking) และการปรับปรุงแก้ไข (Action)

4. ภาระงาน ได้แก่ งานวิชาการ งานบุคลากร งานบริหารทั่วไป งานการเงินและงานชุมชน

สรุปได้ว่า องค์ประกอบที่สำคัญของการมีส่วนร่วมจัดการศึกษา ได้แก่ สถานศึกษา ซึ่งรวมถึงบุคลากรของสถานศึกษาด้วย คณะกรรมการสถานศึกษาซึ่งรวมถึงสังคมทุกฝ่าย การจัดการเรียนการสอน และหลักสูตร ซึ่งทุกปัจจัยจะต้องสอดคล้องสัมพันธ์กันจึงจะผลักดันให้ การศึกษามีประสิทธิภาพ ครูที่ทำหน้าที่สอนจะต้องยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลางอย่างแท้จริง โดยเฉพาะผู้บริหารเป็นบุคคลที่สำคัญที่จะต้องปรับเปลี่ยนการทำงานแบบดั้งเดิมมาเป็นการ ทำงานโดยวิธีใหม่ ให้ทันกับยุคของการเปลี่ยนแปลง

หลักการของการบริหารแบบมีส่วนร่วม

เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์ (2547: 5) กล่าวว่า การกระจายอำนาจ เป็นหลักการหนึ่งของการบริหารแบบมีส่วนร่วม ที่มีการถ่ายโอนอำนาจ หน้าที่ ความรับผิดชอบและการตัดสินใจจากส่วนกลาง หรือศูนย์รวมอำนาจ ไปสู่ส่วนต่างๆ หรือลำดับชั้นขององค์การ โดยให้ทุกส่วนขององค์การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ ทั้งนี้ ในการให้บุคคล คณะบุคคล หรือท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการบริหาร ย่อมเป็นรากฐานที่สำคัญของสังคมประชาธิปไตย ซึ่งการกระจายอำนาจทางการบริหาร จะทำให้บางส่วนขององค์การมีความเป็นอิสระในการตัดสินใจ (Autonomy) ที่จะนำไปสู่เป้าหมายที่สำคัญ 3 ประการ ได้แก่ ความยืดหยุ่น ความรับผิดชอบที่จะตรวจสอบได้ และการเพิ่มผลผลิต โดยมีจุดมุ่งหมายสำคัญคือ การปรับปรุงและพัฒนา เนื่องจากการกระจายอำนาจมีความเข้มแข็ง สะดวกและรวดเร็ว ทำให้ผู้บริหารระดับต่างๆ สามารถพึ่งตนเองได้และเป็นการกระตุ้นองค์การ ได้พัฒนาภาวะผู้นำให้สูงขึ้น

วอลซ์ (สมโชค เลหาจินดา. 2547: 36 ; อ้างอิงจาก Walsh.1999: 234 - 235) กล่าวว่า การร่วมมือกันของบุคคลในการพัฒนาการศึกษามีเป้าหมายเพื่อการส่งเสริมให้ผู้เรียนก้าวไปสู่ออนาคต ด้วยการมีความรู้ความสามารถและมีสิ่งต่างๆ ที่ทำให้การมีส่วนร่วมพัฒนาและเกิด

ความสำเร็จสูงสุด ดังเช่น บุคคลซึ่งมองเห็นคุณประโยชน์ของการศึกษาจะต้องมีความเข้าใจถึงปัจจัยต่างๆ ที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จในการจัดการศึกษา ต้องมีวิสัยทัศน์ที่สามารถนำพาสถานศึกษาไปสู่เป้าหมาย

วันชัย โกมลละสุต (2554: ออนไลน์) เสนอว่า หลักการการบริหารแบบมีส่วนร่วม มีดังนี้

1. มีการจัดสรรหน้าที่และอำนาจ ในการปฏิบัติงานให้กับ ผู้ปฏิบัติงาน คนในองค์กร หรือทีมงาน เพื่อต้องการให้มีทุกคนในองค์กรได้มีส่วนร่วมในกระบวนการตัดสินใจ
2. การก่อให้เกิดสร้างความสัมพันธ์อันดี ระหว่างคนและองค์กรได้อย่างแท้จริง และ ผลักดันให้คนในองค์กรได้ใช้ศักยภาพของตนอย่างเต็มที่ เพื่อสนับสนุนการตัดสินใจขององค์กร
3. รับรู้ปัญหาที่เกิดขึ้นและลดความขัดแย้งที่จะเกิดขึ้นในการทำงาน
4. ทำให้ทุกคนในองค์กรต้องรวมตัวกันเป็นทีมงาน เพื่อผนึกกำลังและศักยภาพ ในการแก้ไขปัญหา หรือสร้างสรรค์สิ่งใหม่ๆ ซึ่งการทำงานลักษณะดังกล่าวนี้ จะเป็นไปตาม หลักการขององค์กรแห่งการเรียนรู้ (Learning Organization)

สรุปว่า หลักการของการบริหารแบบมีส่วนร่วมจะต้องคำนึงถึง การจัดสรรหน้าที่และอำนาจ การกระจายอำนาจ ความสัมพันธ์อันดีระหว่างคนและองค์กร การรวมตัวกันเป็นทีมงาน ความแตกต่างกันระหว่างสังคมภายนอกกับภายในองค์กร ลักษณะของการมีส่วนร่วมของคนในองค์กร การรวมพลังและความพยายามที่จะช่วยกันระดมทรัพยากรในทุกด้าน

ประโยชน์ของการบริหารแบบมีส่วนร่วม

อุทัย บุญประเสริฐ (2546: 49) ได้กล่าวถึง ประโยชน์ของการบริหารแบบมีส่วนร่วมในสถานศึกษา ดังนี้

1. ขวัญและกำลังใจของครูดีขึ้น
2. เป็นการระดมทรัพยากรด้านการเงินและด้านวิชาการเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา
3. สร้างและสนับสนุนให้เกิดผู้นำใหม่ๆ ในทุกระดับ
4. เพิ่มปริมาณและคุณภาพการติดต่อสื่อสาร
5. สร้างความยืดหยุ่นในการทำงาน ทำให้เกิดการริเริ่มจัดทำโครงการใหม่ๆ เพื่อให้ตรงกับความต้องการของผู้เรียนมากขึ้น
6. การที่ครู และผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการบริหารงบประมาณจึงเกิดแนวทางที่จะต้องใช้งบประมาณโดยประหยัดและเกิดประโยชน์สูงสุด
7. เปิดโอกาสให้สมาชิกทุกคนในสถานศึกษาได้เสนอแนวความคิดเห็นในการปรับปรุงการศึกษา
8. ชุมชนมีส่วนร่วมและมีสิทธิในการบริหารจัดการศึกษา
9. การบริหารและการตัดสินใจด้วยความโปร่งใส สามารถตรวจสอบได้

10. ทำให้เกิดความคิดสร้างสรรค์ในการพัฒนาหลักสูตรการเรียนการสอนและโครงการใหม่ๆ

ประสาร พรหมณา (2553: 1, 8) เสนอว่า การบริหารแบบมีส่วนร่วม ก่อให้เกิดประโยชน์ ดังนี้

1. การมีส่วนร่วมก่อให้เกิดการระดมความคิด ทำให้เกิดความคิดเห็นที่หลากหลาย ซึ่งดีกว่าการคิดและตัดสินใจเพียงคนเดียว

2. การมีส่วนร่วมในการบริหารเป็นการลดการต่อต้านและก่อให้เกิดการยอมรับมากขึ้น

3. การมีส่วนร่วมเปิดโอกาสให้มีการสื่อสารที่ดี สามารถแลกเปลี่ยนประสบการณ์ในการทำงานร่วมกันเสริมสร้างความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน

4. การมีส่วนร่วมทำให้การตัดสินใจมีคุณภาพและทำให้มีความพึงพอใจในการปฏิบัติงานมากขึ้นด้วย

นอกจากนี้ การบริหารแบบมีส่วนร่วมทำให้การบริหารมีประสิทธิภาพ ดังนี้

1. การบริหารแบบมีส่วนร่วม ทำให้เกิดความร่วมมือ การรวมพลังความสามัคคีการทำงานเป็นทีม เป็นกลุ่ม ทำให้มีการสนับสนุนการทำงาน สร้างผลงานได้มากขึ้นในเวลาจำกัด

2. บุคลากรมีขวัญ กำลังใจที่ได้มีส่วนร่วม มีความภาคภูมิใจ มีความกระตือรือร้นทำงานอย่างเต็มความสามารถ ช่วยเพิ่มพูนประสิทธิภาพการทำงานให้สูงขึ้นได้รับการยอมรับจากฝ่ายบริหาร

3. การมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ช่วยให้เกิดบรรยากาศที่ดีในการทำงาน ลดความขัดแย้ง ลดการต่อต้านจากฝ่ายปฏิบัติได้มีโอกาสร่วมทำงาน ร่วมคิด ร่วมตัดสินใจ ทำให้ลดปัญหาในการทำงาน งานสำเร็จได้รวดเร็วเพราะความร่วมมือจากทุกคน ทุกฝ่าย

4. ทำให้เกิดกระบวนประชาธิปไตย เป็นกระบวนการที่ร่วมมือกันแบ่งงานกันทำ ร่วมกันรับผิดชอบ เป็นการลดค่าใช้จ่ายในการบริหารงาน การร่วมคิดร่วมทำ ร่วมรับผิดชอบ เป็นการเพิ่มผลผลิต เพิ่มคุณภาพงาน ทำให้การใช้ทรัพยากรประหยัดและเกิดประโยชน์สูงสุด

5. การบริหารแบบมีส่วนร่วม ทำให้เกิดความรู้สึกรับผิดชอบร่วมกัน ทุกคนเป็นส่วนหนึ่งขององค์กร มีการทำงาน ควบคุมงานกันเอง เป็นการแบ่งเบาภาระของฝ่ายบริหารให้ลดลง ทำให้ฝ่ายบริหารทำหน้าที่บริหารงานได้อย่างเต็มที่ทำให้ผลงานดีขึ้น มีคุณภาพสูงขึ้น แสดงถึงการบริหารที่มีประสิทธิภาพ

สรุปได้ว่า การบริหารแบบมีส่วนร่วม มีประโยชน์ต่อองค์กร โดยจะช่วยให้บรรยากาศและการสื่อสารในองค์กรดีขึ้น ลดความขัดแย้ง ลดต้นทุน เพิ่มผลผลิตและองค์การมีความพร้อมที่จะรับการเปลี่ยนแปลงดีขึ้น มีประโยชน์ต่อผู้บริหารในการตัดสินใจที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากขึ้น เนื่องจากได้รับข้อมูลและความคิดเห็นจากทุกฝ่ายและมีประโยชน์ต่อ

พนักงาน ทำให้เกิดความไว้วางใจกันสูง ความรับผิดชอบและความผูกพันในองค์กรมากขึ้น รวมทั้ง มีความเข้าใจกฎ ระเบียบและข้อจำกัดขององค์กรอีกด้วย

การบริหารราชการแบบมีส่วนร่วม

ทำนอง ภูเกิตพิมพ์ (2551: ออนไลน์) กล่าวว่า การบริหารราชการแบบมีส่วนร่วม (Participatory Governance) หมายถึง การบริหารราชการที่เจ้าหน้าที่ หรือหน่วยงานของรัฐได้เปิดโอกาสให้ประชาชน หรือผู้ที่เกี่ยวข้องได้เข้ามามีส่วนร่วมในการตัดสินใจทางการบริหารและดำเนินงานของรัฐ ทั้งทางตรงและทางอ้อม เพื่อตอบสนองต่อความต้องการของประชาชน

พรทิพย์ แก้วคำมูล (2558: ออนไลน์) เสนอว่า การบริหารราชการแบบมีส่วนร่วม หมายถึง การบริหารราชการที่นำผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เกี่ยวข้องทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการวางแผน การตัดสินใจ การดำเนินงานและการประเมินผล โดยมีการจัดระบบงาน/วิธีการทำงาน การจัดโครงสร้างและการสร้างวัฒนธรรมการทำงานของเจ้าหน้าที่รัฐ ที่เอื้อต่อการเปิดโอกาสให้ประชาชนหรือผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เกี่ยวข้องเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารราชการ

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (สำนักงาน ก.พ.ร.) ส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการบริหารราชการ โดยมีแนวคิดการบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่ ซึ่งให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมในการบริหารราชการแผ่นดินที่จะนำไปสู่การตอบสนองต่อความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอย่างแท้จริง เพื่อให้บรรลุตามเป้าหมายในการพัฒนาระบบราชการ สำนักงาน ก.พ.ร. จึงส่งเสริมและสนับสนุน รวมทั้ง ยกย่องการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในการบริหารราชการและสร้างแรงจูงใจ หรือกระตุ้นให้ส่วนราชการมีการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอย่างเป็นรูปธรรม โดยการเชิดชูผลงานของจังหวัดที่เป็นต้นแบบที่ดีและได้รับรางวัล “ความเป็นเลิศด้านการบริหารราชการแบบมีส่วนร่วม” ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2551 เป็นต้นมา

ในปี พ.ศ. 2557 สำนักงาน ก.พ.ร. ได้เล็งเห็นความสำคัญของการบริหารราชการแบบมีส่วนร่วมจึงได้ขยายประเภทรางวัลความเป็นเลิศด้านการบริหารราชการแบบมีส่วนร่วมให้มากขึ้น ได้แก่ รางวัลประเภทขยายผลการบริหารราชการแบบมีส่วนร่วมและรางวัลประเภทภาพรวมองค์กร ตามหลักเกณฑ์และแนวทางการพิจารณารางวัลความเป็นเลิศด้านการบริหารราชการแบบมีส่วนร่วม ประจำปี พ.ศ. 2557 เพื่อการส่งเสริมและสนับสนุนการสร้างการมีส่วนร่วมในการบริหารราชการ และสร้างแรงจูงใจให้จังหวัดพัฒนาระบบและวิธีการทำงานที่ให้ความสำคัญกับการบริหารราชการแบบมีส่วนร่วมสำหรับเป็นแนวปฏิบัติที่ดี (Best Practice) และมุ่งสู่ “ความเป็นเลิศด้านการบริหารราชการแบบมีส่วนร่วม” อันจะส่งผลให้การบริหารราชการแบบมีส่วนร่วมเกิดผลที่เป็นรูปธรรมและเกิดประโยชน์สุขต่อประชาชนได้อย่างแท้จริง จึงได้กำหนดหลักเกณฑ์และแนวทางการพิจารณารางวัลความเป็นเลิศด้านการบริหารราชการแบบมีส่วนร่วม (Thailand Excellent Participatory Governance Awards) ประจำปี พ.ศ. 2557 และประจำปี พ.ศ. 2558 (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ. 2557: คำนำ, 1 - 23; และ 2558: 5 - 12)

ประเภทรางวัล มีดังนี้

1. รางวัลบริหารราชการแบบมีส่วนร่วม หมายถึง การพิจารณาผลการดำเนินงานเกี่ยวกับการสร้างกระบวนการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในการบริหารราชการของหน่วยงานในโครงการใหม่ที่ไม่เคยเสนอผลการดำเนินงานเพื่อรับรางวัลมาก่อน หรือเคยเสนอผลงานแล้ว แต่ไม่ได้รับรางวัล หรือเสนอผลการดำเนินงานในโครงการใหม่ของหน่วยงาน

2. รางวัลขยายผลการบริหารราชการแบบมีส่วนร่วม หมายถึง การพิจารณาผลการดำเนินงานโครงการที่เคยได้รับรางวัล “ความเป็นเลิศด้านการบริหารราชการแบบมีส่วนร่วม” (โดยได้รับรางวัลไม่ก่อนการมอบรางวัลประจำปี 2552 หรือได้รับรางวัลด้านการมีส่วนร่วม) ซึ่งเป็นการนำรูปแบบของการดำเนินโครงการที่ประสบผลสำเร็จได้รับรางวัล ไปขยายผลการดำเนินโครงการในพื้นที่อื่น หรือต่อยอดดำเนินกิจกรรมอื่นในโครงการให้ดียิ่งขึ้น เพื่อเพิ่มมูลค่าผลิตภาพ (Productivity)

3. รางวัลภาพรวมองค์กร หมายถึง การพิจารณาให้รางวัลในภาพรวมของหน่วยงาน โดยหน่วยงานเสนอผลการดำเนินการเกี่ยวกับการสร้างกระบวนการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในการบริหารราชการของหน่วยงาน โดยการดำเนินงานที่นำเสนอต้องเป็นการดำเนินการที่สามารถสะท้อนภาพรวมของหน่วยงานในการเปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเข้ามามีส่วนร่วมบริหารราชการ ซึ่งมีการพัฒนาโครงการที่ส่งเสริมการมีส่วนร่วม มีการขยายผลแนวปฏิบัติที่ดีในพื้นที่ หรือต่อยอดการดำเนินงานที่เป็นแนวปฏิบัติที่ดีเพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการกิจอื่น ซึ่งจะทำให้รักษาของเดิมที่ได้รับรางวัลและจะนำไปสู่ความต่อเนื่องและยั่งยืน

รางวัลความเป็นเลิศด้านการบริหารราชการแบบมีส่วนร่วม แบ่งเป็น 3 ระดับ ดังนี้

1. รางวัลระดับดีเยี่ยม เป็นรางวัลสำหรับจังหวัด ที่เปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารราชการ โดยแสดงให้เห็นว่า มีผลการดำเนินงานดีเยี่ยมในทุกมิติ เป็นที่ประจักษ์ มีความโดดเด่นและน่าสนใจในทุกมิติ รวมทั้ง เป็นตัวอย่างให้กับหน่วยงานอื่นได้ โดยต้องมีคะแนนประเมินผลการดำเนินงานตั้งแต่ร้อยละ 90 ขึ้นไป

2. รางวัลระดับดี เป็นรางวัลสำหรับจังหวัด ที่เปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารราชการ โดยแสดงให้เห็นว่ามีผลการดำเนินงานดีในทุกมิติ และเป็นผลการดำเนินงานที่สูงกว่ามาตรฐาน แต่ไม่ถึงระดับดีเยี่ยม

3. รางวัลระดับชมเชย เป็นรางวัลสำหรับจังหวัด ที่เปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารราชการ โดยแสดงให้เห็นว่ามีผลการดำเนินงานในระดับมาตรฐานในทุกมิติ และเป็นผลการดำเนินงานที่ยอมรับได้

หลักเกณฑ์การประเมินทางการพิจารณาให้รางวัลที่สอดคล้องตามประเภทรางวัล และระดับรางวัล โดยแบ่งออกเป็น 2 มิติ ได้แก่

มิติที่ 1 ความสามารถของหน่วยงานภาครัฐ ตัวชี้วัด ได้แก่

1. การกำหนดนโยบาย/ ทิศทางที่ให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้

ส่วนเสียในการบริหารราชการ ดังนี้

1.1 มีการกำหนดนโยบาย หรือทิศทาง หรือยุทธศาสตร์ ที่ให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมในการบริหารราชการ

1.2 มีการวิเคราะห์กำหนดกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินโครงการ

1.3 มีการสื่อสารนโยบาย หรือทิศทาง หรือยุทธศาสตร์ ที่ให้ความสำคัญกับการบริหารราชการแบบมีส่วนร่วมให้ทราบทั่วกัน

1.4 มีการวิเคราะห์กำหนดกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินโครงการ

1.5 มีการจัดทำแผน หรือแนวทางในการส่งเสริมการบริหารราชการแบบมีส่วนร่วมของจังหวัดที่เป็นรูปธรรมชัดเจน

2. การมีกลไก หรือหน่วยงานรองรับในการส่งเสริมการบริหารราชการแบบมีส่วนร่วม มีการกำหนดหน่วยงานรับผิดชอบที่ชัดเจน เพื่อผลักดัน หรือขับเคลื่อนการบริหารราชการแบบมีส่วนร่วมที่ชัดเจน ดังนี้

2.1 มีการกำหนดบุคลากรรับผิดชอบที่ชัดเจน เพื่อผลักดัน หรือขับเคลื่อนการบริหารราชการแบบมีส่วนร่วม

2.2 มีการกำหนดหน่วยงานรับผิดชอบที่ชัดเจน เพื่อผลักดัน หรือขับเคลื่อนการบริหารราชการแบบมีส่วนร่วมที่ชัดเจน

3. การสร้างระบบ หรือวิธีการปฏิบัติงาน เพื่อส่งเสริมวัฒนธรรมและค่านิยม ที่ให้ความสำคัญกับการบริหารราชการแบบมีส่วนร่วม ดังนี้

3.1 มีการจัดทำคู่มือ หรือแนวทางการสร้างกระบวนการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในการบริหารราชการ

3.2 มีการพัฒนาความรู้ ทักษะและประเมินของบุคลากรในจังหวัดให้เอื้อต่อการสร้างกระบวนการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

3.3 มีการบริหารจัดการข้อมูลเครือข่ายผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย หรือกลุ่มเครือข่ายอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

4. การบริหารจัดการข้อมูลเครือข่ายผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย หรือกลุ่มเครือข่ายอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

4.1 มีการจัดทำระบบฐานข้อมูลเครือข่ายผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย หรือเครือข่ายอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

4.2 มีการปรับปรุงระบบฐานข้อมูล ที่ทันสมัยและถูกต้องอย่างสม่ำเสมอ

4.3 มีการนำข้อมูลเครือข่ายผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย หรือเครือข่ายอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินโครงการไปใช้ประโยชน์

มิติที่ 2 กระบวนการมีส่วนร่วมในการบริหารราชการอย่างเป็นรูปธรรม ตัวชี้วัด ได้แก่

1. การสนับสนุนการทำงานของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

1.1 มีการรับฟังความคิดเห็น การให้ข้อมูลข่าวสาร หรือสนับสนุนข้อมูลที่เป็นต่อการเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารราชการ

1.2 มีการสรุปและนำความคิดเห็นของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย หรือผู้ที่เกี่ยวข้องมาเป็นข้อมูลประกอบ เพื่อปรับปรุง/ พัฒนา หรือดำเนินงานกิจกรรม/ โครงการ ตามภารกิจหลัก

1.3 มีคณะกรรมการ หรือคณะทำงาน ที่ครอบคลุมกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ที่เกี่ยวข้องเข้ามามีบทบาทร่วมในการกำหนดแผนงาน โครงการ และติดตามผลการดำเนินการของราชการ

1.4 มีระบบการจัดสรรงบประมาณ/ ทรัพยากร หรือส่วนอื่นๆ เพื่อสนับสนุนการดำเนินงานที่เป็นการส่งเสริมการมีส่วนร่วม

1.5 มีระบบในการเปิดให้ภาคส่วนอื่นๆ เข้ามามีส่วนร่วมในการสนับสนุนงบประมาณ/ ทรัพยากร หรืออื่นๆ เพื่อดำเนินการในโครงการ

2. การดำเนินการโครงการที่สามารถแสดงให้เห็นรูปแบบ/ วิธีการสร้างกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชนและการบูรณาการ หรือการประสานความร่วมมือระหว่างหน่วยงานภาครัฐกับภาคส่วนอื่นที่เกี่ยวข้อง

2.1 มีการทำงานร่วมกัน หรือประสานความร่วมมือร่วมกันระหว่างจังหวัดกับหน่วยงานราชการส่วนกลางในจังหวัด และหน่วยงานราชการส่วนภูมิภาค

2.2 มีการบูรณาการการทำงานระหว่างหน่วยงานภาครัฐและภาคส่วนอื่นที่เกี่ยวข้อง

3. การส่งเสริมการทำงานร่วมกับภาคส่วนอื่นแบบหุ้นส่วน (ระดับความร่วมมือ) ในการจัดทำโครงการและบริการสาธารณะ ดังนี้

3.1 มีการสรุปความเป็นมา/ สภาพปัญหา ที่นำมาสู่การพัฒนา หรือปรับปรุงการดำเนินโครงการ

3.2 มีการระบุวัตถุประสงค์การดำเนินโครงการ และอธิบายการกำหนดแนวคิดที่ใช้ในการพัฒนาหรือปรับปรุง หรือแก้ปัญหา (พอสังเขป)

3.3 มีการอธิบายการสร้างกระบวนการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ในการบริหารราชการในระดับความร่วมมือ (Collaboration) และการบูรณาการ

3.4 มีการอธิบายการกำหนดบทบาท หรือหน้าที่ของภาคส่วนที่เข้ามาร่วมดำเนินการที่ชัดเจนและการปรับบทบาทของจังหวัดภาครัฐ

3.5 มีการสรุปผลสำเร็จ/ ประโยชน์ที่ได้รับจากการดำเนินงาน (ในเชิงสังคม หรือเชิงเศรษฐกิจ)

3.6 มีการสรุปปัญหา/ อุปสรรค และปัจจัยสำเร็จ ในการดำเนินงาน

3.7 มีการสรุปรูปแบบ (Model) ที่ใช้ในการดำเนินโครงการ โดยจัดทำเป็น แผนภาพที่ชัดเจน

4. การเผยแพร่/ แลกเปลี่ยนเรียนรู้ โดยการประชาสัมพันธ์และเผยแพร่เพื่อขยาย ผลแนวปฏิบัติที่ดีเกี่ยวกับการเปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหาร ราชการการประเมินผลการรับรู้ของกลุ่มเป้าหมาย ดังนี้

4.1 มีการประชาสัมพันธ์และเผยแพร่เพื่อขยายผลแนวปฏิบัติที่ดีเกี่ยวกับการ เปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเข้ามามีส่วนร่วม

4.2 มีการประเมินผลการรับรู้ของกลุ่มเป้าหมายเกี่ยวกับการประชาสัมพันธ์ และเผยแพร่ เพื่อขยายผลแนวปฏิบัติที่ดีเกี่ยวกับการเปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเข้ามามี ส่วนร่วม

5. ระดับความพึงพอใจ หรือความเชื่อมั่นของภาคประชาชน และภาคส่วนต่างๆ ที่เกี่ยวข้องการประเมินการดำเนินการเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหาร ราชการ มีการวัดความพึงพอใจในการเข้ามามีบทบาทร่วมดำเนินการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินโครงการ

ดังนั้น หน่วยงานราชการจึงควรส่งเสริมและสนับสนุนการมีส่วนร่วมในการบริหาร ราชการ และสร้างแรงจูงใจให้มีการพัฒนาระบบและวิธีการทำงานที่ให้ความสำคัญกับการบริหาร ราชการแบบมีส่วนร่วม ตามหลักเกณฑ์และแนวทางการพิจารณารางวัลความเป็นเลิศด้านการ บริหารราชการแบบมีส่วนร่วม ประจำปี พ.ศ. 2557 และ พ.ศ. 2558 ที่สำนักงาน ก.พ.ร. กำหนด สำหรับเป็นแนวปฏิบัติที่ดี และมุ่งสู่ความเป็นเลิศด้านการบริหารราชการแบบมีส่วนร่วม

รูปแบบของการบริหารแบบมีส่วนร่วมในสถาบันอุดมศึกษา

ความหมายของรูปแบบ

รูปแบบ (Model) หมายถึง แบบจำลองอย่างง่าย หรือย่อส่วน (Simplified Form) ของ ปรากฏการณ์ต่างๆ ที่ผู้เสนอรูปแบบดังกล่าวได้ศึกษาและพัฒนาขึ้นมา เพื่อแสดง หรืออธิบาย ปรากฏการณ์ให้เข้าใจง่ายขึ้น หรือในบางกรณีอาจจะใช้ประโยชน์ในการทำนายปรากฏการณ์ที่ จะเกิดขึ้น ตลอดจนอาจใช้เป็นแนวทางในการดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่งต่อไป (สมาน อัครภูมิ, 2549 : 80)

บุญชม ศรีสะอาด (2553: 1) กล่าวว่า รูปแบบ หมายถึง โครงสร้างที่แสดง ความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบ หรือตัวแปรต่างๆ ที่สามารถใช้รูปแบบอธิบายความสัมพันธ์ที่ มีปรากฏการณ์ในธรรมชาติ หรือในระบบต่างๆ โดยอาจอธิบายลำดับขั้นตอนขององค์ประกอบ หรือกิจกรรมในระบบก็ได้

ทั้งนี้ รูปแบบอาจแสดงถึงชุดของความสัมพันธ์จะเป็นเชิงปริมาณ หรือคุณภาพก็ได้ ซึ่งแสดงให้เห็นความหมายเกี่ยวพันของลักษณะที่แท้จริงของสิ่งที่เราเกี่ยวข้อง คำว่า รูปแบบ โดยมโนทัศน์ของคำมีความหมายอย่างน้อย 3 ประเภท

1. ในทางสถาปัตยกรรม หรือทางศิลปะ หมายถึง หุ่นจำลอง
2. ในทางคณิตศาสตร์และเศรษฐศาสตร์ หมายถึง สมการ
3. ในทางศึกษาศาสตร์ หมายถึง ความสัมพันธ์ของตัวแปร กรอบของความคิด หรือการแทนความคิดออกเป็นรูปธรรม

รูปแบบเป็นเครื่องมือที่ช่วยให้นักทฤษฎีมองเห็นเหตุการณ์และแสดงความสัมพันธ์ตลอดจนการควบคุม อ้างอิง หรือแปลความหมาย การสร้างรูปแบบจึงเป็นที่ยอมรับของนักทฤษฎีโดยทั่วไป รูปแบบเป็นการแสดงองค์ประกอบและความสัมพันธ์ขององค์ประกอบเท่านั้น ไม่ใช่ปรากฏการณ์ หรือสถานการณ์จริงตัวอย่าง เช่น การเขียนแผนผังบริเวณมหาวิทยาลัย แผนผังเป็นเพียงข้อมูลที่แสดงความสัมพันธ์ของอาคารต่างๆ ไม่ใช่บริเวณมหาวิทยาลัยจริง (พัศดา จิราสิทธิ. 2559: ออนไลน์)

การวิจัยที่ใช้รูปแบบ จะช่วยให้ได้ความรู้ที่สมบูรณ์ยิ่งขึ้น เป็นการวิจัยที่ช่วยพัฒนาความรู้ มีความชัดเจน เป็นระบบ การเสนอรูปแบบทำได้หลายลักษณะ เช่น สมการ แผนผัง (Diagram) แผนภูมิ (Flow Chart) เป็นต้น งานวิจัยที่สร้าง หรือพัฒนารูปแบบ อาทิเช่น รูปแบบการสอนวิธีการทางสถิติสำหรับการวิจัยที่มีประสิทธิภาพ ประกอบด้วย 3 ขั้นตอน ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด. 2553: 1, 5)

ขั้นที่ 1 ก่อนสอนเรื่องแรก มี 3 องค์ประกอบ ได้แก่ การตรวจสอบพื้นฐานก่อนเรียน การสอนทบทวนพื้นฐานก่อนเรียน และการกระตุ้นให้เกิดแรงจูงใจและร่วมกำหนดเกณฑ์ที่มุ่งหวัง

ขั้นที่ 2 สอนแต่ละครั้ง มี 3 องค์ประกอบ ได้แก่ การพิจารณาจุดประสงค์การเรียนรู้และย้ำเกณฑ์ที่ตั้งไว้ การสอนเป็นกลุ่มโดยบรรยายและอธิบาย การสอบย่อย การอภิปรายและการเทียบกับเกณฑ์

ขั้นที่ 3 ก่อนสอบรวม โดยทบทวนจุดประสงค์การเรียนรู้

ปิยะนารถ สิงห์ชู (2558: ออนไลน์) กล่าวว่า การเสนอรูปแบบที่ใช้ภาษาเป็นสื่อในการบรรยาย หรืออธิบายปรากฏการณ์ที่ศึกษาด้วยภาษา แผนผัง (Diagram) หรือรูปภาพ (Semantic Model) เพื่อให้เห็นโครงสร้างทางความคิด องค์ประกอบ และความสัมพันธ์ขององค์ประกอบกับปรากฏการณ์นั้นๆ

รูปแบบที่ใช้ประโยชน์ได้ ควรจะมีข้อกำหนด (Requirement) 4 ประการ ดังนี้ (วัชรินทร์ ชีทอง. 2555: 66 ; อ้างอิงจาก Keeves. 1988: 560)

1. รูปแบบ ควรประกอบด้วยความสัมพันธ์อย่างมีโครงสร้าง (Structural Relationship) มากกว่าความสัมพันธ์ที่เกี่ยวเนื่องกันแบบรวมๆ (Associative Relationship)

2. รูปแบบ ควรใช้เป็นแนวทางการพยากรณ์ผลที่จะเกิดขึ้นสามารถถูกตรวจสอบได้ โดยการสังเกต ซึ่งเป็นไปได้ที่จะทดสอบรูปแบบพื้นฐานของข้อมูลเชิงประจักษ์ได้

3. รูปแบบ ควรจะต้องระบุ หรือชี้ให้เห็นถึงกลไกเชิงเหตุผลของเรื่องที่ศึกษา ดังนั้น นอกจากรูปแบบจะเป็นเครื่องมือในการพยากรณ์ได้ ควรใช้อธิบายปรากฏการณ์ได้ด้วย

4. รูปแบบ ควรเป็นเครื่องมือในการสร้างมโนทัศน์ใหม่ และสร้างความสัมพันธ์ของตัวแปรในลักษณะใหม่ ซึ่งเป็นการขยายในเรื่องที่กำลังศึกษา

สรุปว่า รูปแบบ หมายถึง แบบจำลองที่แสดงแผนภูมิ หรือแผนผัง ความสัมพันธ์เชิงปริมาณ หรือคุณภาพก็ได้ ซึ่งแสดงองค์ประกอบหลักของลักษณะที่แท้จริงของสิ่งที่เกี่ยวข้อง ที่ช่วยให้มองเห็นทฤษฎีได้ง่ายขึ้น แต่ไม่ใช่ตัวทฤษฎีโดยตรง ทั้งนี้ อาจใช้วิธีการศึกษาวิจัยเพื่อให้ได้รูปแบบในเรื่องใดเรื่องหนึ่งก็ได้

รูปแบบของการบริหารแบบมีส่วนร่วม

ทำนอง ภูเกิตพิมพ์ (2551: 50) ได้จำแนกรูปแบบการบริหารราชการแบบมีส่วนร่วมไว้ดังนี้

1. รูปแบบที่ส่วนราชการเปิดเผยข้อมูลและโปร่งใสในการกิจที่หน่วยงานดำเนินการ โดยมีช่องทางในการให้ข้อมูลข่าวสารแก่ประชาชนทั้งกลุ่มเป้าหมายเฉพาะและประชาชน

2. รูปแบบการรับฟังความคิดเห็นจากผู้รับบริการและประชาชนเกี่ยวกับการกิจของส่วนราชการอย่างสม่ำเสมอ ซึ่งจำเป็นต้องมีแผนการดำเนินงานและการจัดสรรทรัพยากรที่เหมาะสม โดยอาจใช้วิธีการต่าง ๆ เช่น การจัดช่องทางที่ให้ประชาชนและผู้รับบริการได้มีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น ทั้งอย่างเป็นทางการ หรือไม่ทางการ เช่น การจัดตู้รับข้อคิดเห็น การจัดเวทีรับฟังความคิดเห็น เป็นต้น

3. รูปแบบที่หน่วยงานมีระบบการจัดการข้อมูลที่ได้รับจากประชาชนและผู้ที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำข้อมูลต่าง ๆ ไปประกอบการปรับปรุงระบบการให้บริการประชาชน ระบบการบริหารงาน และการตัดสินใจที่เกี่ยวกับนโยบายสาธารณะ โดยควรมีการกำหนดผู้รับผิดชอบในการรวบรวม และรายงานสรุปผลการพิจารณาความคิดเห็นของประชาชน การจัดทำแผน หรือแนวทางการปรับปรุงระบบบริหารราชการเพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชน หรือเพื่อประโยชน์สุขของประชาชน

4. รูปแบบที่หน่วยงานเปิดโอกาสให้ภาคประชาชน ภาคเอกชนและเครือข่ายต่าง ๆ มีโอกาสเข้าร่วมในกระบวนการของภาคราชการ โดยเฉพาะเข้าร่วมเป็นคณะกรรมการที่ปรึกษา เพื่อร่วมการกำหนดทิศทาง นโยบายของส่วนราชการ การตัดสินใจที่เกี่ยวกับนโยบายสาธารณะ ที่มีผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตของประชาชน หรือตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายต่าง ๆ

5. รูปแบบที่ส่วนราชการให้ภาคประชาชนมีส่วนร่วมเป็นเจ้าของ โดยมีกระบวนการหรือกลไกที่เป็นรูปธรรมให้ภาคประชาชน หรือผู้ที่เกี่ยวข้องได้เข้ามามีส่วนร่วมในการติดตาม ตรวจสอบความก้าวหน้าของการดำเนินงานและผลสำเร็จในการทำงานของส่วนราชการ

ประสาร พรหมณา (2553: 1 - 3) ได้จัดรูปแบบของการบริหารแบบมีส่วนร่วมไว้ดังนี้

1. รูปแบบคณะกรรมการเพื่อการปรึกษาหารือ (Consulting Management) ในการดำเนินงาน ปรึกษาหารือเพื่อช่วยตัดสินใจ เช่น คณะกรรมการสถานศึกษา กรรมการที่ปรึกษา เป็นรูปแบบการมีส่วนร่วมคิด ร่วมตัดสินใจ ร่วมทำงานและร่วมภาคภูมิใจในความสำเร็จ

2. รูปแบบการร่วมเสนอแนะ (Suggestion System) เป็นรูปแบบหนึ่งของการมีส่วนร่วมโดยวิธีการจัดประชุมรับฟังข้อเสนอแนะ การเสนอแนะในแบบฟอร์ม การเสนอแนะผ่านเทคโนโลยี เป็นต้น

3. รูปแบบการมีส่วนร่วมโดยการทำงานเป็นกลุ่ม/ ทีมงาน เป็นการเปิดโอกาสให้ทุกคนร่วมคิดร่วมทำโดยใช้กระบวนการทำงานเป็นทีมหรือกลุ่มคุณภาพ

4. รูปแบบการมีส่วนร่วมเป็นเจ้าของธุรกิจ หรือเป็นเจ้าของรับผิดชอบงานบริหาร เช่น การร่วมลงทุน เป็นรูปแบบที่อาจผสมผสานหลายวิธีการในการทำงาน ซึ่งขึ้นอยู่กับสภาพของงาน

โคเฮน; และอัฟฮอฟ (ยุพา บุญอนันต์. 2555: 31; อ้างอิงจาก Cohen; and Uphoff. 1980: 219 - 223) ได้จัดรูปแบบการมีส่วนร่วมโดยการพิจารณาจากลักษณะ 2 ประการ ดังนี้

1. องค์การ โดยพิจารณาว่าเป็นองค์การรูปนัย หรือองค์การอุปนัย
2. ลักษณะการมีส่วนร่วม โดยพิจารณาว่าเป็นการร่วมโดยตรง หรือโดยอ้อม (Direct Participation or Indirect Participation) การร่วมโดยตรงเป็นการที่บุคคลเข้าร่วมกิจกรรมตามกระบวนการพัฒนาด้วยตนเอง เช่น การเข้าประชุม การร่วมอภิปราย และการลงคะแนนเสียง เป็นต้น ส่วนการร่วมโดยอ้อมเป็นการที่บุคคลไม่ได้เข้าไปมีส่วนร่วมทางตรง หรืออาจจะมีส่วนร่วม โดยผ่านตัวแทน

จากกรอบพื้นฐานของการมีส่วนร่วมที่นำมาอธิบายและวิเคราะห์การมีส่วนร่วมแบ่งออกเป็น 4 รูปแบบ ดังนี้

1. การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ (Decision Making) ประกอบไปด้วย 3 ขั้นตอน ได้แก่ การริเริ่มตัดสินใจ การดำเนินการตัดสินใจ และการตัดสินใจลงมือปฏิบัติการ
2. การมีส่วนร่วมในการปฏิบัติการ (Implementation) ประกอบด้วยการสนับสนุนทางด้านทรัพยากร การบริหาร การประสานความร่วมมือ
3. การมีส่วนร่วมในการร่วมรับผลประโยชน์ (Benefits) ไม่ว่าจะเป็นผลประโยชน์ทางวัตถุผลประโยชน์ทางสังคม และผลประโยชน์ส่วนบุคคล
4. การมีส่วนร่วมในการประเมินผล (Evaluation) การมีส่วนร่วมในการกำกับติดตามผลการดำเนินงาน ตลอดจนหาแนวทางแก้ไขปัญหา อุปสรรคร่วมกัน

อเมริกัน พับลิค เฮลท์ แอสโซซิเอชัน (ยุพา บุญอนันต์. 2555: 34; อ้างอิงจาก American Public Health Association, 1983: 111) ได้เสนอรูปแบบการมีส่วนร่วมไว้ 3 ระดับ ดังนี้

1. ระดับการตัดสินใจ (Decision Making) โดยการให้มีส่วนร่วมในการวางแผนและจัดการกิจกรรมการพัฒนาด้วยตนเอง จึงว่าการมีส่วนร่วมระดับนี้ เป็นระดับความรับผิดชอบด้วยตนเอง (Level of Responsibility by Themselves)

2. ระดับความร่วมมือ (Coperation) โดยการให้ความร่วมมือต่อแผนงานที่ริเริ่มโดยหน่วยงานภายนอก ซึ่งอาจต้องการความเสียสละในด้านเวลา ทรัพยากรและแรงงาน เพื่อช่วยให้โครงการประสบผลสำเร็จ ถือว่าเป็นการมีส่วนร่วมในระดับที่ยอมรับได้

3. ระดับการใช้ประโยชน์ (Utilization) โดยการยอมรับและใช้ประโยชน์จากบริการที่วางไว้ให้ เป็นการมีส่วนร่วมในระดับการยอมรับบริการเท่านั้น

สรุปว่า รูปแบบของการบริหารแบบมีส่วนร่วม มีการจัดรูปแบบที่แตกต่างกัน ดังเช่นแบบการศึกษาหารือ แบบตั้งคณะกรรมการบริหาร แบบสายบังคับบัญชา แบบกลุ่มคุณภาพ การสร้างทีมและแบบข้อเสนอแนะ หรืออาจจัดรูปแบบตามภารกิจของหน่วยงานก็ได้

รูปแบบของการบริหารแบบมีส่วนร่วมในสถาบันอุดมศึกษา

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 หมวด 5 มาตรา 36 ได้กำหนดให้สถานศึกษาของรัฐที่จัดการศึกษาระดับปริญญาเป็นนิติบุคคล ซึ่งอาจเป็นส่วนราชการหรือหน่วยงานในกำกับของรัฐ ดำเนินกิจการได้โดยอิสระ สามารถพัฒนาระบบบริหารและการจัดการที่เป็นของตนเองให้มีความคล่องตัว มีเสรีภาพทางวิชาการ โดยอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของสภาสถาบันศึกษานั้นๆ จึงมีความจำเป็นต้องศึกษาหาแนวทาง/ รูปแบบที่เป็นนวัตกรรมของการบริหารจัดการสถาบันอุดมศึกษา เพื่อให้สถานศึกษามีการบริหารจัดการอย่างมีประสิทธิภาพ มีคุณภาพ และมีการกระจายโอกาสทางการศึกษาในระดับอุดมศึกษาอย่างทั่วถึงและเป็นธรรม บรรลุผลตามเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 (มานิต บุญประเสริฐ; และคณะ. 2546: คำนำ)

จากรายงานการวิจัยรูปแบบใหม่ของการบริหารจัดการที่ดีในมหาวิทยาลัย ปี 2544 ระบุว่า จะต้องสะท้อนแนวทางที่ไม่ขัดต่อปรัชญาของมหาวิทยาลัยและเอื้อให้มหาวิทยาลัยดำเนินการเปลี่ยนแปลงตามสภาพเศรษฐกิจ สังคม การเมือง ความก้าวหน้าของเทคโนโลยีสารสนเทศ จึงมีผลทำให้สถาบันอุดมศึกษาต้องปรับตัว ความสามารถในการปรับตัวเพื่อการดำรงอยู่ การเจริญเติบโตของสถาบัน การปฏิบัติตามวิสัยทัศน์และพันธกิจมากเท่าไร ศักยภาพของสถาบันก็มีมากขึ้นเท่านั้น ความสามารถและวิธีการปรับตัวให้ตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงของปัจจัยภายในและภายนอกประเทศเรียกว่า นวัตกรรม หรือการปฏิบัติแนวใหม่ ซึ่งเป็นกลไกหลักของการพัฒนาและปรับปรุงสถาบัน (มานิต บุญประเสริฐ; และคณะ. 2546: 100)

รูปแบบการบริหารจัดการภายใน "ระดับมหาวิทยาลัย" นั้น มีพัฒนาการที่หลากหลายสรุปได้ 4 รูปแบบ ได้แก่ รูปแบบที่ 1 แบบองค์กรที่เน้นกระบวนการ รูปแบบที่ 2 แบบผู้ประกอบการ หรือบริษัท รูปแบบที่ 3 แบบวิสาหกิจหรือนวัตกรรม และรูปแบบที่ 4 แบบเครือข่าย ทั้งนี้ แบบองค์กรที่เน้นกระบวนการนั้น เน้นกระบวนการหรือการมีส่วนร่วม

หน่วยงานภายในมีอำนาจในการดำเนินการ/ ตัดสินใจ มุ่งการยอมรับ เน้นขั้นตอนการดำเนินการ ตามกรอบของระเบียบ รูปแบบนี้ เป็นรูปแบบการบริหารงานของมหาวิทยาลัยหลายแห่งที่มี พัฒนาการมายาวนาน การบริหารงานภายในมี ระบบ ระเบียบ กฎเกณฑ์ ข้อบังคับชัดเจน การบริหารงานเน้นการมีส่วนร่วม มีกระบวนการหารือในรูปคณะกรรมการที่เป็นผู้แทนจาก คณะ หรือหน่วยงานต่างๆ การตัดสินใจเน้นประชามติ การยอมรับของคณะกรรมการ ทั้งนี้ หน่วยงานภายในต่างๆ มีอำนาจในการดำเนินการตัดสินใจ ซึ่งทำให้บุคลากรต่างๆ มีการ เรียนรู้งานต่างๆ อย่างค่อยเป็นค่อยไป ก่อให้เกิดการสะสมองค์ความรู้และประสบการณ์ ด้านต่างๆ ในตัวสถาบัน (มานิต บุญประเสริฐ; และคณะ. (2546: 108)

อุทัย บุญประเสริฐ (2546: 49) เสนอว่า การบริหารแบบมีส่วนร่วมเป็นรูปแบบของ การบริหารที่ได้รับความนิยมในปัจจุบันและสอดคล้องกับแนวคิดระบอบประชาธิปไตย เนื่องจาก เป็นการบริหารที่คำนึงถึงบุคลากรทุกฝ่าย โดยผู้มีส่วนเกี่ยวข้องมีส่วนร่วมทุกขั้นตอนการทำงาน ตั้งแต่การวางแผน การดำเนินงานไปจนถึงการประเมินผล เป็นการบริหารในรูปแบบที่ให้ ความสำคัญกับบุคลากรทุกระดับเพื่อเสริมสร้างความสามัคคี อันจะนำไปสู่การบรรลุตาม เป้าหมายที่ได้วางไว้

ทวีศิลป์ กุลนภาดล (2547: 38) ได้ให้ความเห็นว่า การบริหารจัดการภายในของ สถาบันอุดมศึกษาซึ่งเป็นกลไกหลัก ถ้ามีความอ่อนแอ จะทำให้สถาบันอุดมศึกษานั้นอ่อนแอลง จึงนำไปสู่การเรียกร้องให้มีการวางระบบการบริหารที่ดีในมหาวิทยาลัยในอนาคต

วิชัย ตันศิริ (2547: 98 - 99) ได้ให้ความเห็นไว้ว่า เหตุปัจจัยของการปรับเปลี่ยน รูปแบบเกิดขึ้นเนื่องจากสภาพแวดล้อมภายนอกที่เปลี่ยนไปอย่างรวดเร็ว อันเนื่องมาจากกระแส โลกาภิวัตน์ ขณะเดียวกันสถาบันอุดมศึกษาไม่สามารถผลิตกำลังคนที่มีคุณภาพ ตลอดจน แสวงหาองค์ความรู้ใหม่เพื่อป้อน เข้าสู่ตลาดเพื่อแก้ปัญหาของชาติได้ทันทั่วทั้งที่ นอกจากนี้ สถาบันอุดมศึกษายังประสบปัญหาที่เกี่ยวกับจำนวนนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีแนวโน้ม ว่าจะเพิ่มขึ้นซึ่งเป็นภาระที่สถาบันอุดมศึกษาต้องรับไว้และแก้ไขต่อไป

ไพฑูรย์ สินลารัตน์ (2548: 129-130) เสนอว่า ความโดดเด่นของการบริหารจัดการ สถาบันอุดมศึกษาไทย หลังสงครามโลกครั้งที่ 2 ที่สำคัญประการหนึ่งคือ การนำการบริหารงาน แบบมีส่วนร่วมซึ่งเป็นที่ยอมรับกันอย่างกว้างขวางว่าเป็นวิธีการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพ และนำไปสู่ซึ่งความสำเร็จมาใช้ กล่าวคือ เมื่อสถาบันอุดมศึกษาได้ปรับปรุงหลักสูตรการเรียน การสอนตลอดจนขยายวัตถุประสงค์และบทบาทหน้าที่ของสถาบันให้มีความหลากหลาย จึงมีผล ทำให้ระบบการบริหารจัดการภายในเปลี่ยนแปลงไปด้วยคือ จากการที่คณะกรรมการสภา สถาบัน ซึ่งประกอบด้วยนายกสภามหาวิทยาลัยที่เป็นโดยตำแหน่ง มาเป็นบุคคลที่ได้รับ พระมหากรุณาธิคุณโปรดเกล้าโปรดกระหม่อมแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งตามวาระที่กำหนดไว้

ในพระราชบัญญัติ ส่วนกรรมการสภาสถาบัน ซึ่งเดิมได้แก่ผู้บริหารภายในสถาบันทั้งหมดก็ได้เพิ่มเติมกรรมการที่เป็นผู้บริหารจากส่วนราชการอื่นที่เกี่ยวข้องเข้ามามีส่วนในการบริหารจัดการสถาบันด้วย ในส่วนของการพัฒนางานด้านวิชาการของสถาบันอุดมศึกษาที่ได้รับการปรับปรุงแก้ไขด้วยดีมาเป็นลำดับ โดยเฉพาะอย่างยิ่งนับตั้งแต่ปีพุทธศักราช 2516 ซึ่งเป็นปีที่ประชาธิปไตยแบ่งบานเป็นต้นมาจนกระทั่งปัจจุบัน ได้เกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างกว้างขวางเกี่ยวกับสาขาวิชาที่เปิดสอนในสถาบันอุดมศึกษาที่สำคัญก็คือองค์ความรู้ทางด้านสังคมศาสตร์ มนุษยศาสตร์ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีต่างๆ ได้เข้ามามีบทบาทในการจัดการเรียนการสอนมากขึ้น จึงทำให้สาขาวิชาการของไทยมีมาตรฐานและมีความเป็นสากลและเป็นที่ยอมรับมากขึ้น

สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษากำหนดให้สถาบันอุดมศึกษายึดถือและปฏิบัติตามหลักธรรมาภิบาล หรือการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี (Good Governance) นำมาปรับใช้ในภาครัฐมี 10 องค์ประกอบ ดังนี้ (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. 2553: 38 - 39)

1. หลักประสิทธิผล (Effectiveness) คือ ผลการปฏิบัติราชการที่บรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายของแผนการปฏิบัติราชการตามที่ได้รับงบประมาณมาดำเนินการ รวมถึงสามารถเทียบเคียงกับส่วนราชการ หรือหน่วยงานที่มีการกิจคล้ายคลึงกันและมีผลการปฏิบัติงานในระดับชั้นนำของประเทศ เพื่อให้เกิดประโยชน์สุขต่อประชาชนโดยการปฏิบัติราชการจะต้องมีทิศทางยุทธศาสตร์และเป้าประสงค์ที่ชัดเจน มีกระบวนการปฏิบัติงานและระบบงานที่เป็นมาตรฐาน รวมถึงมีการติดตามประเมินผลและพัฒนาปรับปรุงอย่างต่อเนื่องและเป็นระบบ

2. หลักประสิทธิภาพ (Efficiency) คือ การบริหารราชการตามแนวทางการกำกับดูแลที่ดีที่มีการออกแบบกระบวนการปฏิบัติงานโดยใช้เทคนิคและเครื่องมือการบริหารจัดการที่เหมาะสม ทำให้องค์การสามารถใช้ทรัพยากรทั้งด้านต้นทุน แรงงานและระยะเวลาให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อการพัฒนาขีดความสามารถในการปฏิบัติราชการตามภารกิจเพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกกลุ่ม

3. หลักการตอบสนอง (Responsiveness) คือ การให้บริการที่สามารถดำเนินการได้ภายในระยะเวลาที่กำหนด และสร้างความเชื่อมั่น ความไว้วางใจ ตอบสนองความคาดหวัง หรือความต้องการของประชาชนผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่มีความหลากหลายและแตกต่าง

4. หลักการรับผิดชอบ (Accountability) คือ การแสดงความรับผิดชอบในการปฏิบัติหน้าที่และผลงานต่อเป้าหมายที่กำหนดไว้ โดยความรับผิดชอบนั้นควรอยู่ในระดับที่สนองต่อความคาดหวังของสาธารณะ รวมทั้ง การแสดงถึงความสำนึกในการรับผิดชอบต่อปัญหาสาธารณะ

5. หลักความโปร่งใส (Transparency) คือ กระบวนการเปิดเผยอย่างตรงไปตรงมา ชี้แจงได้เมื่อมีข้อสงสัยและสามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสารอันไม่ต้องห้ามตามกฎหมายได้อย่างเสรี โดยประชาชนสามารถรู้ทุกขั้นตอนในการดำเนินกิจกรรมหรือกระบวนการต่างๆ และสามารถตรวจสอบได้

6. หลักการมีส่วนร่วม (Participation) คือ กระบวนการที่ข้าราชการ ประชาชนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกกลุ่มให้มีโอกาสได้เข้าร่วมในการรับรู้ เรียนรู้ ทำความเข้าใจ แสดงทัศนะ เสนอปัญหา หรือประเด็นสำคัญที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งร่วมคิด ร่วมหาแนวทางในการแก้ไขปัญหา ร่วมกระบวนการการตัดสินใจ และร่วมกระบวนการพัฒนาในฐานะหุ้นส่วนการพัฒนา

7. หลักการกระจายอำนาจ (Decentralization) คือ การถ่ายโอนอำนาจการตัดสินใจ ทรัพยากร และภารกิจจากส่วนราชการส่วนกลางให้แก่หน่วยการปกครองอื่นๆ เช่น ราชการบริหารส่วนท้องถิ่น และภาคประชาชนดำเนินการแทนโดยมีอิสระตามสมควร รวมถึงการมอบอำนาจและความรับผิดชอบในการตัดสินใจและการดำเนินการให้แก่บุคลากร โดยมุ่งเน้นการสร้าง ความพึงพอใจในการให้บริการต่อผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย การปรับปรุงกระบวนการ และเพิ่มผลผลิตภาพเพื่อผลการดำเนินงานที่ดีของส่วนราชการ

8. หลักนิติธรรม (Rule of Law) คือ การใช้อำนาจของกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับในการบริหารราชการด้วยความเป็นธรรม ไม่เลือกปฏิบัติ และคำนึงถึงสิทธิเสรีภาพของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

9. หลักความเสมอภาค (Equity) คือ การได้รับการปฏิบัติและรับบริการอย่างเท่าเทียมกัน โดยไม่มีการแบ่งแยกด้าน ชายหรือหญิง ถิ่นกำเนิด เชื้อชาติ ภาษา เพศ อายุ ความพิการ สภาพทางกาย หรือสุขภาพ สถานะของบุคคล ฐานะทางเศรษฐกิจและสังคม ความเชื่อทางศาสนา การศึกษา การฝึกอบรมและอื่นๆ

10. หลักมุ่งเน้นฉันทามติ (Consensus Oriented) คือ การหาข้อตกลงทั่วไปภายในกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เกี่ยวข้อง ซึ่งเป็นข้อตกลงที่เกิดจากการใช้กระบวนการเพื่อหาข้อคิดเห็นจากกลุ่มบุคคลที่ได้รับประโยชน์และเสียประโยชน์ โดยเฉพาะกลุ่มที่ได้รับผลกระทบโดยตรงซึ่งต้องไม่มีข้อคัดค้านที่ยุติไม่ได้ในประเด็นที่สำคัญ โดยฉันทามติไม่จำเป็นต้องหมายความว่าเห็นพ้องโดยเอกฉันท์

นอกจากนี้ สถาบันอุดมศึกษายังต้องดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาระดับอุดมศึกษา โดยสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาได้กำหนดรูปแบบและวิธีการประเมินคุณภาพภายนอกและภายในของสถาบันอุดมศึกษาให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดโดยสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) ซึ่งมีหลักการสำคัญ 5 ประการ ดังนี้ (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. 2553: 4)

1. ทำการประเมินเพื่อมุ่งให้มีการพัฒนาคุณภาพการศึกษา ไม่ได้มุ่งเน้นเรื่องการตัดสินการจับผิด หรือการให้โทษ

2. ยึดหลักความเที่ยงตรง เป็นธรรม โปร่งใส มีหลักฐานข้อมูลตามสภาพความเป็นจริง (Evidence - Based) และมีความรับผิดชอบที่ตรวจสอบได้ (Accountability)

3. มุ่งเน้นในเรื่องการส่งเสริมและประสานงานในลักษณะกัลยาณมิตรมากกว่าการกำกับควบคุม

4. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการประเมินคุณภาพและการพัฒนาการจัดการศึกษาจากทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง

5. มุ่งสร้างความสมดุลระหว่างเสรีภาพทางการศึกษากับจุดมุ่งหมายและหลักการศึกษาของชาติตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 ให้เอกภาพเชิงนโยบาย แต่ยังคงมีความหลากหลายในทางปฏิบัติ โดยสถาบันสามารถกำหนดเป้าหมายเฉพาะและพัฒนา คุณภาพการศึกษาให้เต็มตามศักยภาพของสถาบันและผู้เรียน

ทั้งนี้ ตามกรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2551 - 2565) ได้กำหนดแนวทางการพัฒนาและแก้ปัญหาอุดมศึกษาที่ไร้ทิศทาง ขาดคุณภาพและขาดประสิทธิภาพ โดยใช้กลไกการประเมินคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาเป็นกลไกหลักในการดำเนินการ กล่าวคือ ให้มีการสร้างกลไกการประเมินคุณภาพสถาบันอุดมศึกษาตามพันธกิจของสถาบันในแต่ละกลุ่ม ซึ่งมีพื้นที่บริการและจุดเน้นระดับการศึกษาที่ต่างกัน ให้มีพันธกิจและบทบาทในการพัฒนาสังคมและเศรษฐกิจของประเทศต่างกันตามความหลากหลาย รวมทั้งการพัฒนาฐานราก สังคม เศรษฐกิจและการกระจายอำนาจในระดับท้องถิ่น การขับเคลื่อนภาคการผลิตในชนบท ท้องถิ่นและระดับประเทศ จนถึงการแข่งขันในโลกาภิวัตน์ ซึ่งระบบอุดมศึกษาแต่ละกลุ่มเหล่านี้ จะนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงอุดมศึกษาและส่งผลกระทบที่เป็นประโยชน์ต่อประเทศอย่างมีนัยสำคัญ (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. 2553: 11)

สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ได้กำหนดองค์ประกอบคุณภาพและเกณฑ์มาตรฐานของสถาบันอุดมศึกษา ดังนี้ (2554 ข: 12)

องค์ประกอบที่ 1 ปรัชญา ปณิธาน วัตถุประสงค์และแผนดำเนินการ

องค์ประกอบที่ 2 การผลิตบัณฑิต

องค์ประกอบที่ 3 กิจกรรมการพัฒนานักศึกษา

องค์ประกอบที่ 4 การวิจัย

องค์ประกอบที่ 5 การบริการวิชาการแก่สังคม

องค์ประกอบที่ 6 การทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม

องค์ประกอบที่ 7 การบริหารและการจัดการ

องค์ประกอบที่ 8 การเงินและงบประมาณ

องค์ประกอบที่ 9 ระบบและกลไกการประกันคุณภาพ

การบริหารแบบมีส่วนร่วมตามองค์ประกอบที่ 7 การบริหารและการจัดการ ตัวบ่งชี้ที่ 7 เกี่ยวกับระดับความสำเร็จในการเปิดโอกาสให้บุคคลภายนอกเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาสถาบันอุดมศึกษา ได้ให้ความหมายของการบริหารแบบมีส่วนร่วมว่า หมายถึง การบริหารที่สถาบันอุดมศึกษาเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการตัดสินใจทางการบริหารและการดำเนินการของสถาบัน ทั้งในทางตรงและทางอ้อม การที่สถาบันอุดมศึกษาจะมีระบบการบริหารที่เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมมากขึ้นนั้น พิจารณาจากการที่สถาบันมี

ระบบการทำงานที่เป็นไปตามหลักการบริหารแบบมีส่วนร่วมที่มีการประยุกต์ใช้ในระดับสากล 5 ประการ ดังนี้

1. มีการเปิดเผยข้อมูลและโปร่งใสในภารกิจที่หน่วยงานดำเนินการ โดยมีช่องทางในการให้ข้อมูลข่าวสารแก่นิสิตนักศึกษา คณาจารย์และประชาชน
2. มีการรับฟังความคิดเห็นจากผู้รับบริการและประชาชนเกี่ยวกับภารกิจของสถาบันอุดมศึกษาอย่างสม่ำเสมอ
3. มีระบบการจัดเก็บข้อมูลที่ได้รับจากผู้รับบริการและผู้ที่เกี่ยวข้อง นำไปประกอบการปรับปรุงระบบการให้บริการประชาชน การปรับปรุงระบบการจัดการของสถาบันเพื่อตอบสนองความต้องการของผู้รับบริการ ประชาชน หรือเพื่อประโยชน์สุขของประชาชน
4. มีการเปิดโอกาสให้ภาคเอกชน ประชาชนและเครือข่ายต่างๆ ได้มีโอกาสเข้าร่วมในกระบวนการของสถาบันอุดมศึกษา โดยเฉพาะเข้าร่วมเป็นคณะกรรมการที่ปรึกษาเพื่อร่วมกำหนดทิศทางนโยบายของสถาบันอุดมศึกษา การตัดสินใจเกี่ยวกับนโยบายสาธารณะที่มีผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตของประชาชน
5. ภาคประชาชนมีส่วนร่วมเป็นเจ้าของ โดยมีการจัดกระบวนการ หรือกลไกที่เป็นรูปธรรมให้ภาคประชาชน หรือผู้ที่เกี่ยวข้องได้เข้าร่วมในการติดตามตรวจสอบความก้าวหน้าของการดำเนินงานและผลสำเร็จในการทำงานของสถาบันอุดมศึกษา

คณะกรรมการการอุดมศึกษาได้จัดทำมาตรฐานส่งเสริมความเป็นอิสระและความเป็นเลิศของมหาวิทยาลัย อาทิ มาตรฐานสถาบันอุดมศึกษา กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษา หลักเกณฑ์การขอเปิดและดำเนินการหลักสูตรระดับปริญญาในระบบการศึกษาทางไกล หลักเกณฑ์การกำหนดชื่อปริญญาหลักเกณฑ์และแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการพิจารณาประเมินคุณภาพจัดการศึกษานอกสถานที่ตั้งของสถาบันอุดมศึกษาและเกณฑ์มาตรฐานอื่นๆ (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา, 2553: 12) ดังนั้นการบริหารแบบมีส่วนร่วมในสถาบันอุดมศึกษาที่จะนำพาองค์กรไปสู่ความสำเร็จได้นั้น จะต้องให้ผู้ร่วมงานในองค์กรมีส่วนร่วมในการบริหารและร่วมกันทำงาน อย่างไม่รีไถ่ แม้ว่า สถาบันอุดมศึกษามีความเป็นอิสระในการบริหารจัดการแต่การบริหารจัดการศึกษา แต่ก็ยังคงอยู่ภายในขอบเขตและหลักการตามที่กฎหมายกำหนด

สรุปว่า จากสภาพสังคมและสิ่งแวดล้อมของโลกได้เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว รูปแบบการบริหารจัดการศึกษาที่จะนำไปสู่เป้าหมายและความสำเร็จ จึงควรปรับเปลี่ยนเป็นบริหารงานแบบมีส่วนร่วม ตามหลักการมีส่วนร่วมโดยผู้มีส่วนได้ส่วนเสียมีโอกาสได้เข้าร่วมในการรับรู้ เรียนรู้ ทำความเข้าใจ ร่วมแสดงทัศนะ ร่วมเสนอปัญหา หรือประเด็นที่สำคัญที่เกี่ยวข้อง ร่วมคิดแนวทางในการแก้ไขปัญหา การตัดสินใจและพัฒนาในฐานะหุ้นส่วน ทั้งนี้ การกำหนดรูปแบบการบริหารจัดการศึกษาแบบมีส่วนร่วมของสถาบันอุดมศึกษา จึงควรพิจารณาตามภารกิจหลักของสถาบันอุดมศึกษา ที่คณะกรรมการการอุดมศึกษากำหนดไว้

โดยแบ่งเป็น 4 ด้าน ได้แก่ ด้านการสอน ด้านการวิจัย ด้านการบริการวิชาการสังคมและด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

สถาบันการพลศึกษา

ประวัติย่อของสถาบันการพลศึกษา

ปรัชญา ได้แก่ “ พลศึกษาและกีฬา พัฒนาคน พัฒนาชาติ ”

วิสัยทัศน์ ได้แก่ “ เป็นสถาบันชั้นนำในระดับภูมิภาคอาเซียน ที่จัดการศึกษาด้านพลศึกษา กีฬา นันทนาการ วิทยาศาสตร์การกีฬาและสุขภาพ ที่มีคุณภาพ ”

อัตลักษณ์ ได้แก่ “ ทักษะดี มีน้ำใจเป็นนักกีฬา พัฒนาสังคม ”

เอกลักษณ์ ได้แก่ “ เป็นสถาบันที่ผลิตและพัฒนาบุคลากรด้านพลศึกษา กีฬา และนันทนาการวิทยาศาสตร์การกีฬาและสุขภาพ ”

พันธกิจ มีดังนี้

1. ผลิตและพัฒนาบุคลากรด้านพลศึกษา กีฬา นันทนาการ วิทยาศาสตร์การกีฬา วิทยาศาสตร์สุขภาพและสาขาอื่นที่เกี่ยวข้อง

2. ศึกษา ค้นคว้า วิจัย เพื่อสร้างและพัฒนาองค์ความรู้ นวัตกรรมด้านพลศึกษา กีฬา นันทนาการ วิทยาศาสตร์การกีฬา วิทยาศาสตร์สุขภาพและสาขาอื่นที่เกี่ยวข้อง

3. ส่งเสริม สนับสนุนการจัดการศึกษาสำหรับบุคคลที่มีความบกพร่องทางร่างกาย

4. ให้บริการทางวิชาการและอาคารสถานที่แก่ชุมชนและสังคม

5. อนุรักษ์และทะนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม การละเล่นพื้นบ้านและกีฬาไทย

6. ส่งเสริม สนับสนุนการจัดการศึกษาสำหรับบุคคลที่มีความสามารถพิเศษทางการกีฬาสู่ความเป็นเลิศ

7. สร้างความร่วมมือและจัดการศึกษาในประชาคมอาเซียน

สถาบันการพลศึกษาได้กำหนดเป้าหมายการดำเนินงาน ดังนี้

1. ผลิตและเตรียมนักกีฬาระดับเยาวชนให้มีความสามารถถึงขีดสูงสุด

2. ผลิตบัณฑิตทางด้านพลศึกษา กีฬา วิทยาศาสตร์การกีฬา วิทยาศาสตร์สุขภาพ นันทนาการ และสาขาอื่นที่เกี่ยวข้อง

3. ศึกษา ค้นคว้า วิเคราะห์ วิจัย เกี่ยวกับการเรียนการสอนและภูมิปัญญาท้องถิ่น โดยมุ่งเน้นพัฒนาองค์ความรู้ทางด้านพลศึกษา สุขศึกษา กีฬาและนันทนาการ

4. บริการวิชาการและเป็นแหล่งความรู้ของชุมชนด้านกีฬา

5. สืบสานและอนุรักษ์วัฒนธรรมท้องถิ่น การละเล่นพื้นบ้านและกีฬาไทย

สถาบันการพลศึกษามีกำเนิดจากการที่กรมพลศึกษาได้ดำเนินการผลิตครูพลศึกษามาเป็นเวลานาน โดยรับโอนโรงเรียนพลศึกษากลางมาดำเนินการตั้งตั้งแต่ปี พ.ศ. 2479 และได้มี

การปรับปรุงหลักสูตรให้ทันสมัยเรื่อยมา จนได้มีการจัดตั้ง “วิทยาลัยพลศึกษา” ขึ้นเมื่อวันที่ 1 มกราคม 2496 เพื่อดำเนินการสอนในระดับประกาศนียบัตร วิชาการศึกษาชั้นสูง (ป.กศ.สูง พลศึกษา) และตั้ง “โรงเรียนฝึกหัดครูพลานามัย” ขึ้นในปีการศึกษา 2501 เพื่อดำเนินการสอนในระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา (ป.กศ.พลานามัย)

ต่อมาได้ยุบเลิกโรงเรียนฝึกหัดครูพลานามัยในปี พ.ศ. 2512 และได้ขยายหลักสูตรของวิทยาลัยพลศึกษา เป็นระดับปริญญาตรีโดยเป็นสาขาหนึ่งของวิทยาลัยวิชาการศึกษา แต่ยังคงดำเนินการโดยกรมพลศึกษาและใช้ชื่อว่า “วิทยาลัยวิชาการศึกษาพลศึกษา” ในปี พ.ศ. 2514 ได้ยุติการดำเนินการวิทยาลัยพลศึกษาในส่วนกลางและโอนวิทยาลัยวิชาการศึกษาพลศึกษาไปให้วิทยาลัยวิชาการศึกษาดำเนินการต่อไป กรมพลศึกษาได้เปิดดำเนินการผลิต ครูพลศึกษาในส่วนภูมิภาค โดยเริ่มเปิด “วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดเชียงใหม่” ขึ้นเป็นแห่งแรก ต่อมาในปี พ.ศ. 2515 เปิด “วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดมหาสารคาม” เป็นแห่งที่สอง และมีการเปิดเพิ่มขึ้นในจังหวัดต่างๆ เรื่อยมาจนกระทั่งมีวิทยาลัยพลศึกษารวม 17 แห่ง และโรงเรียนกีฬาแห่งแรกของประเทศไทยเปิดดำเนินการตั้งแต่ปีการศึกษา พ.ศ. 2534 และปัจจุบันมีโรงเรียนกีฬาในสังกัดรวม 11 แห่ง

เมื่อกระทรวงศึกษาธิการมีนโยบายบรรจุข้าราชการครูจากผู้ที่มิวุฒิมการศึกษาระดับปริญญาตรีเป็นอย่างต่ำ ทำให้กรมพลศึกษาเริ่มหาแนวทางยกฐานะวิทยาลัยพลศึกษาให้สามารถเปิดทำการสอนในระดับปริญญาตรี โดยในระยะแรกได้จัดทำโครงการร่วมมือทางวิชาการกับกรมการฝึกหัดครูให้วิทยาลัยครูรับวิทยาลัยพลศึกษาเข้าสมทบทางวิชาการเพื่อเปิดสอนระดับปริญญาตรีหลักสูตรต่อเนื่องตั้งแต่ปีการศึกษา 2531 ในขณะที่เดียวกันก็พยายามหาแนวทางที่จะเปิดดำเนินการสอนระดับปริญญาตรีด้วยตนเอง

วันที่ 31 มกราคม 2548 พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดชฯ ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ลงพระปรมาภิไธยในร่างพระราชบัญญัติสถาบันการพลศึกษา และประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ 4 กุมภาพันธ์ 2548 ให้มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 5 กุมภาพันธ์ 2548 เป็นต้นไป ซึ่งนับเป็นการเปลี่ยนแปลงครั้งยิ่งใหญ่ของสถาบันการวิชาชีพที่ทรงคุณค่าแห่งนี้

จากการใช้พระราชบัญญัติสถาบันการพลศึกษา พ.ศ. 2548 ในปี พ.ศ. 2558 รวมทั้งในระดับนานาชาติ จึงได้มีการตั้งคณะกรรมการขึ้นมาดำเนินการแก้ไข จนกระทั่งสำเร็จลุล่วงตราเป็นพระราชบัญญัติสถาบันการพลศึกษา (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2555 มีผลบังคับใช้ ตั้งแต่วันที่ 28 พฤศจิกายน 2555 เป็นต้นไป โดยมีสาระสำคัญ เช่น ให้สถาบันการพลศึกษามีอำนาจจัดการศึกษาในระดับปริญญาโทและปริญญาเอกได้ (สถาบันการพลศึกษา. 2557: ออนไลน์)

ยุทธศาสตร์ของสถาบันการพลศึกษา

สถาบันการพลศึกษา ได้จัดทำยุทธศาสตร์สถาบันการพลศึกษา พ.ศ. 2556 - 2560 ที่อยู่บนพื้นฐานของการมีส่วนร่วมของบุคลากรทุกหน่วยงานในสังกัด ในการร่วมระดมความคิดเห็น แสดงความเห็นในทุกขั้นตอนของการดำเนินการจัดทำยุทธศาสตร์ ตั้งแต่การวิเคราะห์

สภาพแวดล้อมภายในและภายนอกของสถาบันการพลศึกษา การกำหนดประเด็นยุทธศาสตร์ เป้าประสงค์ กลยุทธ์ ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย ตลอดจนการกำหนดยุทธศาสตร์สู่การปฏิบัติและติดตามประเมินผล รวมทั้งการมีส่วนร่วมในการพิจารณาพิจารณาจากผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทั้งภายในและภายนอก เพื่อให้สถาบันการพลศึกษาดำเนินการในช่วงเวลาต่อไปอีก 5 ปีข้างหน้า มีความเหมาะสมกับสภาพการณ์ของสังคมและสอดคล้องกับความต้องการของผู้มีส่วนได้เสียอย่างมากที่สุด (สมพงษ์ ชาติวิถิ. 2556: คำนำ) จึงได้กำหนดประเด็นยุทธศาสตร์ ดังนี้

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาแก่นักเรียนและนักศึกษาทางด้านพลศึกษา กีฬา นันทนาการ วิทยาศาสตร์การกีฬาและวิทยาศาสตร์สุขภาพ เพื่อให้เป็นผู้สำเร็จการศึกษาที่พึงประสงค์ของสังคม

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนานักเรียนและนักศึกษาให้มีศักยภาพด้านกีฬาสู่ความเป็นเลิศ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 การส่งเสริมและสนับสนุนการเพิ่มขีดความสามารถด้านการวิจัยและการสร้างนวัตกรรม ด้านพลศึกษา กีฬา นันทนาการ วิทยาศาสตร์การกีฬาและวิทยาศาสตร์สุขภาพ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4 การส่งเสริมและสนับสนุนการให้บริการทางวิชาการ กีฬา และอาคารสถานที่แก่สังคม

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 5 การส่งเสริมและสนับสนุนการทะนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม การละเล่นพื้นบ้านและกีฬาไทย

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 6 การพัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการองค์กรอย่างมีประสิทธิภาพ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 7 การส่งเสริมและสนับสนุนความร่วมมือทางวิชาการและกีฬา กับประเทศในกลุ่มประชาคมอาเซียน

พันธกิจของสถาบันการพลศึกษา ประกอบด้วย

1. ผลิตและพัฒนาบุคลากรด้านพลศึกษา กีฬา นันทนาการ วิทยาศาสตร์การกีฬา วิทยาศาสตร์สุขภาพและสาขาอื่นที่เกี่ยวข้อง

2. ศึกษา ค้นคว้า วิจัย เพื่อสร้างและพัฒนาองค์ความรู้ นวัตกรรมด้านพลศึกษา กีฬา นันทนาการ วิทยาศาสตร์การกีฬา วิทยาศาสตร์สุขภาพและสาขาอื่นที่เกี่ยวข้อง

3. ส่งเสริม สนับสนุนการจัดการศึกษาสำหรับบุคคลที่มีความบกพร่องทางร่างกาย

4. ให้บริการทางวิชาการและอาคารสถานที่แก่ชุมชนและสังคม

5. อนุรักษ์และทะนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม การละเล่นพื้นบ้านและกีฬาไทย

6. ส่งเสริม สนับสนุนการจัดการศึกษาสำหรับบุคคลที่มีความสามารถพิเศษทางการกีฬาสู่ความเป็นเลิศ

7. สร้างความร่วมมือและจัดการศึกษาในประชาคมอาเซียน

สถาบันการพลศึกษามีจุดเน้นสำหรับดำเนินกลยุทธ์จัดการศึกษา ใน 4 ประเด็น ดังนี้ (สมพงษ์ ชาติวุฒิ. 2556: 2 - 3)

1. การจัดการศึกษาที่มุ่งเน้นคุณภาพ (Quality Education) มากกว่าปริมาณ มีเป้าหมายในการผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพตามมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา และมาตรฐานวิชาชีพที่เกี่ยวข้อง สอดคล้องกับความต้องการของสังคมและตลาดงาน โดยสถาบันพัฒนาปัจจัยต่างๆ ที่เอื้อต่อความสำเร็จในการจัดการศึกษา อาทิเช่น ศักยภาพอาจารย์ผู้สอน คุณภาพการจัดการเรียนการสอน การวัดและการประเมินผล ความพอเพียงและทันสมัยของทรัพยากรและเทคโนโลยีเพื่อการเรียนรู้ และการปรับปรุง พัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่อง

2. การจัดการศึกษาซึ่งมุ่งเน้นความชำนาญเฉพาะทาง (Specialization) โดยการพัฒนาหลักสูตรเฉพาะทางให้มีความหลากหลาย สามารถผลิตได้ทันและสอดคล้องกับความต้องการของสังคมและตลาดงานที่มีความเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว พัฒนาการจัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาในสาขาวิชาที่มีความพร้อมโดยคำนึงถึงอัตลักษณ์และเอกลักษณ์ของสถาบันการพลศึกษาเป็นสำคัญ

3. การจัดการศึกษาที่พัฒนาสู่ความเป็นนานาชาติ (Internationalization) เพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการและแนวโน้มของการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาที่สามารถรองรับประชาคมอาเซียนและสังคมยุคโลกาภิวัตน์ โดยการจัดการศึกษาและการเรียนการสอนที่มุ่งเน้นการเตรียมบัณฑิตที่สามารถทำงานข้ามวัฒนธรรม อาทิเช่น การเพิ่มเนื้อหาและองค์ความรู้เกี่ยวกับอาชีพและสากลในหลักสูตรและกิจกรรมเสริมหลักสูตร การจัดทำหลักสูตรนานาชาติในบางสาขาวิชาที่มีความพร้อมและการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศ เป็นต้น

4. การจัดการศึกษาแบบเครือข่ายความร่วมมือ (Networking and Collaboration) สถาบันการพลศึกษาจะดำเนินการสร้างเครือข่ายความร่วมมือในการจัดการศึกษากับสถาบันอุดมศึกษาอื่นทั้งในและนอกประเทศ หน่วยงานทั้งภาครัฐและภาคเอกชน รวมถึงสมาคมวิชาชีพที่เกี่ยวข้องอย่างกว้างขวางและเป็นรูปธรรม อีกทั้งเปิดโอกาสให้บุคคลภายนอก และประชาชนมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา

ดังนั้น สถาบันการพลศึกษาจึงต้องพัฒนาระบบการศึกษาให้มีประสิทธิภาพ ดังนี้

1. ส่งเสริมและสนับสนุนการจัดการศึกษาสำหรับบุคคลที่มีความสามารถพิเศษ ทางด้านกีฬา นันทนาการ วิทยาศาสตร์การกีฬาและสุขภาพ
2. ส่งเสริมและสนับสนุนการจัดการศึกษาสำหรับบุคคลที่มีความบกพร่องทางร่างกาย
3. ส่งเสริมการทำวิจัยทางด้านกีฬา
4. ส่งเสริมการให้บริการวิชาการแก่ชุมชน
5. ส่งเสริมการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม การละเล่นพื้นบ้านและกีฬาไทย

นโยบายการบริหารจัดการศึกษาของสถาบันการพลศึกษา

สถาบันการพลศึกษาต้องรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนและในระดับนานาชาติ สภาสถาบันการพลศึกษาจึงได้เล็งเห็นว่า พระราชบัญญัติสถาบันการพลศึกษา (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2555 มีบางมาตราที่ยังไม่เอื้อต่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษาและกีฬาของสถาบันการพลศึกษา จึงได้ตั้งคณะกรรมการขึ้นมาดำเนินการแก้ไข จนกระทั่งสำเร็จลุล่วง โดยมีสาระสำคัญ เช่น ให้สถาบันการพลศึกษามีอำนาจจัดการศึกษาในระดับปริญญาโทและปริญญาเอกได้ และกำหนดนโยบายด้านการศึกษา ด้านการวิจัย ด้านการบริการวิชาการสังคมและด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ดังนี้ พระราชบัญญัติสถาบันการพลศึกษา (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2555 ได้กำหนดสาระสำคัญ ให้สถาบันการพลศึกษามีอำนาจจัดการศึกษาในระดับปริญญาโทและปริญญาเอกได้ โดยกำหนดนโยบายด้านการศึกษา ด้านการวิจัย ด้านการบริการวิชาการสังคมและด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ดังนี้ (สถาบันการพลศึกษา. 2556 ข: 6-22)

1. นโยบายด้านการศึกษา

1.1 การจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานสำหรับโรงเรียนกีฬา

1.1.1 ปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้องกับการพัฒนานักเรียนที่มีความสามารถพิเศษทางด้านกีฬาเพื่อมุ่งสู่ความเป็นเลิศ

1.1.2 ส่งเสริม สนับสนุนให้นักเรียนมีความรู้ ความสามารถเข้าศึกษาต่อในประเทศและต่างประเทศ ในรูปแบบของการได้รับทุนการศึกษา ประเภทผู้มีความสามารถพิเศษทางด้านกีฬา

1.1.3 ปรับปรุงระเบียบ ข้อบังคับ และสัญญาการจัดการศึกษาสำหรับโรงเรียนกีฬาให้สอดคล้องกับสภาพความเป็นจริง และสามารถบังคับใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อการจัดการศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ

1.1.4 ทบทวนและผลักดันการใช้ระบบอิเล็กทรอนิกส์ ให้เป็นส่วนหนึ่งของการบริหารงานวิชาการ (E-Education)

1. 2. การจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษา

1.2.1 ปรับปรุงพัฒนาหลักสูตรเพื่อผลิตผลคุณภาพสู่ตลาดแรงงาน ด้วยยุทธศาสตร์เชิงรุกที่มีประสิทธิภาพ ได้แก่

- 1) ปักจี้รับเข้า ด้วยกระบวนการกลั่นกรองคัดเลือกนักศึกษาใหม่ที่ดี
- 2) การนำยุทธศาสตร์เชิงรุก โดยใช้จุดแข็งและศักยภาพของสถาบันการพลศึกษาที่โดดเด่นในการจัดการศึกษา ด้านการพลศึกษา กีฬา วิทยาศาสตร์การกีฬา วิทยาศาสตร์สุขภาพ นันทนาการและสาขาที่เกี่ยวข้อง เป็นรูปแบบการศึกษาที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะทาง มาตรฐานความได้เปรียบในการแข่งขันกับอุดมศึกษาอื่น

1.2.2 การส่งเสริมสนับสนุนความร่วมมือทางวิชาการ ด้วยการสร้างเครือข่ายกับมหาวิทยาลัยมหาวิทยาลัยคู่สัญญา (MOU) เพื่อให้เกิดความร่วมมือในการจัดการศึกษา

ทั้งภายในและต่างประเทศอย่างจริงจัง เช่น การพัฒนาหลักสูตรนานาชาติและความร่วมมือทางการศึกษา วิจัยและรูปแบบอื่นๆ

1.2.3 พัฒนาระบบการจัดการเรียนรู้ประกอบด้วย การปรับปรุงหลักสูตรให้ทันสมัยและได้มาตรฐานคุณภาพ ส่งเสริมและพัฒนาอาจารย์ให้สอดคล้องกับสภาวการณ์การจัดการกระบวนการเรียนรู้ที่ตอบสนองต่อทักษะที่จำเป็นในปัจจุบัน ส่งเสริมให้นักศึกษาเป็นผู้รู้รอบ โดยผ่านกิจกรรมเสริมหลักสูตร รวมทั้ง การจัดหาปัจจัยเกื้อหนุนทางการศึกษาให้มีความพร้อม เช่น สถานที่ วัสดุอุปกรณ์การเรียนการสอน ห้องสมุด ศูนย์วิทยบริการ ห้องปฏิบัติการ สถานที่ฝึกงาน ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ที่มีความทันสมัยและมีประสิทธิภาพ เป็นต้น

1.2.4 จัดทำแผนพัฒนาระบบสนับสนุนการสร้างหลักสูตรที่เป็นไปตามมาตรฐาน TQF ทั้งระดับปริญญาตรี และเตรียมการรองรับอนาคตในการจัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาแบบครบวงจร (Integrated Curriculum Development) ครอบคลุม ระบบการร่างหลักสูตร ระบบการนำหลักสูตรไปใช้ และระบบการประเมินหลักสูตรโดยใช้ระบบสารสนเทศและบุคลากร สนับสนุนประสานงานอำนวยความสะดวกแก่คณะวิชาต่างๆ

1.2.5 จัดทำแผนพัฒนาหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษาโดยพัฒนาหลักสูตรเอง และความร่วมมือกับต่างประเทศ รวมทั้งสนับสนุนทุนการศึกษาระดับปริญญาเอก เพื่อพัฒนาบุคลากรของสถาบันทุกสายงานที่สอดคล้องกับความต้องการของแต่ละคณะวิชา

1.2.6 ส่งเสริม สนับสนุนและผลักดันการปรับปรุงหลักสูตรเชิงสร้างสรรค์ เพื่อให้บริการวิชาการสังคม และโครงการพิเศษที่เน้นผู้เรียนให้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง อาทิ สหกิจศึกษา (Co-operative Education) โดยทำความตกลงร่วมมือระหว่างสถานประกอบการกับคณะวิชาและวิทยาเขตที่มีศักยภาพ

1.2.7 ปรับปรุงการเรียนการสอนหมวดวิชาศึกษาทั่วไปในระดับปริญญาตรี เพื่อให้ผู้เรียนได้ร่วมกันเชิงบูรณาการ (Integrated Curriculum) ให้ความสำคัญกับการใช้ภาษาไทยให้เป็นภาษาหลักและจัดให้มีวิชาภาษาอังกฤษและภาษาอาเซียนเพื่อการสื่อสาร

1.2.8 พัฒนาระบบและกลไกการดำเนินงานเกี่ยวกับเอกสารหลักฐานเพื่อรองรับการดำเนินการด้านการประกันคุณภาพการศึกษาตั้งแต่เริ่มต้นกระบวนการ โดยใช้ระบบสารสนเทศเป็นเครื่องมือลดภาระงาน และจัดบุคลากรประกันคุณภาพการศึกษาที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการตั้งแต่ Input – Process – Output - Outcome เพื่อให้มีคุณภาพเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนด

1.2.9 ทบทวนและผลักดันการใช้ระบบอิเล็กทรอนิกส์ ให้เป็นส่วนหนึ่งของการบริหารงานวิชาการ (E-Education)

2. นโยบายด้านการวิจัย

สถาบันการพลศึกษา มุ่งพัฒนางานวิจัยและนวัตกรรมทางด้านพลศึกษา กีฬานันทนาการ วิทยาศาสตร์การกีฬา วิทยาศาสตร์สุขภาพและสาขาที่เกี่ยวข้อง เพื่อสร้าง

องค์ความรู้ สู่การพัฒนาการจัดการศึกษาและต่อยอดองค์ความรู้จากงานวิจัย สู่การใช้ประโยชน์ในการจัดการศึกษา หรือใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ ให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์การวิจัยของชาติ สนองตอบพันธกิจ ยุทธศาสตร์ของสถาบัน สามารถแก้ปัญหาและตอบโจทย์การพัฒนาได้จริง เพื่อยกระดับการพัฒนาด้านการวิจัยของสถาบันให้ได้รับการยอมรับอย่างกว้างขวางยิ่งขึ้น

นโยบายการวิจัย มี ดังนี้

2.1 จัดหางบประมาณสนับสนุนการวิจัยจากแหล่งเงินทุน ทั้งภายในและภายนอกหน่วยงาน ดังนี้

- 2.1.1 งบประมาณสนับสนุนจากสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ (วช.)
- 2.1.2 งบประมาณสนับสนุนจากเงินรายได้ของวิทยาเขตและโรงเรียนกักกันฯ
- 2.1.3 งบประมาณสนับสนุนจากงบดำเนินงานของสถาบันการพลศึกษา
- 2.1.4 งบประมาณสนับสนุนจากหน่วยงานภายนอก

2.2 จัดทำระเบียบและแนวปฏิบัติการเบิกจ่ายเพื่อความคล่องตัวในการเบิกจ่ายงบประมาณสนับสนุนด้านการวิจัยดังนี้

- 2.2.1 งบประมาณสนับสนุนจากสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ (วช.) และเงินรายได้ของวิทยาเขตและโรงเรียนกักกันฯ สถาบันสามารถจัดทำระเบียบการเบิกจ่ายงบประมาณ ซึ่งเป็นงบเงินอุดหนุน เพื่อความคล่องตัวในการปฏิบัติงานและการเบิกจ่ายงบประมาณ
- 2.2.2 งบประมาณสนับสนุนการวิจัยจากงบดำเนินงานของสถาบันการพลศึกษา สามารถเบิกจ่ายตามระเบียบกระทรวงการคลัง
- 2.2.3 งบประมาณสนับสนุนจากหน่วยงานภายนอก (กรณีที่ถูกกลางกรับทำงานวิจัย ให้หน่วยงานภายนอก หรือหน่วยงานภายนอกมาจ้างให้จัดทำงานวิจัย) สถาบันสามารถออกระเบียบและแนวปฏิบัติในการเบิกจ่ายงบประมาณ โดยจัดสรรงบประมาณส่วนหนึ่งให้เป็นของผู้ทำวิจัยและอีกส่วนหนึ่งนำเข้าเป็นเงินรายได้ของหน่วยงาน เช่น ผู้ทำวิจัยได้รับค่าตอบแทนในการทำงานร้อยละ 85 โดยส่งเข้าเป็นเงินรายได้ของต้นสังกัดร้อยละ 15 ของงบประมาณทั้งหมด

2.3 จัดทำกระบวนการเร่งรัดการวิจัยเพื่อให้แล้วเสร็จตามเวลาที่กำหนด โดยให้มีการกำหนดแผนการใช้จ่ายงบประมาณ ซึ่งต้องคำนึงถึงเนื้อหา งาน เวลาและงบประมาณให้เป็นมาตรฐานเดียวกัน

2.4 ส่งเสริม สนับสนุนการเผยแพร่ผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ทั้งในประเทศและต่างประเทศ ดังนี้

- 2.4.1 การนำเสนอและเผยแพร่ผลงานวิจัยภายในประเทศ ให้ต้นสังกัดจัดสรรงบประมาณสนับสนุน รวมทั้งส่งเสริม สนับสนุนการพัฒนาและประดิษฐ์คิดค้น การจดลิขสิทธิ์ สิทธิบัตรและทรัพย์สินทางปัญญา ตลอดจนส่งเสริม สนับสนุนให้มีการนำองค์ความรู้ที่ได้จาก

การวิจัยเพื่อนำไปใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอนและการใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์

2.4.2 การนำเสนอเผยแพร่ผลงานวิจัยในต่างประเทศ โดยให้สถาบันจัดสรรงบประมาณสนับสนุน

2.5 ส่งเสริม สนับสนุนการทำผลงานวิจัย ให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์การวิจัยของชาติและสอดคล้องกับพันธกิจ ยุทธศาสตร์ของสถาบัน สามารถแก้ปัญหาและตอบโจทย์การพัฒนาได้อย่างแท้จริง ตลอดจนให้เป็นผลงานทางวิชาการในการเลื่อนตำแหน่งทางวิชาการ เช่น ผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์และศาสตราจารย์ หรือเลื่อนวิทยฐานะสูงขึ้น

2.6 จัดระเบียบ ระบบวิจัย การสังกัดหน่วยวิจัยของนักวิจัยและการประเมินงานวิจัย การพัฒนากลุ่มวิจัยสร้างสรรค์ในสาขาที่เป็นจุดเด่นของสถาบันการพลศึกษา ด้านการพลศึกษา กีฬาวิทยาศาสตร์การกีฬา วิทยาศาสตร์สุขภาพ นันทนาการและสาขาที่เกี่ยวข้อง เช่น การวิจัยเชิงทดลองด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา โดยนำผลการวิจัยมาใช้ประโยชน์อย่างจริงจังในการฝึกซ้อมกีฬาและการพัฒนาศักยภาพของนักกีฬา เป็นต้น

2.7 สร้างเครือข่ายความร่วมมือด้านการวิจัยและนวัตกรรม การจัดทำฐานข้อมูลงานวิจัยในระดับสถาบันเพื่อการศึกษา ค้นคว้า และการเผยแพร่เชื่อมโยงกับเครือข่ายสถาบันอุดมศึกษา ทั้งในประเทศและต่างประเทศ

2.8 จัดทำแผนพัฒนาเกณฑ์คุณภาพและมาตรฐานการวิจัยด้านพลศึกษา กีฬา วิทยาศาสตร์การกีฬา วิทยาศาสตร์สุขภาพ นันทนาการ รวมทั้ง ส่งเสริมการรวมกลุ่มวิจัยเฉพาะทาง การวิจัยข้ามสาขา และบูรณาการสาขาวิชาต่างๆ และสาขาที่เกี่ยวข้องที่เน้นแก้ปัญหาของประเทศ เพื่อมุ่งสู่ความเป็นเลิศด้านการวิจัยให้ได้รับการยอมรับอย่างกว้างขวาง

2.9 ส่งเสริม สนับสนุนการจัดประชุมวิชาการ การเผยแพร่ผลงานวิจัยสู่สาธารณะ และการเข้าร่วมเครือข่ายทางวิชาการในระดับชาติและนานาชาติ

2.10 สร้างปัจจัยเกื้อหนุน หรือแรงจูงใจสำหรับนักวิจัย ด้วยการส่งเสริม สนับสนุนในรูปแบบต่างๆ เช่น การยกย่องเชิดชูเกียรตินักวิจัยของสถาบันที่มีผลงานวิจัยในระดับดีเด่น เพื่อเป็นขวัญและกำลังใจ เป็นต้น

3. นโยบายด้านการบริการวิชาการแก่สังคม

พันธกิจหลักที่โดดเด่นและสำคัญอย่างหนึ่งของสถาบันการพลศึกษา คือ การให้บริการทางวิชาการแก่สังคม โดยการถ่ายทอดองค์ความรู้ที่เป็นประโยชน์ เป็นที่พึ่งและแหล่งอ้างอิงทางวิชาการเพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งและการพัฒนาที่ยั่งยืนของชุมชน สังคม ประเทศชาติ ทั้งนี้ สถาบันได้ดำเนินงานและพัฒนการให้บริการวิชาการแก่สังคมอย่างต่อเนื่อง ตามศาสตร์และสาขาวิชาที่สถาบันมีการเรียนการสอนและความชำนาญของบุคลากร โดยมีการให้บริการในรูปแบบต่างๆ ดังนั้น เพื่อให้การบริการทางวิชาการแก่สังคมบรรลุเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลยิ่งขึ้น จึงกำหนดนโยบาย ดังนี้

3.1 ปรับปรุงกระบวนการบริการทางวิชาการแก่สังคม โดยพัฒนาระบบและกลไก

การบริการทางวิชาการ ให้สามารถดำเนินการอย่างมีประสิทธิภาพ โดยมีแนวทาง ดังนี้

3.1.1 สำรวจความต้องการของชุมชนเพื่อกำหนดเป้าหมายการบริการ

3.1.2 กำหนดให้มีเจ้าภาพหลักรับผิดชอบ ในแต่ละกิจกรรม/ โครงการให้สามารถดำเนินการได้อย่างมีประสิทธิภาพ ชัดเจน ไม่ซ้ำซ้อน โดยกำหนดกิจกรรมการให้บริการ เช่น การบริการด้านกีฬา การตัดสินกีฬา การเป็นผู้ฝึกสอน การจัดการแข่งขัน การให้บริการด้านอาคารสถานที่

3.2 บูรณาการงานบริการทางวิชาการกับกระบวนการจัดการเรียนการสอนและการปฏิบัติงานประจำด้านอื่นๆ ของอาจารย์และบุคลากร ได้แก่

3.2.1 ส่งเสริม สนับสนุนการนำนักศึกษาเข้าร่วมโครงการ หรือกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อชุมชน

3.2.2 ส่งเสริม สนับสนุนการพัฒนารูปแบบการจัดโครงการอบรมความรู้ด้านพลศึกษา กีฬา วิทยาศาสตร์การกีฬา วิทยาศาสตร์สุขภาพ นันทนาการและสาขาที่เกี่ยวข้องร่วมกับหน่วยงานต่างๆ เช่น องค์การบริหารส่วนจังหวัด องค์การบริหารส่วนตำบล เทศบาล ภาคเอกชนและชุมชนในรูปแบบการทำงานเชิงรุกเข้าถึงกลุ่มเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ

3.2.3 การบูรณาการงานบริการทางวิชาการแก่สังคมกับการวิจัย เช่น มีการนำผลการวิจัยไปสู่การใช้ประโยชน์จริง เพื่อตอบสนองความต้องการของสังคมในหลายภาคส่วน การนำความรู้ ประสบการณ์จากการให้บริการทางวิชาการมาพัฒนาต่อยอดไปสู่การทำวิจัยเพื่อให้ได้องค์ความรู้ใหม่ เป็นต้น

3.3 พัฒนาระบบฐานข้อมูลและสถิติการบริการทางวิชาการแก่สังคมให้เป็นปัจจุบัน เพื่อการบริหารจัดการและการตัดสินใจ

4. นโยบายด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

การเล่นพื้นบ้านและกีฬาไทยเป็นอีกหนึ่งพันธกิจสำคัญของสถาบันการพลศึกษา คือ การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม เนื่องจากสถาบันการพลศึกษาเป็นสถาบันการศึกษาเฉพาะทางด้านการกีฬา ดังนั้น สถาบันจึงส่งเสริมให้มีการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม โดยมุ่งเน้นเรื่องการเล่นพื้นบ้านและกีฬาไทย ซึ่งปัจจุบันยังไม่มีหน่วยงานใดส่งเสริมสนับสนุนอย่างชัดเจน ทั้งนี้ สถาบันได้มอบหมายให้วิทยาเขตทุกแห่งรับผิดชอบดำเนินการให้เป็นแหล่งเรียนรู้ พื้นฟูอนุรักษ์ สืบสานและเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมการเล่นพื้นบ้านและกีฬาไทย โดยมีนโยบาย ดังนี้

4.1 มีระบบและกลไกขับเคลื่อนการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม การเล่นพื้นบ้านและกีฬาไทยอย่างเป็นรูปธรรม

4.2 ให้แต่ละวิทยาเขตรับผิดชอบดำเนินการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม การเล่นพื้นบ้านและกีฬาไทย ในกลุ่มจังหวัดรับผิดชอบตามแนวทางการบริหารงานเชิงประสิทธิภาพ

4.3 ให้แต่ละวิทยาเขตสำรวจชนิดของศิลปวัฒนธรรม การเล่นพื้นบ้านและกีฬาไทยของกลุ่มจังหวัดที่รับผิดชอบของวิทยาเขตนั้นๆ โดยจัดหมวดหมู่ให้ชัดเจนอย่างเป็นระบบ

4.4 ให้แต่ละวิทยาเขตจัดทำข้อมูลของศิลปวัฒนธรรม การละเล่นพื้นบ้านและกีฬาไทยแต่ละชนิด เช่น ประวัติ ความเป็นมา วิธีการเล่นและกติกา ให้เป็นที่เข้าใจตรงกันและใช้เป็นแนวปฏิบัติสืบต่อไป

4.5 บูรณาการศิลปวัฒนธรรม การละเล่นพื้นบ้านและกีฬาไทยเข้ากับการเรียน การสอนการวิจัยและการบริการวิชาการ และพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือกับผู้เชี่ยวชาญด้านศิลปวัฒนธรรมการละเล่นพื้นบ้านและกีฬาไทย

4.6 ให้ทุกวิทยาเขตเป็นศูนย์กลางการส่งเสริม สนับสนุน ฟันฟู อนุรักษ์ สืบสาน และเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรม การละเล่นพื้นบ้านและกีฬาไทย โดยผ่านกิจกรรมต่างๆ

4.7 เผยแพร่ศิลปวัฒนธรรม การละเล่นพื้นบ้านและกีฬาไทยในรูปแบบต่างๆ เช่น เอกสาร ตำรา ภาพนิ่ง วิดีทัศน์การละเล่นพื้นบ้านและกีฬาไทยแต่ละชนิด โดยสถาบัน (ส่วนกลาง) รวบรวมและสรุปเป็นภาพรวมของประเทศ รวมถึงการเผยแพร่ทางเว็บไซต์สถาบัน

แนวคิดในการพัฒนาสถาบันการพลศึกษา ตามแผนการพัฒนาสถาบันการพลศึกษา พ.ศ. 2556 – 2560 ได้กำหนดภารกิจด้านการสอน การวิจัย การบริการวิชาการสังคมและการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม มีดังนี้ (สมพงษ์ ชาทะวิถิ. 2556: 4 – 6)

1. แนวคิดด้านการศึกษา สถาบันการพลศึกษามีเป้าหมายการจัดการเรียนการสอนขั้นพื้นฐาน จัดการศึกษาสำหรับผู้เรียนที่มีความสามารถพิเศษด้านการศึกษา ให้มีความรู้ตรงตามมาตรฐานการศึกษาชาติและเป็นไปตามวัตถุประสงค์การจัดการกีฬาสู่ความเป็นเลิศ โดยจัดการศึกษาตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน สำหรับโรงเรียนกีฬา และสอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ โดยมุ่งพัฒนาคุณภาพครูและการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ที่ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อให้อนองต่อการพัฒนาทางด้านการศึกษาควบคู่กับการพัฒนากีฬาสู่ความเป็นเลิศ เน้นคุณธรรม จริยธรรม การมีน้ำใจนักกีฬา การเป็นพลเมืองที่ดีของสังคมและการพัฒนาการศึกษาเข้าสู่ประชาคมอาเซียน นอกจากนี้ สถาบันการพลศึกษามีเป้าหมายในการดำเนินการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของการจัดตั้งที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติสถาบันการพลศึกษา พ.ศ. 2548 มาตรา 7 กล่าวคือ ให้สถาบันการพลศึกษาเป็นสถาบันอุดมศึกษามีวัตถุประสงค์ในการผลิตและพัฒนาบุคลากรทางพลศึกษา การกีฬา วิทยาศาสตร์การกีฬา วิทยาศาสตร์สุขภาพ นันทนาการและบุคลากร ในด้านที่เกี่ยวข้อง มีภารกิจทำการสอน ทำการวิจัย ให้บริการวิชาการการให้บริการชุมชน การใช้และพัฒนาเทคโนโลยี เสริมสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้แก่ท้องถิ่น ส่งเสริมสนับสนุนการจัดการศึกษาสำหรับบุคคลที่มีความสามารถพิเศษทางกีฬา นันทนาการ และบุคคลที่มีความบกพร่องทางร่างกาย รวมถึงการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม การละเล่นพื้นบ้านและกีฬาไทย

2. แนวคิดด้านการวิจัย สถาบันมุ่งปฏิบัติภารกิจตามความเข้มแข็งและเอกลักษณ์ในความเป็นสถาบันด้านพลศึกษา กีฬาและนันทนาการ ที่สนับสนุน ส่งเสริมและพัฒนาบุคลากรให้มีการขับเคลื่อนด้านการวิจัย โดยการสร้างระบบและกลไกที่มีความเข้มแข็ง มีประสิทธิภาพ

ภายใต้การทำงานเชิงบูรณาการในสหสาขาวิชา โดยมุ่งหวังที่จะผลักดันให้เกิดศูนย์ความเป็นเลิศในการวิจัยด้านพลศึกษา กีฬาและนันทนาการ มีการสร้างเครือข่ายความร่วมมือกับหน่วยงานทั้งภายในและภายนอกประเทศ รวมทั้งการนำผลงานวิจัยไปใช้ในการพัฒนาสังคมและประเทศชาติ

3. แนวคิดด้านการบริการทางวิชาการ สถาบันการพลศึกษามุ่งการให้บริการทางวิชาการด้านพลศึกษา การบริการวัสดุอุปกรณ์กีฬาชนิดต่างๆ ที่มีประสิทธิภาพในการให้บริการแก่เยาวชนประชาชนในพื้นที่และพื้นที่ใกล้เคียง รวมทั้งการให้บริการทางด้านอาคารสถานที่ สนามกีฬา ในการจัดการแข่งขันกีฬาชนิดต่างๆ การออกกกำลังกาย การจัดกิจกรรมนันทนาการ เพื่อสุขภาพ ซึ่งเป็นการส่งเสริมให้เยาวชนและประชาชนในชุมชน ได้ตระหนักและใส่ใจดูแลสุขภาพ ร่างกายให้สมบูรณ์แข็งแรง พัฒนาและส่งเสริมการให้บริการนอกสถานที่ ในการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ให้ความรู้ ความเข้าใจ ด้านสุขภาพ ด้านพลศึกษา ในการให้คำปรึกษาแก่เยาวชนและประชาชนในพื้นที่และพื้นที่ใกล้เคียง ซึ่งมีบุคลากรที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญชำนาญในด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา การให้คำแนะนำเพื่อการพัฒนาและส่งเสริมบุคลากรทางด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา ให้มีศักยภาพพร้อมรองรับการให้บริการ และเพื่อพัฒนาให้ศูนย์วิทยาศาสตร์การกีฬา ทั้ง 28 แห่ง เป็นศูนย์ให้บริการด้านสุขภาพในระดับภูมิภาค

4. แนวคิดด้านทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม สถาบันการพลศึกษา มุ่งมั่นให้สถานศึกษา ทุกวิทยาเขตและโรงเรียนกีฬา รวม 28 แห่ง เป็นแหล่งศูนย์กลางความรู้ สำหรับค้นคว้าและศึกษาของเยาวชนและประชาชนทั่วไป ในเรื่องของศิลปวัฒนธรรม การละเล่นพื้นบ้านและกีฬาไทยประจำท้องถิ่น ซึ่งแต่ละท้องถิ่นล้วนมีเอกลักษณ์ บ่งบอกถึงการดำรงชีวิตของแต่ละท้องถิ่น ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน เพราะศิลปวัฒนธรรมในแต่ละท้องถิ่นที่ได้เลือนหายไปด้วยการดำเนินชีวิตในปัจจุบัน การรักษาสิ่งเหล่านี้ไว้เพื่อให้เยาวชนและประชาชนที่มีความสนใจ หรือให้ความรู้แก่ผู้เข้าชมได้ศึกษานอกจากความรู้ที่ได้รับแล้ว ส่งผลต่อความรู้สึกรักและหวงแหนศิลปวัฒนธรรม การละเล่นพื้นบ้านและกีฬาไทยที่เป็นของท้องถิ่นของตนเอง การต่อยอดความคิดต่างๆ จากศิลปวัฒนธรรม การละเล่นพื้นบ้านและกีฬาไทยได้ เช่น การใช้ผ้าขาวม้า หรือมวยไทยมาประยุกต์เป็นการออกกกำลังกายแบบแอโรบิคในปัจจุบัน การรวบรวมแหล่งข้อมูลแต่ละแห่งไว้ช่วยให้ผู้ที่ให้ความสนใจในกีฬา การละเล่นพื้นบ้านและกีฬาไทยประจำท้องถิ่นต่างๆ เพื่อที่จะได้สืบค้น ศึกษา พัฒนาเป็นแหล่งความรู้ในเรื่องศิลปวัฒนธรรม การละเล่นพื้นบ้านและกีฬาไทย ซึ่งตรงตามวัตถุประสงค์ของกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

นอกจากนี้ สถาบันการพลศึกษา ยังได้กำหนดนโยบายด้านการเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการสถาบันการพลศึกษา ดังนี้

1. การพัฒนาทรัพยากรบุคคล

1.1 ส่งเสริม สนับสนุนการพัฒนาผลงานทางวิชาการ/ ขอมิ หรือเลื่อนวิทยฐานะให้สูงขึ้น โดยปรับปรุงพัฒนาขั้นตอน กระบวนการดำเนินการให้ชัดเจนและสามารถตรวจสอบ

ติดตามรายงานความก้าวหน้าในการดำเนินงานได้ในทุกขั้นตอน

1.2 ส่งเสริม สนับสนุนการพัฒนาทรัพยากรบุคคลอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะบุคลากรสายวิชาการ รวมทั้งมีมติแผนอัตรากำลัง การเพิ่มอัตรากำลังอาจารย์และเจ้าหน้าที่ และแผนพัฒนาบุคลากรให้เน้นการมีศักยภาพพร้อมต่อการพัฒนาสถาบัน

1.3 ยกระดับคุณภาพและมาตรฐานของอาจารย์ ข้าราชการและพนักงานให้มีศักยภาพ มีความสามารถในการแข่งขันในยุคสังคมฐานความรู้ สนับสนุนส่งเสริมให้มีความก้าวหน้าในตำแหน่งหน้าที่วิชาชีพ และจัดสวัสดิการและค่าตอบแทนที่เหมาะสม

2. พัฒนาระบบการเงินสินทรัพย์และสิทธิประโยชน์

การจัดระบบการบริหารงบประมาณ การจัดหารายได้ สิทธิประโยชน์และทรัพย์สินของสถาบันให้มีเสถียรภาพทางการเงินในการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์เชิงรุก ในการพัฒนาสถาบัน จัดสรรและระดมการใช้ทรัพยากร และทรัพย์สินอย่างมีคุณค่า และสร้างมูลค่าเพิ่มในการที่จะสร้างรายได้ให้แก่สถาบันในการระดมทุนและหารายได้ เช่น การริเริ่มการจัดตั้งกองทุนเพื่อบุคลากร และกองทุนนักเรียนและนักศึกษา โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นสวัสดิการในการศึกษาอบรมและวิจัยสำหรับข้าราชการ พนักงานราชการ ลูกจ้างประจำ เจ้าหน้าที่นักเรียนและนักศึกษาของสถาบัน และเป็นค่าใช้จ่ายในกิจการของสถาบันการพลศึกษา โดยมีการระดมทุนเข้ากองทุนและระบบการบริหารกองทุนที่มีเสถียรภาพที่เป็นไปตามเจตนารมณ์

3. พัฒนาระบบการบริหารอาคาร สถานที่ สนามและสิ่งอำนวยความสะดวก จัดบริการด้านสวัสดิการที่ครบวงจร และเป็นองค์รวม ทั้งด้านกายภาพ ความปลอดภัย สำหรับนักเรียน นักศึกษา บุคลากรของสถาบันและองค์กร หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง รวมทั้ง ประชาชนที่มาใช้บริการ ได้แก่

3.1 ปรับปรุงระบบนิเวศน์แวดล้อมภูมิทัศน์ ทั้งระดับสถาบัน/ วิทยาเขต/ โรงเรียนกีฬา สุ่มติดุคตศึกษาเพื่อสนับสนุนการดำเนินงานของสถาบันให้บรรลุผลได้อย่างยั่งยืน

3.2 จัดให้มีอาคารกิจกรรมนักเรียน นักศึกษา เพื่อสนับสนุนกิจกรรมต่างๆ ให้มีความสัมพันธ์กับชุมชน การเร่งดำเนินการในเรื่องหอพักนักเรียน นักศึกษาและบุคลากร ตลอดจนระบบอำนวยความสะดวกอื่น

4. พัฒนาระบบการบริหารจัดการที่ดี

4.1 มีระบบฐานข้อมูลที่ดี ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญสำหรับการบริหารจัดการในการที่จะขับเคลื่อนพัฒนาการสถาบันให้สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน

4.2 มีฐานการคิด หลักการ วิธีการและกลยุทธ์ ในการทำให้องค์กรมีประสิทธิภาพ และมีประสิทธิผล สร้างความพึงพอใจไปสู่การมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการศึกษาอย่างแท้จริง

4.3 สร้างเครือข่ายความร่วมมือภายในและภายนอก ทั้งในสำนักงานอธิการบดี คณะวิชา วิทยาเขตและโรงเรียนกีฬา รวมทั้งหน่วยงาน องค์กรกีฬา สมาคมกีฬาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนเปิดโอกาสให้ผู้เกี่ยวข้อง และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียได้มีส่วนร่วมในการบริหาร

การตัดสินใจและร่วมในกระบวนการจัดการศึกษา

4.4 บริหารจัดการโดยอาศัยระบบและเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารที่ทันสมัย จัดทำระบบฐานข้อมูล เช่น ด้านบุคลากร นักกีฬา นักเรียน นักศึกษาให้เป็นปัจจุบัน เพื่อการบริหารและการตัดสินใจ

5. สร้างเครื่องมือเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการที่ดี

5.1 จัดทำระเบียบ ข้อบังคับและหลักเกณฑ์การดำเนินงานให้เป็นมาตรฐานเดียวกัน เพื่อให้เกิดความเข้าใจที่ตรงกัน สามารถดำเนินการได้อย่างคล่องตัว รวดเร็ว มีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล

5.2 สร้างแนวปฏิบัติให้มีขั้นตอนชัดเจนเป็นมาตรฐานเดียวกัน เพื่อให้สามารถรองรับการดำเนินงานในแต่ละหน่วยงานได้อย่างเป็นระบบ

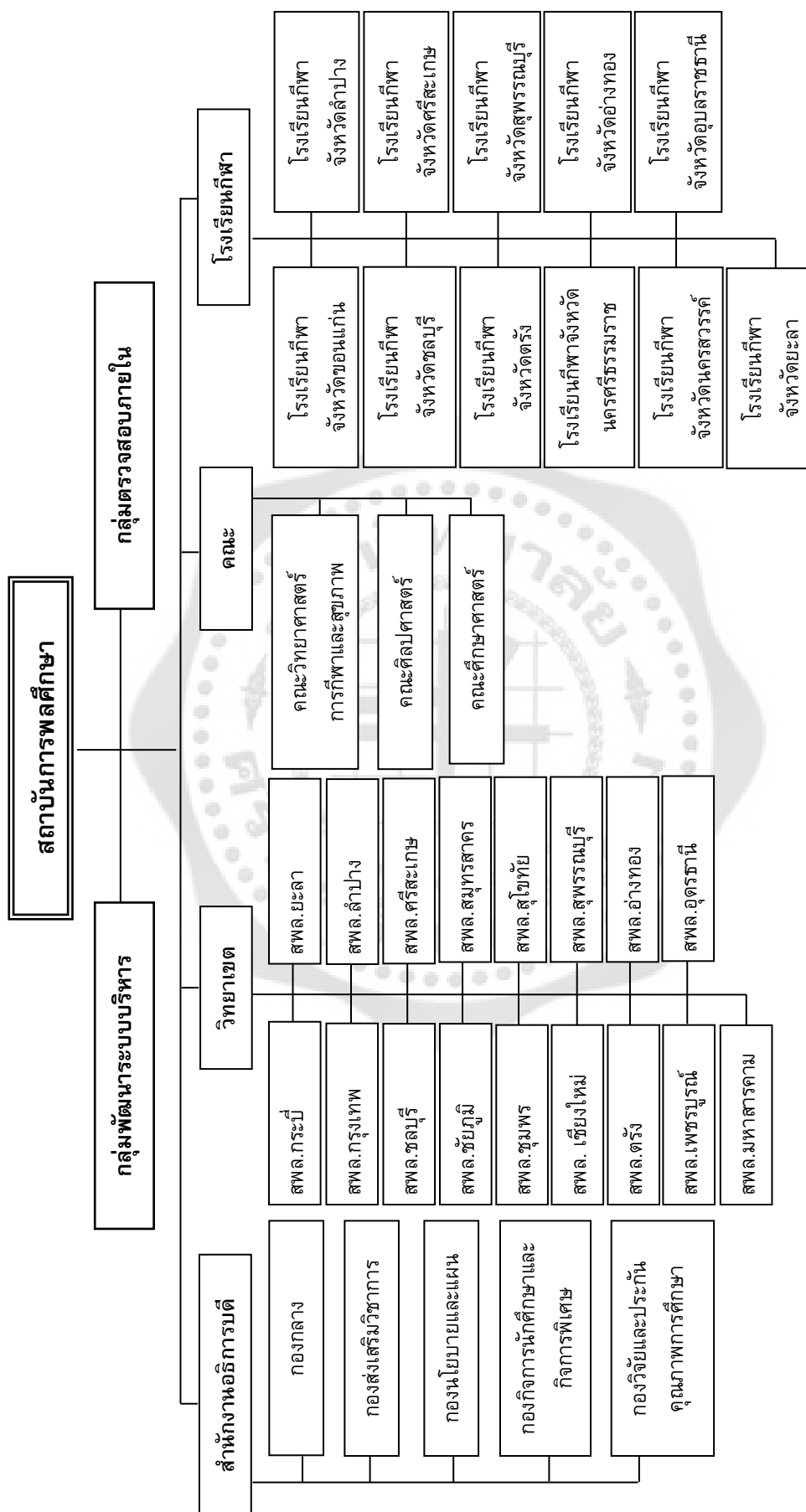
5.3 สร้างและพัฒนาเครื่องมือ แบบฟอร์ม จัดทำคู่มือหรือแนวปฏิบัติให้เป็นมาตรฐานเดียวกันในทุกภารกิจของสถาบัน เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของบุคลากร รวมทั้งระบบกลไกการกำกับ ติดตาม และประเมินผลการบริหารจัดการที่ดี

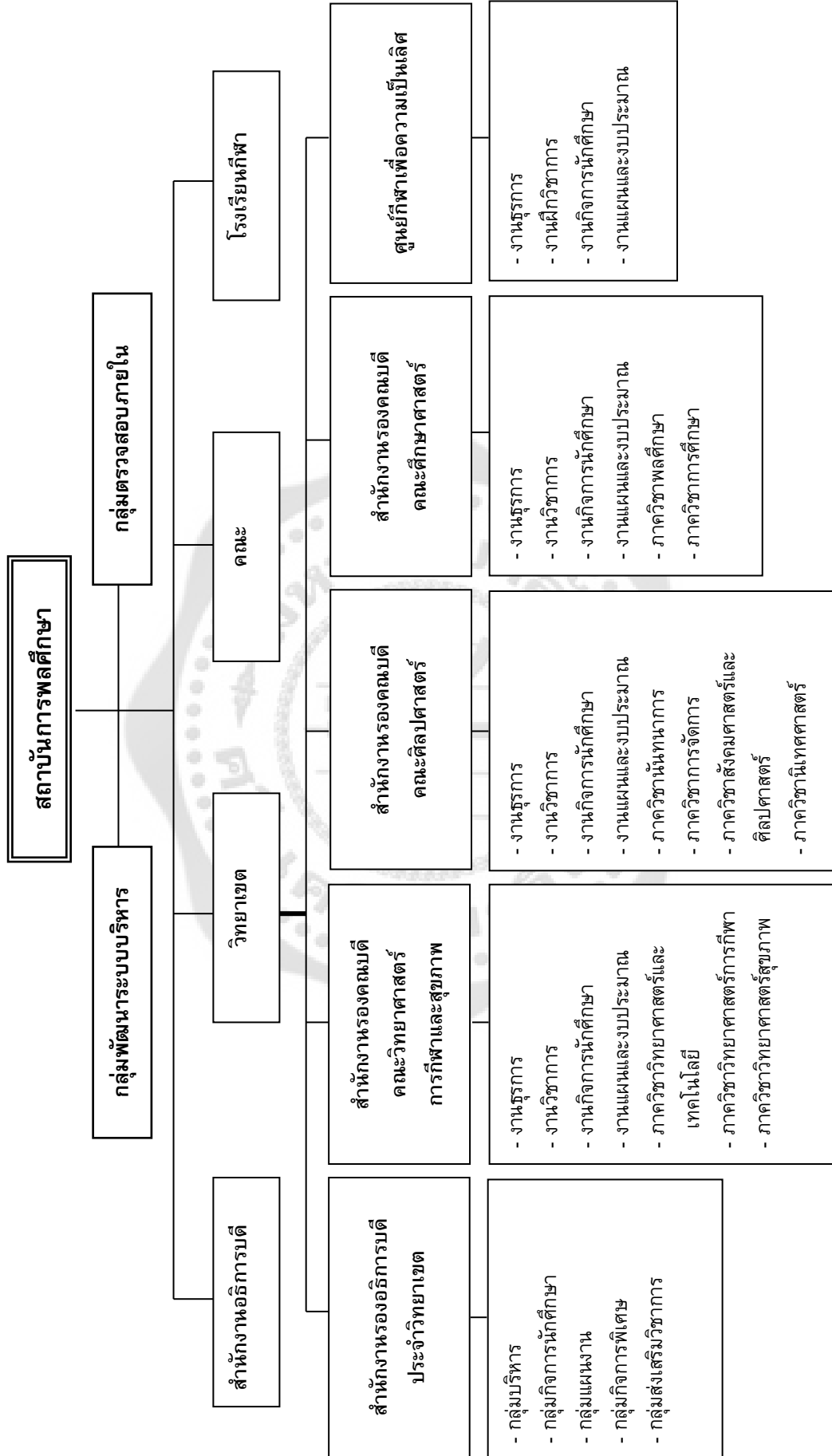
การบริหารจัดการของสถาบันการพลศึกษา

การจัดการศึกษาของสถาบันการพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ได้รับผลกระทบจากพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ที่เปิดมิติใหม่ในการจัดการศึกษา กำหนดไว้ในมาตรา 19 การจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาให้จัดในมหาวิทยาลัย สถาบันวิทยาลัย หรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่น ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามกฎหมายเกี่ยวกับสถานศึกษาระดับอุดมศึกษากฎหมายว่าด้วย การจัดตั้งสถานศึกษานั้นๆ และกฎหมายที่เกี่ยวข้อง (พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542: 23 – 24) จึงต้องกำหนดให้มีการบริหารจัดการศึกษาตามพระราชบัญญัติสถาบันการพลศึกษา พ.ศ. 2548

มาตรา 21 กำหนดว่า “กระทรวง ทบวง กรม รัฐวิสาหกิจและหน่วยงานอื่นของรัฐ อาจจัดการศึกษาเฉพาะทาง ตามความต้องการและความชำนาญของหน่วยงานนั้นได้ โดยคำนึงถึงนโยบายและมาตรฐานการศึกษาของชาติ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง สำหรับประเด็นสำคัญตามมาตรา 21 นั้น การจัดการศึกษา “เฉพาะทาง” หมายถึง การจัดการศึกษาโดยหน่วยงานที่ไม่มีอำนาจหน้าที่ในการจัดการศึกษาโดยตรง แต่หน่วยงานดังกล่าวสามารถดำเนินการจัดการศึกษาเองได้ ภายใต้หลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในกฎหมาย 2 ประการ คือ ต้องจัดตามความต้องการและต้องจัดตามความชำนาญ

สถาบันการพลศึกษาเป็นสถาบันการศึกษาเฉพาะทาง ที่จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติสถาบันการพลศึกษาพ.ศ. 2548 ทำหน้าที่ในด้านการจัดการศึกษาสำหรับผู้มีความสามารถพิเศษทางด้านกีฬา ทั้งในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานและระดับอุดมศึกษา ประกอบด้วย โรงเรียนกีฬา 11 แห่ง และวิทยาเขต 17 แห่ง (สถาบันการพลศึกษา. 2556 ข: 6 – 22) และได้จัดโครงสร้างการบริหารงานของสถาบันการพลศึกษา ปรากฏดังภาพประกอบที่ 3 – 4

สถาบันการพลศึกษาต้องจัดการศึกษาตามความต้องการ หมายความว่า การจัดการศึกษาของหน่วยงานดังกล่าวจะต้องเป็นไปเพื่อผลิตบุคลากรเข้าทำงานแก่หน่วยงานนั้น หรือแบ่งปันให้แก่องค์กรอื่น หรือมีความประสงค์อื่นใดที่สอดคล้องกับภารกิจตามกฎหมายของหน่วยงานนั้นๆ ทั้งนี้ การจัดการศึกษาจะต้องอยู่ภายใต้ระบบมาตรฐานการศึกษาและการประเมินคุณภาพการศึกษาตามกฎหมาย (วนิดา แสงสารพันธ์; และสุพล นิธิไกรพนธ์. 2543: 1 - 7) ดังนั้น การจัดการศึกษาของสถาบันการพลศึกษาจึงถูกตีความให้เป็นการศึกษาเฉพาะทางได้ นอกจากนี้ พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ยังมีมาตรา 47 - 49 ได้กล่าวถึงระบบมาตรฐานและการประกันคุณภาพการศึกษา ที่ส่งผลต่อการพัฒนาระบบประกันคุณภาพการศึกษาของสถาบันการพลศึกษาทุกวิทยาเขต ของกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา เพื่อให้ได้การรับรองมาตรฐานซึ่งหมายถึง การพัฒนาระบบบริหาร การพัฒนาคนและการเตรียมทรัพยากร

ดังนั้น สถาบันการพลศึกษาจึงมีพันธกิจที่สำคัญและมีความจำเป็นต้องเร่งรัดพัฒนาและปรับเปลี่ยนการจัดการศึกษาและการเรียนการสอน เพื่อให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น และเป็นไปอย่างรวดเร็ว จุดเริ่มต้นสำคัญคือ การบริหารเปลี่ยนผ่านสู่การพัฒนาระบบการบริหารจัดการที่ดีและการใช้ยุทธศาสตร์เชิงรุก เพื่อให้การจัดการศึกษามีคุณภาพอย่างต่อเนื่อง สอดคล้องความต้องการของสังคม และสามารถแข่งขันกับมหาวิทยาลัย /สถาบันอุดมศึกษา ทั้งในและต่างประเทศ ท่ามกลางการเปลี่ยนแปลงตามพันธกิจหน้าที่ ดังนี้ (สถาบันการพลศึกษา. 2556 ข: 1)

1. จัดการเรียนการสอนทั้งในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานและระดับอุดมศึกษา ให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนด
2. ศึกษา ค้นคว้า วิจัย เพื่อสร้างและพัฒนาองค์ความรู้ นวัตกรรมด้านพลศึกษา กีฬานันทนาการ วิทยาศาสตร์การกีฬา วิทยาศาสตร์สุขภาพและสาขาอื่นที่เกี่ยวข้อง
3. ให้บริการทางวิชาการแก่ชุมชนและสังคมโดยเน้นการให้บริการด้านกีฬาและอาคารสถานที่
4. การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมโดยเน้นการเล่นพื้นบ้านและกีฬาไทย อีกทั้งยังส่งเสริม สนับสนุนการจัดการศึกษาสำหรับบุคคลที่มีความสามารถพิเศษด้านกีฬาสู่ความเป็นเลิศและจัดการศึกษาสำหรับบุคคลที่มีความบกพร่องทางร่างกาย รวมถึงการใช้และพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อเสริมสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้แก่ท้องถิ่น

ความจำเป็นต้องเร่งรัดพัฒนาและปรับปรุงการจัดการศึกษาของสถาบันการพลศึกษา เพื่อให้ก้าวทันกับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นและเป็นไปอย่างรวดเร็ว มีจุดเริ่มที่สำคัญคือ การบริหารเปลี่ยนผ่านสู่การพัฒนาระบบการบริหารจัดการที่ดีและการใช้ยุทธศาสตร์เชิงรุก เพื่อให้การจัดการศึกษามีคุณภาพอย่างต่อเนื่อง สอดคล้องความต้องการของสังคม สามารถแข่งขันกับอุดมศึกษา ทั้งในประเทศและต่างประเทศ ตามพันธกิจ บทบาทหน้าที่ด้านการจัดการศึกษา ทั้งในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานในโรงเรียนกีฬา และระดับอุดมศึกษาในวิทยาเขต

ของสถาบันการพลศึกษา อีกทั้ง ยังต้องมีบทบาทสำคัญในการขับเคลื่อนการพัฒนาด้านการกีฬาของชาติ จึงเป็นเสมือนสมองและชุมก้าลังสำคัญทางวิชาการที่สถาบันจะสามารถดำเนินการกิจบบทบาทหน้าที่ดังกล่าวให้บรรลุผลได้อย่างมีคุณภาพและประสิทธิภาพ ซึ่งต้องมีเอกภาพเชิงนโยบาย มีระบบการบริหารจัดการที่ดี ทั้งด้านการบริหารงานบุคคล วิชาการ งบประมาณ และบริหารทรัพยากรต่างๆ ดังนั้น เพื่อให้การบริหารราชการของสถาบันการพลศึกษาช่วงระยะเวลา 4 ปีข้างหน้าสามารถเดินหน้าได้อย่างมีประสิทธิภาพ จึงได้กำหนดนโยบายและแนวทางการบริหารราชการของสถาบันการพลศึกษา พ.ศ. 2556-2560 ขึ้น เพื่อเป็นกรอบและแนวทางการดำเนินการซึ่งจะต้องอาศัยการมีส่วนร่วมของทีมงานบริหาร คณาจารย์และบุคลากรทุกฝ่ายทุกระดับของสถาบัน เพื่อขับเคลื่อนเชื่อมโยงบูรณาการภารกิจของสถาบันให้บรรลุเป้าหมายตามวัตถุประสงค์ นำไปสู่การพัฒนาความเจริญก้าวหน้าให้กับชุมชน สังคม และประเทศชาติได้ (ปรีวัฒน์ วรรณกลาง. 2556 ข: 1)

ทั้งนี้ การบริหารจัดการสถาบันการพลศึกษา จำเป็นต้องมีเอกภาพเชิงนโยบาย มีระบบการบริหารจัดการที่ดี หรือระบบธรรมาภิบาล มีการกระจายอำนาจ จากส่วนกลางไปยังหน่วยงานพื้นที่ในสถานศึกษา มีการกระจายอำนาจการบริหารบุคคลอย่างเป็นระบบ จัดการบริหารงานโดยองค์กรคณะบุคคลที่ยึดรูปแบบประชาธิปไตยมาช่วยในการตัดสินใจ กำหนดแผนงาน ด้วยการจัดการที่อาศัยการมีส่วนร่วมของบุคคล ซึ่งถือว่าเป็นหัวใจ หรือหลักสำคัญของการบริหารสถาบันอุดมศึกษาที่สามารถดำเนินการบริหารอย่างอิสระ โปร่งใส และตรวจสอบได้ (ศศิธร วงษ์เมตตา; และคนอื่นๆ. 2541: 17 - 29) โดยอาศัยการมีส่วนร่วมของผู้บริหาร คณาจารย์และบุคลากรทุกฝ่ายทุกระดับของสถาบันการพลศึกษา เพื่อการขับเคลื่อน เชื่อมโยงบูรณาการภารกิจของสถาบันให้บรรลุตามเป้าหมายและวัตถุประสงค์

ปัญหาและความจำเป็นด้านการบริหารงานวิชาการ การวิจัย การบริการวิชาการ สังคมและการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมของสถาบันการพลศึกษา (2548: 25) มีดังนี้

1. ปัญหาและความจำเป็นด้านการบริหารวิชาการ

เนื่องจากการปรับระบบการศึกษา เปลี่ยนโครงสร้างของสถาบันปรับเปลี่ยนการบริหารจัดการการเรียนการสอนโดยคณะ เป็นผู้รับผิดชอบ จึงมีความจำเป็นเร่งด่วน ที่ต้องพัฒนาให้คณะวิชามีความเข้มแข็งและสร้างความเข้าใจในมิติอุดมศึกษาที่คณะจะต้องคิดเอง ทำเองและแก้ปัญหาเอง โดยมุ่งเน้นให้คณะบริหารจัดการในด้านวิชาการ บริหารงานภายในคณะ และกิจกรรมของคณะตลอดทั้งการผลิตและพัฒนาศักยภาพของนักเรียนนักศึกษาให้มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ โดยเน้นคุณภาพการศึกษาและคุณภาพทางกีฬามากกว่าปริมาณ

2. ปัญหาและความจำเป็นด้านการวิจัย

สถาบันการพลศึกษาเป็นหน่วยที่ทำหน้าที่จัดการศึกษาโดยตรง ผู้บริหารต้องให้ความสำคัญกับน้ำหนักรองานวิจัย โดยกำหนดเป็นนโยบายและกรอบแผนงานสนับสนุนส่งเสริมด้านงบประมาณและอำนวยความสะดวกรวมทั้งพัฒนาบุคลากรด้านวิจัยให้มีความรู้

ความสามารถทั้งบุคคลและทีมวิจัย

3. ปัญหาและความจำเป็นด้านการบริการวิชาการแก่สังคม

นอกจากการดำเนินงานจัดการศึกษา การผลิตและพัฒนาบุคลากรทางด้านพลศึกษา กีฬา วิทยาศาสตร์การกีฬา วิทยาศาสตร์สุขภาพ นันทนาการและสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง สถาบันการพลศึกษา ยังมีหน้าที่ให้บริการวิชาการชุมชนและท้องถิ่นอีกหน้าที่หนึ่งด้วย การกำหนดนโยบายและแผนงาน การประสานงานเพื่อบริการงานวิชาการแก่สังคมเป็นสิ่งสำคัญที่ผู้บริหารต้องตระหนักว่า การถ่ายทอดองค์ความรู้และเทคโนโลยีสู่สังคม ชุมชน เป็นบทบาทภารกิจ หน้าที่ของสถาบันการพลศึกษาอีกหน้าที่หนึ่งด้วย

4. ปัญหาและความจำเป็นด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

มนุษยชาติเกิดมาดำรงอยู่ได้เพราะมีแกนหลักคือ ศาสนาและมีความเป็นเอกลักษณ์เฉพาะคือ การมีศิลปะและวัฒนธรรม วิสัยทัศน์และพันธกิจของสถาบันการพลศึกษา ส่วนหนึ่งคือ การสร้างองค์ความรู้ใหม่ในด้านการอนุรักษ์ธรรมชาติ ศิลปวัฒนธรรม โดยเน้นให้นักศึกษาและชุมชนมีส่วนร่วมเพื่อดำรงอยู่ในสังคม เป็นศูนย์ทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมของชุมชนท้องถิ่น

จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในและภายนอก (SWOT Analysis) ของสถาบันการพลศึกษา พบจุดอ่อนและมีอุปสรรคในการบริหารจัดการศึกษา ดังนี้ (สมพงษ์ ชาทะวิถิ. 2556: 8 - 24)

1. สถาบันการพลศึกษามีส่วนร่วมกับกิจกรรมของชุมชนมากจนส่งผลกระทบต่อการจัดการศึกษา
2. วัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอนไม่เพียงพอ เช่น อุปกรณ์ทดลองทางวิทยาศาสตร์ อุปกรณ์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารและอุปกรณ์โสตทัศนูปกรณ์ เป็นต้น
3. ขาดงบประมาณและเจ้าหน้าที่ในการดูแลรักษาซ่อมแซมวัสดุอุปกรณ์ทางการศึกษาและกีฬา
4. สถาบันการพลศึกษาไม่มีสถานที่ในการจัดเก็บวัสดุอุปกรณ์ทางการกีฬา ทำให้วัสดุอุปกรณ์มีการเสื่อมสภาพเร็วกว่ากำหนด
5. วัสดุอุปกรณ์ทางการศึกษาและกีฬามีราคาแพงและมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ทำให้ของเดิมไม่ทันสมัย
6. บุคคลภายนอกที่เข้ามาใช้บริการไม่ได้ศึกษาและทำความเข้าใจวิธีการในการใช้วัสดุอุปกรณ์ ส่งผลให้วัสดุอุปกรณ์เสื่อมสภาพเร็วกว่าที่ควร
7. สถาบันการพลศึกษาต้องให้บริการชุมชน ทำให้มีภาระด้านสาธารณูปโภคและค่าดูแลรักษาอาคารสถานที่เพิ่มมากขึ้น
8. อาจารย์มีภาระงานอื่นๆ เช่น การทำงานสนับสนุนการบริการชุมชนมากเกินไป ทำให้ไม่มีโอกาสในการพัฒนาคุณภาพการสอนและการทำวิจัย

9. บุคลากรทางการศึกษามีไม่เพียงพอในการทำงานสนับสนุนการศึกษา เช่น บุคลากรด้านเทคโนโลยีสารสนเทศส่วนใหญ่เป็นอัตราจ้างขาดความมั่นคงในด้านสวัสดิการ

10. อาจารย์ขาดความรู้ทางด้านภาษาต่างประเทศและเทคโนโลยีสารสนเทศ

11. จำนวนอาจารย์ไม่เพียงพอ ทำให้อาจารย์แต่ละท่านมีภาระงานสอนหลายวิชา

12. อาจารย์ขาดความรู้ความชำนาญในการผลิตงานวิจัยและบทความทางวิชาการ ทำให้จำนวนงานวิจัยและบทความทางวิชาการของสถาบันการพลศึกษามีการเผยแพร่น้อย

13. อาจารย์ส่วนมากให้ความสำคัญกับการพัฒนาตนเองน้อย

14. การลดอัตรากาบรรจุข้าราชการ (Down Sizing) และการที่สถาบันการพลศึกษาไม่มีสวัสดิการที่ชัดเจน บุคลากรขาดความก้าวหน้าในวิชาชีพ ทำให้บุคลากรขาดขวัญและกำลังใจในการทำงาน

15. อาจารย์ให้ความสำคัญกับการทำงานในสมาคมกีฬามากกว่าต้นสังกัด

16. การประชาสัมพันธ์สถาบันการพลศึกษายังขาดความต่อเนื่องและเป็นไปในลักษณะเฉพาะเจาะจงไม่มุ่งเน้นการประชาสัมพันธ์ภาพรวมในเชิงรุก

17. ขาดการประชาสัมพันธ์หลักสูตร ผู้เรียนจึงไม่เข้าใจจุดมุ่งหมายของหลักสูตร

18. การจัดทำสื่อประชาสัมพันธ์มีน้อย

19. ขาดบุคลากรที่รับผิดชอบงานประชาสัมพันธ์โดยตรง และระบบงานยังไม่มีประสิทธิภาพ

20. งบประมาณและบุคลากรในการประชาสัมพันธ์ไม่เพียงพอ

21. สถาบันอุดมศึกษาขนาดใหญ่ที่มีวัตถุประสงค์เดียวกันกับสถาบันการพลศึกษามียุทธศาสตร์เชิงรุกในการเปิดนักศึกษา

22. โครงสร้างการบริหารขององค์กรไม่ชัดเจนและไม่เป็นเอกภาพ

23. ข้อมูลสารสนเทศทางพลศึกษาและกีฬายังไม่เป็นระบบเพียงพอที่จะสามารถเชื่อมโยงไปสู่การปฏิบัติและการตัดสินใจที่ดีของผู้บริหารได้

24. ความไม่คล่องตัวของระบบราชการในการบริหารจัดการ

25. แนวทางในการปฏิบัติงานขาดความชัดเจน

26. การจัดประชุมสัมมนามีมากเกินไป ทำให้ส่งผลกระทบต่อการเรียนการสอน

27. ขาดการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานอย่างสม่ำเสมอ

28. ขาดการประชาสัมพันธ์หลักสูตร ผู้เรียนจึงไม่เข้าใจจุดมุ่งหมายของหลักสูตร

29. การเปลี่ยนแปลงหลักสูตรบ่อยครั้ง ทำให้การจัดการเรียนการสอนมีปัญหา

30. ผู้ทำงานวิจัยมีน้อยและไม่เข้าใจการทำงานวิจัยและขั้นตอนการนำเสนอผลงานวิจัย

31. ผลงานวิจัยมีการเผยแพร่และไม่มีการนำผลงานวิจัยไปใช้ให้เกิดประโยชน์

32. ผลงานวิจัยไม่ได้นำเสนอในระดับชาติและนานาชาติ

33. ไม่มีสถานที่ในการจัดเก็บวัสดุอุปกรณ์การฝึกซ้อมกีฬา
 34. อาคารเรียนและอาคารหอพักมีไม่เพียงพอ
 35. บุคลากรทางการศึกษาด้านต่างๆ ไม่เพียงพอ เช่น งานพยาบาล งานหอพัก และงานอาคารสถานที่ เป็นต้น
 36. ครูและบุคลากรทางการศึกษามีความรู้ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศน้อย
 37. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา กระทรวงศึกษาธิการมีระบบการพัฒนาบุคลากรที่ชัดเจน ครูโรงเรียนกีฬาไปสมัครสอบคัดเลือก ทำให้โรงเรียนกีฬขาดการพัฒนาที่ต่อเนื่อง
 38. การจัดสรรอัตรากำลังในโรงเรียนมีน้อย ทำให้โรงเรียนต้องจัดสรรงบประมาณว่าจ้างบุคลากรเอง
 39. หน่วยงานภายนอกขอความอนุเคราะห์บุคลากรช่วยงานบ่อยครั้ง ทำให้บุคลากรไม่สามารถทุ่มเทเวลาให้กับการสอนได้อย่างเต็มที่
 40. การประชาสัมพันธ์โรงเรียนกีฬายังขาดความต่อเนื่องและเป็นไปในลักษณะเฉพาะเจาะจงไม่มุ่งเน้นการประชาสัมพันธ์ภาพรวมในเชิงรุก
 41. คู่แข่งทางการศึกษามีมากและมีการประชาสัมพันธ์ที่ดีกว่า
 42. ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารอยู่ในช่วงเริ่มต้นยังไม่สมบูรณ์และยังไม่พร้อมใช้งาน
 43. การจัดเก็บข้อมูลสารสนเทศไม่เป็นระบบและไม่เป็นปัจจุบัน
 44. หน่วยงานต้นสังกัดขาดการวางแผนในระยะยาว ทำให้เปลี่ยนระบบงานบ่อยๆ
- ด้วยเหตุที่ การบริหารจัดการศึกษาของสถาบันการพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 นั้น เป็นการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษา ที่เป็นการศึกษาเฉพาะทางตามความต้องการและความชำนาญ โดยมีรูปแบบการบริหารงานของสถาบันการพลศึกษาที่มีลักษณะเป็นการบริหารงานแบบเครือข่าย มีความหลากหลายในระบบวิทยาเขตและมีความเป็นศาสตร์หลายสาขา จึงเป็นการยากที่ผู้บริหารจะรอบรู้ เข้าใจ มีทักษะและมีความสามารถที่จะบริหารงานได้อย่างครอบคลุมทั้งหมด ดังนั้นผู้บริหารต้องมีความรู้ความเข้าใจกฎหมายที่เกี่ยวข้อง เพื่อการนำไปใช้ในการบริหารจัดการให้เหมาะสมกับบริบทของแต่ละวิทยาเขต และจำเป็นต้องพัฒนาผู้บริหารให้มีความรู้ความสามารถทันต่อการเปลี่ยนแปลงเพื่อการผลิตบัณฑิตและการพัฒนา (อุทัย บุญประเสริฐ. 2552: 130)
- สรุปว่า สถาบันการพลศึกษาควรเปิดโอกาสให้ผู้เกี่ยวข้องและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียได้มีส่วนร่วมในการบริหาร การตัดสินใจ ในการจัดการศึกษาและการพัฒนาการศึกษา โดยกำหนดรูปแบบการบริหารให้มีคุณภาพและมาตรฐาน ตามภารกิจหลัก 4 ด้าน ได้แก่ ด้านการสอน ด้านการวิจัย ด้านการบริการวิชาการสังคมและด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยที่ใช้การสนทนากลุ่ม เป็นเทคนิคการวิจัยเชิงคุณภาพ ที่ได้เปรียบกว่าวิธีคุณภาพอื่น โดยใช้กลุ่มพนักงานอภิปรายอย่างมีปฏิสัมพันธ์กัน เป็นวิธีการสร้างรายละเอียดของเนื้อหาที่อุดมไปด้วยประสบการณ์ที่ซับซ้อนและมีเหตุผล ตามความเชื่อและทัศนคติการรับรู้ของผู้ร่วมสนทนากลุ่ม ที่ประกอบด้วยบุคคลผู้เข้าร่วมที่ถูกเลือกโดยผู้วิจัย มีลักษณะสำคัญร่วมกันที่เกี่ยวข้องกับการหัวข้อการศึกษาวิจัย จำนวน 6- 10 คน (Richard A. Powell and Helen M. Single. 1996: 499 – 500)

การจัดสนทนากลุ่มย่อยเป็นวิธีการสนทนากลุ่มโดยจัดให้มืองค์ประกอบของกลุ่มทำงานและการวิเคราะห์เนื้อเรื่อง เป็นวิธีที่นิยมมากในสาขาวิชาการและสำหรับผู้ปฏิบัติงานมืออาชีพ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการวิจัยด้านสุขภาพ และมักถูกกำหนดให้ใช้เป็นเครื่องมือสำหรับนักวิจัยในการวิจัยทางสังคมศาสตร์ เพื่อวิจัยการตลาดและการวิจัยทางการแพทย์อย่างมีศักยภาพและมีข้อจำกัด การดำเนินการโดยการอภิปรายที่มีแบบแผนอันเป็นกิจกรรมกลุ่มที่มีสภาพแวดล้อมทางสังคมซึ่งมีปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน เพื่อทำให้กลุ่มดังกล่าว สามารถสร้างผลการวิจัยทางสังคมศาสตร์ได้ (คิทซิงเจอร์; Kitzinger, 2005: 56)

การวิจัยแบบเทคนิคเดลฟาย (Delphi Technique) เป็นการเชิญกลุ่มผู้เชี่ยวชาญในประเด็นปัญหานั้นๆ ซึ่งมีความสำคัญมาก เพราะผลการวิจัยจะถูกต้อง หรือเชื่อถือได้หรือไม่เพียงใด ขึ้นอยู่กับกลุ่มผู้เชี่ยวชาญที่เลือกจึงต้องระมัดระวังเป็นพิเศษ การเลือกกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยแบบเทคนิคเดลฟายจึงต้องพิจารณาประเด็นที่สำคัญ 2 ประการ ดังนี้ (ประสพ ชนามูยา. 2555: 7)

1. ขนาดของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญจะใช้ 17 คน เพราะมีผลการวิจัยยืนยันว่าใช้จำนวนนี้ จะมีความคลาดเคลื่อนน้อยที่สุด และไม่ควรมีมากเกินไปเพราะอาจจะทำให้เกิดความล่าช้าในการติดตามและอาจได้บุคคลที่ไม่เชี่ยวชาญในประเด็นนั้นจริง

2. วิธีเลือกผู้เชี่ยวชาญ ได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Random Sampling)

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์. (2556: 2 - 7) ได้สรุปองค์ความรู้ที่เป็นแนวปฏิบัติที่ดี หรือจากกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ของวิทยาลัยนวัตกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ ประจำปีการศึกษา 2556 หัวข้อองค์ความรู้ เรื่อง เทคนิคเดลฟาย เกี่ยวกับลักษณะสำคัญของเทคนิคเดลฟาย ดังนี้

1. เป็นกระบวนการและวิธีการแสวงหาข้อมูลของนักวิจัย โดยการรับฟังความคิดเห็น การคาดการณ์การพยากรณ์ สถานการณ์ใดสถานการณ์หนึ่ง จากผู้เชี่ยวชาญ หรือผู้ทรงคุณวุฒิในศาสตร์สาขานั้น โดยให้ผู้เชี่ยวชาญตามคำถามจากแบบสอบถามที่ผู้ศึกษาวิจัยกำหนดขึ้น

2. ผู้เชี่ยวชาญ หรือผู้ทรงคุณวุฒิที่ผู้ศึกษาวิจัยเลือกให้เป็นผู้ตอบแบบสอบถาม หรือให้แสดงความคิดเห็น ไม่มีโอกาสได้รู้ว่าในงานวิจัยนี้มีผู้เชี่ยวชาญคนใดบ้างเป็นผู้ตอบแบบสอบถามหรือแสดงความคิดเห็น ซึ่งลักษณะนี้สามารถลดความขัดแย้งในทางวิชาการระหว่างผู้เชี่ยวชาญ

ข้อดีของการใช้เทคนิคเดลฟาย มีดังนี้

1. สามารถใช้ในการรวบรวมหาความสอดคล้องของความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ โดยไม่ต้องจัดให้มาพบกันหรือประชุมกัน
2. ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญแต่ละคน เป็นอิสระและไม่มีอิทธิพล หรือผลกระทบจากผู้อื่นจะรู้เฉพาะคำตอบของตนเองเท่านั้น
3. เนื่องจากการตอบแบบสอบถามหลายครั้ง คำตอบที่ได้รับจึงมีความน่าเชื่อถือได้ของข้อมูลค่อนข้างสูง เพราะผ่านการวิเคราะห์อย่างละเอียดหลายครั้ง สามารถรับข้อมูลจากคนจำนวนมากโดยไม่มีข้อจำกัดทางสภาพภูมิศาสตร์
4. เป็นวิธีการระดมความคิดเห็นจากผู้เชี่ยวชาญได้อย่างรวดเร็วมีประสิทธิภาพ ผู้ทำการวิจัยสามารถทราบลำดับความสำคัญของข้อมูลและเหตุผลในการตอบ รวมทั้ง ความสอดคล้องในเรื่องความคิดเห็นได้อย่างดีและค่าใช้จ่ายในการดำเนินการค่อนข้างต่ำ
5. มีความน่าเชื่อถือเพราะเป็นความเห็นของผู้เชี่ยวชาญพิเศษและมีการพัฒนาย้าหลายรอบ โดยที่ผู้เชี่ยวชาญสามารถแสดงความคิดเห็นได้อย่างอิสระ ใช้เวลาในกระบวนการวิจัยไม่มาก

งานวิจัยในประเทศ

งานวิจัยในประเทศที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานในสถาบันอุดมศึกษาและรูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วม มีดังนี้

มานิต บุญประเสริฐ; และคณะ (2546: 11 - 13) วิจัยเรื่อง รูปแบบการบริหารจัดการสถาบันอุดมศึกษาแนวใหม่ ผลการศึกษา พบว่า รูปแบบการบริหารจัดการภายในระดับมหาวิทยาลัย โดยสรุปมี 4 รูปแบบ ได้แก่ แบบองค์กรที่เน้นกระบวนการ แบบผู้ประกอบการหรือบริษัท แบบวิสาหกิจหรือหน่วยงานและแบบเครือข่าย และพบว่า รูปแบบการบริหารจัดการภายในสถาบันแต่ละสถาบันใน 5 ด้าน สรุปได้ ดังนี้

1. ด้านการบริหารจัดการทั่วไป ในกรณีนี้อาจกล่าวได้ว่า สถาบันที่คัดเลือกทั้งหมดมุ่งเน้น กลยุทธ์การบริหารงานสมัยใหม่ (Modern Management) มีการนำแนวคิดการจัดการทางบริหารธุรกิจมาใช้ในการบริหารองค์กร ความสัมพันธ์ระหว่างสภามหาวิทยาลัยกับอธิการบดีมีบทบาทอย่างยิ่งต่อนวัตกรรมทางการบริหารงานภายในสถาบันในด้านการปรับโครงสร้างของสถาบัน พบว่าสถาบันอุดมศึกษาของรัฐบางแห่งได้มีการปฏิรูปตนเองสู่การออกนอกระบบราชการ บางสถาบันมีการคัดเลือกหน่วยงานในสถาบันเพื่อนำร่องสู่การออกนอกระบบ

ราชการส่วนสถาบันอุดมศึกษาเอกชนนั้น เน้นการบริหารจัดการในเชิงธุรกิจและให้ความสำคัญต่อต้นทุนต่อหน่วยและการจัดโครงสร้างองค์กร และระบบการบริหารงานที่คล่องตัว

2. ด้านการบริหารงานวิชาการ มหาวิทยาลัยต่างๆ ให้ความสำคัญต่อผู้เรียนมากขึ้น มีการวิเคราะห์ความต้องการของผู้เรียน สาขาวิชาที่เป็นที่ต้องการของตลาด นำแนวคิดทางการตลาดมาใช้ในการจัดกลุ่มผู้เรียน มหาวิทยาลัยของรัฐหลายแห่งมุ่งเน้นการเปิดหลักสูตรใหม่ๆ ที่เรียกว่า “หลักสูตรพิเศษนอกเวลาราชการ” เพื่อสนองความต้องการของกลุ่มผู้เรียนที่หลากหลายสถาบันมีการวางกลยุทธ์การตลาดในด้านพื้นที่เรียนและค่าหน่วยกิต จนมีข้อสังเกตว่ามหาวิทยาลัยมีนวัตกรรมทางหลักสูตรการเรียนการสอนใหม่ๆ มาก แต่เพื่อแสวงหารายได้มากกว่าการสร้างองค์ความรู้ให้มหาวิทยาลัย ผู้เรียนหรือสังคม นอกจากนี้ สถาบันหลายแห่งเริ่มพัฒนาความร่วมมือทางวิชาการ สู่ระบบการสร้างเครือข่าย โดยเฉพาะสถาบันในกรุงเทพฯ กับภูมิภาค นอกจากนี้การให้การศึกษาเน้นความต้องการของชุมชน ท้องถิ่น มีการประสานความร่วมมือกับธุรกิจ มหาวิทยาลัยบางแห่ง ได้มีการขยายรูปแบบการเรียนรู้ออนไลน์ หรือสื่อดาวเทียม มุ่งสู่ผู้เรียนที่เป็นคนไทยในต่างประเทศ เพื่อให้ผู้สนใจที่อยู่ในท้องถิ่นห่างไกล ได้เข้าศึกษา

3. ด้านการบริหารงานวิจัย สถาบันอุดมศึกษาโดยเฉพาะสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ มีแนวโน้มที่จะสนับสนุนการวิจัยชั้นนำของประเทศ ภูมิภาคเอเชียและนานาชาติ มีการจัดตั้งกองทุนวิจัย (Research Fund) มีการจัดตั้งศูนย์แห่งความเป็นเลิศ (Center of Excellence) สนับสนุนให้บุคลากรทำโครงการวิจัยร่วมกับองค์กรนานาชาติ การเปิดหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษาร่วมกับสถาบันต่างประเทศ มีการมุ่งเน้นการตีพิมพ์เอกสาร รายงานวิจัยเผยแพร่ในวารสารนานาชาติ มีการจัดตั้งหน่วยงานประสานงานวิจัยระดับสถาบัน

4. ด้านการบริหารการเงิน จากแรงขับเคลื่อนในการที่มหาวิทยาลัยของรัฐต้องออกนอกระบบทำให้แต่ละสถาบันมุ่งเน้นการปฏิรูปและปรับปรุงระบบการเงินและรูปแบบ การหารายได้ มีการขยายระบบการให้บริการทางการศึกษาที่หลากหลาย เพื่อให้ได้มาซึ่งแหล่งรายได้เพิ่มขึ้น มหาวิทยาลัยบางแห่งเริ่มก่อตั้งกองทุนคงยอดเงินต้น (Endowment Fund) พยายามลดสัดส่วนรายได้จากงบประมาณแผ่นดิน และเพิ่มรายได้จากทรัพย์สินทางปัญญาของมหาวิทยาลัย (Intellectual Services) มีการจัดตั้งหน่วยงานศิษย์เก่าสัมพันธ์ (Alumni Relations) เพื่อระดมทรัพยากรจากศิษย์เก่ามีการจัดตั้งหน่วยงานที่ปรึกษาทางธุรกิจการค้า (Consultant Service) สถาบันอุดมศึกษาเอกชน เน้นการบริหารการเงินแบบมุ่งศูนย์กำไร หรือศูนย์ต้นทุน เพื่อแยกให้เห็นถึงผลตอบแทนของแต่ละหน่วยงานได้ชัดเจน และบางแห่งนำระบบการบริหารงานการเงินจากกิจการในเครือต่างประเทศมาใช้เพื่อให้เหมาะสมกับการประเมินผลการดำเนินงาน และการตรวจสอบจากผู้แทนในต่างประเทศ

5. ด้านการบริหารทรัพยากรมนุษย์ มหาวิทยาลัยของรัฐส่วนใหญ่ มีการนำเสนอทางเลือกในการบริหารงานบุคลากร คือ การปรับเปลี่ยนรูปแบบการคัดเลือก สรรหาและ

การให้เงินเดือนที่แตกต่างจากระบบราชการ คือ จากการเป็นบุคลากรที่เรียกว่า “ข้าราชการ” สู่การเป็น “พนักงานมหาวิทยาลัย” การบรรจุแต่งตั้งที่มีแนวโน้มทำมากขึ้นคือ สัญญาจ้างเต็มเวลา บางเวลาการใช้บุคลากรร่วมในบางตำแหน่ง บุคลากรที่รับเข้าใหม่ ได้รับเงินเดือนที่สูงกว่าการเป็น “ข้าราชการ” แต่ต้องได้รับการประเมินผลการทำงานทุก 6 เดือน หรือ 1 ปี ตามเกณฑ์ของแต่ละสถาบัน โดยที่บางสถาบันมุ่งพัฒนาระบบสัญญาจ้าง ทั้งในระดับอาจารย์และเจ้าหน้าที่บางแห่งมีการนำระบบการจ้างงานภายนอก (Outsourcing) มาใช้กับการบริการ เพื่อการทำงานที่มีประสิทธิภาพและการลดจำนวนบุคลากรประจำ

ธีระ รุญเจริญ (2547: 122 - 144) ได้วิจัยเรื่อง สภาพปัจจุบันและปัญหาการมีส่วนร่วมในการบริหารและจัดการศึกษาของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานโรงเรียนต้นแบบ โรงเรียนเครือข่ายและโรงเรียนคู่ขนาน ที่เป็นผู้บริหาร ผู้แทนครูและผู้แทนคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานที่มีใช้ครู จำนวน 447 คน ผลการวิจัยพบ ดังนี้

1. คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ของโรงเรียนในระดับค่อนข้างมาก
2. คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานมีปัญหาต่อการมีส่วนร่วมในการบริหารและจัดการศึกษาด้านความรู้ความเข้าใจในอำนาจหน้าที่ เวลา การบริหารจัดการศึกษา การตัดสินใจเข้าร่วมในการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ของโรงเรียน อยู่ในระดับปานกลาง
3. คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานมีความต้องการพัฒนาตนเองเกี่ยวกับแนวปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่ กฎหมายที่เกี่ยวข้อง หลักสูตร การจัดการศึกษาและการเรียนการสอน ตามแนวทางการปฏิรูปการศึกษา บทบาทคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานยุคใหม่และการวางแผนการจัดการศึกษาของโรงเรียน อยู่ในระดับมาก

สมโชค เลหาจินดา (2547: บทคัดย่อ) ได้วิจัยเรื่อง ความต้องการและปัญหาการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของคณะกรรมการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน โรงเรียนเอกชน จังหวัดสมุทรปราการ แบ่งเป็น 4 ด้าน ได้แก่ ด้านการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ ด้านการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติ ด้านการมีส่วนร่วมในผลประโยชน์และด้านการมีส่วนร่วมในการประเมินผล กลุ่มตัวอย่างเป็นคณะกรรมการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน โรงเรียนเอกชน จังหวัดสมุทรปราการจำนวน 57 โรงเรียน จำนวน 420 คน โดยการเลือกแบบเฉพาะเจาะจง วิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าสถิติร้อยละ ค่าความถี่ ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน วิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-way ANOVA) ทดสอบสมมติฐานค่าที (t-test) และทดสอบไคสแควร์ (Chi-square Test) ผลการวิจัยพบว่า

1. คณะกรรมการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน มีความต้องการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของคณะกรรมการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน โรงเรียนเอกชน จังหวัดสมุทรปราการ ตามลำดับดังนี้ ด้านการมีส่วนร่วมในการประเมินผล ด้านการมีส่วนร่วม

ในการตัดสินใจ ด้านการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติและด้านการมีส่วนร่วมในผลประโยชน์

2. คณะกรรมการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานที่มีสถานภาพต่างกัน มีความต้องการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของคณะกรรมการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน โรงเรียนเอกชน จังหวัดสมุทรปราการ ที่มีลักษณะการบริหารงานโรงเรียนต่างกัน และมีความต้องการส่วนร่วม ทั้งโดยรวมและรายด้าน ไม่แตกต่างกัน

3. ความต้องการและปัญหาการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของ คณะกรรมการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน โรงเรียนเอกชน จังหวัดสมุทรปราการ มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

กฤษฎพล จันทรพรหม (2548: 129-131) วิจัยเรื่อง การศึกษารูปแบบมหาวิทยาลัยเสมือนจริงที่เหมาะสมสำหรับสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย ด้วยการศึกษาความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 19 คน เกี่ยวกับรูปแบบมหาวิทยาลัยเสมือนจริง โดยใช้เทคนิคการวิจัยแบบเดลฟาย จำนวน 3 รอบ แล้วตรวจสอบความเหมาะสมของรูปแบบมหาวิทยาลัยเสมือนจริงในการนำไปปฏิบัติในสถาบันอุดมศึกษา โดยสอบถามความคิดเห็นของผู้บริหารของสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย จำนวน 43 คน การวิเคราะห์ข้อมูลสถิติโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS 9.0 (Statistical Package for Social Science Version 9.0) ผลการวิจัยทำให้ได้รูปแบบมหาวิทยาลัยเสมือนจริงที่เหมาะสมสำหรับสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย มีองค์ประกอบ 7 ด้าน ดังนี้

1. รูปแบบมหาวิทยาลัยเสมือนจริงควรเป็นการจัดการศึกษาเพื่อปวงชน ตอบสนอง การศึกษาตลอดชีวิต ยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ไม่จำกัดเวลาและสถานที่ ใช้สื่อและเทคโนโลยี ทุกรูปแบบอย่างเหมาะสมกับเครือข่ายอินเทอร์เน็ต

2. การจัดตั้งมหาวิทยาลัยเสมือนจริง ควรดำเนินการจัดตั้งในรูปแบบการให้บริการ และใช้ทรัพยากรการศึกษาร่วมกัน (Collaboration) และสถาบันการศึกษาต่างๆ บริหารกันเอง แบบเอกเทศ (Clearing House) และการจัดตั้งเพิ่มในมหาวิทยาลัยปกติ

3. การบริหารวิชาการควรจัดให้มีการพัฒนาฐานข้อมูลเนื้อหา (Content Database Development) การนำเสนอเนื้อหา (Content Delivery) การเรียนการสอนใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบ ไม่สัมพันธ์เวลา (Asynchronous Learning) แบบสัมพันธ์เวลา (Synchronous Learning) และแบบร่วมมือ (Collaborative Learning) ตอบสนองการศึกษาทั้งแบบในระบบ นอกกระบบและตาม อรรถาัย

4. การบริหารทั่วไปควรใช้ระบบการให้บริการแบบเบ็ดเสร็จ (One Stop Service) และระบบการเข้าถึงแบบเบ็ดเสร็จ (One Stop Access) ใช้ระบบการจัดการการเรียนรู้ (Learning Management Systems) ระบบสนับสนุนผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง (Stakeholder Support) และระบบประกันคุณภาพ (Quality Assurance)

5. การบริหารงบประมาณควรให้อิสระในการบริหารงบประมาณสำหรับหน่วยงานด้านบริหารและด้านวิชาการ งบประมาณที่ใช้เป็นงบลงทุนและงบดำเนินการ โดยเฉพาะในการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศและเครือข่ายการลงทุนร่วมกันระหว่างสถาบัน

6. การบริหารบุคลากรควรประกอบด้วยคณะผู้บริหาร ผู้เชี่ยวชาญ คณาจารย์ ผู้อำนวยการส่วนงาน ทีมงานสนับสนุน ที่มีทักษะทางภาษาต่างประเทศและทักษะทางเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

7. การจัดแหล่งทรัพยากรการเรียนรู้ควรประกอบด้วยศูนย์หนังสือออนไลน์ (Online Bookstore) ห้องสมุดเสมือนจริง (Virtual Library) เว็บลิงก์เอกสารอ้างอิง (Document URL Web Link) และการประยุกต์ใช้เว็บเทคโนโลยี (Web Technology Application)

เบญจรัตน์ เรืองงาม (2548: บทคัดย่อ) วิจัยเรื่อง ความต้องการการมีส่วนร่วมในการบริหารงานวิชาการของครูปฐมวัย โรงเรียนคาทอลิก สังกัดสังฆมณฑลจันทบุรี หลักสูตรปริญญา การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาศาสตร์ปฐมวัย กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ครูปฐมวัยของโรงเรียนคาทอลิก สังกัดสังฆมณฑลจันทบุรี 11 โรงเรียน จำนวน 208 คน โดยใช้แบบสอบถามความต้องการการมีส่วนร่วมในการบริหารงานวิชาการ 6 ด้าน ได้แก่ ด้านหลักสูตร ด้านการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ ด้านวัดและประเมินผล ด้านสื่อเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ ด้านวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้และด้านการนิเทศ วิเคราะห์ข้อมูลหาค่าทางสถิติโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป SPSS ผลการวิจัยพบว่า ครูปฐมวัยมีความต้องการการมีส่วนร่วมในการบริหารงานวิชาการด้านหลักสูตร ด้านการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ ด้านวัดและประเมินผล ด้านสื่อเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ ด้านวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้และด้านการนิเทศ อยู่ในระดับมาก และพบว่า ผลของการเปรียบเทียบจำแนกตามอายุ ประสบการณ์การสอน ระดับชั้นการสอนและประเภทของโรงเรียนแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

เอี่ยมพร นาควงศ์; และคณะ (2549: บทคัดย่อ) วิจัยเรื่อง รูปแบบการบริหารจัดการที่ดีของวิทยาเขตในสถาบันการพลศึกษา ผลการวิจัยพบดังนี้

1. เป้าหมายในการบริหารวิทยาเขต ได้แก่ การพัฒนาบัณฑิตที่มีคุณภาพ ความเป็นเลิศทางวิชาการ และการตอบสนองความต้องการของสังคม

2. คณะกรรมการวิทยาเขตประกอบด้วยผู้บริหาร ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก ผู้แทนคณาจารย์ ผู้แทนชุมชนและผู้แทนนักศึกษา ที่เป็นผู้มีวิสัยทัศน์ในด้านวิชาการ มีความเชี่ยวชาญในศาสตร์สาขาต่างๆและมีความสามารถในการวางแผนเชิงกลยุทธ์ โดยมีหน้าที่ในการกำหนดนโยบายมีส่วนร่วมในการบริหารและการกำกับตรวจสอบในการบริหารงานของวิทยาเขต เพื่อประสิทธิผล ในการทำงานให้ได้ตามเป้าหมาย สามารถตอบสนองความต้องการของสังคม มีการบริหารงานอย่างมีประสิทธิภาพ ยึดมั่นในความถูกต้องดีงามและยุติธรรม

3. การบริหารจัดการวิทยาเขต รองอธิการบดีและผู้บริหารวิทยาเขตต้องมีวิสัยทัศน์กว้างไกล มีความสามารถในการบริหารจัดการ มีความซื่อสัตย์จริงใจ มีความขยันและอดทนและ

มีความยึดมั่นในความถูกต้องดีงาม รองอธิการบดีควรมาจากการเลือกตั้ง มีการสมัครและดำเนินการเลือกตั้งตามขั้นตอน ควรมีการกระจายอำนาจจากสถาบันไปยังวิทยาเขต ให้มากที่สุด และปฏิบัติตามนโยบาย การกำหนดระเบียบ ข้อบังคับต่างๆ ให้ทันสมัยและเป็นธรรม เป็นที่ยอมรับในสังคมสถาบัน มีคณะกรรมการหรือหน่วยงานที่เป็นตัวแทนประชาคมในวิทยาเขต ทำหน้าที่ในการตรวจสอบการทำงานของรองอธิการบดีและผู้บริหาร

4. การบริหารทรัพยากรมนุษย์ควรแบ่งเป็นสายบริหาร สายวิชาการและสายสนับสนุนงานวิชาการ การจ้างงานควรมีคณะกรรมการที่ได้รับการแต่งตั้งร่วมกันตัดสินใจในการรับบุคคลเข้าทำงาน สัญญาการจ้างงานควรเป็นรายปี การกำหนดค่าตอบแทน ควรพิจารณาตามวุฒิการศึกษาและประสบการณ์การทำงาน การประเมินผลบุคลากรควรประเมินจากการดำเนินงานและผลงานเป็นหลัก มีการประเมินผลตามลำดับจากผู้ที่เกี่ยวข้อง โดยการกำหนดน้ำหนักคะแนนตาม ความรับผิดชอบ ความรู้ความสามารถและผลงานที่เป็นรูปธรรม

5. การบริหารการเงินและทรัพย์สิน เป้าหมายในการบริหารการเงินควรมีการจัดหารายได้เพื่อสร้างเสถียรภาพทางการเงินและแหล่งรายได้มาจากงบประมาณแผ่นดิน ค่าหน่วยกิต/ค่าธรรมเนียมการศึกษา และการให้บริการวิชาการแก่สังคม การกำหนดค่าเล่าเรียนควรให้ให้รัฐอุดหนุนครึ่งหนึ่ง และวิทยาเขตควรมีอำนาจในการบริหาร งบประมาณ งบประมาณที่ได้รับจัดสรรควรเป็นเงินอุดหนุนทั่วไปที่สามารถปรับเปลี่ยนการใช้เงินได้ตามความจำเป็นและเหมาะสม ในการจัดสรรงบประมาณควรพิจารณาตามผลผลิต คุณค่าและประโยชน์ของแต่ละโครงการ รูปแบบ และวิธีการ ระเบียบข้อบังคับในการใช้และเบิกจ่าย ควรเป็นแบบหลายรูปแบบที่มีความยืดหยุ่นให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ และวิธีดำเนินงานตามพันธกิจ มีการบริหารการเงิน/ ทรัพย์สินที่โปร่งใสตรวจสอบได้ ผู้บริหารและผู้ที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องการบริหารจัดการการเงิน ต้องแสดงบัญชีทรัพย์สินของตนเองก่อน/ หลังดำรงตำแหน่งต่อคณะกรรมการวิทยาเขต และมีการกำกับตรวจสอบและเปิดเผยได้

6. การบริหารความรู้ เป้าหมายการบริหารวิชาการ ความมีเสถียรภาพและความเป็นเลิศทางด้านวิชาการ สามารถตอบสนองความต้องการของสังคม เป็นแหล่งข้อมูลสารสนเทศแก่สังคม ควรมีคณะกรรมการวิชาการที่เป็นตัวแทนของผู้บริหาร ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก ผู้แทนคณาจารย์ ผู้แทนชุมชนและผู้แทนนักศึกษา ทำหน้าที่ในการกำหนดมาตรฐาน หลักสูตร การสอนและการวิจัยของวิทยาเขต กำหนดนโยบายด้านวิชาการ และควบคุมดูแลการประเมินผลการเรียนการสอน โดยสถาบันกระจายอำนาจไปยังวิทยาเขตและปฏิบัติตามนโยบาย

7. การบริหารกิจการนักศึกษา เป้าหมายการบริหารกิจการนักศึกษา คือ ส่งเสริมให้นักศึกษามีส่วนร่วมในกิจการของสถาบัน จัดระบบอำนวยความสะดวก และสิ่งแวดล้อมที่เอื้อประโยชน์และส่งเสริมคุณภาพของนักศึกษา รู้จักการทำงานเป็นทีมอย่างมีประสิทธิภาพ มีคุณธรรม จริยธรรมองค์กรนักศึกษาที่ควรจัดให้มีขึ้น คือ องค์การนักศึกษา สภานักศึกษาและสโมสรนักศึกษาคณะต่างๆ ในวิทยาเขต ซึ่งวิธีการได้มาขององค์กรนักศึกษาและสภานักศึกษา

ควรผ่านการเลือกตั้งของนักศึกษาทุกชั้นปี และสภานักศึกษาควรมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับ การจัดกิจกรรมนิสิต และการบริหารงานต่างๆ ของวิทยาเขต

8. ด้านการบริหารกิจกรรมเสริมรายได้ ควรมีการจัดตั้งองค์กรเพื่อทำหน้าที่หารายได้และควรกำหนดนโยบายปกป้องผลประโยชน์ทางการเงินและทรัพย์สิน โดยมีคณะกรรมการนโยบายและทรัพย์สินที่ได้รับการแต่งตั้งจากสภาสถาบันการพลศึกษา การบริหารจัดการทางการเงินของผู้บริหารวิทยาเขต ควรมีระบบการประเมินทางด้านการใช้เงินที่มีศักยภาพของการดำเนินงานและการจัดการ มีการควบคุมและสร้างวินัยในการใช้เงินและการงบประมาณ และมีการกำกับการใช้จ่ายให้เป็นไปตามแผนรวมทั้งการมีคณะกรรมการที่มีหน้าที่ตรวจสอบการเงินและบัญชีภายในวิทยาเขต

สุจินต์ กลัดประสิทธิ์ (2550: บทคัดย่อ) วิจัยเรื่อง การมีส่วนร่วมในการดำเนินงานศูนย์การเรียนรู้ชุมชนของคณะกรรมการศูนย์การเรียนรู้ชุมชน จังหวัดสมุทรสงคราม ใน 8 ด้าน ได้แก่ ด้านการวางแผนและเสนอแนวทางการดำเนินงาน ด้านการบริหารและจัดกิจกรรม ด้านการจัดลำดับความสำคัญของความต้องการทางการศึกษา ด้านการจัดให้มีข้อมูลพื้นฐานของชุมชน ด้านการจัดหาและสนับสนุนทรัพยากร ด้านการกำกับดูแลติดตามการดำเนินงาน ด้านการประเมินผลการดำเนินงานและด้านการประชาสัมพันธ์และเผยแพร่ผลการดำเนินงาน และเพื่อเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมในการดำเนินงานศูนย์การเรียนรู้ชุมชนของคณะกรรมการศูนย์การเรียนรู้ชุมชน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ คณะกรรมการศูนย์การเรียนรู้ชุมชนของอำเภออัมพวา จากองค์การบริหารส่วนตำบล ทั้งหมด 12 แห่ง จำนวน 108 คน เครื่องมือที่ใช้วิจัยเป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ วิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าสถิติร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน ได้แก่ การทดสอบค่าที และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวผลการวิจัย พบว่า คณะกรรมการศูนย์การเรียนรู้ชุมชน อำเภออัมพวา จังหวัดสมุทรสงคราม ผลการวิจัยพบว่า มีส่วนร่วมในการดำเนินงานศูนย์การเรียนรู้ชุมชนโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านวางแผนและเสนอแนวทางการดำเนินงานและด้านจัดให้มีข้อมูลพื้นฐานของชุมชน มีส่วนร่วมในการดำเนินงานอยู่ในระดับมาก การจัดลำดับความสำคัญของความต้องการทางการศึกษา เป็นดังนี้ ด้านบริหารและจัดกิจกรรม ด้านจัดหาและสนับสนุนทรัพยากร ด้านกำกับดูแล ติดตามการดำเนินงาน ด้านการประเมินผลการดำเนินงาน และด้านประชาสัมพันธ์และเผยแพร่ผลการดำเนินงาน มีส่วนร่วมในการดำเนินงานอยู่ในระดับปานกลาง

เอก เกตต์ภูมิ (2550: 35) วิจัยเรื่อง การวางแผนกลยุทธ์ศูนย์วิทยาศาสตร์การกีฬา สภาสถาบันการพลศึกษา โดยการศึกษาและเปรียบเทียบสภาพปัจจุบันและที่พึงประสงค์ของศูนย์วิทยาศาสตร์การกีฬา สภาสถาบันการพลศึกษา 5 เขต ด้วยการจัดสนทนากลุ่ม ผู้บริหารจำนวน 11 คน ผลการวิจัยพบว่า สภาพปัจจุบันมีจุดอ่อน ได้แก่ ขาดโครงสร้างการบริหารงาน ขาดบุคลากรที่มีความรู้ และประสบการณ์ด้านวิทยาศาสตร์การกีฬาแต่ละสาขา ขาดกระบวนการ

ทรัพยากรให้เกิดประโยชน์สูงสุดและถึงจุดคุ้มทุน ขาดการจัดทำแผนกลยุทธ์และระบบการประกันคุณภาพ จุดแข็ง ได้แก่ บุคลากรมีความรู้และประสบการณ์การเป็นผู้ฝึกสอนและนักกีฬา ระดับทีมชาติในกีฬานิตต่างๆ มีความพร้อมด้านอาคารสถานที่ อุปกรณ์วิทยาศาสตร์การกีฬาด้านทดสอบและประเมินสมรรถภาพทางกาย สนามกีฬาที่มีความเป็นมาตรฐานสากล มีโอกาสในการทำข้อตกลงความร่วมมือกับสถาบันอุดมศึกษา สถาบันวิจัยและพัฒนาวิทยาศาสตร์การกีฬาและการกีฬาแห่งประเทศไทย ผู้วิจัยได้เสนอ 4 ยุทธศาสตร์ได้แก่ ยุทธศาสตร์ด้านวิชาการและงานวิจัย ยุทธศาสตร์ด้านการบริการสังคม ยุทธศาสตร์ด้านเครือข่ายความร่วมมือ ยุทธศาสตร์ด้านการบริหารจัดการ และเสนอ 10 แผนงาน 51 โครงการ

พิชญาภา จันทศรี (2553: 115) วิจัยเรื่อง ปัญหาและความต้องการในการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลของบุคลากร สังกัดสถาบันการพลศึกษา ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ บุคลากรสังกัดสถาบันการพลศึกษา ทั้ง 17 วิทยาเขต จำนวน 787 คน กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้บริหาร จำนวน 51 คน และอาจารย์ 214 คน รวม 265 คน โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือการวิเคราะห์โดยหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที ผลการวิจัยพบว่า ปัญหาในการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลโดยรวมทุกด้าน มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนความต้องการในการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาล โดยรวมทุกด้านมีความต้องการอยู่ในระดับมาก และการเปรียบเทียบความต้องการในการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาล โดยรวมทุกด้าน ระหว่างผู้บริหารกับอาจารย์ พบว่า ไม่มีความแตกต่างกัน

ศรียรรณ เกียรติสุนนท์ (2554: บทคัดย่อ) วิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาขององค์กรเอกชน จังหวัดศรีสะเกษ เพื่อพัฒนารูปแบบการมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาขององค์กรเอกชนจังหวัดศรีสะเกษ ดำเนินการวิจัยแบ่งออกเป็น 3 ขั้นตอน ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาสภาพและแนวทางการบริหารแบบมีส่วนร่วมในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา โดยการสังเคราะห์เอกสารที่เกี่ยวข้อง และสถานศึกษาที่มีวิธีการปฏิบัติที่ดี จำนวน 5 แห่ง ขั้นตอนที่ 2 การสร้างรูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วมในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา โดยนำข้อมูลจากขั้นตอนที่ 1 มาร่างรูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วมในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา และตรวจสอบความเหมาะสมของรูปแบบ ด้วยการสนทนากลุ่มโดยผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 9 คน ขั้นตอนที่ 3 การประเมินรูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วมในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กลุ่มผู้ให้ข้อมูลเป็นคณะกรรมการบริหารสถานศึกษา จำนวน 82 คน วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัย ได้รูปแบบการมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาขององค์กรเอกชนจังหวัดศรีสะเกษ ที่มีความสมบูรณ์ ถูกต้องเหมาะสม ปฏิบัติได้และสถานศึกษาได้รับประโยชน์ และพบว่า รูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วมในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ที่สร้างขึ้นประกอบด้วย 4 องค์ประกอบ ได้แก่ หลักการบริหารแบบมีส่วนร่วม

คณะกรรมการบริหารแบบมีส่วนร่วม ขอบข่ายงานการบริหารแบบมีส่วนร่วม และกระบวนการบริหารแบบมีส่วนร่วม โดยผู้ทรงคุณวุฒิมีความเห็นว่ารูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วมในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษามีความเหมาะสม และคณะกรรมการบริหารสถานศึกษามีความเห็นว่า การนำรูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วมในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาไปใช้มีความเป็นไปได้อยู่ในระดับมากที่สุด

พินสุตา สิริรังศรี (2555: บทคัดย่อ) วิจัยเรื่อง การจัดการศึกษาแบบมีส่วนร่วม: กรณีศึกษา โครงการจัดการศึกษาแบบมีส่วนร่วมขององค์กรในชุมชนเพื่อสุขภาวะคนไทย วัตถุประสงค์งานวิจัย เพื่อนำร่องการจัดการศึกษาตามข้อเสนอทางเลือกระบบการศึกษาที่เหมาะสมกับสุขภาวะคนไทย ให้เกิดเป็นรูปธรรมโดยการจัดการศึกษาแบบมีส่วนร่วมขององค์กรในชุมชนเพื่อสุขภาวะคนไทย และเพื่อเสนอแนวทางปรับปรุงและพัฒนาระบบการศึกษาที่เหมาะสมกับสุขภาวะคนไทย ให้เกิดประสิทธิภาพ เพื่อสนับสนุนให้เกิดการขยายผลในโอกาสต่อไป ในโครงการนำร่องการจัดการศึกษาแบบมีส่วนร่วมขององค์กรในชุมชนเพื่อสุขภาวะคนไทย กลุ่มตัวอย่าง ได้มาโดยวิธีเลือกแบบเจาะจง ได้แก่ ประธานคณะกรรมการนำร่องโรงเรียนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน (ประถมศึกษา และมัธยมศึกษา) สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โรงเรียนประถมศึกษา 4 แห่ง โรงเรียนมัธยมศึกษา 4 แห่ง ชุมชน 4 แห่ง แห่ง วัด 1 แห่ง แหล่งเรียนรู้ 1 แห่ง และสถาบันศึกษาปอเนาะ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสังเกต แบบสัมภาษณ์และการสนทนากลุ่มที่สร้างขึ้นตามกรอบแนวคิดการวิจัย ผลการวิจัยพบว่า การนำร่องการจัดการศึกษาแบบมีส่วนร่วมการจัดการศึกษาขององค์กรในชุมชน สามารถดำเนินการได้ตามแนวคิดข้อเสนอทางเลือกระบบการศึกษาที่เหมาะสมกับสุขภาวะคนไทยและหลักการมีส่วนร่วมการจัดการศึกษาของโครงการฯ ที่สามารถตอบวัตถุประสงค์การวิจัยได้ และได้รูปแบบวิธีการมีส่วนร่วมครบ 8 ประการ ได้แก่ การร่วมคิด ร่วมวางแผน ร่วมตัดสินใจ ร่วมดำเนินการ ร่วมรับผิดชอบ ร่วมติดตามประเมินผล ร่วมแก้ปัญหาและร่วมชื่นชม ดังนี้

1. การร่วมคิด ก่อนการดำเนินโครงการทุกองค์กรที่ร่วมโครงการ ได้แก่ โรงเรียน วัด ชุมชน แหล่งเรียนรู้และสถาบันศึกษาปอเนาะ มีการจัดทำประชาคมและระดมความเห็นจากองค์กร หน่วยงาน ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียและประชาชนในชุมชน เพื่อรับฟังความคิดเห็นและความต้องการทางการศึกษาในชุมชนของโรงเรียน จากนั้นมีการวางแผนร่วมกัน

2. การร่วมวางแผน หลังจากการรับฟังความคิดเห็นจากองค์กร หน่วยงาน ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียและประชาชนในชุมชนแล้ว คณะทำงานโครงการของโรงเรียน วัด ชุมชน แหล่งเรียนรู้และสถาบันศึกษาปอเนาะ ได้มีการวางแผนการดำเนินโครงการ โดยเรียงลำดับความสำคัญของโครงการตามความต้องการของประชาชนฯ และนำเสนอคณะทำงานโครงการระดับจังหวัด ที่ปรึกษาวิชาการโครงการ และฝ่ายบริหารจัดการโครงการพิจารณาตามลำดับ

ทั้งนี้ การวางแผนดังกล่าวจะมีการมอบหมายงานระหว่างผู้บริหาร ผู้รับผิดชอบโครงการและบุคลากร หรือคณะทำงานในโครงการแล้วแต่กรณี

3. การร่วมตัดสินใจ เมื่อต้องตัดสินใจดำเนินงานในเรื่องสำคัญ หรือที่เป็นเรื่องส่วนได้ส่วนเสียขององค์กร โรงเรียน วัด ชุมชน แหล่งเรียนรู้และสถาบันศึกษาปอเนาะ จะมีการตัดสินใจร่วมกันของคณะทำงานโครงการฯ โดยเฉพาะการตัดสินใจจัดลำดับความสำคัญของโครงการกิจกรรม ที่มีความสำคัญใกล้เคียงกัน แต่จำเป็นต้องเลือกกิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่งเพื่อประโยชน์ขององค์กร หรือของผู้เรียน อย่างไรก็ตาม การตัดสินใจ จะขึ้นอยู่กับผู้นำขององค์กรด้วย

4. การร่วมดำเนินการ เมื่อได้รับอนุมัติและมีการทำสัญญาระหว่างผู้บริหารโรงเรียน วัด ชุมชน แหล่งเรียนรู้ สถาบันศึกษาปอเนาะและฝ่ายบริหารจัดการโครงการ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตฯ ตามแผนงาน/ โครงการที่ได้รับอนุมัติแล้ว ได้มีการดำเนินโครงการตามแผนงาน/ โครงการแบบมีส่วนร่วม โดยได้มีการกำหนดผู้รับผิดชอบการแบ่งงานกันทำตามโครงการย่อยที่กำหนดไว้

5. การร่วมรับผิดชอบ เมื่อมีการแบ่งงานกันทำตามโครงการย่อยที่กำหนดไว้ในแผนงานแล้ว ได้ดำเนินการตามที่กำหนดตามความรับผิดชอบของแต่ละคน/ คณะ

6. การร่วมติดตามประเมินผล ในการดำเนินโครงการได้กำหนดให้มีการติดตามประเมินผล โดยคณะทำงานของโครงการระดับโรงเรียน ระดับจังหวัด ระดับภาคและระดับบริหารจัดการโครงการ (มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตฯ) ในระดับโรงเรียน นอกจากจะมีการติดตามโดยคณะทำงานของโรงเรียนแล้ว ยังมีการติดตามจากภาคประชาชน หรือชุมชน แบบไม่เป็นการก้าวก่าย เช่น การรายงานผลการดำเนินงานของนักเรียนในโครงการ จากผู้ปกครอง ชุมชน การร่วมประชุมติดตามผล

7. การร่วมแก้ปัญหา เมื่อมีปัญหาการดำเนินงานในแต่ละกิจกรรม หรือภาพรวมของโรงเรียน คณะทำงานโครงการฯและชุมชน ได้ร่วมกันแก้ไข เช่น ปัญหาน้ำท่วม ได้มีการร่วมแก้ปัญหาหลังน้ำลด โดยการจัดหายานพาหนะรับส่งนักเรียน การจัดหาวัสดุการเรียนการสอน หรือวิทยากร ทำให้ปัญหาและอุปสรรคคลี่คลายลง

8. การร่วมชื่นชม การร่วมชื่นชมเป็นรูปแบบการมีส่วนร่วมที่โครงการนำร่องการจัดการศึกษาฯ ครั้งนี้ ประสบผลสำเร็จนำไปสู่การทำงานร่วมกันอย่างมีความสุข ส่งผลต่อการฝึกกำลังและเกิดความยั่งยืน เช่น การที่คณะทำงานฯและชุมชนในโครงการได้มีโอกาสนำผลงานในโครงการของโรงเรียน/ ชุมชน ไปร่วมจัดแสดง/ สัมมนาแลกเปลี่ยนเรียนรู้ทั้งในระดับจังหวัด ระดับภาคและระดับส่วนกลาง รวมทั้งการชื่นชมร่วมกันจากการได้รับรางวัลทั้งระดับองค์กร ระดับจังหวัด ระดับภาคและระดับส่วนกลาง ของโรงเรียน/ องค์กร นอกจากนั้น แต่ละโรงเรียน/ องค์กรได้มีการเขียนบทความเผยแพร่ผลงานลงในหนังสือที่ฝ่ายบริหารจัดการโครงการฯ ได้จัดพิมพ์เผยแพร่ ก่อให้เกิดความภาคภูมิใจในความสำเร็จร่วมกัน

วัชรินทร์ ชีทอง (2555: 115) วิจัยเรื่อง รูปแบบการบริหารที่มีประสิทธิผลของสถาบัน การพลศึกษา ตามองค์ประกอบของรูปแบบ 6 ด้าน ได้แก่ ด้านหลักการของรูปแบบ ด้าน จุดมุ่งหมายของรูปแบบ ด้านกลไกในการดำเนินการ ด้านวิธีดำเนินการ ด้านประเมินผลและ ด้านเงื่อนไขความสำเร็จ โดยศึกษาสภาพปัจจุบัน ปัญหาและความต้องการในการพัฒนาสถาบัน การพลศึกษา กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้บริหารและคณาจารย์ ของสถาบันการพลศึกษาจำนวน 17 วิทยาเขต มีจำนวน 232 คน แล้วเสนอรูปแบบการบริหารที่มีประสิทธิผลของสถาบัน การพลศึกษา จัดประชุมกลุ่มสนทนา (Focus Group) ผู้เชี่ยวชาญประเมินความเที่ยงตรงของ เนื้อหา (Content Validity) ได้แก่ นักวิชาการ 2 คน นักบริหาร 3 คน พบประเด็นที่สำคัญ ดังนี้

1. หลักการของรูปแบบ ต้องอาศัยหลักการกระจายอำนาจการบริหารจากส่วนกลาง ไปสู่วิทยาเขต เน้นการมีส่วนร่วม เน้นการประสานงานระหว่างส่วนกลางกับวิทยาเขต ทั้งนี้ ให้ เป็นไปตามบริบทของวิทยาเขตนั้น ได้พัฒนาเกณฑ์มาตรฐานการบริหารฐานโรงเรียนไว้ 3 ด้าน ได้แก่ ด้านการกระจายอำนาจด้านการบริหารแบบมีส่วนร่วมและด้านการบริหารจัดการที่ดี

2. จุดมุ่งหมายของรูปแบบ เพื่อพัฒนาการบริหารงานให้มีประสิทธิภาพและ ประสิทธิภาพ บรรลุตามภารกิจของสถาบันการพลศึกษาและเป็นไปตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิ ระดับอุดมศึกษา การบริหารที่ดีของมหาวิทยาลัยไทยจะต้องพึงตระหนัก ได้แก่ ความเป็นเลิศ ทางวิชาการ การวิจัย การเรียนการสอน การแก้ปัญหาสังคมและตอบสนองความต้องการของ สังคมและประชาชน

3. กลไกในการดำเนินการ ควรมีการบริหารทั้ง 2 ระดับ ได้แก่ ระดับสถาบัน (ส่วนกลาง) และระดับวิทยาเขต ในสถาบัน (ส่วนกลาง) ควรจัดตั้งสำนักยุทธศาสตร์พัฒนา สถาบันการพลศึกษา และในส่วนวิทยาเขตควรจัดให้มีศูนย์ยุทธศาสตร์พัฒนาวิชาการประจำ วิทยาเขต ทั้งนี้เพื่อให้การบริหารจัดการสถาบันการพลศึกษามีความเชื่อมโยง มีเอกภาพ ลดความซ้ำซ้อน ตลอดจนประหยัดงบประมาณ โดยมีผลสัมฤทธิ์ที่สูงขึ้น

4. วิธีดำเนินการ มีการบริหารงานทั้ง 2 ระดับ คือ ระดับสถาบัน (ส่วนกลาง) และ ระดับวิทยาเขต มีการบริหารในรูปองค์คณะบุคคล โดยการมีส่วนร่วมของบุคคลทุกส่วน มีการ กำกับติดตาม นิเทศ และประเมินผลการปฏิบัติงาน อย่างเป็นระบบและสอดคล้องกับบริบทของ วิทยาเขตนั้นๆ ทั้งนี้ สอดคล้องกับข้อเสนอแนะจากผลการประเมินคุณภาพภายในปี 2553 คือ ควรให้บุคลากรมีความรู้ ความเข้าใจในระบบโครงสร้างการบริหาร หลักการ นโยบาย ทิศทาง และเป้าหมายที่ชัดเจนร่วมกัน

5. การประเมินผล ควรจัดให้ผู้รับผิดชอบในการประเมินโดยใช้วิธีประเมินที่ หลากหลาย ทั้งในระดับสถาบันการพลศึกษา (ส่วนกลาง) และวิทยาเขต แล้วนำผลจาก การประเมินมาเผยแพร่ให้บุคคลที่เกี่ยวข้องได้รับทราบ ทั้งนี้ เพื่อใช้เป็นแนวทางในการพัฒนา รูปแบบการบริหารของสถาบันการพลศึกษาต่อไป

6. เงื่อนไขความสำเร็จผู้บริหารระดับสถาบัน (ส่วนกลาง) และระดับวิทยาเขตที่เกี่ยวข้อง ควรมีความตระหนักถึงความสำคัญในระบบและการบริหารงานของทั้งในส่วนกลางและวิทยาเขต โดยมุ่งผลประโยชน์ขององค์กรเป็นสำคัญ ทั้งนี้ อาจเนื่องจากผู้บริหารที่ผ่านมาในอดีตทั้งในส่วนกลางและวิทยาเขต บางส่วนขาดความตระหนัก ขาดวิสัยทัศน์และไม่มียุทธศาสตร์ที่ชัดเจน ซึ่งทำให้ผลการดำเนินงานด้านต่างๆ ของสถาบันไม่เป็นไปตามที่กำหนด

จีระพงษ์ หอมสุวรรณ; และคนอื่นๆ (2556: 34) วิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วมในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนารูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วมในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ในการดำเนินการวิจัยแบ่งออกเป็น 3 ขั้นตอน ดังนี้ ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาสภาพและแนวทางการบริหารแบบมีส่วนร่วมในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา โดยการสังเคราะห์เอกสารที่เกี่ยวข้อง และการศึกษาสถานศึกษาที่มีวิธีการปฏิบัติที่ดีจำนวน 5 แห่ง ขั้นตอนที่ 2 การสร้างรูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วมในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา โดยนำข้อมูลจากขั้นตอนที่ 1 มาสร้างรูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วมในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา และตรวจสอบความเหมาะสมของรูปแบบ ด้วยการสนทนากลุ่ม โดยผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 9 คน ขั้นตอนที่ 3 การประเมินรูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วมในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กลุ่มผู้ให้ข้อมูลเป็นคณะกรรมการบริหารสถานศึกษาจำนวน 82 คน วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า ผู้ทรงคุณวุฒิมีความเห็นว่ารูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วมในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีความเหมาะสม และสามารถนำไปใช้ได้ มี 4 องค์ประกอบ ดังนี้

องค์ประกอบที่ 1 หลักการบริหารแบบมีส่วนร่วม มี 5 หลัก คือ หลักความไว้วางใจ หลักการติดต่อสื่อสาร หลักการทำงานเป็นทีม หลักการตัดสินใจร่วมกัน และหลักการกระจายอำนาจ

องค์ประกอบที่ 2 คณะกรรมการบริหารแบบมีส่วนร่วม ประกอบด้วยคณะกรรมการและหน้าที่ของคณะกรรมการ

องค์ประกอบที่ 3 ขอบข่ายงานการบริหารแบบมีส่วนร่วม ประกอบด้วย งานบริหารทรัพยากร งานแผนงาน งานพัฒนากิจการนักเรียนนักศึกษา งานวิชาการ งานความร่วมมือกับสถานประกอบการ และงานพัฒนาและบริการชุมชน

องค์ประกอบที่ 4 กระบวนการบริหารแบบมีส่วนร่วม ประกอบด้วย การวางแผน การจัดองค์กร การอำนวยการ การนำแผนไปปฏิบัติ การประเมินผล และการปรับปรุงและพัฒนา และเงื่อนไขความสำเร็จ ความสำเร็จของการบริหารแบบมีส่วนร่วมในสถานศึกษา สังกัด

สำนักคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ประกอบด้วย 2 เงื่อนไข ได้แก่ นโยบายการบริหารแบบมีส่วนร่วมในสถานศึกษา และการจูงใจบุคลากรที่ปฏิบัติงานในสถานศึกษา

ณัฐพัชร พูลสวัสดิ์ (2556: 207 - 209) วิจัยเรื่อง สมรรถนะผู้บริหารที่ส่งผลต่อคุณภาพการศึกษาศาสนสถานการพลศึกษาในประเทศไทย มีวัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษาองค์ประกอบสมรรถนะของผู้บริหารสถานการพลศึกษา และศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะผู้บริหารกับคุณภาพการศึกษาศาสนสถานการพลศึกษา โดยการสนทนากลุ่มและการประยุกต์ใช้เทคนิคเดลฟาย (Delphi Technique) จากผู้เชี่ยวชาญ 19 คน การเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้บริหาร ผู้สอน หรืออาจารย์ประจำหน่วยงานบริหารด้านวิชาการ บุคลากรสายสนับสนุน และคณะกรรมการสถานการและคณะกรรมการวิทยาเขตของสถานการพลศึกษา 17 แห่ง สังกัดกระทรวงการทองเที่ยวและกีฬา จำนวน 550 คน เครื่องมือวิจัยเป็นแบบสอบถาม สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ร้อยละ วิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ วิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุคูณและวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน ผลการวิจัยพบว่า สมรรถนะผู้บริหารที่ส่งผลต่อคุณภาพการศึกษาศาสนสถานการพลศึกษา มีจำนวน 10 องค์ประกอบ ได้แก่ การยึดมั่นในความถูกต้องชอบธรรมและจริยธรรม การสั่งสมความเชี่ยวชาญในงานอาชีพ การสอนงานและมอบหมายงาน สภาวะผู้นำ วิสัยทัศน์ การทำงานเป็นทีม การมุ่งผลสัมฤทธิ์ การบริการที่ดี ศักยภาพในการปรับเปลี่ยน การวางกลยุทธ์ภาครัฐ และพบว่า ด้านการทำงานเป็นทีม พบว่า ประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ ผู้บริหารมีการตัดสินใจ การวางแผนงาน ร่วมกันกับทีมงาน รองลงมาคือ ผู้บริหารมีการประสานและส่งเสริมสัมพันธ์ภาพอันดีในทีมงาน และผู้บริหารสนับสนุน การตัดสินใจของทีมงาน ตามลำดับ

ยุวลักษณ์ เล้งหวาน (2556: 39) วิจัยเรื่อง การประเมินความต้องการจำเป็นเพื่อการบริหารจัดการสถานการพลศึกษาสู่ความเป็นเลิศ วัตถุประสงค์การวิจัยเพื่อวิเคราะห์ผลการประเมินคุณภาพการศึกษาศาสนสถานการพลศึกษา วิเคราะห์ความต้องการจำเป็นในการบริหารจัดการสถานการพลศึกษาสู่ความเป็นเลิศ การเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างประกอบด้วย 1) การสัมภาษณ์ ผู้บริหาร จำนวน 27 คน ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 คน 2) การสอบถาม ผู้บริหารและอาจารย์ จำนวน 369 คน ประกอบด้วย ผู้บริหาร จำนวน 109 คน อาจารย์ จำนวน 260 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบวิเคราะห์เอกสาร แบบสัมภาษณ์ แบบสอบถาม การวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ การวิเคราะห์เนื้อหา ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าดัชนี Modified Priority Needs Index (PNI Modified) และสถิติทดสอบที (t-test) ผลการวิจัยพบว่า

1. ยุทธศาสตร์สถานการพลศึกษา 8 ยุทธศาสตร์สอดคล้องกับผลการประเมินคุณภาพภายนอกระดับอุดมศึกษา รอบที่สอง (พ.ศ.2549 - 2553)
2. การบริหารจัดการทุกด้านของระดับการปฏิบัติปัจจุบันและการปฏิบัติที่พึงประสงค์ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และอันดับความสำคัญของ

ผลการประเมินความต้องการจำเป็น อันดับแรก คือ การบริหารงานวิจัย อันดับที่สอง คือ การบริหารนวัตกรรม เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร และอันดับที่สาม คือ การบริหารจัดการทรัพยากร

มณีรัตน์ บุญเต็ม; และประชุม รอดประเสริฐ (2557: 102) วิจัยเรื่อง รูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วมโดยองค์คณะบุคคลในสถานศึกษาชั้นพื้นฐานสังกัดเขตพื้นที่การศึกษาภาคใต้ตอนล่าง การวิจัยเชิงผสมผสานนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการบริหารแบบมีส่วนร่วมโดยองค์คณะบุคคลในสถานศึกษาชั้นพื้นฐาน ศึกษารูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วมโดยองค์คณะบุคคลในสถานศึกษาชั้นพื้นฐาน ที่มีวิธีการปฏิบัติที่เป็นเลิศ (Best Practice) และสังเคราะห์พัฒนารูปแบบการบริหาร ประเมินรูปแบบ การบริหารแบบมีส่วนร่วม โดยมีขั้นตอนการวิจัย ดังนี้

1. ศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการบริหารแบบมีส่วนร่วมโดยองค์คณะบุคคลในสถานศึกษาชั้นพื้นฐาน 4 ด้าน ได้แก่ การบริหารงานวิชาการ การบริหารงบประมาณ การบริหารงานบุคคล และการบริหารงานทั่วไปซึ่งตอบโดยคณะกรรมการสถานศึกษาชั้นพื้นฐานในเขตพื้นที่การศึกษาภาคใต้ตอนล่างจำนวน 1,624 คน ผลการวิจัย พบว่า คณะกรรมการสถานศึกษาชั้นพื้นฐาน มีส่วนร่วมในการบริหารงานสถานศึกษาชั้นพื้นฐาน ทั้งโดยรวมและทุกรายด้านอยู่ในระดับปานกลาง

2. วิธีการปฏิบัติที่เป็นเลิศ ของโรงเรียนที่ 1 และโรงเรียนที่ 2 พบว่า ความสอดคล้องของรูปแบบ การบริหารแบบมีส่วนร่วมโดยองค์คณะบุคคลในสถานศึกษากับขอบข่ายภารกิจ การบริหารงานสถานศึกษาตามความคิดเห็นของคณะกรรมการสถานศึกษาชั้นพื้นฐานมีความสอดคล้องทั้ง 4 ด้าน การสังเคราะห์และพัฒนารูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วมโดยองค์คณะบุคคลในสถานศึกษาชั้นพื้นฐาน พบว่า การศึกษาสภาพการบริหารแบบมีส่วนร่วมโดยองค์คณะบุคคล โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง

3. การประเมินรูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วม จากการสนทนากลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 15 คน พบว่า ผู้ทรงคุณวุฒิมีฉันทามติเป็นเอกฉันท์กับทุกประเด็นของการประเมินรูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วมโดยองค์คณะบุคคลในสถานศึกษาชั้นพื้นฐาน คือ สามารถนำไปใช้ประโยชน์เพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมขององค์คณะบุคคลในสถานศึกษา มีความเหมาะสมกับแนวทางการกระจายอำนาจที่เน้นการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการบริหารสถานศึกษาและมีความถูกต้องตามหลักวิชาการ

สุรพล วงษ์สถิต (2557: บทคัดย่อ) วิจัยเรื่อง รูปแบบการบริหารสถาบันการพลศึกษาของประเทศไทยในทศวรรษหน้า การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและตรวจสอบรูปแบบการบริหารสถาบันการพลศึกษาของประเทศไทยในทศวรรษหน้า ใช้เทคนิคการวิจัยเชิงอนาคต (EDFR) จากผู้เชี่ยวชาญด้านการพลศึกษาในการศึกษารูปแบบ และใช้การสนทนากลุ่มย่อยจากผู้บริหารและอาจารย์จากสถาบันการพลศึกษาในการตรวจสอบความเหมาะสมและเป็นไปได้

ของรูปแบบ ผลการวิจัยพบ ดังนี้

1. รูปแบบการบริหารสถาบันการพลศึกษาของประเทศไทยในทศวรรษหน้า มี 5 ด้าน ได้แก่ ด้านการกำหนดนโยบาย ปรัชญา วิสัยทัศน์ 25 ข้อ ด้านโครงสร้างการบริหาร 14 ข้อ ด้านภารกิจ ประกอบด้วย การบริหารเชิงกลยุทธ์ 10 ข้อ การบริหารงานบุคคล 5 ข้อ การบริหารงบประมาณ 14 ข้อ การพึ่งพาตนเอง 4 ข้อ การสอน 3 ข้อ การวิจัย 5 ข้อ การบริการชุมชน 6 ข้อ การใช้และการพัฒนาเทคโนโลยี 8 ข้อ การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม 6 ข้อ การสื่อสาร 2 ข้อ ด้านการขับเคลื่อน องค์กร 8 ข้อ และด้านการประเมินและการประกันคุณภาพ 11 ข้อ

2. ผลการตรวจสอบรูปแบบการบริหารสถาบันการพลศึกษาของประเทศไทย ในทศวรรษหน้ามีความเหมาะสมและเป็นได้ในการนำไปปฏิบัติทั้ง 5 ด้าน ได้แก่ ด้านการกำหนดนโยบาย ปรัชญา วิสัยทัศน์ ด้านโครงสร้างการบริหาร ด้านภารกิจ ด้านการขับเคลื่อนองค์กร และด้านการประเมินและการประกันคุณภาพ พบว่ามีบริบทเหมือนกับบริบทที่สร้างขึ้น ตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

โดยเฉพาะด้านการขับเคลื่อนองค์กร ของรูปแบบมีข้อที่ให้มีการบริหารงานโดยให้ทุกคนมีส่วนร่วม มีกระจายอำนาจให้ทุกวิทยาเขตบริหารจัดการได้เอง มีการขับเคลื่อนโดยใช้บุคลากรเป็นเครื่องมือในการพัฒนาบุคลากรกำหนดแผนยุทธศาสตร์และกลไกในการขับเคลื่อนบุคลากรในการปฏิบัติงาน

สุรัตน์ จินตสกุล (2558: บทคัดย่อ) วิจัยเรื่อง อนาคตภาพการบริหารจัดการด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา ในสถาบันการพลศึกษา การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาอนาคตภาพการบริหารจัดการด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา ในสถาบันการพลศึกษา การดำเนินการวิจัย จำแนกเป็น 4 ขั้นตอน ดังนี้ 1) ศึกษาและประเมินสภาพปัจจุบันโดยการประเมินโครงการตามรูปแบบซิปป์ (CIPP Model) และวิเคราะห์สถานะแวดล้อมองค์กร (SWOT Analysis) 2) รวบรวมและสอบถามความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อสร้างอนาคตภาพการบริหารจัดการตามวิธีเทคนิคเดลฟาย และ 3) ตรวจสอบความเหมาะสมและความเป็นไปได้ในการนำไปปฏิบัติโดยผู้ทรงคุณวุฒิและกลุ่มผู้ปฏิบัติที่เป็นผู้นำไปใช้ ด้วยการสนทนากลุ่ม (Focus Groups) 4) วิเคราะห์ข้อมูลด้วย ค่ามัธยฐานและค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ แล้วสรุปและเขียนรายงานการวิจัย ผลการวิจัยพบว่า อนาคตภาพการบริหารจัดการด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา ตามพันธกิจของสถาบันการพลศึกษา มีดังนี้

1. ด้านการผลิตบัณฑิต เน้นการพัฒนานักกีฬาทักษะตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา โดยใช้กระบวนการวิจัยและฝึกงานเป็นเครื่องมือ เพื่อให้บัณฑิตมีความเชี่ยวชาญด้านวิทยาศาสตร์การกีฬาเฉพาะชนิดกีฬา และการนำวิทยาศาสตร์การกีฬาไปพัฒนา ด้านการออกกำลังกายและการกีฬา

2. ด้านการวิจัย จัดตั้งหน่วยวิจัยและพัฒนาเพื่อขับเคลื่อนการวิจัยไปสู่การปฏิบัติ การพัฒนาบุคลากร และการส่งเสริมการเรียนรู้ของนักศึกษา

3. ด้านการบริการวิชาการสังคม จัดตั้งหน่วยพัฒนาวิชาการกีฬา (Sport Academy) เพื่อการบริหารจัดการบริการด้านวิทยาศาสตร์การกีฬาเชิงวิสาหกิจ ที่มีความคล่องตัว และสามารถพึ่งพาตนเองได้

4. ด้านการประยุกต์ใช้วิทยาศาสตร์การกีฬา ดำเนินการเพื่อนำวิทยาศาสตร์การกีฬาไปใช้ในการพัฒนาศักยภาพนักกีฬาในแต่ละชนิดให้มีความเป็นสากล และการประสานเครือข่ายความร่วมมือกับหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยต่างประเทศ

รอนดา เอ็ม อีปเปอร์; และมีค การ์น (Rhonda M. Epper; and Myk Garn. (2003: ออนไลน์) วิจัยเรื่อง วิทยาลัยและมหาวิทยาลัยเสมือนจริงคอนซอร์เทียม (Consortia) การศึกษาแห่งชาติ เนื่องจากการที่รัฐและระบบการสร้างผู้นำวิทยาลัยและมหาวิทยาลัยเสมือนจริง จึงมีแรงจูงใจที่จะให้โอกาสทางการศึกษาส่งผลต่อแรงงานในชนบทให้มีการศึกษาสูงขึ้น อันจะนำมาสู่ความเจริญก้าวหน้าส่วนบุคคลของประชาชนและเศรษฐกิจที่แข็งแกร่งสำหรับรัฐ การวิจัยนี้กำหนดจุดมุ่งหมาย เพื่อให้เข้าใจเป้าหมายของการเปลี่ยนแปลงของผู้นำรัฐ และเพื่อพัฒนาภาวะแทรกซ้อนจากกำหนดนโยบายทิศทางการจัดศึกษา คำว่า "วิทยาลัย/ มหาวิทยาลัยเสมือน" ถูกนำมาใช้เพื่อให้ครอบคลุมการเรียนทางไกลที่ประกอบด้วยสมาชิกของสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ (2 ปีและ/ หรือ 4 ปี) วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล ครั้งแรกโดยการสำรวจจากบุคคลที่รู้จักตั้งแต่เดือนตุลาคม 2002 จนถึงเดือนมกราคมปี 2003 ครั้งที่สอง โดยการสัมภาษณ์เชิงลึกกับผู้นำในชุมชน จำนวน 6 คน ได้ดำเนินการมีนาคม 2003 ผลการวิจัยพบว่า มีการจัดประชุมเพื่อพัฒนาความเป็นมืออาชีพให้กับสมาชิกและพนักงาน มีการบำรุงรักษาระบบการติดต่อสื่อสารระหว่างพนักงานระดับมืออาชีพของหน่วยงานกับสมาชิก มีผู้ทำหน้าที่เป็นผู้ประสานงานระหว่างรัฐและรัฐบาลกลางในประเด็นที่เกี่ยวกับนโยบายการศึกษา ทำให้สมาชิกและพนักงานมีการศึกษาที่สูงขึ้นจากรายงานเผยแพร่กิจกรรมของรัฐในสถาบันอุดมศึกษา

รีฮานะฮ์ ชาโกลี; และ ซุฟีน ฮุสซัน (Reihaneh Shagholi; & Sufean Hussin 2009: ออนไลน์) วิจัยเรื่อง การจัดการแบบมีส่วนร่วม: โอกาสในการพัฒนาศักยภาพมนุษย์ในการศึกษา การวิจัยนี้ แสดงให้เห็นการบริหารแบบมีส่วนร่วมในสถาบันการศึกษาที่มีความแตกต่างหลากหลายจำนวน 15 แห่ง กำหนดชื่อ เป็นดังนี้ 1) ความน่าเชื่อถือ 2) การตัดสินใจ 3) การทำงานเป็นทีม 4) แบ่งปันอำนาจ 5) แรงจูงใจ 6) การสื่อสาร 7) ส่วนร่วม 8) ความร่วมมือ 9) ประชาธิปไตย 10) โปร่งใส 11) นวัตกรรม 12) เคราพ 13) การแก้ปัญหา 14) ระบุเป้าหมาย 15) คุณภาพ กลุ่มตัวอย่างเป็นครูผู้หญิงชาวอิหร่าน จำนวน 903 คน ผลการวิจัยพบว่า มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญ ระหว่างทุกองค์ประกอบของการจัดการแบบมีส่วนร่วม การศึกษาครั้งนี้ แสดงให้เห็นว่าสามารถนำการจัดการแบบมีส่วนร่วมทั้งสิบห้าแห่ง ไปประยุกต์ใช้เพื่อให้การวางแผนกลยุทธ์ เพื่อการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ในองค์กรการศึกษาได้อย่างเหมาะสม

แคธรีน เอ แครอล; และคนอื่นๆ (Kathleen A. Carroll; et al. 2010: ออนไลน์) วิจัยเรื่อง คณะจะเป็นอย่างไร ผลกระทบจากการมีส่วนร่วมการตัดสินใจของคณาจารย์ในมหาวิทยาลัย ด้วยการศึกษาผลกระทบและคุณภาพทางวิชาการและที่มีไม่ใช่ทางด้านวิชาการ ผู้วิจัยนำเสนอรูปแบบการมีส่วนร่วมการตัดสินใจโดยการคาดการณ์ว่า การมีส่วนร่วมของคณาจารย์จะส่งผลกระทบในเชิงบวกต่อนักศึกษาและคุณภาพทางวิชาการ ผลการวิจัยพบว่ามหาวิทยาลัยที่ปราศจากการมีส่วนร่วมตัดสินใจของคณาจารย์ จะเลือกสิ่งที่ไม่เป็นวิชาการ ดังเช่น การแข่งขันกีฬา กิจกรรมนันทนาการ ซึ่งมีความสัมพันธ์ต่อคุณภาพทางวิชาการ และส่งผลกระทบในเชิงบวก คณาจารย์และผู้บริหารมีเป้าหมายที่สอดคล้องกันและร่วมงานกันได้โดยทั่วไป การมีส่วนร่วมของคณาจารย์สามารถเพิ่มประสิทธิภาพทางสังคมในการจัดสรรทรัพยากรของมหาวิทยาลัยได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในพื้นที่ที่มีคุณภาพทางวิชาการ การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจของคณาจารย์จึงเป็นสิ่งที่ต้องการของสังคมที่จะช่วยให้การตัดสินใจของผู้บริหารมหาวิทยาลัยดำเนินไปได้ด้วยดี ผลของการวิจัย มีความสอดคล้องกับงานวิจัยที่เกี่ยวกับการมีส่วนร่วมตัดสินใจของทีมงานที่บ่งชี้ว่า ผลของการตัดสินใจที่ดีกว่า ย่อมเกิดขึ้นกับการมีส่วนร่วมในวงกว้าง

ฟาติมา ฮาซิม; และคนอื่นๆ (Fatimah Hashim; et al. 2010: ออนไลน์) วิจัยเรื่อง การใช้อิเล็กทรอนิกส์ในดำเนินการจัดการเพื่อประสิทธิภาพการบริหารงานในระดับอุดมศึกษา ผ่านการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ โดยมีความเห็นว่าแม้ว่าหลายองค์กรได้มีการพัฒนาด้วยวิธีการของตนเองในการสร้างความมั่นใจในกระบวนการตัดสินใจที่เชื่อถือได้ แต่มีไม่มากที่ใช้เทคโนโลยีเพื่อให้เกิดความแน่ใจว่าการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจเป็นฐานที่มีประสิทธิภาพ ผลของงานวิจัยนี้ ได้นำเสนอรูปแบบการมีส่วนร่วมที่รวมเอาความน่าเชื่อถือตามแนวทางปฏิบัติในการตัดสินใจและตัวชี้วัดการบริหารจัดการที่มีคุณภาพ ด้วยการใช้เทคโนโลยีในเชิงกลยุทธ์ตามความคิดริเริ่มการเรียนรู้ของคณาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษา รูปแบบที่เรียกว่า เควส (คุณภาพระบบ E - การจัดการ) นี้ ได้ใช้การผสานเทคโนโลยีเป็นฐาน (Web - based) มีระบบที่เชื่อมต่อกันเพื่อให้ผู้ที่มีความรับผิดชอบงานในหลายระดับสามารถใช้การตัดสินใจจากผู้มีส่วนได้เสียทั้งหมด คำอธิบายในการวิจัยนี้ เป็นครั้งแรกที่เน้นระบบราชการและรูปแบบการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ นำไปสู่บริบทของการวิจัย ได้แก่ คำอธิบายที่ได้จากการแสวงหาคุณสมบัติและหน้าที่ของระบบ รวมถึงการประเมินศักยภาพของระบบในการกระบวนการภายในและภายนอกขององค์กรในแต่ละระดับต่อไปได้ ตลอดจนการใช้เทคโนโลยีเพื่อสร้างความมั่นใจเป็นฐานในการตัดสินใจที่ขึ้นอยู่กับ การเชื่อมต่อระหว่างบทบาทและความรับผิดชอบของพนักงาน รวมถึงการสะท้อนของข้อเสนอแนะเพื่อการดำเนินงานที่เหมาะสม ผลกระทบคือ ได้สร้างความก้าวหน้าเกี่ยวกับความรู้ในการกำหนดนโยบายและการปฏิบัติ

ฟาگیر ซาซาด อุล ฮัสสัน; และคนอื่นๆ (Faqr Sajjad Ul Hassan; et al. 2011: ออนไลน์) วิจัยเรื่อง ผลกระทบของลักษณะการตัดสินใจของผู้นำเกี่ยวกับการรับรู้ประสิทธิผล

ขององค์กร: กรณีตัวอย่างจากปากีสถาน มีวัตถุประสงค์เพื่อตรวจสอบลักษณะการตัดสินใจของผู้นำตามแนวทางในการจัดสรรทรัพยากรที่มีอิทธิพลต่อการรับรู้ประสิทธิภาพขององค์กรจากการศึกษาข้อมูลจากสถาบันอุดมศึกษา 24 แห่ง ใน กรุง Khyber Pakhtunkhwa ประเทศปากีสถาน อย่างไรก็ตามการรับรู้ข้อมูลที่ถูกนำมาจาก 302 คณาจารย์อาวุโส และผู้บริหารจำนวน 302 คน ที่ใช้การสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นและเป็นสัดส่วน เก็บรวบรวมและใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS วิเคราะห์ข้อมูลแบบถดถอยแบบ ผลของรูปแบบการถดถอยของข้อมูลแสดงให้เห็นว่า การตัดสินใจใน แบบมีเหตุผล/ เชิงวิชาการ มีอิทธิพลในเชิงบวก ต่อประสิทธิผลขององค์กร ในทางตรงกันข้ามการตัดสินใจ แบบเผด็จการ/ เชิงการเมืองมีอิทธิพลในเชิงลบต่อประสิทธิผลขององค์กร อธิบายได้ว่า การค้นพบเหล่านี้ เป็นไปตามสมมุติฐานการวิจัย ข้อจำกัดและทิศทางการวิจัย ที่ได้กำหนดไว้ รวมถึงข้อสรุปที่ได้ถูกนำเสนอไว้ในบทความแล้ว

มานซัวร์ อันเชรี (Mansour Alshehri. 2011: ออนไลน์) วิจัยเรื่อง แบบจำลองมหาวิทยาลัยเสมือนจริงของสถาบันอุดมศึกษาในประเทศซาอุดีอาระเบีย ด้วยการวิเคราะห์รูปแบบมหาวิทยาลัยเสมือนจริง โดยการใช้ระเบียบวิธีอย่างง่าย ที่เป็นระบบ(SSM) เพื่อนำเสนอรูปแบบมหาวิทยาลัยเสมือนจริง ผลการวิจัยได้ รูปแบบที่ควรจะเป็นประโยชน์ในการริเริ่มมหาวิทยาลัยเสมือนจริงในซาอุดีอาระเบียและที่อื่นๆ ซึ่งพบว่า การพัฒนาด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ เช่น อินเทอร์เน็ตและเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้อง มีความสัมพันธ์กับสถาบันอุดมศึกษา ทำให้มีค่าใช้จ่ายที่เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วและความยืดหยุ่นที่จะขยายไปสู่สภาพทางภูมิศาสตร์ การเปิดศักราชในการปฏิวัติอินเทอร์เน็ตใหม่นี้ เป็นเครื่องมือที่ทันสมัยที่สามารถใช้ในการเผยแพร่ข้อมูลทั่วโลกและช่วยให้เกิดความมีอิสระในการเข้าถึงความรู้ของมนุษย์และทรัพยากรไม่อย่างจำกัด ทั้งหมดนี้จะอำนวยความสะดวกในการกระจายตัวของการเรียนรู้ของผู้เรียนในสภาพแวดล้อมที่มีความหลากหลาย

อัลลา โจเซฟ บาบาลา; และไมเคิล เอชบัว อาลาเยด (Alla Josafe Babalola; & Michale Ajibua Alayade. 2012: ออนไลน์) วิจัย เรื่อง การบริหารพลศึกษาและกีฬาในประเทศไนจีเรีย พบว่า พลศึกษาเป็นส่วนสำคัญของการศึกษาทั้งหมด เป็นกระบวนการจัดการศึกษาที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมการออกกำลังกายที่พัฒนาและรักษาร่างกายมนุษย์ ความสำเร็จของเป้าหมายของคนขึ้นอยู่กับโครงสร้าง การควบคุม การจัดการด้านการดูแลมากขึ้นกว่าสิ่งอื่นใด หลักสูตรพลศึกษายึดมั่นในนโยบายแห่งชาติที่ศึกษา ดังนั้น การพัฒนาการสอนในทุกระดับของการศึกษาในประเทศไนจีเรีย จึงมีการบริหารงานการศึกษาทางด้านกายภาพ ที่แบ่งออกเป็น 4 ส่วน ได้แก่ 6 - 3 - 3 - 4 ซึ่งไม่ได้รับการดูแลจากรัฐบาลเท่าที่ควร ที่สำคัญส่วนหนึ่งเป็นเพราะสถานการณ์ทางเศรษฐกิจในประเทศได้ส่งผลกระทบอย่างมากต่อการก้าวหน้าและการพัฒนาซึ่งมีความเชื่อว่า บางรัฐบาลมีทัศนคติในเชิงลบต่อการบริหารพลศึกษาและกีฬาในประเทศไนจีเรียมีโครงสร้างองค์กรที่ขาดประสิทธิภาพ ไม่สามารถดำเนินการให้บรรลุเป้าหมายของคน

ในประเทศไนจีเรียได้ ผลการวิจัยนี้ ได้รูปแบบโครงสร้างองค์กรที่สามารถพัฒนาการบริหารงานของการศึกษาทางกายภาพในประเทศไนจีเรีย ที่เสนอให้รัฐบาลกำหนดนโยบายการบริหารกีฬาที่จะต้องได้รับกับมืออาชีพ มีการบริหารจัดการ ที่ให้ความสำคัญมากขึ้น ในการใช้ข้อมูลการวิจัยที่เกี่ยวกับการจัดการกีฬา เพื่อให้พลศึกษาและกีฬาของประเทศไนจีเรียให้ก้าวไปข้างหน้า

ซาร่า ฟลิคเกอร์; และสเตฟานี เอ. นิกสัน (Sarah Flicker; & Stephanie A. Nixon. 2015: ออนไลน์) วิจัยเรื่อง รูปแบบการส่งเสริมสุขภาพแบบมีส่วนร่วม: DEPICT ที่มีคุณภาพ ในประเทศแคนาดา แชมเบียและแอฟริกาใต้ ผู้วิจัยได้ศึกษา การดำเนินการส่งเสริมสุขภาพแบบมีส่วนร่วม ที่มีการจัดมากขึ้น ในชุมชนเป็นฐานการวิจัย เป็นความพยายามที่จะลดความแตกต่างด้านสุขภาพ ด้วยการวิเคราะห์ข้อมูลที่มีความหลากหลาย รูปแบบ DEPICT แสดงให้เห็นถึงคุณภาพในการวิเคราะห์การทำงานร่วมกันโดยใช้วิธีการประชาธิปไตย รวบรวมข้อมูลจากความหลากหลายของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ผลของการวิจัยพบว่า เกิดความแตกหักขึ้นในการดำเนินการ 6 ขั้นตอน โดยผู้นำที่แข็งแกร่ง ผู้ที่มีลักษณะของการประสาน และผู้ที่มีทักษะในการโอนอ่อนผ่อนตาม อย่างไรก็ตาม กระบวนการมีส่วนร่วม ยังมีความยืดหยุ่นด้วยการปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์แวดล้อมและระดับของความแตกต่างของผู้เชี่ยวชาญอยู่ในระดับมากที่สุด รวมทั้งผู้มีส่วนได้เสียที่มีความหลากหลายได้พยายามวิเคราะห์ข้อมูลให้เกิดความเข้าใจยิ่งขึ้นเกี่ยวกับปัญหาสุขภาพที่มีความซับซ้อน

มาร์วิน เอ็ม เดอลา ครูซ; และเจม เอ็ม เจมินิส (Marwin M. dela Cruz; & Jaime M. Jimenez. 2015: ออนไลน์) วิจัยเรื่อง รูปแบบการบริหารมหาวิทยาลัยของรัฐและมหาวิทยาลัยในกำกับดูแลของรัฐในประเทศฟิลิปปินส์ ผู้วิจัยได้เลือกงานวิจัย ปี ค.ศ.1994 ที่มีวิธีการเฉพาะในการเก็บรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยใช้วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณ ดังนั้น การศึกษานี้ จึงเป็นวิธีการผสมการวิจัยและการพิจารณาวิธีการอธิบายของการวิจัย ด้วยการศึกษากลับการกำกับดูแล วิสัยทัศน์และพันธกิจของสถาบันอุดมศึกษา ในระดับต่างๆ จำเป็นต้องให้สภาคณาจารย์มีส่วนร่วมเพื่อให้ข้อคิดเห็นในแง่มุมที่แตกต่างกันที่เกี่ยวกับการกำกับดูแล ในการกำกับดูแลของรัฐ หรือรัฐเข้ามามีส่วนร่วม นำมาซึ่งความเกี่ยวข้องกับวิชาการ การเมืองและเศรษฐกิจภาครัฐ การปฏิบัติการอย่างมีส่วนร่วมดังกล่าว จึงเป็นเงื่อนไขที่ส่งเสริมสภาพแวดล้อมการทำงาน ความสามัคคีและความมีประสิทธิผลในชุมชนวิชาการ ผลการศึกษานี้ทำให้ทราบว่า การมีส่วนร่วมในการกำกับดูแลของมหาวิทยาลัยในระดับคณะระดับมหาวิทยาลัยของรัฐและมหาวิทยาลัยของประเทศฟิลิปปินส์ จาก มหาวิทยาลัยและวิทยาลัย 4 แห่ง แสดงให้เห็นถึงการมีส่วนร่วมของสภาคณาจารย์ในด้านวิชาการ (การออกแบบหลักสูตร) ด้านการการเมือง (นโยบายการจ้างงาน) ด้านการคลังภาครัฐ (งบประมาณ) และด้านเศรษฐกิจภาครัฐ (เงินเดือนและค่าจ้าง) นอกจากนี้ พบว่า การมีส่วนร่วมของสภาคณาจารย์ การเมืองและเศรษฐกิจภาครัฐที่สูงขึ้น จะช่วยให้มหาวิทยาลัยรัฐมีความก้าวหน้ายิ่งขึ้น

จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง จะเห็นได้ว่าการบริหารแบบมีส่วนร่วมเป็นการที่บุคคล หรือคณะบุคคลเข้ามาช่วยเหลือ สนับสนุนทำประโยชน์ในเรื่องต่าง ๆ หรือกิจกรรมต่าง ๆ อาจเป็นการมีส่วนร่วมในกระบวนการตัดสินใจ หรือกระบวนการบริหาร โดยมีรูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วมของสถาบันการพลศึกษา ตามภารกิจหลัก 4 ด้าน ได้แก่ ด้านการสอน ด้านการวิจัย ด้านการบริการวิชาการสังคม และด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม และตามหลักเกณฑ์และแนวทางการพิจารณารางวัลความเป็นเลิศด้านการบริหารราชการแบบมีส่วนร่วม ประจำปี พ.ศ. 2557 ที่สำนักงาน ก.พ.ร. กำหนด เพื่อให้เข้าใจปัญหาและความต้องการที่แท้จริงในการมีส่วนร่วมจึงต้องสอบถามบุคลากรที่มีส่วนเกี่ยวข้องได้แก่ ผู้บริหารและอาจารย์ แล้วนำผลจากการสำรวจมาร่างรูปแบบและพัฒนารูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วมของสถาบันการพลศึกษาตามภารกิจหลัก 4 ด้าน ที่เหมาะสมต่อไป

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ เป็นการวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วมของสถาบันการพลศึกษา ผู้วิจัยดำเนินการวิจัยในลักษณะของการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) แบ่งเป็น 3 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การสำรวจสภาพ ปัญหาและความต้องการการบริหารแบบมีส่วนร่วมของสถาบันการพลศึกษา

ขั้นตอนที่ 2 การสร้างและพัฒนารูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วมของสถาบันการพลศึกษา ที่ควรจะเป็น

ขั้นตอนที่ 3 การตรวจสอบรูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วมของสถาบันการพลศึกษา

ขั้นตอนที่ 1 การสำรวจสภาพ ปัญหาและความต้องการการบริหารแบบมีส่วนร่วมของสถาบันการพลศึกษา

ผู้วิจัยดำเนินการ ดังนี้

1. ศึกษาข้อมูลจากเอกสาร ตำรา วารสาร สิ่งพิมพ์และเว็บไซต์ (Website) ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษา การบริหารแบบมีส่วนร่วมและการบริหารงานของสถาบันการพลศึกษา

2. สร้างแบบสอบถามเพื่อสำรวจความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพ ปัญหาและความต้องการการบริหารแบบมีส่วนร่วมของสถาบันการพลศึกษา โดยนำข้อมูลจาก ข้อ 1 มากำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัยเกี่ยวกับสภาพ ปัญหาและความต้องการการบริหารแบบมีส่วนร่วมของสถาบันการพลศึกษา ตามภารกิจหลักของสถาบันอุดมศึกษา 4 ด้าน ได้แก่ ด้านการสอน ด้านการวิจัย ด้านการบริการวิชาการสังคมและด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

3. ตรวจสอบคุณภาพของแบบสอบถามเพื่อสำรวจความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพ ปัญหาและความต้องการการบริหารแบบมีส่วนร่วมของสถาบันการพลศึกษา ด้วยการเสนอผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 คน และปรับปรุงตามคำแนะนำ แล้วทดลองใช้แบบสอบถาม

4. เสนอคณะกรรมการควบคุมปริญญาบัตรเพื่อตรวจสอบความถูกต้องของการใช้สำนวนและภาษา แล้วปรับปรุงตามคำแนะนำ

ประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการสำรวจ มีดังนี้

1. ประชากรที่ใช้ในการสำรวจ ได้แก่ ผู้บริหารและอาจารย์ที่สังกัดสถาบันการพลศึกษา 17 วิทยาเขต ปีการศึกษา 2558 ประกอบด้วย ผู้บริหาร จำนวน 173 คน และอาจารย์จำนวน 493 คน รวมทั้งสิ้นจำนวน 666 คน (กองกลาง, สถาบันการพลศึกษา. 2558: 3 - 6)
2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการสำรวจ ได้แก่ ผู้บริหารและอาจารย์ที่สังกัดสถาบันการพลศึกษา 17 วิทยาเขต ปีการศึกษา 2558 ประกอบด้วย ผู้บริหารและอาจารย์ การกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง (Sample Size) โดยการเทียบจากตารางกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างของเครซีและมอร์แกน (Krejcie, Robert V. and Morgan, Daryle W.; 1970: 607 - 610) ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 248 คน และเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) โดยกำหนดให้วิทยาเขตเป็นหลัก แล้วเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling) ได้จำนวนผู้บริหาร จำนวน 64 คน และอาจารย์ จำนวน 184 คน รวมทั้งสิ้นจำนวน 248 คน ด้วยการกำหนดจับฉลาก

ตาราง 1 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง สถาบันการพลศึกษาจำแนกตามผู้บริหารและอาจารย์

ข้าราชการ	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
1. ผู้บริหาร	173	64
2. อาจารย์	493	184
รวม	666	248

ตาราง 2 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง สถาบันการพลศึกษาจำแนกตามวิทยาเขต
ผู้บริหารและอาจารย์

วิทยาเขต	ผู้บริหาร		อาจารย์	
	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
1. ส่วนกลาง	20	8	-	-
2. กรุงเทพฯ	9	4	38	14
3. กระบี่	9	4	31	11
4. ชลบุรี	9	4	25	9
5. ชุมพร	9	4	29	11
6. ชัยภูมิ	9	4	21	8
7. เชียงใหม่	9	3	31	12
8. ตรัง	9	3	19	7
9. เพชรบูรณ์	9	3	27	10
10. มหาสารคาม	9	3	33	12
11. ยะลา	9	3	31	12
12. ลำปาง	9	3	19	7
13. สุโขทัย	9	3	42	16
14. สมุทรสาคร	9	3	17	6
15. สุพรรณบุรี	9	3	49	18
16. ศรีสะเกษ	9	3	29	11
17. อุตรธานี	9	3	23	9
18. อ่างทอง	9	3	29	11
รวม	173	64	493	184

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยกำหนดขอบเขตโครงสร้างของแบบสอบถาม เพื่อให้ครอบคลุมวัตถุประสงค์ของการวิจัย ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัว เป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List)

ตอนที่ 2 แบบสอบถามสภาพ ปัญหาและความต้องการการบริหารแบบมีส่วนร่วมของสถาบันการพลศึกษา ในปัจจุบัน แบ่งออกเป็น 4 ด้าน ได้แก่ ด้านการสอน ด้านการวิจัย ด้านการบริการวิชาการสังคม และด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม เกี่ยวกับสภาพเป็นคำถามชนิดเลือกตอบว่า มีหรือไม่มีการดำเนินการ ส่วนปัญหาและความต้องการเป็นแบบสอบถามชนิด

มาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scales) การกำหนดให้ค่าน้ำหนักคะแนนของระดับปัญหาและความต้องการมี 5 ระดับ ได้แก่ 5 = มากที่สุด 4 = มาก 3 = ปานกลาง 2 = น้อย และ 1 = น้อยที่สุด

เกณฑ์ที่ใช้แปลความหมายของค่าเฉลี่ย (Mean) ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด. 2535: 100)

ค่าเฉลี่ย	การแปลความหมาย
4.51 - 5.00	มีปัญหาและความต้องการในระดับมากที่สุด
3.51 - 4.50	มีปัญหาและความต้องการในระดับมาก
2.51 - 3.50	มีปัญหาและความต้องการในระดับปานกลาง
1.51 - 2.50	มีปัญหาและความต้องการในระดับน้อย
1.00 - 1.50	มีปัญหาและความต้องการในระดับน้อยที่สุด

ผู้วิจัยกำหนดค่าเฉลี่ย 3.50 ขึ้นไป ให้เป็นค่าที่เหมาะสม ยอมรับได้ในการนำไปใช้ เสนอรูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วมของสถาบันการพลศึกษา ต่อไป

ตอนที่ 3 แบบสอบถามชนิดปลายเปิด (Open-ended) ข้อเสนอแนะการบริหารแบบมีส่วนร่วมของสถาบันการพลศึกษา 4 ด้าน ได้แก่ ด้านการสอน ด้านการวิจัย ด้านการบริการ วิชาการสังคม และด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ผู้วิจัยวิเคราะห์เนื้อหา (Content) แล้วสรุป เสนอประกอบความเรียง

การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัย ตอนที่ 2 ดังนี้

1. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว เสนอผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน เพื่อดำเนินการตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ของแบบสอบถาม โดยการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence: IOC) ของความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน การกำหนดให้ค่าน้ำหนักคะแนนของระดับความเหมาะสมมี 3 ระดับ ดังนี้

ค่าคะแนน 1 หมายความว่า ข้อความนั้นมีความสอดคล้องสูง

ค่าคะแนน 0 หมายความว่า ข้อความนั้นมีความสอดคล้องปานกลาง

ค่าคะแนน -1 หมายความว่า ข้อความนั้นมีความสอดคล้องต่ำ

ข้อคำถามมีจำนวน 67 ข้อ มีค่าความสอดคล้องอยู่ในช่วง 0.66 - 1.00 สามารถนำไปใช้เป็นข้อความในแบบสอบถามเพื่อการเก็บรวบรวมข้อมูลได้ (อมรรัตน์ ภิญญอนันตพงษ์. 2546: 21 ; อ้างอิงจาก เกษม บุญอ่อน. 2522: 56 - 60)

2. ปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญและคณะกรรมการควบคุมปริญญาโท

3. ทดลองใช้ (Try - out) กับประชากรที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจริง จากผู้บริหารและอาจารย์ สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรี จำนวน 30 คน เพื่อหาค่าความเชื่อมั่น

(Reliability) โดยการคำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบแอลฟา (α - Coefficient) ของครอนบัค (Cronbach) ผู้วิจัยกำหนดค่าสัมประสิทธิ์ที่ได้ใกล้ 1 ให้เป็นค่าความเชื่อมั่นที่ยอมรับได้ (กัลยา วาณิชยบัญชา. 2551: 448) แบบสอบถามทั้งฉบับมีค่าความเชื่อมั่นเกี่ยวกับปัญหา .99 และค่าความเชื่อมั่นเกี่ยวกับความต้องการ .99 สามารถนำไปใช้เป็นแบบสอบถามเพื่อการเก็บรวบรวมข้อมูลได้

4. นำแบบสอบถามเสนอคณะกรรมการควบคุมปริญญาบัตรตรวจสอบอีกครั้ง แล้วนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

1. ติดต่อบัณฑิตวิทยาลัยขอหนังสือขอความอนุเคราะห์อธิการบดี รองอธิการบดี สถาบันการพลศึกษา เพื่อทดลองใช้เครื่องมือ และใช้แบบสอบถามการวิจัยจากกลุ่มตัวอย่าง
2. ส่งหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัยถึงรองอธิการบดี สถาบันการพลศึกษา 17 วิทยาเขต
3. ติดต่อรองอธิการบดี 17 วิทยาเขต เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการแจกและเก็บแบบสอบถาม ขั้นตอนที่ 1 โดยผู้วิจัยส่งแบบสอบถามทางไปรษณีย์ และกำหนดนัดขอรับแบบสอบถามกลับคืนในการประชุมผู้บริหารสถาบันการพลศึกษา ในวันที่ 19 พฤศจิกายน 2558 ณ ศูนย์ประสานงานสถาบันการพลศึกษา สยามสุขุขลาศัย กรุงเทพมหานคร ได้แบบสอบถามกลับคืนมาจำนวน 248 คน คิดเป็นร้อยละ 100

การจัดกระทำข้อมูล

ผู้วิจัยจัดกระทำข้อมูล ดังนี้

1. คัดเลือกแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์
2. นำแบบสอบถามตอนที่ 1 และตอนที่ 2 มาทำการจัดทำคู่มือและลงรหัส (Coding)
3. เรียบเรียงข้อมูลจากแบบสอบถาม ตอนที่ 3 แล้วนำเสนอในรูปความเรียง

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูล

1. แบบสอบถามตอนที่ 1 และตอนที่ 2 มาวิเคราะห์ข้อมูลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป แล้วนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง

2. แบบสอบถามตอนที่ 3 วิเคราะห์ข้อมูลเชิงเนื้อหา แล้วนำเสนอในรูปความเรียง

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติ ดังนี้

1. สถิติที่ใช้วิเคราะห์แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัว ได้แก่ ค่าความถี่ (Frequency)

ค่าร้อยละ (Percentage)

2. สถิติที่ใช้วิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพ ปัญหาและความต้องการการบริหารแบบมีส่วนร่วมของสถาบันการพลศึกษา ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

3. สถิติที่ใช้วิเคราะห์หาคุณภาพของเครื่องมือ ได้แก่ ค่าความเชื่อมั่น ของแบบสอบถามทั้งฉบับ โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แบบแอลฟา ของครอนบัค

ขั้นตอนที่ 2 การสร้างและพัฒนารูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วมของสถาบันการพลศึกษา ที่ควรจะเป็น

ผู้วิจัยได้ดำเนินการ ดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการสำรวจสภาพ ปัญหาและความต้องการการบริหารแบบมีส่วนร่วมของสถาบันการพลศึกษา แบ่งออกเป็น 4 ด้าน ได้แก่ ด้านการสอน ด้านการวิจัย ด้านการบริการวิชาการสังคมและด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ในขั้นตอนที่ 1 ซึ่งพบว่าผู้บริหารและอาจารย์ สถาบันการพลศึกษามีปัญหาการบริหารแบบมีส่วนร่วมในระดับปานกลาง และมีความต้องการการบริหารแบบมีส่วนร่วมของสถาบันการพลศึกษาระดับมาก

2. สรุปและร่างแผนผัง (Diagram) โดยการสังเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการสำรวจสภาพ ปัญหาและความต้องการการบริหารแบบมีส่วนร่วมของสถาบันการพลศึกษา ในขั้นตอนที่ 1 ประกอบกับใช้แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องจากเอกสาร ตำรา วารสาร สิ่งพิมพ์และเว็บไซต์ ร่างเป็นแผนผังรูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วมของสถาบันการพลศึกษา แบ่งออกเป็น 4 ด้าน ได้แก่ ด้านการสอน ด้านการวิจัย ด้านการบริการวิชาการสังคมและด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

3. สร้างแบบประเมินความเหมาะสมเกี่ยวกับรูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วมสถาบันการพลศึกษา แบ่งออกเป็น 4 ด้าน ได้แก่ ด้านการสอน ด้านการวิจัย ด้านการบริการวิชาการสังคมและด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

4. สร้างแบบประเมินความสอดคล้องของรูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วม สถาบันการพลศึกษา แบ่งออกเป็น 6 ด้าน ได้แก่ ด้านหลักการของรูปแบบ ด้านจุดมุ่งหมายของรูปแบบ ด้านหลักการของการบริหารแบบมีส่วนร่วม ด้านเนื้อหาสาระของรูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วม ด้านการประเมินผลการบริหารแบบมีส่วนร่วมและด้านความสำเร็จของการบริหารงานแบบมีส่วนร่วม

5. จัดการประชุมกลุ่มสนทนากับผู้เชี่ยวชาญ 9 คน เพื่อพิจารณาความเหมาะสมและความสอดคล้องของรูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วมของสถาบันการพลศึกษา

6. ปรับปรุงรูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วมของสถาบันการพลศึกษา ที่มีลักษณะเป็นแผนผังประกอบความเรียง ตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ

7. เสนอคณะกรรมการควบคุมปริญญาโทเพื่อตรวจสอบความถูกต้องของการใช้
สำนวนและภาษา แล้วปรับปรุงตามคำแนะนำ

ประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการประชุมกลุ่มสนทนา ดังนี้

1. ประชากรที่ใช้ในการประชุมกลุ่มสนทนา ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญ ที่ดำรงตำแหน่ง
ผู้บริหาร สถาบันการพลศึกษา ปีการศึกษา 2558 ประกอบด้วย อธิการบดี รองอธิการบดี
รองอธิการบดีวิทยาเขต ผู้ช่วยอธิการบดี ผู้ช่วยอธิการบดีวิทยาเขต คณบดี รองคณบดี
รองคณบดีวิทยาเขต และผู้อำนวยการสำนักงานอธิการบดี จำนวน 173 คน (กองกลาง, สถาบัน
การพลศึกษา. 2558: 2)

2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการประชุมกลุ่มสนทนา ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญ ที่ดำรงตำแหน่ง
ผู้บริหาร สถาบันการพลศึกษา ปีการศึกษา 2558 ประกอบด้วย รองอธิการบดี จำนวน 2 คน
รองอธิการบดีประจำวิทยาเขต จำนวน 3 คน ผู้ช่วยอธิการบดี จำนวน 1 คน คณบดี จำนวน
1 คน รองคณบดีจำนวน 1 คน และผู้อำนวยการสำนักงานอธิการบดี จำนวน 1 คน รวมทั้งสิ้น
จำนวน 9 คน ได้มาโดยการเลือกแบบเฉพาะเจาะจง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยกำหนดขอบเขตโครงสร้างของแบบสอบถาม เพื่อให้ครอบคลุมวัตถุประสงค์
ของการวิจัย เสนอเป็นแผนผังประกอบความเรียง ดังนี้

1. ร่างรูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วมของสถาบันการพลศึกษา ประกอบด้วย
3 แผนผัง ดังนี้

1.1 แผนผังโครงสร้างการบริหารแบบมีส่วนร่วมของสถาบันการพลศึกษา

1.2 แผนผังหลักการการบริหารแบบมีส่วนร่วมของสถาบันการพลศึกษา

1.3 แผนผังรูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วมของสถาบันการพลศึกษา

รูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วมของสถาบันการพลศึกษา แบ่งออกเป็น 4 ด้าน
ได้แก่ ด้านการสอน ด้านการวิจัย ด้านการบริการวิชาการสังคม และด้านการทำนุบำรุง
ศิลปวัฒนธรรม โดยยึดหลักการการบริหารแบบมีส่วนร่วม 4 ประการ ได้แก่ ร่วมตัดสินใจ
ร่วมดำเนินการ ร่วมรับผลประโยชน์และร่วมประเมินผล (ยุพา บุญอนันต์. 2555: 45; อ้างอิงจาก:
Cohen; and Uphoff. 1980: 219 - 223) และมีรายละเอียดหลักเกณฑ์และแนวทางการพิจารณา
รางวัลความเป็นเลิศด้านการบริหารราชการแบบมีส่วนร่วม ประจำปี พ.ศ. 2557; และ พ.ศ.
2558 (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ: 2557: 5 - 6; และ พ.ศ. 2558: 5 - 12)

2. สร้างแบบสอบถามความเหมาะสมและแบบประเมินความสอดคล้องของรูปแบบ
การบริหารแบบมีส่วนร่วมของสถาบันการพลศึกษา เพื่อการพัฒนารูปแบบการบริหารแบบมีส่วน
ร่วมของสถาบันการพลศึกษา แล้วนำไปใช้กับผู้เชี่ยวชาญในการสนทนากลุ่ม จำนวน 9 คน ดังนี้

2.1 สร้างแบบสอบถามความเหมาะสมของรูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วมของสถาบันการพลศึกษา แบ่งออกเป็น 4 ด้าน ได้แก่ ด้านการสอน ด้านการวิจัย ด้านการบริการวิชาการสังคมและด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม โดยใช้หลักเกณฑ์และแนวทางการพิจารณารางวัลความเป็นเลิศด้านการบริหารราชการแบบมีส่วนร่วม ประจำปี พ.ศ. 2557; และ พ.ศ. 2558 (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ. 2557: 5 - 6; และ 2558: 5 - 12) มาเป็นแนวทางในการสร้างข้อความ ได้จำนวน 88 ข้อ เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า การกำหนดให้ค่านำหนักคะแนนของระดับความเหมาะสม มี 5 ระดับ ได้แก่ 5 = มากที่สุด 4 = มาก 3 = ปานกลาง 2 = น้อย และ 1 = น้อยที่สุด

เกณฑ์ที่ใช้แปลความหมายของค่าเฉลี่ย (Mean) ดังนี้

ค่าเฉลี่ย	การแปลความหมาย
4.51 - 5.00	ข้อความนั้นมีความเหมาะสมมากที่สุด
3.51 - 4.50	ข้อความนั้นมีความเหมาะสมมาก
2.51 - 3.50	ข้อความนั้นมีความเหมาะสมมากปานกลาง
1.51 - 2.50	ข้อความนั้นมีความเหมาะสมน้อย
1.00 - 1.50	ข้อความนั้นมีความเหมาะสมน้อยที่สุด

ผู้วิจัยกำหนดค่าเฉลี่ย 3.51 ขึ้นไป ให้เป็นค่าที่เหมาะสม ยอมรับได้ในการนำไปใช้เสนอรูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วมของสถาบันการพลศึกษา ต่อไป

2.2 สร้างแบบสอบถามความสอดคล้องของรูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วมของสถาบันการพลศึกษา แบ่งออกเป็น 6 ด้าน ได้แก่ ด้านหลักการของรูปแบบ ด้านจุดมุ่งหมายของรูปแบบ ด้านหลักการของการบริหารแบบมีส่วนร่วม ด้านเนื้อหาสาระของรูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วม ด้านการประเมินผลการบริหารแบบมีส่วนร่วมและด้านความสำเร็จของการบริหารงานแบบมีส่วนร่วม จำนวน 25 ข้อ เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า การกำหนดให้ค่านำหนักคะแนนของระดับปัญหาและความต้องการมี 5 ระดับ ได้แก่ 5 = มากที่สุด 4 = มาก 3 = ปานกลาง 2 = น้อย และ 1 = น้อยที่สุด

เกณฑ์ที่ใช้แปลความหมายของค่าเฉลี่ย ดังนี้

ค่าเฉลี่ย	การแปลความหมาย
4.51 - 5.00	รูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วม มีความสอดคล้องมากที่สุด
3.51 - 4.50	รูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วม มีความสอดคล้องมาก
2.51 - 3.50	รูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วม มีความสอดคล้องปานกลาง
1.51 - 2.50	รูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วม มีความสอดคล้องน้อย
1.00 - 1.50	รูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วม มีความสอดคล้องน้อยที่สุด

ผู้วิจัยกำหนดค่าเฉลี่ย 3.51 ขึ้นไป ให้เป็นค่าที่มีความสอดคล้อง ยอมรับได้ในการนำไปใช้เสนอรูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วมของสถาบันการพลศึกษา ต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

1. ติดต่อบัณฑิตวิทยาลัยขอหนังสือขอความอนุเคราะห์อธิการบดี เพื่อกำหนดวันประชุมกลุ่มสนทนา

2. ส่งหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัยถึงอธิการบดี

3. จัดประชุมกลุ่มสนทนา วันที่ 25 มีนาคม 2559 ณ ศูนย์ประสานงานสถาบันการพลศึกษา สนามศุภลาศัย กรุงเทพมหานคร

3.1 การเสนอร่างรูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วมของสถาบันการพลศึกษา เป็นภาพแผนผังให้ผู้เชี่ยวชาญวิเคราะห์ข้อมูลเชิงเนื้อหา

3.2 การเสนอแบบสอบถามให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาความเหมาะสมและความสอดคล้อง ของรูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วมของสถาบันการพลศึกษา

การจัดกระทำข้อมูล

ผู้วิจัยจัดกระทำข้อมูล ที่ได้จากการประชุมกลุ่มสนทนา ดังนี้

1. จัดบันทึก ข้อเสนอแนะจากผู้เชี่ยวชาญที่ได้วิเคราะห์ข้อมูลและเสนอแนะได้อย่างอิสระ

2. รวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูล แล้วปรับปรุงภาพแผนผังรูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วมของสถาบันการพลศึกษา ตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ

สำหรับข้อมูลที่ได้จากการประเมินความเหมาะสมและความสอดคล้อง ผู้วิจัยดำเนินการ ดังนี้

1. คัดเลือกแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์

2. นำแบบสอบถาม มาทำการจัดทำคู่มือและลงรหัส

3. เรียบเรียงข้อมูลจากแบบสอบถาม ตอนที่ 3 แล้วนำเสนอในรูปความเรียง

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ข้อมูลเชิงเนื้อหา เกี่ยวกับความเหมาะสมของภาพแผนผัง รูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วมของสถาบันการพลศึกษา แล้วปรับปรุงภาพแผนผังประกอบความเรียง

2. วิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการประเมินความเหมาะสมและความสอดคล้อง ด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป แล้วนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้วิเคราะห์ค่าความเหมาะสมและความสอดคล้องของรูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วมของสถาบันการพลศึกษา ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ขั้นตอนที่ 3 การตรวจสอบรูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วมของสถาบัน การพลศึกษา

ผู้วิจัยดำเนินการ ดังนี้

1. เสนอรูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วมของสถาบันการพลศึกษา แบ่งออกเป็น 4 ด้าน ได้แก่ ด้านการสอน ด้านการวิจัย ด้านการบริการวิชาการสังคม และด้านการทำนุบำรุง ศิลปวัฒนธรรม ที่ได้ปรับปรุงมาจากการพิจารณาความเหมาะสมของรูปแบบการบริหารแบบมี ส่วนร่วมของสถาบันการพลศึกษา ในการประชุมกลุ่มสนทนา ในขั้นตอนที่ 2
2. สร้างแบบสอบถามเพื่อตรวจสอบเชิงยืนยันความเหมาะสมของรูปแบบการบริหาร แบบมีส่วนร่วมของสถาบันการพลศึกษา แบ่งออกเป็น 4 ด้าน ได้แก่ ด้านการสอน ด้านการวิจัย ด้านการบริการวิชาการสังคม และด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม
3. เสนอเสนอผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 17 คน ตรวจสอบความเหมาะสมและความเป็น ไปได้ของรูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วมของสถาบันการพลศึกษา ด้วยการใช้เทคนิคเดลฟาย ซึ่งจำนวนของผู้เชี่ยวชาญตั้งแต่ 17 คนขึ้นไป จะมีขนาดของความคลาดเคลื่อนลดลงอย่างคงที่ และน้อยมาก (อมรรัตน์ ภิณโญนนันทพงษ์. 2546: 46; อ้างอิงจาก เกษม บุญอ่อน. 2522: 56 - 60)
4. วิเคราะห์และสังเคราะห์คำตอบของผู้เชี่ยวชาญ รอบที่ 1 และรอบที่ 2
5. เสนอผู้ทรงคุณวุฒิ 5 คน วิเคราะห์ความเหมาะสมของรูปแบบโดยภาพรวม เพื่อพัฒนารูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วมของสถาบันการพลศึกษา
6. เสนอคณะกรรมการควบคุมปริญญาโทเพื่อตรวจสอบความถูกต้องของการใช้ สำนวนและภาษา แล้วปรับปรุงรูปแบบตามคำแนะนำ

ประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในเทคนิคเดลฟาย ดังนี้

1. ประชากรที่ใช้ในเทคนิคเดลฟาย ได้แก่ ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญ ที่ดำรงตำแหน่ง ผู้บริหาร สถาบันการพลศึกษา ปีการศึกษา 2558 ประกอบด้วย อธิการบดี รองอธิการบดี รองอธิการบดีวิทยาเขต ผู้ช่วยอธิการบดี ผู้ช่วยอธิการบดีวิทยาเขต คณบดี รองคณบดี รองคณบดีวิทยาเขต และผู้อำนวยการสำนักงานอธิการบดี จำนวน 173 คน (กองกลาง, สถาบัน การพลศึกษา. 2558: 2)
2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในเทคนิคเดลฟาย ได้แก่ ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญ ที่ดำรงตำแหน่ง ผู้บริหาร สถาบันการพลศึกษา ปีการศึกษา 2558 ประกอบด้วย รองอธิการบดี จำนวน 2 คน รองอธิการบดีประจำวิทยาเขต จำนวน 5 คน ผู้ช่วยอธิการบดี จำนวน 7 คน คณบดี จำนวน 2 คน และรองคณบดี จำนวน 1 คน รวมทั้งสิ้นจำนวน 17 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยโดยใช้เทคนิคเดลฟาย ดังนี้

1. การสร้างแบบสอบถามใน รอบที่ 1

ผู้วิจัยวิเคราะห์และสังเคราะห์เนื้อหาของรูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วมของสถาบันการพลศึกษา นำมาสร้างเป็นข้อความเกี่ยวกับความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของรูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วมของสถาบันการพลศึกษา เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า การกำหนดให้ค่าน้ำหนักคะแนนของระดับความเหมาะสมและความเป็นไปได้ มี 5 ระดับ ได้แก่ 5 = มากที่สุด 4 = มาก 3 = ปานกลาง 2 = น้อย และ 1 = น้อยที่สุด

ค่ามัธยฐาน เป็นการหาค่าคะแนนของข้อมูลที่มีตำแหน่งอยู่ตรงกึ่งกลาง ใช้เพื่อตรวจสอบว่า ความคิดเห็นของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ ที่มีระดับคะแนนอยู่ตรงตำแหน่งกลางในแต่ละข้อคำถามของแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่ามากน้อยเพียงใด อันจะเป็นประโยชน์ต่อการอภิปรายผลถึงแนวโน้มของการบริหารแบบมีส่วนร่วมของสถาบันการพลศึกษา จากแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับนั้น ผู้วิจัยได้ให้น้ำหนักคะแนนดังนี้

เกณฑ์ที่ใช้แปลความหมายของค่ามัธยฐาน ดังนี้

ค่ามัธยฐาน	การแปลความหมาย
4.51 - 5.00	ข้อความนั้นมีความเหมาะสมและเป็นไปได้มากที่สุด
3.51 - 4.50	ข้อความนั้นมีความเหมาะสมและเป็นไปได้มาก
2.51 - 3.50	ข้อความนั้นมีความเหมาะสมและเป็นไปได้ปานกลาง
1.51 - 2.50	ข้อความนั้นมีความเหมาะสมและเป็นไปได้น้อย
1.00 - 1.50	ข้อความนั้นมีความเหมาะสมและเป็นไปได้น้อยที่สุด

ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ (Interquartile Range) เป็นการหาค่าความสอดคล้องภายใน จากความแตกต่างกันระหว่างความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ ที่มีต่อรูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วมของสถาบันการพลศึกษา

เกณฑ์ที่ใช้แปลความหมายค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ของความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ มีดังนี้

ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์	การแปลความหมาย
0.00 - 1.00	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญสอดคล้องกันสูง
1.01 - 1.50	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญสอดคล้องกันปานกลาง
1.50 ขึ้นไป	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญสอดคล้องกันต่ำ

2. การสร้างแบบสอบถามในรอบที่ 2

ผู้วิจัยนำคำตอบของผู้เชี่ยวชาญจำนวน 17 คน ที่ได้จากแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่าในรอบที่ 1 มาคำนวณหาค่ามัธยฐาน (Median) และค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ เพื่อใช้เป็นเกณฑ์ในการพิจารณาความสอดคล้อง พร้อมกับสร้างแบบสอบถามรอบที่ 2 โดยใช้ข้อความ

จากแบบสอบถามชุดเดิมของรอบที่ 1 เพียงแต่เพิ่มตำแหน่งค่ามัธยฐาน ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ และตำแหน่งของผู้ทรงคุณวุฒิของแต่ละคน ซึ่งได้ตอบในแบบสอบถามรอบที่ 1 ทั้งนี้ โดยมีวัตถุประสงค์ให้ผู้ทรงคุณวุฒิแต่ละคนทราบถึงคำตอบของตนเองในรอบที่ผ่านมาพร้อมกับ ทบทวนคำตอบของตนในรอบใหม่อีกครั้ง

การพิจารณาคำตอบของผู้เชี่ยวชาญในรอบที่ 1 ที่มีค่ามัธยฐาน ตั้งแต่ 3.50 ขึ้นไป และรอบที่ 2 ที่มีค่ามัธยฐาน ตั้งแต่ 3.50 ขึ้นไป และค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ ตั้งแต่ 1.50 ลงมา แสดงว่า ผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นว่า เหมาะสมและเป็นไปได้มาก และค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ แคบ หมายถึง คำตอบที่วิเคราะห์ได้นั้น มีความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่สอดคล้องกัน (บุญธรรม กิจปรีดาภิรุทธิ์. 2549: 216 - 218) สามารถนำมากำหนดเป็นรูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วม ของสถาบันการพลศึกษา ในรอบที่ 1 และรอบที่ 2 ได้

แบบสอบถามในรอบที่ 2 ผู้วิจัยกำหนดสัญลักษณ์ เพื่อการพิจารณาคำตอบของ ผู้เชี่ยวชาญ ดังนี้

ค่ามัธยฐานที่เป็นกลุ่มคำตอบของผู้เชี่ยวชาญ ในรอบที่ 1 แทนด้วยสัญลักษณ์ ★

ค่าคำตอบของผู้เชี่ยวชาญคนนั้นในรอบที่ 1 แทนด้วยสัญลักษณ์ X

ค่าคำตอบของผู้เชี่ยวชาญคนนั้นในรอบที่ 2 แทนด้วยสัญลักษณ์ ✓

การส่งแบบสอบถามไปยังผู้เชี่ยวชาญรอบที่ 2 เพื่อพิจารณาคำตอบอีกครั้งหนึ่ง นั้น ผู้เชี่ยวชาญมีโอกาสแก้ไขแนวความคิดที่ตอบในรอบที่ 2 ของตนได้ ด้วยการแสดงเหตุผล หากผู้เชี่ยวชาญเห็นว่า คำตอบของตนไม่สอดคล้องกับกลุ่มและยังยืนยันความคิดเดิม ทั้งนี้ หากผู้เชี่ยวชาญไม่แสดงเหตุผล ถือว่าเป็นการยอมรับและเห็นด้วยกับความคิดเห็นของกลุ่มใหญ่

จากการใช้เทคนิคเดลฟายของงานวิจัยนี้ ผลการตอบแบบสอบถามความเหมาะสมและ เป็นไปได้ในรอบที่ 2 ของผู้เชี่ยวชาญ 17 คน ปรากฏว่า ได้ค่ามัธยฐาน ตั้งแต่ 3.50 ขึ้นไป จำนวน 88 ข้อ และมีค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ 1.50 ลงมา จำนวน 88 ข้อ นับว่าแนวความคิดเห็น ของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อรูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วมของสถาบันการพลศึกษา นั้น สอดคล้องกัน ผู้วิจัยจึงไม่ได้ให้ผู้เชี่ยวชาญตอบแบบสอบถามในรอบที่ 3 เพราะคำตอบของ ผู้เชี่ยวชาญมีค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ที่แคบ ไม่มีการเปลี่ยนแปลง ได้ข้อสรุปที่มีฉันทามติ (Consensus) จึงใช้ผลที่ได้ในรอบที่ 2 เสนอรูปแบบได้ (สื่อการเรียนการสอน. 2553: 1)

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

1. ติดต่อบัณฑิตวิทยาลัยขอหนังสือขอความอนุเคราะห์อธิการบดี เพื่อการใช้แบบสอบถามการวิจัย โดยใช้เทคนิคเดลฟาย
2. ติดต่อเจ้าหน้าที่สำนักงานอธิการบดี สถาบันการพลศึกษา เพื่อขอความอนุเคราะห์ ในการแจกและเก็บแบบสอบถาม โดยผู้วิจัยกำหนดวันที่ส่งและขอรับแบบสอบถามกลับคืน รวมระยะเวลาที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ทั้งสิ้น 3 เดือน (เมษายน 2559 - มิถุนายน 2559)

การจัดกระทำข้อมูล

ผู้วิจัยจัดกระทำข้อมูล ดังนี้

1. คัดเลือกแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์มาทำการจัดทำคู่มือและลงรหัส
2. เรียบเรียงข้อมูลจากแบบสอบถาม ตอนที่ 2 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

การวิเคราะห์ข้อมูล

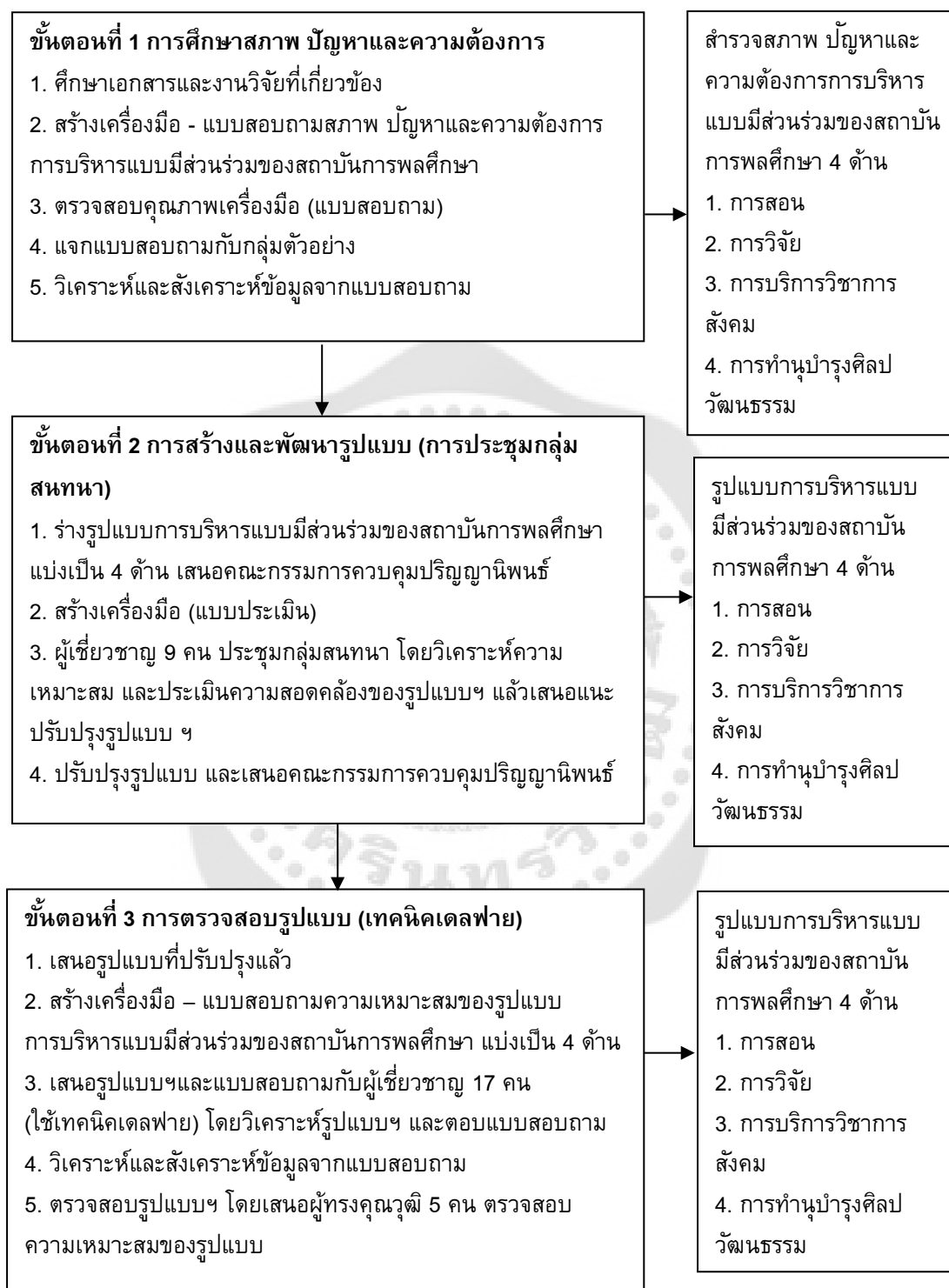
ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. ผู้วิจัยนำคำตอบจากการตอบแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ของผู้เชี่ยวชาญรอบที่ 1 และรอบที่ 2 มาหาค่ามัธยฐานและค่าพิสัยระหว่างควอไทล์มาใช้เป็นเกณฑ์ในการพิจารณาความเหมาะสมและความเป็นไปได้ มาวิเคราะห์ข้อมูลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป แล้วนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง
2. ผู้วิจัยพัฒนารูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วมของสถาบันการศึกษา โดยผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 คน ด้วยการวิเคราะห์ความเหมาะสมของรูปแบบในภาพรวม ที่ผู้วิจัยนำเสนอในรูปแผนผัง

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่ามัธยฐาน และค่าความสอดคล้องภายใน

ขั้นตอนการวิจัย

ภาพประกอบ 4 ขั้นตอนการวิจัย

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิจัย
2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิจัย

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิจัย มีดังนี้

n	แทน	กลุ่มตัวอย่าง (Sample)
$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ย (Mean)
S.D.	แทน	ค่าความแปรปรวน (Standard Deviation)
Mdn.	แทน	ค่ามัธยฐาน (Median)
IR.	แทน	ค่าพิสัยระหว่างควอร์ไทล์ (Interquartile Range)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ขั้นตอนที่ 1 การสำรวจสภาพ ปัญหาและความต้องการการบริหารแบบมีส่วนร่วมของสถาบันการพลศึกษา

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล สถานภาพผู้ตอบแบบสอบถาม กลุ่มตัวอย่างจำนวน 248 คน ได้รับกลับคืนจำนวน 248 คน คิดเป็นร้อยละ 100 ผู้วิจัยได้นำเสนอเป็นตำแหน่ง จำนวนและร้อยละ ซึ่งมีรายละเอียด ตามที่ปรากฏผลการวิเคราะห์แสดงไว้ในตาราง 3 - 5 ดังนี้

ตาราง 3 จำนวนกลุ่มตัวอย่างของสถาบันการพลศึกษา จำแนกตามตำแหน่ง

ตำแหน่ง	จำนวน (n = 248)	ร้อยละ
1. ผู้บริหาร	64	25.81
2. อาจารย์	184	74.19
รวม	248	100.00

จากตาราง 3 แสดงจำนวนกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งประกอบด้วย ผู้บริหาร ได้แก่
อธิการบดี รองอธิการบดี รองอธิการบดีวิทยาเขต ผู้ช่วยอธิการบดี ผู้ช่วยอธิการบดีวิทยาเขต
คณบดี รองคณบดี รองคณบดีวิทยาเขตและผู้อำนวยการสำนักงานอธิการบดี จำนวน 64 คน
คิดเป็นร้อยละ 25.81 และอาจารย์ ได้แก่ ครู คศ.2 ครู คศ.3 อาจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์และ
รองศาสตราจารย์ จำนวน 184 คน คิดเป็นร้อยละ 74.19 รวมทั้งสิ้นจำนวน 248 คน คิดเป็น
ร้อยละ 100

ตาราง 4 จำนวนกลุ่มตัวอย่างของสถาบันการพลศึกษาจำแนกตามวิทยาเขต ผู้บริหาร
และอาจารย์

วิทยาเขต	ผู้บริหาร		อาจารย์	
	จำนวน (n = 248)	ร้อยละ	จำนวน (n = 248)	ร้อยละ
1. ส่วนกลาง	8	12.50	-	-
2. กรุงเทพฯ	4	6.25	14	7.61
3. กระบี่	4	6.25	11	5.98
4. ชลบุรี	4	6.25	9	4.89
5. ชุมพร	4	6.25	11	5.98
6. ชัยภูมิ	4	6.25	8	4.35
7. เชียงใหม่	3	4.68	12	6.52
8. ตรัง	3	4.68	7	3.80
9. เพชรบูรณ์	3	4.68	10	5.44
10. มหาสารคาม	3	4.69	12	6.52
11. ยะลา	3	4.69	12	6.52
12. ลำปาง	3	4.69	7	3.80
13. สุโขทัย	3	4.69	16	8.70
14. สมุทรสาคร	3	4.69	6	3.26
15. สุพรรณบุรี	3	4.69	18	9.78
16. ศรีสะเกษ	3	4.69	11	5.98
17. อุตรธานี	3	4.69	9	4.89
18. อ่างทอง	3	4.69	11	5.98
รวม	64	25.81	184	74.19

จากตาราง 4 แสดงจำนวนกลุ่มตัวอย่าง ประกอบด้วยผู้บริหารและอาจารย์ แต่ละวิทยาเขตมีจำนวนใกล้เคียงกันอยู่ระหว่างร้อยละ 3.26 ถึง 12.50

ตาราง 5 จำนวนกลุ่มตัวอย่างของสถาบันการพลศึกษา จำแนกตามการสอน

การสอน	จำนวน (n = 248)	ร้อยละ
1. มีสอน 6 - 30 ชั่วโมง/สัปดาห์	240	96.77
2. ไม่มีชั่วโมงสอน	8	3.23
รวม	248	100.00

จากตาราง 5 แสดงจำนวนกลุ่มตัวอย่างจำนวน 248 คน มีสอน อยู่ระหว่าง 6 - 30 ชั่วโมง/สัปดาห์ จำนวน 240 คน คิดเป็นร้อยละ 96.77 และไม่มีชั่วโมงสอน จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 3.23

ตอนที่ 2 สภาพ ปัญหาและความต้องการการบริหารแบบมีส่วนร่วมของสถาบันการพลศึกษา

1. สภาพการบริหารแบบมีส่วนร่วมของสถาบันการพลศึกษา ในปัจจุบัน

ผลการศึกษาสภาพการบริหารแบบมีส่วนร่วมของสถาบันการพลศึกษา ในปัจจุบัน โดยรวม รายด้านและรายข้อ ตามที่ปรากฏผลการวิเคราะห์แสดงไว้ในตาราง 6 และ 7 ดังนี้

ตาราง 6 ค่าร้อยละ สภาพการบริหารแบบมีส่วนร่วมของสถาบันการพลศึกษา ในปัจจุบัน โดยรวม และรายด้าน

สภาพการบริหารแบบมีส่วนร่วม	มีการดำเนินการร้อยละ (n = 248)	ไม่มีการดำเนินการร้อยละ (n = 248)
1. ด้านการสอน	74.28	25.72
2. ด้านการวิจัย	64.92	35.08
3. ด้านการบริการวิชาการสังคม	63.35	36.65
4. ด้านการทำนุบำรุง ศิลปวัฒนธรรม	63.78	36.22
รวม	68.24	31.76

จากตาราง 6 แสดงสภาพการบริหารแบบมีส่วนร่วมของสถาบันการพลศึกษา ในปัจจุบัน โดยรวม มีการดำเนินการร้อยละ 68.24 และไม่มีการดำเนินการร้อยละ 31.76 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านการสอนมีการดำเนินการร้อยละ 74.28 และไม่มีการดำเนินการร้อยละ 25.72 ด้านการวิจัยมีการดำเนินการร้อยละ 64.92 และไม่มีการดำเนินการร้อยละ 35.08 ด้านการบริการวิชาการสังคมมีการดำเนินการร้อยละ 63.35 และไม่มีการดำเนินการร้อยละ 36.65 และด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมมีการดำเนินการร้อยละ 63.78 และไม่มีการดำเนินการร้อยละ 36.22

ตาราง 7 ค่าร้อยละ สภาพการบริหารแบบมีส่วนร่วมของสถาบันการพลศึกษา ในปัจจุบัน
จำแนกเป็นรายข้อ

สภาพการบริหารแบบมีส่วนร่วม	มีการดำเนินการ		ไม่มีการดำเนินการ	
	จำนวน (n = 248)	ร้อยละ	จำนวน (n = 248)	ร้อยละ
1.ด้านการสอน				
1. การวางแผนกลยุทธ์การจัดการสอน	237	95.56	11	4.44
2. การกำหนดนโยบายการสอน	238	95.97	10	4.03
3. การจัดสรรงบประมาณเพื่อการสอน	222	89.52	26	10.48
4. การจัดทำตัวบ่งชี้ความสำเร็จของ องค์กรด้านการสอน	221	89.11	27	10.89
5. การสร้างระบบและกลไกการจัด การเรียนการสอน	238	95.97	10	4.03
6. การจัดหลักสูตรการเรียนการสอน	242	97.58	6	2.42
7. การจัดทำแผนการสอน	245	98.79	3	1.21
8. การจัดสื่อการสอน เทคโนโลยี คอมพิวเตอร์และสารสนเทศการสอน	240	96.77	8	18.95
9. การจัดฐานข้อมูลด้านการสอน เพื่อการใช้งานร่วมกัน	201	81.05	47	18.48
10. การกำหนดรายละเอียดและเนื้อหา วิชาการสอน	243	97.98	5	2.02
11. การกำหนดแนวทางและวิธีการสอน	225	90.73	23	9.27
12. การกำหนดเกณฑ์การประเมินผล การสอน	240	96.77	8	3.23

ตาราง 7 (ต่อ)

สภาพการบริหารแบบมีส่วนร่วม	มีการดำเนินการ		ไม่มีการดำเนินการ	
	จำนวน (n = 248)	ร้อยละ	จำนวน (n = 248)	ร้อยละ
13. การพัฒนาสมรรถนะที่ตรงกับ ศาสตร์และสาขาวิชา	225	90.73	23	8.87
14. การพิจารณาบุคคลเข้าร่วมประชุม สัมมนาวิชาการเพื่อพัฒนาการสอน	226	91.13	22	8.87
15. การคัดเลือกอาจารย์ในรายวิชาที่สอน เพื่อบรรจุในสาขาวิชา	231	93.15	17	6.85
16. การพัฒนาให้เป็นองค์กรการเรียนรู้ ด้านการสอน	229	92.34	19	7.66
17. การกำหนดจำนวนการรับนักศึกษา เข้าศึกษา	239	96.37	9	3.63
18. การกำหนดคุณสมบัติการรับนักศึกษา	240	96.77	8	3.23
19. การเป็นกรรมการคัดเลือกนักศึกษา เข้าศึกษา	246	99.19	2	0.81
2. ด้านการวิจัย				
20. การวางแผนกลยุทธ์การวิจัย	231	93.15	17	6.85
21. การกำหนดนโยบายการวิจัย	233	93.95	15	6.05
22. การจัดทำแผนงานการวิจัย	232	93.55	16	6.45
23. การจัดหน่วยงานวิจัยที่มี การดำเนินงานเชื่อมโยงระหว่าง ส่วนกลางกับวิทยาเขต	227	91.53	21	8.47
24. การมอบหมายการดำเนินงาน ด้านการวิจัย	237	95.56	11	4.44
25. การกำกับติดตามการดำเนินงาน ด้านการวิจัย	235	94.76	13	5.24
26. การประเมินผลการดำเนินงาน ด้านการวิจัย	220	88.71	28	11.29
27. การจัดสรรงบประมาณเพื่อการวิจัย	239	96.37	9	3.63
28. การจัดให้มีเทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อการวิจัยอย่างเป็นระบบและทั่วถึง	217	87.50	31	12.50

ตาราง 7 (ต่อ)

สภาพการบริหารแบบมีส่วนร่วม	มีการดำเนินการ		ไม่มีการดำเนินการ	
	จำนวน (n = 248)	ร้อยละ	จำนวน (n = 248)	ร้อยละ
29. การสร้างเครือข่ายความร่วมมือด้าน การวิจัย ทั้งในประเทศและระหว่าง ประเทศ	204	82.26	44	17.74
30. การจัดฐานข้อมูลด้านการวิจัย เพื่อการใช้งานร่วมกัน	208	83.87	40	16.13
31. การจัดทำตัวบ่งชี้ความสำเร็จของ องค์กรด้านการวิจัย	202	81.45	46	18.55
32. การสร้างระบบและกลไกการวิจัย	237	95.56	11	4.44
33. การให้บุคคลทำงานวิจัยตาม ความต้องการ เพื่อส่งเสริมและ พัฒนาการวิจัย	237	95.56	11	4.44
34. การพัฒนาความรู้ความสามารถในการ วิจัยที่ตรงกับศาสตร์และสาขาวิชา	227	91.53	21	8.47
35. การพิจารณาบุคคลเข้าร่วมประชุม สัมมนาวิชาการเพื่อพัฒนาการวิจัย	230	92.74	18	7.26
3. ด้านการบริการวิชาการสังคม				
36. การวางแผนกลยุทธ์การบริการ วิชาการสังคม	231	93.15	17	6.85
37. การกำหนดนโยบายการบริการ วิชาการสังคม	231	93.15	17	6.85
38. การจัดทำแผนงานการบริการ วิชาการสังคม	236	95.16	12	4.84
39. การจัดหน่วยงานบริการวิชาการสังคม ที่มีการดำเนินงานเชื่อมโยงระหว่าง ส่วนกลางกับวิทยาเขต	220	88.71	28	2.42
40. การมอบหมายการดำเนินงาน ด้านการบริการวิชาการสังคม	242	97.58	6	2.42
41. การกำกับติดตามการดำเนินงาน ด้านการบริการวิชาการสังคม	230	92.74	18	7.26

ตาราง 7 (ต่อ)

สภาพการบริหารแบบมีส่วนร่วม	มีการดำเนินการ		ไม่มีการดำเนินการ	
	จำนวน (n = 248)	ร้อยละ	จำนวน (n = 248)	ร้อยละ
42. การประเมินผลการดำเนินงาน ด้านการบริการวิชาการสังคม	232	93.55	16	6.45
43. การจัดสรรงบประมาณเพื่อการบริการ วิชาการสังคม	239	96.37	9	3.63
44. การจัดให้มีเทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อการบริการวิชาการสังคมอย่างเป็น ระบบและทั่วถึง	220	88.71	28	11.29
45. การสร้างเครือข่ายความร่วมมือ ด้านการบริการวิชาการสังคม ทั้งใน ประเทศและระหว่างประเทศ	212	85.48	36	14.52
46. การจัดฐานข้อมูลด้านการบริการ วิชาการสังคมเพื่อการใช้งานร่วมกัน	203	81.85	45	18.15
47. การจัดทำตัวบ่งชี้ความสำเร็จของ องค์กรด้านการบริการวิชาการสังคม	218	87.90	30	12.10
48. การสร้างระบบและกลไกการบริการ วิชาการสังคม	220	88.71	28	11.29
49. การให้บุคลากรทำงานบริการวิชาการ สังคมตามความต้องการ เพื่อส่งเสริม และพัฒนาการบริการวิชาการสังคม	232	93.55	16	6.45
50. การพัฒนาความรู้ความสามารถในการ บริการวิชาการสังคมที่ตรงกับศาสตร์ และสาขาวิชา	214	86.29	34	13.71
51. การพิจารณาบุคคลเข้าร่วมประชุม สัมมนาวิชาการเพื่อพัฒนาการบริการ วิชาการสังคม	218	87.90	30	12.10
4. ด้านการดำเนินงานบูรณาการวัฒนธรรม				
52. การวางแผนกลยุทธ์การดำเนินงานบูรณาการ วัฒนธรรม	237	95.56	11	4.44

ตาราง 7 (ต่อ)

สภาพการบริหารแบบมีส่วนร่วม	มีการดำเนินการ		ไม่มีการดำเนินการ	
	จำนวน (n = 248)	ร้อยละ	จำนวน (n = 248)	ร้อยละ
53. การกำหนดนโยบายการทํานุบำรุง ศิลปวัฒนธรรม	233	93.95	15	6.05
54. การจัดทำแผนงานการทํานุบำรุง ศิลปวัฒนธรรม	237	95.56	11	4.44
55. การจัดหน่วยงานการทํานุบำรุงศิลป วัฒนธรรมที่มีการดำเนินงาน เชื่อมโยง ระหว่างส่วนกลางกับวิทยาเขต	225	90.73	23	9.27
56. การมอบหมายการดำเนินงาน ด้านการทํานุบำรุงศิลปวัฒนธรรม	241	97.18	7	2.82
57. การกำกับติดตามการดำเนินงาน ด้านการทํานุบำรุงศิลป วัฒนธรรม	234	94.35	14	5.65
58. การประเมินผลการดำเนินงานด้าน การทํานุบำรุงศิลปวัฒนธรรม	232	93.55	16	6.45
59. การจัดสรรงบประมาณ เพื่อการทํานุบำรุงศิลปวัฒนธรรม	239	96.37	9	3.63
60. การจัดให้มีเทคโนโลยีสารสนเทศ ในการทํานุบำรุงศิลปวัฒนธรรม อย่างเป็นระบบเพื่อให้บุคคลมีความรู้ และนำไปสู่การปฏิบัติได้อย่างทั่วถึง	207	83.47	41	16.53
61. การสร้างเครือข่ายความร่วมมือ ด้านการทํานุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ทั้งในประเทศและระหว่างประเทศ	206	83.06	42	16.94
62. การจัดฐานข้อมูลด้านการทํานุบำรุง ศิลปวัฒนธรรมเพื่อการใช้งานร่วมกัน	197	79.44	51	20.56
63. การจัดทำตัวบ่งชี้ความสำเร็จของ องค์กรด้านการทํานุบำรุง ศิลปวัฒนธรรม	215	86.69	33	13.31
64. การสร้างระบบและกลไกการทํานุ บำรุงศิลปวัฒนธรรม	231	93.15	17	6.85

ตาราง 7 (ต่อ)

สภาพการบริหารแบบมีส่วนร่วม	มีการดำเนินการ		ไม่มีการดำเนินการ	
	จำนวน (n = 248)	ร้อยละ	จำนวน (n = 248)	ร้อยละ
65. การสนับสนุนให้บุคคลทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมตามความต้องการ เพื่อส่งเสริมและพัฒนาศิลปวัฒนธรรมไทย	233	93.95	15	6.05
66. การพัฒนาความรู้ความสามารถในการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมที่ตรงกับศาสตร์และสาขาวิชา	214	86.29	34	13.71
67. การพิจารณาบุคคลเข้าร่วมประชุมสัมมนาวิชาการเพื่อพัฒนาการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม	214	86.29	34	13.71

จากตาราง 7 แสดงสภาพการบริหารแบบมีส่วนร่วมของสถาบันการพลศึกษา ในปัจจุบัน
 รายข้อ พบว่า สถาบันการพลศึกษามีการดำเนินการการบริหารแบบมีส่วนร่วมอยู่ระหว่าง ร้อยละ
 79.44 - 96.37 และไม่มีการดำเนินการอยู่ระหว่าง ร้อยละ 2.82 - 20.56

2. ปัญหาการบริหารแบบมีส่วนร่วมของสถาบันการพลศึกษา

ผลการศึกษาปัญหาการบริหารแบบมีส่วนร่วมของสถาบันการพลศึกษา โดยรวม รายด้าน และรายข้อ มีรายละเอียด ตามที่ปรากฏผลการวิเคราะห์ในตาราง 8 และ 9 ดังนี้

ตาราง 8 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ปัญหาของการบริหารสถาบันการพลศึกษา ในปัจจุบัน โดยรวมและรายด้าน

ปัญหาการบริหารแบบมีส่วนร่วม	ค่าสถิติ		ระดับปัญหา
	$\bar{X}$	S.D.	
1. ด้านการสอน	2.68	1.17	ปานกลาง
2. ด้านการวิจัย	2.96	1.20	ปานกลาง
3. ด้านการบริการวิชาการสังคม	2.73	1.13	ปานกลาง
4. ด้านการทํานุบำรุงศิลปวัฒนธรรม	2.75	1.12	ปานกลาง
รวม	2.78	1.16	ปานกลาง

จากตาราง 8 แสดงปัญหาการบริหารแบบมีส่วนร่วมของสถาบันการพลศึกษา ในปัจจุบัน โดยรวม พบว่า สถาบันการพลศึกษามีปัญหาการบริหารแบบมีส่วนร่วม อยู่ในระดับ ปานกลาง ($\bar{X} = 2.78$, S.D. = 1.16) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า มีปัญหาอยู่ในระดับ ปานกลาง ทุกด้าน ได้แก่ ด้านการวิจัย ($\bar{X} = 2.96$, S.D. = 1.20) ด้านการทํานุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ($\bar{X} = 2.75$, S.D. = 1.12) ด้านการบริการวิชาการสังคม ($\bar{X} = 2.73$, S.D. = 1.13) และด้านการสอน ($\bar{X} = 2.68$, S.D. = 1.17) ตามลำดับ

ตาราง 9 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ปัญหาของการบริหารสถาบันการพลศึกษา ในปัจจุบัน
รายชื่อ

ปัญหาการบริหารแบบมีส่วนร่วม	ค่าสถิติ		ระดับ ปัญหา
	$\bar{X}$	S.D.	
1. ด้านการสอน			
1. การวางแผนกลยุทธ์การจัดการสอน	2.69	1.01	ปานกลาง
2. การกำหนดนโยบายการสอน	2.63	1.08	ปานกลาง
3. การจัดสรรงบประมาณเพื่อการสอน	2.92	1.22	ปานกลาง
4. การจัดทำตัวบ่งชี้ความสำเร็จขององค์กรด้านการสอน	2.92	1.16	ปานกลาง
5. การสร้างระบบและกลไกการจัดการเรียนการสอน	2.77	1.17	ปานกลาง
6. การจัดหลักสูตรการเรียนการสอน	2.68	1.13	ปานกลาง
7. การจัดทำแผนการสอน	2.58	1.14	ปานกลาง
8. การจัดสื่อการสอน เทคโนโลยีคอมพิวเตอร์และ สารสนเทศการสอน	2.81	1.25	ปานกลาง
9. การจัดฐานข้อมูลด้านการสอน เพื่อการใช้งานร่วมกัน	2.95	1.19	ปานกลาง
10. การกำหนดรายละเอียดและเนื้อหาวิชาการสอน	2.53	1.10	ปานกลาง
11. การกำหนดแนวทางและวิธีการสอน	2.41	1.08	ปานกลาง
12. การกำหนดเกณฑ์การประเมินผลการสอน	2.40	1.09	ปานกลาง
13. การพัฒนาสมรรถนะที่ตรงกับศาสตร์และสาขาวิชา	2.68	1.18	ปานกลาง
14. การพิจารณาบุคคลเข้าร่วมประชุมสัมมนาวิชาการ เพื่อพัฒนาการสอน	2.62	1.21	ปานกลาง
15. การคัดเลือกอาจารย์ในรายวิชาที่สอนเพื่อบรรจุ ในสาขาวิชา	2.99	1.26	ปานกลาง
16. การพัฒนาให้เป็นองค์กรการเรียนรู้ด้านการสอน	2.83	1.20	ปานกลาง
17. การกำหนดจำนวนการรับนักศึกษาเข้าศึกษา	2.54	1.25	ปานกลาง
18. การกำหนดคุณสมบัติการรับนักศึกษา	2.56	1.15	ปานกลาง
19. การเป็นกรรมการคัดเลือกนักศึกษาเข้าศึกษา	2.39	1.14	ปานกลาง
2. ด้านการวิจัย			
20. การวางแผนกลยุทธ์การวิจัย	3.01	1.22	ปานกลาง
21. การกำหนดนโยบายการวิจัย	2.98	1.16	ปานกลาง
22. การจัดทำแผนงานการวิจัย	2.79	1.14	ปานกลาง

ตาราง 9 (ต่อ)

ปัญหาการบริหารแบบมีส่วนร่วม	ค่าสถิติ		ระดับ ปัญหา
	$\bar{X}$	S.D.	
23. การจัดหน่วยงานวิจัยที่มีการดำเนินงานเชื่อมโยงระหว่างส่วนกลางกับวิทยาเขต	2.95	1.18	ปานกลาง
24. การมอบหมายการดำเนินงานด้านการวิจัย	2.81	1.15	ปานกลาง
25. การกำกับติดตามการดำเนินงานด้านการวิจัย	2.89	1.16	ปานกลาง
26. การประเมินผลการดำเนินงานด้านการวิจัย	2.87	1.21	ปานกลาง
27. การจัดสรรงบประมาณเพื่อการวิจัย	2.98	1.26	ปานกลาง
28. การจัดให้มีเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการวิจัย อย่างเป็นระบบและทั่วถึง	2.99	1.24	ปานกลาง
29. การสร้างเครือข่ายความร่วมมือด้านการวิจัย ทั้งในประเทศและระหว่างประเทศ	3.19	1.16	ปานกลาง
30. การจัดฐานข้อมูลด้านการวิจัยเพื่อการใช้งานร่วมกัน	3.09	1.27	ปานกลาง
31. การจัดทำตัวบ่งชี้ความสำเร็จขององค์กรด้านการวิจัย	2.95	1.15	ปานกลาง
32. การสร้างระบบและกลไกการวิจัย	2.94	1.14	ปานกลาง
33. การให้บุคลากรทำงานวิจัยตามความต้องการ เพื่อส่งเสริมและพัฒนาการวิจัย	3.09	1.18	ปานกลาง
34. การพัฒนาความรู้ความสามารถในการวิจัย ที่ตรงกับศาสตร์และสาขาวิชา	2.99	1.19	ปานกลาง
35. การพิจารณาบุคคลเข้าร่วมประชุมสัมมนาวิชาการ เพื่อพัฒนาการวิจัย	2.81	1.26	ปานกลาง
3. ด้านการบริการวิชาการสังคม			
36. การวางแผนกลยุทธ์การบริการวิชาการสังคม	2.73	1.08	ปานกลาง
37. การกำหนดนโยบายการบริการวิชาการสังคม	2.67	1.04	ปานกลาง
38. การจัดทำแผนงานการบริการวิชาการสังคม	2.58	1.08	ปานกลาง
39. การจัดหน่วยงานบริการวิชาการสังคมที่มี การดำเนินงานเชื่อมโยงระหว่างส่วนกลางกับวิทยาเขต	2.56	1.13	ปานกลาง
40. การมอบหมายการดำเนินงานด้านการบริการ วิชาการสังคม	2.58	1.10	ปานกลาง
41. การกำกับติดตามการดำเนินงาน ด้านการบริการวิชาการสังคม	2.64	1.10	ปานกลาง

ตาราง 9 (ต่อ)

ปัญหาการบริหารแบบมีส่วนร่วม	ค่าสถิติ		ระดับ ปัญหา
	$\bar{X}$	S.D.	
42. การประเมินผลการดำเนินงานด้านการบริการ วิชาการสังคม	2.55	1.05	ปานกลาง
43. การจัดสรรงบประมาณเพื่อการบริการวิชาการสังคม	2.79	1.16	ปานกลาง
44. การจัดให้มีเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริการ วิชาการสังคมอย่างเป็นระบบและทั่วถึง	2.98	1.25	ปานกลาง
45. การสร้างเครือข่ายความร่วมมือด้านการบริการ วิชาการสังคม ทั้งในประเทศและระหว่างประเทศ	2.96	1.21	ปานกลาง
46. การจัดฐานข้อมูลด้านการบริการวิชาการสังคม เพื่อการใช้งานร่วมกัน	2.87	1.20	ปานกลาง
47. การจัดทำตัวบ่งชี้ความสำเร็จขององค์กร ด้านการบริการวิชาการสังคม	2.89	1.17	ปานกลาง
48. การสร้างระบบและกลไกการบริการวิชาการสังคม	2.78	1.13	ปานกลาง
49. การให้บุคคลทำงานบริการวิชาการสังคม ตามความต้องการเพื่อส่งเสริมและพัฒนา การบริการวิชาการสังคม	2.78	1.17	ปานกลาง
50. การพัฒนาความรู้ความสามารถในการบริการ วิชาการสังคมที่ตรงกับศาสตร์และสาขาวิชา	2.71	1.06	ปานกลาง
51. การพิจารณาบุคคลเข้าร่วมประชุม สัมมนาวิชาการ เพื่อพัฒนาการบริการวิชาการสังคม	2.69	1.08	ปานกลาง
4. ด้านการดำเนินงานบำรุงศิลปวัฒนธรรม			
52. การวางแผนกลยุทธ์การดำเนินงานบำรุงศิลปวัฒนธรรม	2.73	1.06	ปานกลาง
53. การกำหนดนโยบายการดำเนินงานบำรุงศิลปวัฒนธรรม	2.75	1.07	ปานกลาง
54. การจัดทำแผนงานการดำเนินงานบำรุงศิลปวัฒนธรรม	2.69	1.06	ปานกลาง
55. การจัดหน่วยงานการดำเนินงานบำรุงศิลปวัฒนธรรมที่มี การดำเนินงาน เชื่อมโยงระหว่างส่วนกลางกับ วิทยาเขต	2.62	1.08	ปานกลาง
56. การมอบหมายการดำเนินงานด้านการทำ บำรุงศิลปวัฒนธรรม	2.64	1.11	ปานกลาง
57. การกำกับติดตามการดำเนินงานด้านการทำ บำรุงศิลปวัฒนธรรม	2.79	1.04	ปานกลาง

ตาราง 9 (ต่อ)

ปัญหาการบริหารแบบมีส่วนร่วม	ค่าสถิติ		ระดับ ปัญหา
	$\bar{X}$	S.D.	
58. การประเมินผลการดำเนินงานด้านการทำนุบำรุง ศิลปวัฒนธรรม	2.78	1.06	ปานกลาง
59. การจัดสรรงบประมาณเพื่อการทำนุบำรุง ศิลปวัฒนธรรม	2.68	1.20	ปานกลาง
60. การจัดทำมีเทคโนโลยีสารสนเทศในการทำนุบำรุง ศิลปวัฒนธรรมอย่างเป็นระบบเพื่อให้บุคคลมีความรู้ และนำไปสู่การปฏิบัติได้อย่างทั่วถึง	2.84	1.17	ปานกลาง
61. การสร้างเครือข่ายความร่วมมือด้านการทำนุบำรุงศิลป วัฒนธรรม ทั้งในประเทศและระหว่างประเทศ	2.84	1.17	ปานกลาง
62. การจัดฐานข้อมูลด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม เพื่อการใช้งานร่วมกัน	2.83	1.17	ปานกลาง
63. การจัดทำตัวบ่งชี้ความสำเร็จขององค์กร ด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม	2.74	1.13	ปานกลาง
64. การสร้างระบบและกลไกการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม	2.77	1.13	ปานกลาง
65. การสนับสนุนให้บุคคลทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ตามความต้องการ เพื่อส่งเสริมและพัฒนาศิลปะ วัฒนธรรมไทย	2.73	1.08	ปานกลาง
66. การพัฒนาความรู้ความสามารถในการทำนุบำรุง ศิลปวัฒนธรรมที่ตรงกับศาสตร์และสาขาวิชา	2.83	1.17	ปานกลาง
67. การพิจารณาบุคคลเข้าร่วมประชุมสัมมนาวิชาการ เพื่อพัฒนาการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม	2.82	1.20	ปานกลาง

จากตาราง 9 แสดงปัญหาการบริหารแบบมีส่วนร่วมของสถาบันการพลศึกษา
ในปัจจุบัน เป็นรายชื่อ แบ่งออกเป็น 4 ด้าน ได้แก่ ด้านการสอน ด้านการวิจัย ด้านการบริการ
วิชาการสังคมและด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม พบว่า สถาบันการพลศึกษา มีปัญหา
การบริหารแบบมีส่วนร่วมอยู่ในระดับปานกลาง ทุกข้อ โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 2.39 - 3.19

3. ความต้องการการบริหารแบบมีส่วนร่วมของสถาบันการพลศึกษา

ผลการศึกษาความต้องการการบริหารแบบมีส่วนร่วมของสถาบันการพลศึกษา โดยรวม รายด้าน และรายข้อ มีรายละเอียด ตามที่ปรากฏผลการวิเคราะห์ในตาราง 10 และ 11 ดังนี้

ตาราง 10 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความต้องการการบริหารแบบมีส่วนร่วมของสถาบันการพลศึกษา โดยรวมและรายด้าน

ความต้องการการบริหารแบบมีส่วนร่วม	ค่าสถิติ		ระดับความต้องการ
	$\bar{X}$	S.D.	
1. ด้านการสอน	3.88	1.04	มาก
2. ด้านการวิจัย	4.00	1.00	มาก
3. ด้านการบริหารวิชาการสังคม	3.83	1.02	มาก
4. ด้านการดำเนินงานศิลปวัฒนธรรม	3.84	1.00	มาก
รวม	3.89	1.02	มาก

จากตาราง 10 แสดงความต้องการการบริหารแบบมีส่วนร่วมของสถาบันการพลศึกษา โดยรวมและรายด้าน พบว่า สถาบันการพลศึกษา มีความต้องการการบริหารแบบมีส่วนร่วม โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.89$, S.D. = 1.02) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ความต้องการอยู่ในระดับมาก ทุกด้าน ได้แก่ ด้านการวิจัย ($\bar{X} = 4.00$, S.D. = 1.00) ด้านการสอน ($\bar{X} = 3.88$, S.D. = 1.04) ด้านการดำเนินงานศิลปวัฒนธรรม ($\bar{X} = 3.84$, S.D. = 1.00) และ ด้านการบริหารวิชาการสังคม ($\bar{X} = 3.83$, S.D. = 1.13) ตามลำดับ

ตาราง 11 ความต้องการการบริหารแบบมีส่วนร่วมของสถาบันการพลศึกษา จำแนกเป็นรายข้อ

ความต้องการการบริหารแบบมีส่วนร่วม	ค่าสถิติ		ระดับความต้องการ
	$\bar{X}$	S.D.	
1. ด้านการสอน			
1. การวางแผนกลยุทธ์การจัดการสอน	3.94	0.83	มาก
2. การกำหนดนโยบายการสอน	3.83	0.91	มาก
3. การจัดสรรงบประมาณเพื่อการสอน	4.06	1.00	มาก
4. การจัดทำตัวบ่งชี้ความสำเร็จขององค์กร ด้านการสอน	3.92	0.95	มาก
5. การสร้างระบบและกลไกการจัดการเรียนการสอน	3.91	0.93	มาก
6. การจัดหลักสูตรการเรียนการสอน	3.93	1.05	มาก
7. การจัดทำแผนการสอน	3.94	1.05	มาก
8. การจัดสื่อการสอน เทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ และสารสนเทศการสอน	3.97	1.10	มาก
9. การจัดฐานข้อมูลด้านการสอน เพื่อการใช้งาน ร่วมกัน	3.94	1.04	มาก
10. การกำหนดรายละเอียดและเนื้อหาวิชาการสอน	3.81	1.11	มาก
11. การกำหนดแนวทางและวิธีการสอน	3.73	1.05	มาก
12. การกำหนดเกณฑ์การประเมินผลการสอน	3.71	1.08	มาก
13. การพัฒนาสมรรถนะที่ตรงกับศาสตร์ และสาขาวิชา	3.96	1.05	มาก
14. การพิจารณาบุคคลเข้าร่วมประชุมสัมมนา วิชาการเพื่อพัฒนาการสอน	3.92	1.04	มาก
15. การคัดเลือกอาจารย์ในรายวิชาที่สอนเพื่อบรรจุ ในสาขาวิชา	4.04	0.99	มาก
16. การพัฒนาให้เป็นองค์กรการเรียนรู้ด้านการสอน	3.94	0.98	มาก
17. การกำหนดจำนวนการรับนักศึกษาเข้าศึกษา	3.75	1.16	มาก
18. การกำหนดคุณสมบัติการรับนักศึกษา	3.67	1.09	มาก
19. การเป็นกรรมการคัดเลือกนักศึกษาเข้าศึกษา	3.74	1.18	มาก
2. ด้านการวิจัย			
20. การวางแผนกลยุทธ์การวิจัย	4.04	0.99	มาก

ตาราง 11 (ต่อ)

ความต้องการการบริหารแบบมีส่วนร่วม	ค่าสถิติ		ระดับความต้องการ
	$\bar{X}$	S.D.	
21. การกำหนดนโยบายการวิจัย	4.02	0.97	มาก
22. การจัดทำแผนงานการวิจัย	3.89	1.01	มาก
23. การจัดหน่วยงานวิจัยที่มีการดำเนินงาน เชื่อมโยงระหว่างส่วนกลางกับวิทยาเขต	3.97	0.98	มาก
24. การมอบหมายการดำเนินงานด้านการวิจัย	3.85	1.04	มาก
25. การกำกับติดตามการดำเนินงานด้านการวิจัย	3.96	1.01	มาก
26. การประเมินผลการดำเนินงานด้านการวิจัย	3.92	1.02	มาก
27. การจัดสรรงบประมาณเพื่อการวิจัย	4.11	0.99	มาก
28. การจัดให้มีเทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อการวิจัยอย่างเป็นระบบและทั่วถึง	4.07	0.96	มาก
29. การสร้างเครือข่ายความร่วมมือด้านการวิจัย ทั้งในประเทศและระหว่างประเทศ	4.05	0.96	มาก
30. การจัดฐานข้อมูลด้านการวิจัยเพื่อการใช้งาน ร่วมกัน	4.14	.916	มาก
31. การจัดทำตัวบ่งชี้ความสำเร็จขององค์กร ด้านการวิจัย	3.97	1.02	มาก
32. การสร้างระบบและกลไกการวิจัย	3.92	1.00	มาก
33. การให้บุคคลทำงานวิจัยตามความต้องการ เพื่อส่งเสริมและพัฒนาการวิจัย	3.98	1.00	มาก
34. การพัฒนาความรู้ความสามารถในการวิจัย ที่ตรงกับศาสตร์และสาขาวิชา	4.08	0.93	มาก
35. การพิจารณาบุคคลเข้าร่วมประชุมสัมมนา วิชาการเพื่อพัฒนาการวิจัย	3.98	1.09	มาก
3. ด้านการบริการวิชาการสังคม			
36. การวางแผนกลยุทธ์การบริการวิชาการสังคม	3.84	1.03	มาก
37. การกำหนดนโยบายการบริการวิชาการสังคม	3.85	1.02	มาก
38. การจัดทำแผนงานการบริการวิชาการสังคม	3.81	1.00	มาก
39. การจัดหน่วยงานบริการวิชาการสังคมที่มี การดำเนินงานเชื่อมโยงระหว่างส่วนกลาง กับวิทยาเขต	3.82	1.05	มาก

ตาราง 11 (ต่อ)

ความต้องการการบริหารแบบมีส่วนร่วม	ค่าสถิติ		ระดับความต้องการ
	$\bar{X}$	S.D.	
40. การมอบหมายการดำเนินงานด้านการบริการวิชาการสังคม	3.75	1.05	มาก
41. การกำกับติดตามการดำเนินงานด้านการบริการวิชาการสังคม	3.83	1.02	มาก
42. การประเมินผลการดำเนินงานด้านการบริการวิชาการสังคม	3.84	1.02	มาก
43. การจัดสรรงบประมาณเพื่อการบริหารวิชาการสังคม	3.81	1.02	มาก
44. การจัดให้มีเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารวิชาการสังคมอย่างเป็นระบบและทั่วถึง	3.89	0.99	มาก
45. การสร้างเครือข่ายความร่วมมือด้านการบริการวิชาการสังคม ทั้งในประเทศและระหว่างประเทศ	3.94	0.98	มาก
46. การจัดฐานข้อมูลด้านการบริการวิชาการสังคม เพื่อการใช้งานร่วมกัน	3.84	1.03	มาก
47. การจัดทำตัวบ่งชี้ความสำเร็จขององค์กรด้านการบริการวิชาการสังคม	3.85	1.01	มาก
48. การสร้างระบบและกลไกการบริการวิชาการสังคม	3.76	0.99	มาก
49. การให้บุคลากรทำงานบริการวิชาการสังคมตามความต้องการ เพื่อส่งเสริมและพัฒนาการบริการวิชาการสังคม	3.83	1.04	มาก
50. การพัฒนาความรู้ความสามารถในการบริการวิชาการสังคมที่ตรงกับศาสตร์และสาขาวิชา	3.78	0.97	มาก
51. การพิจารณาบุคคลเข้าร่วมประชุม สัมมนาวิชาการเพื่อพัฒนาการบริการวิชาการสังคม	3.85	1.04	มาก
4. ด้านการทํานุบำรุงศิลปวัฒนธรรม			
52. การวางแผนกลยุทธ์การทํานุบำรุงศิลปวัฒนธรรม	3.82	1.00	มาก
53. การกำหนดนโยบายการทํานุบำรุงศิลปวัฒนธรรม	3.77	1.00	มาก
54. การจัดทำแผนงานการทํานุบำรุงศิลปวัฒนธรรม	3.82	0.95	มาก

ตาราง 11 (ต่อ)

ความต้องการการบริหารแบบมีส่วนร่วม	ค่าสถิติ		ระดับความต้องการ
	$\bar{X}$	S.D.	
55. การจัดหน่วยงานการทำงานบำรุงศิลปวัฒนธรรมที่มีการดำเนินงาน เชื่อมโยงระหว่างส่วนกลางกับวิทยาเขต	3.79	0.97	มาก
56. การมอบหมายการดำเนินงานด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม	3.82	1.05	มาก
57. การกำกับติดตามการดำเนินงานด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม	3.81	0.95	มาก
58. การประเมินผลการดำเนินงานด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม	3.85	0.95	มาก
59. การจัดสรรงบประมาณเพื่อการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม	3.94	1.02	มาก
60. การจัดให้มีเทคโนโลยีสารสนเทศในการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมอย่างเป็นระบบเพื่อให้บุคคลมีความรู้และนำไปสู่การปฏิบัติได้อย่างทั่วถึง	3.96	0.97	มาก
61. การสร้างเครือข่ายความร่วมมือด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ทั้งในประเทศและระหว่างประเทศ	3.93	1.02	มาก
62. การจัดฐานข้อมูลด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมเพื่อการใช้งานร่วมกัน	3.86	1.04	มาก
63. การจัดทำตัวบ่งชี้ความสำเร็จขององค์กรด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม	3.81	1.04	มาก
64. การสร้างระบบและกลไกการทำงานบำรุงศิลปวัฒนธรรม	3.82	0.99	มาก
65. การสนับสนุนให้บุคคลทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมตามความต้องการ เพื่อส่งเสริมและพัฒนาศิลปวัฒนธรรมไทย	3.83	1.05	มาก
66. การพัฒนาความรู้ความสามารถในการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมที่ตรงกับศาสตร์และสาขาวิชา	3.86	1.02	มาก

ตาราง 11 (ต่อ)

ความต้องการการบริหารแบบมีส่วนร่วม	ค่าสถิติ		ระดับความต้องการ
	$\bar{X}$	S.D.	
67. การพิจารณาบุคคลเข้าร่วมประชุมสัมมนาวิชาการเพื่อพัฒนาการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม	3.83	1.05	มาก

จากตาราง 11 แสดงความต้องการการบริหารแบบมีส่วนร่วมของสถาบันการพลศึกษาเป็นรายข้อ แบ่งออกเป็น 4 ด้าน ได้แก่ ด้านการสอน ด้านการวิจัย ด้านการบริการวิชาการสังคม และด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม พบว่า สถาบันการพลศึกษามีความต้องการการบริหารแบบมีส่วนร่วม อยู่ในระดับมาก ทุกข้อ โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.71– 4.14

3. ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

3.1 ด้านการสอน มีดังนี้

- 1) ควรมีการจัดทำฐานข้อมูลการสอน
- 2) ควรมีการพัฒนาศักยภาพของบุคลากรด้านการสอน เพื่อให้สามารถดำเนินภารกิจได้อย่างมีคุณภาพ
- 3) มีปัญหาการเรียนลำดับรายวิชา
- 4) ควรร่วมกันจัดวิธีสอนที่หลากหลาย
- 5) ควรจัดการเรียนการสอนให้ตรงตามหลักสูตรสาขาวิชาหรือศาสตร์นั้นๆ
- 6) บุคลากรด้านการสอนมีน้อย อาจารย์มีชั่วโมงสอนมาก
- 7) ควรบรรจุอาจารย์ ที่มีวุฒิตรงตามสาขาวิชาที่จำเป็น และทดแทนอาจารย์ที่เกษียณอายุ
- 8) ควรสรรหาและบรรจุอาจารย์สาขาวิชาขาดแคลนให้มากขึ้น
- 9) ขาดแคลนอาจารย์สาขาวิชาศึกษาทั่วไป เช่น คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ภาษาอังกฤษ ภาษาไทย
- 10) ควรจัดอบรมให้กับบุคลากรเกี่ยวกับสื่อและเทคโนโลยีการสอนแบบใหม่
- 11) ควรพัฒนาด้านการสอน ส่งบุคลากรไปอบรมสัมมนาทุกด้าน ไม่เฉพาะกีฬา
- 12) ควรเพิ่มสื่อการเรียนการสอน ให้ครบทุกห้องเรียน และใช้ได้จริง
- 13) ควรปรับปรุงห้องเรียนให้น่าเรียน
- 14) มีกิจกรรมอื่นมาก กระทบการสอน
- 15) ขาดสื่อการสอนที่ทันสมัย นักศึกษาไม่เข้าใจภาษาไทย เนื่องจากโดยพื้นฐานนักศึกษาใช้ภาษายาวีเป็นหลัก
- 16) ควรสนับสนุนงบประมาณการบริหารแบบมีส่วนร่วม

3.2 ด้านการวิจัย มีดังนี้

- 1) ควรมีการจัดทำฐานข้อมูลการวิจัย
 - 2) ควรมีการพัฒนาศักยภาพของบุคลากรด้านการวิจัย เพื่อให้สามารถดำเนินการกิจได้อย่างมีคุณภาพ
 - 3) ควรกำหนดนโยบายที่นำไปสู่การปฏิบัติให้ชัดเจน
 - 4) ควรมีหน่วยงานวิจัยที่ดำเนินการประสานงานระหว่างส่วนกลางกับวิทยาเขต
 - 5) ควรสร้างเครือข่าย ที่ปรึกษาการทำงานวิจัยของวิทยาเขต
 - 6) ไม่มีการดำเนินงานที่ต่อเนื่อง
 - 7) ควรกำหนดการวิจัยเชิงรุกมากกว่าเชิงรับ
 - 8) ควรเน้นการตีพิมพ์ในวารสารระดับนานาชาติ
 - 9) ควรกำหนดการมอบหมายให้งานแต่ละบุคคล
 - 10) ควรจัดอบรมให้กับบุคลากรมีความรู้งานวิจัยที่ถูกต้องและตรงตามรายวิชาที่สอน
 - 11) อาจารย์ไม่ค่อยมีเวลาสืบค้นงานวิจัย เพราะมีชั่วโมงสอนมาก และไม่กำหนดว่าผู้ทำงานวิจัยควรสอนสัปดาห์ละกี่ชั่วโมง
 - 12) ควรวางแผนการดำเนินงานส่งเสริมการบริหารแบบมีส่วนร่วมอย่างจริงจัง
 - 13) งานวิจัยมีน้อย
 - 14) ควรให้ความรู้และการช่วยเหลือเรื่องการวิจัย
 - 15) งบประมาณวิจัยมีน้อย
 - 16) ขั้นตอนการเบิกจ่ายทุนวิจัยไม่สะดวก
 - 17) ไม่ค่อยมีแรงกระตุ้นให้ทำวิจัย
 - 18) ควรใช้สรรงบประมาณเฉพาะงานวิจัยเท่านั้น
 - 19) การจัดสรรงบประมาณ มุ่งเน้นงานวิจัยเชิงปริมาณมากกว่าเชิงคุณภาพ
- จึงส่งผลให้งานวิจัยออกมาในแนวเชิงสำรวจเป็นส่วนมาก ไม่หลากหลาย

3.3 ด้านการบริการวิชาการสังคม มีดังนี้

- 1) ควรมีการจัดทำฐานข้อมูลการบริการวิชาการสังคม
- 2) ควรมีการพัฒนาศักยภาพของบุคลากรด้านการบริการวิชาการสังคม เพื่อให้สามารถดำเนินการกิจได้อย่างมีคุณภาพ
- 3) ควรจัดทำแผนงานการบริการวิชาการสังคมให้ครอบคลุมทุกด้าน ทุกส่วนเข้ามา มีบทบาทในการดำเนินงาน
- 4) การบริการวิชาการยังไม่สอดคล้องกับความต้องการของชุมชน
- 5) ควรจัดทำแผนงานการบริการวิชาการในรูปแบบธุรกิจ
- 6) ควรเพิ่มความรู้ความสามารถของบุคลากรให้มีความรู้ทางวิชาการที่ตรงกับความต้องการของสังคมอยู่เสมอ

- 7) ขาดผู้นำจัดงานบริการวิชาการ เพราะมีชั่วโมงสอนมากเกินไป
- 8) ควรพัฒนาร่วมกับสถาบันภายนอก เช่น มหาวิทยาลัยอื่น
- 9) ควรจัดบริการวิชาการร่วมกับมหาวิทยาลัยกีฬาในต่างประเทศ
- 10) ควรเผยแพร่สู่ประเทศอาเซียน
- 11) งบประมาณมีน้อย
- 12) การจัดโครงการบริการวิชาการสังคม อยู่ในพื้นที่เสี่ยง มีค่าใช้จ่ายสูง และมีความยุ่งยากในการเขียนของงบประมาณ

13) ควรสำรวจความต้องการของสังคม เพื่อจัดโครงการระยะสั้นและระยะยาว
นำไปสู่การวางแผนจัดทำหลักสูตรที่สัมพันธ์กับสังคมและโลกปัจจุบันในอนาคต

3.4 ด้านการดำเนินงานศิลปวัฒนธรรม มีดังนี้

- 1) ควรมีการจัดทำฐานข้อมูลการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม
- 2) ควรมีการพัฒนาศักยภาพของบุคลากรด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

เพื่อให้สามารถดำเนินภารกิจได้อย่างมีคุณภาพ

- 3) ขาดความชัดเจนขององค์กรและบทบาทหน้าที่ไม่สอดคล้องกัน
- 4) ควรอนุรักษ์และปฏิบัติตามนโยบายเป็นอย่างดี
- 5) ควรร่วมกับสถาบันภายนอก
- 6) ควรจัดการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมให้ถึงระดับชาติ
- 7) ควรจัดให้อาจารย์ศึกษาดูงานต่างประเทศเพื่อเผยแพร่วัฒนธรรมไทย
- 8) ควรจัดงบประมาณโครงการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ให้คุ้มค่าและคุ้มค่า
- 9) ระยะเวลาในการดำเนินงานกับงบประมาณ ไม่สัมพันธ์กัน ทำให้ต้องเร่ง

ดำเนินการ

- 10) ควรสนับสนุนนักศึกษาให้เข้าร่วมการจัดกับสถาบันอื่น
- 11) ควรบูรณาการกับสังคม
- 12) ควรพัฒนาเครื่องมือที่ทันสมัยและรองรับโลกในอนาคต โดยเฉพาะแหล่ง

การเรียนรู้จากอดีตสู่อนาคต

13) ควรสร้างความร่วมมือ และสร้างเครือข่ายจัดการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม
ทั้งในประเทศและระหว่างประเทศ

14) ควรเผยแพร่การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมแต่ละท้องถิ่นสู่สังคมและประเทศ
อาเซียน

ขั้นตอนที่ 2 การสร้างและพัฒนารูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วมของสถาบันการศึกษา ที่ควรจะเป็น

ผู้วิจัยได้เสนอร่างรูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วมของสถาบันการศึกษา ที่ควรจะเป็น ในการประชุมกลุ่มสนทนา โดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 9 คน ด้วยการอภิปรายเชิงประเมิน และตอบแบบสอบถามความเหมาะสมและความสอดคล้องของรูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วมของสถาบันการศึกษา แล้วนำคำตอบของผู้เชี่ยวชาญมาวิเคราะห์ความเหมาะสมและความสอดคล้องความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ ได้แก่ ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ดังรายละเอียดตามที่ปรากฏผลการวิเคราะห์ในตาราง 12 และ 13 ดังนี้

ตาราง 12 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความเหมาะสมของรูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วมของสถาบันการศึกษา โดยรวมและรายด้าน โดยผู้เชี่ยวชาญ 9 คน

รูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วมของ สถาบันการศึกษา	ค่าสถิติ		ระดับ ความเหมาะสม
	$\bar{X}$	S.D.	
1. ด้านการสอน	4.85	0.31	มากที่สุด
2. ด้านการวิจัย	4.86	0.31	มากที่สุด
3. ด้านการบริหารวิชาการสังคม	4.84	0.34	มากที่สุด
4. ด้านการดำเนินงานศิลปวัฒนธรรม	4.93	0.20	มากที่สุด
รวม	4.87	0.29	มากที่สุด

จากตาราง 12 แสดงรูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วมของสถาบันการศึกษา ตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ 9 คน พบว่า รูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วมของสถาบันการศึกษา โดยรวม มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.87$, S.D. = 0.29) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ทุกด้าน ได้แก่ ด้านการดำเนินงานศิลปวัฒนธรรม ($\bar{X} = 4.93$, S.D. = 0.20) ด้านการวิจัย ($\bar{X} = 4.86$, S.D. = 0.31) ด้านการสอน ($\bar{X} = 4.85$, S.D. = 0.31) และด้านการบริการวิชาการสังคม ($\bar{X} = 4.84$, S.D. = 0.34) ตามลำดับ

ตาราง 13 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความเหมาะสมของรูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วมของสถาบันการพลศึกษา รายข้อ โดยผู้เชี่ยวชาญ 9 คน

รูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วมของ สถาบันการพลศึกษา	ค่าสถิติ		ระดับ
	$\bar{X}$	S.D.	ความเหมาะสม
1. ด้านการสอน			
1. ควรกำหนดนโยบาย หรือทิศทาง หรือยุทธศาสตร์ ที่ให้ความสำคัญกับการสอนแบบมีส่วนร่วมของ วิทยาเขต คณะและสำนักงานอธิการบดี	5.00	0.00	มากที่สุด
2. ควรสื่อสารนโยบาย หรือทิศทาง ที่แสดงให้เห็น ความสำคัญของการสอนแบบมีส่วนร่วม โดยผู้บริหาร	4.89	0.33	มากที่สุด
3. ควรสื่อสารนโยบาย หรือทิศทาง หรือยุทธศาสตร์ ที่ให้ความสำคัญกับการสอนแบบมีส่วนร่วมให้ทราบ ทุกกันทั้งองค์กร อย่างน้อย 3 ช่องทาง	5.00	0.00	มากที่สุด
4. ควรวิเคราะห์กำหนดกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ที่เกี่ยวข้องกับการสอนแบบมีส่วนร่วม	4.89	0.33	มากที่สุด
5. ควรจัดทำแผน หรือแนวทางในการขับเคลื่อน การสอนแบบมีส่วนร่วมที่เป็นรูปธรรมชัดเจน	4.89	0.33	มากที่สุด
6. ควรกำหนดบุคลากรรับผิดชอบที่ชัดเจน เพื่อผลักดัน หรือขับเคลื่อนการสอนแบบมีส่วนร่วม	5.00	0.00	มากที่สุด
7. ควรมีการกำหนดหน่วยงานรับผิดชอบที่ชัดเจน เพื่อผลักดัน หรือขับเคลื่อนการสอนแบบมีส่วนร่วม	5.00	0.00	มากที่สุด
8. ควรจัดทำคู่มือ หรือแนวทางการสร้างกระบวนการ การสอนแบบมีส่วนร่วม สำหรับบุคลากรเพื่อใช้ เป็นแนวทางการปฏิบัติงาน	4.89	0.33	มากที่สุด
9. ควรพัฒนาความรู้และทักษะของบุคลากร ในหน่วยงาน ให้เอื้อต่อการสร้างกระบวนการ การสอนแบบมีส่วนร่วม รวมทั้งมีการประเมินผล ความรู้ความเข้าใจด้วย	4.78	0.44	มากที่สุด

ตาราง 13 (ต่อ)

รูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วมของ สถาบันการพลศึกษา	ค่าสถิติ		ระดับ ความเหมาะสม
	$\bar{X}$	S.D.	
10. ควรจัดทำระบบฐานข้อมูลเครือข่าย ที่เกี่ยวข้อง กับการสอนแบบมีส่วนร่วม ระหว่างวิทยาเขต คณะสำนักงานอธิการบดี หรือกลุ่มเครือข่ายอื่น ที่เกี่ยวข้อง	4.89	0.33	มากที่สุด
11. ควรปรับปรุงระบบฐานข้อมูลการสอนแบบ มีส่วนร่วมที่จัดทำขึ้นให้ทันสมัยและถูกต้อง อย่างสม่ำเสมอ	4.78	0.44	มากที่สุด
12. ควรนำข้อมูลเครือข่ายวิทยาเขต คณะและ สำนักงานอธิการบดี หรือเครือข่ายอื่นที่เกี่ยวข้อง กับการสอนแบบมีส่วนร่วมไปใช้ประโยชน์	4.89	0.33	มากที่สุด
13. ควรให้ข้อมูลข่าวสาร หรือสนับสนุนข้อมูลที่จำเป็น ต่อการสอนแบบมีส่วนร่วม ให้กับภาคส่วนต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง และการรับฟังความคิดเห็น ไม่น้อยกว่า 3 ช่องทาง	5.00	0.00	มากที่สุด
14. ควรสรุปและนำความคิดเห็นผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ที่เกี่ยวข้องมาเป็นข้อมูลประกอบ เพื่อปรับปรุง/ พัฒนา หรือดำเนินกิจกรรมการสอนแบบมี ส่วนร่วม ตามภารกิจหลัก ไม่น้อยกว่า 2 กิจกรรม/ โครงการขึ้นไป	4.78	0.44	มากที่สุด
15. ควรมีคณะกรรมการ หรือคณะทำงาน ของ วิทยาเขต คณะและสำนักงานอธิการบดี ที่ครอบคลุมกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ให้มีบทบาท ร่วมในการกำหนดแผนงานโครงการและติดตาม ผลการดำเนินการการสอนแบบมีส่วนร่วม	4.56	0.53	มากที่สุด
16. ควรมีระบบการจัดสรรงบประมาณ/ ทรัพยากร เพื่อสนับสนุนการดำเนินงานที่เป็นการส่งเสริม การสอนแบบมีส่วนร่วม	4.89	0.33	มากที่สุด

ตาราง 13 (ต่อ)

รูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วมของ สถาบันการพลศึกษา	ค่าสถิติ		ระดับ
	$\bar{X}$	S.D.	ความเหมาะสม
17. ควรมีระบบในการเปิดให้ภาคส่วนอื่น เข้ามามี ส่วนร่วมในการสนับสนุนงบประมาณ/ ทรัพยากร เพื่อส่งเสริมการดำเนินการ การแก้ปัญหา หรือพัฒนาการสอนแบบมีส่วนร่วม	4.67	0.50	มากที่สุด
18. ควรบูรณาการ หรือการประสานความร่วมมือ การสอนแบบมีส่วนร่วมระหว่างวิทยาเขต คณะ และสำนักงานอธิการบดี หน่วยงานภาครัฐและ ภาคส่วนอื่นที่เกี่ยวข้อง	4.89	0.33	มากที่สุด
19. ควรเสนอโครงการตัวอย่างและการสรุป ความสำเร็จ หรือบทเรียนจากการดำเนินโครงการ ที่ใช้แนวคิดการสอนแบบมีส่วนร่วม ในระดับ ความร่วมมือ (Collaboration)	4.78	0.44	มากที่สุด
20. ควรประชาสัมพันธ์และเผยแพร่การสอน แบบมีส่วนร่วม เพื่อขยายผลแนวทางการปฏิบัติ ที่ดี ในการเปิดโอกาสให้วิทยาเขต คณะและ สำนักงานอธิการบดี เข้ามามีส่วนร่วม ไปยัง กลุ่มเป้าหมาย อย่างทั่วถึง ไม่น้อยกว่า 3 ช่องทาง	4.67	0.50	มากที่สุด
21. ควรประเมินผลการรับรู้ของกลุ่มเป้าหมาย เกี่ยวกับการประชาสัมพันธ์และเผยแพร่การสอน แบบมีส่วนร่วม เพื่อขยายผลแนวทางการปฏิบัติ ที่ดี ในการเปิดโอกาสให้วิทยาเขต คณะและ สำนักงานอธิการบดี เข้ามามีส่วนร่วม	4.78	0.44	มากที่สุด
22. ควรประเมินระดับความพึงพอใจ การสอนแบบ มีส่วนร่วมของวิทยาเขต คณะและสำนักงาน อธิการบดี หรือความเชื่อมั่นของผู้มีส่วนได้ ส่วนเสียที่เกี่ยวข้อง	4.89	0.33	มากที่สุด
2. ด้านการวิจัย			
23. ควรกำหนดนโยบาย หรือทิศทาง หรือยุทธศาสตร์ ที่ให้ความสำคัญกับการวิจัยแบบมีส่วนร่วมของ วิทยาเขต คณะและสำนักงานอธิการบดี	5.00	0.00	มากที่สุด

ตาราง 13 (ต่อ)

รูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วมของ สถาบันการพลศึกษา	ค่าสถิติ		ระดับ ความเหมาะสม
	$\bar{X}$	S.D.	
24. ควรสื่อสารนโยบาย หรือทิศทาง ที่แสดงให้เห็น ความสำคัญของการวิจัยแบบมีส่วนร่วม โดยผู้บริหาร	4.89	0.33	มากที่สุด
25. ควรสื่อสารนโยบาย หรือทิศทาง หรือยุทธศาสตร์ ที่ให้ความสำคัญการวิจัยแบบมีส่วนร่วมให้ทราบ ทั่วกันทั้งองค์กร อย่างน้อย 3 ช่องทาง	4.89	0.33	มากที่สุด
26. ควรวิเคราะห์กำหนดกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยแบบมีส่วนร่วม	4.78	0.44	มากที่สุด
27. ควรจัดทำแผน หรือแนวทางในการขับเคลื่อน การวิจัยแบบมีส่วนร่วมที่เป็นรูปธรรมชัดเจน	5.00	0.00	มากที่สุด
28. ควรกำหนดบุคลากรรับผิดชอบที่ชัดเจน เพื่อผลักดัน หรือขับเคลื่อนการวิจัยแบบมีส่วนร่วม	4.78	0.44	มากที่สุด
29. ควรกำหนดหน่วยงานรับผิดชอบที่ชัดเจน เพื่อผลักดัน หรือขับเคลื่อนการวิจัยแบบมีส่วนร่วม	4.89	0.33	มากที่สุด
30. ควรจัดทำคู่มือ หรือแนวทางการสร้างกระบวนการ วิจัยแบบมีส่วนร่วม สำหรับบุคลากรเพื่อใช้ เป็นแนวทางการปฏิบัติงาน	5.00	0.00	มากที่สุด
31. ควรพัฒนาความรู้และทักษะของบุคลากร ในหน่วยงานให้เอื้อต่อการสร้างกระบวนการ การวิจัยแบบมีส่วนร่วม รวมทั้งมีการประเมินผล ความรู้ความเข้าใจด้วย	4.78	0.44	มากที่สุด
32. ควรจัดทำระบบฐานข้อมูลเครือข่าย ที่เกี่ยวข้อง กับการวิจัยแบบมีส่วนร่วม ระหว่างวิทยาเขต คณะ สำนักงานอธิการบดี หรือกลุ่มเครือข่ายอื่น ที่เกี่ยวข้อง	4.89	0.33	มากที่สุด
33. ควรปรับปรุงระบบฐานข้อมูลการวิจัยแบบ มีส่วนร่วม ที่จัดทำขึ้นให้ทันสมัยและถูกต้อง อย่างสม่ำเสมอ	4.89	0.33	มากที่สุด

ตาราง 13 (ต่อ)

รูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วมของ สถาบันการพลศึกษา	ค่าสถิติ		ระดับ ความเหมาะสม
	$\bar{X}$	S.D.	
34. ควรนำข้อมูลเครือข่ายวิทยาเขต คณะและ สำนักงานอธิการบดี หรือเครือข่ายอื่นที่เกี่ยวข้อง กับการวิจัยแบบมีส่วนร่วม ไปใช้ประโยชน์	5.00	0.00	มากที่สุด
35. ควรให้ข้อมูลข่าวสาร หรือสนับสนุนข้อมูล ที่จำเป็นต่อการวิจัยแบบมีส่วนร่วม ให้กับภาคส่วน ต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง และการรับฟังความคิดเห็น ไม่น้อยกว่า 3 ช่องทาง	4.78	0.44	มากที่สุด
36. ควรสรุปและนำความคิดเห็นผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ที่เกี่ยวข้อง มาเป็นข้อมูลประกอบ เพื่อปรับปรุง/ พัฒนา หรือดำเนินกิจกรรมการวิจัยแบบมี ส่วนร่วมตามภารกิจหลัก ไม่น้อยกว่า 2 กิจกรรม/ โครงการขึ้นไป	4.89	0.33	มากที่สุด
37. ควรมีคณะกรรมการ หรือคณะทำงาน ของ วิทยาเขต คณะและสำนักงานอธิการบดี ที่ครอบคลุมกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ให้มีบทบาท ร่วมในการกำหนดแผนงานโครงการและติดตามผล การดำเนินการวิจัยแบบมีส่วนร่วม	4.78	0.44	มากที่สุด
38. ควรมีระบบการจัดสรรงบประมาณ/ ทรัพยากร เพื่อสนับสนุนการดำเนินงานที่เป็นการส่งเสริม การวิจัยแบบมีส่วนร่วม	5.00	0.00	มากที่สุด
39. ควรมีระบบในการเปิดให้ภาคส่วนอื่น เข้ามา มีส่วนร่วมในการสนับสนุนงบประมาณ/ ทรัพยากร เพื่อส่งเสริมการดำเนินการ การแก้ปัญหา หรือ พัฒนาการวิจัยแบบมีส่วนร่วม	4.89	0.33	มากที่สุด
40. ควรบูรณาการ หรือการประสานความร่วมมือ การวิจัยแบบมีส่วนร่วม ระหว่างวิทยาเขต คณะ และสำนักงานอธิการบดีหน่วยงานภาครัฐและ ภาคส่วนอื่นที่เกี่ยวข้อง	4.67	0.50	มากที่สุด

ตาราง 13 (ต่อ)

รูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วมของ สถาบันการพลศึกษา	ค่าสถิติ		ระดับ
	$\bar{X}$	S.D.	ความเหมาะสม
41. ควรเสนอโครงการตัวอย่างและการสรุป ความสำเร็จ หรือบทเรียนจากการดำเนินโครงการ ที่ใช้แนวคิดการวิจัยแบบมีส่วนร่วม ในระดับ ความร่วมมือ (Collaboration)	4.78	0.44	มากที่สุด
42. ควรประชาสัมพันธ์และเผยแพร่การวิจัยแบบ มีส่วนร่วม เพื่อขยายผลแนวทางการปฏิบัติที่ดี ในการเปิดโอกาสให้วิทยาเขต คณะและสำนักงาน อธิการบดีเข้ามามีส่วนร่วม ไปยังกลุ่มเป้าหมาย อย่างทั่วถึง ไม่น้อยกว่า 3 ช่องทาง	4.78	0.44	มากที่สุด
43. ควรประเมินผลการรับรู้ของกลุ่มเป้าหมายเกี่ยวกับ การประชาสัมพันธ์และเผยแพร่การวิจัยแบบมี ส่วนร่วม เพื่อขยายผลแนวทางการปฏิบัติที่ดี ในการเปิดโอกาสให้วิทยาเขต คณะและสำนักงาน อธิการบดี เข้ามามีส่วนร่วม	4.89	0.33	มากที่สุด
44. ควรประเมินระดับความพึงพอใจ การวิจัยแบบ มีส่วนร่วมของวิทยาเขต คณะและสำนักงาน อธิการบดี หรือความเชื่อมั่นของผู้มีส่วนได้ ส่วนเสียที่เกี่ยวข้อง	4.67	0.50	มากที่สุด
3. ด้านการบริการวิชาการสังคม			
45. ควรกำหนดนโยบาย หรือทิศทาง หรือยุทธศาสตร์ ที่ให้ความสำคัญกับการบริการวิชาการสังคมแบบ มีส่วนร่วมของวิทยาเขต คณะและสำนักงาน อธิการบดี	5.00	0.00	มากที่สุด
46. ควรสื่อสารนโยบาย หรือทิศทาง ที่แสดงให้เห็น ความสำคัญของการบริการวิชาการสังคมแบบ มีส่วนร่วม โดยผู้บริหาร	5.00	0.00	มากที่สุด
47. ควรสื่อสารนโยบาย หรือทิศทาง หรือยุทธศาสตร์ ที่ให้ความสำคัญกับการบริการวิชาการสังคมแบบ มีส่วนร่วมให้ทราบทั่วกันทั้งองค์กร อย่างน้อย 3 ช่องทาง	4.89	0.33	มากที่สุด

ตาราง 13 (ต่อ)

รูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วมของ สถาบันการพลศึกษา	ค่าสถิติ		ระดับ ความเหมาะสม
	$\bar{X}$	S.D.	
48. ควรวิเคราะห์กำหนดกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ที่เกี่ยวข้องกับการบริการวิชาการสังคมแบบ มีส่วนร่วม	4.78	0.44	มากที่สุด
49. ควรจัดทำแผน หรือแนวทางในการขับเคลื่อน การบริการวิชาการสังคมแบบมีส่วนร่วมที่เป็น รูปธรรมชัดเจน	4.89	0.33	มากที่สุด
50. ควรกำหนดบุคลากรรับผิดชอบที่ชัดเจน เพื่อผลักดัน หรือขับเคลื่อนการบริการวิชาการ สังคมแบบมีส่วนร่วม	4.78	0.44	มากที่สุด
51. ควรกำหนดหน่วยงานรับผิดชอบที่ชัดเจน เพื่อผลักดัน หรือขับเคลื่อนการบริการวิชาการ สังคมแบบมีส่วนร่วมที่ชัดเจน	4.89	0.33	มากที่สุด
52. ควรจัดทำคู่มือ หรือแนวทางการสร้างกระบวนการ บริการวิชาการสังคมแบบมีส่วนร่วม สำหรับ บุคลากร เพื่อใช้เป็นแนวทางการปฏิบัติงาน	4.89	0.33	มากที่สุด
53. ควรมีการพัฒนาความรู้ และทักษะของผู้มีส่วนได้ ส่วนเสียในหน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้เอื้อต่อ การสร้างกระบวนการบริการวิชาการสังคม แบบมีส่วนร่วม รวมทั้งมีการประเมินผลความรู้ ความเข้าใจด้วย	4.89	0.33	มากที่สุด
54. ควรจัดทำระบบฐานข้อมูลเครือข่าย ที่เกี่ยวข้อง กับการบริการวิชาการสังคมแบบมีส่วนร่วม ระหว่าง วิทยาเขต คณะ สำนักงานอธิการบดี หรือกลุ่ม เครือข่ายอื่นที่เกี่ยวข้อง	4.89	0.33	มากที่สุด
55. ควรปรับปรุงระบบฐานข้อมูลการบริการวิชาการ สังคมแบบมีส่วนร่วม ที่จัดทำขึ้นให้ทันสมัยและ ถูกต้องอย่างสม่ำเสมอ	4.89	0.33	มากที่สุด

ตาราง 13 (ต่อ)

รูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วมของ สถาบันการพลศึกษา	ค่าสถิติ		ระดับ
	$\bar{X}$	S.D.	ความเหมาะสม
56. ควรนำข้อมูลเครือข่ายวิทยาเขต คณะและ สำนักงานอธิการบดี หรือเครือข่ายอื่นที่เกี่ยวข้อง กับการบริการวิชาการสังคมแบบมีส่วนร่วม ไปใช้ประโยชน์	4.89	0.33	มากที่สุด
57. ควรให้ข้อมูลข่าวสาร หรือสนับสนุนข้อมูลที่จำเป็น ต่อการบริการวิชาการสังคมแบบมีส่วนร่วม ให้กับ ภาคส่วนต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง และการรับฟัง ความคิดเห็น ไม่น้อยกว่า 3 ช่องทาง	4.78	0.44	มากที่สุด
58. ควรสรุปและนำความคิดเห็นผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ที่เกี่ยวข้องมาเป็นข้อมูลประกอบ เพื่อปรับปรุง/ พัฒนา หรือดำเนินกิจกรรมการบริการวิชาการ สังคมแบบมีส่วนร่วม ตามภารกิจหลัก ไม่น้อยกว่า 2 กิจกรรม/ โครงการขึ้นไป	4.78	0.44	มากที่สุด
59. ควรมีคณะกรรมการ หรือคณะทำงาน ของ วิทยาเขต คณะและสำนักงานอธิการบดี ที่ครอบคลุมกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย เข้ามา มีบทบาทร่วมในการกำหนดแผนงานโครงการและ ติดตามผลการดำเนินการการบริการวิชาการสังคม แบบมีส่วนร่วม	4.78	0.44	มากที่สุด
60. ควรมีระบบการจัดสรรงบประมาณ/ ทรัพยากร เพื่อสนับสนุนการดำเนินงานที่เป็นการส่งเสริม การบริการวิชาการสังคมแบบมีส่วนร่วม	5.00	0.00	มากที่สุด
61. ควรมีระบบในการเปิดให้ภาคส่วนอื่น เข้ามามี ส่วนร่วมในการสนับสนุนงบประมาณ/ ทรัพยากร เพื่อส่งเสริมการดำเนินการแก้ปัญหา หรือพัฒนา การบริการวิชาการสังคมแบบมีส่วนร่วม	4.67	0.50	มากที่สุด
62. ควรบูรณาการ หรือการประสานความร่วมมือ การบริการวิชาการสังคมแบบมีส่วนร่วม ระหว่าง วิทยาเขต คณะและสำนักงานอธิการบดี หน่วยงาน ภาครัฐและภาคส่วนอื่นที่เกี่ยวข้อง	4.78	0.44	มากที่สุด

ตาราง 13 (ต่อ)

รูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วมของ สถาบันการพลศึกษา	ค่าสถิติ		ระดับ
	$\bar{X}$	S.D.	ความเหมาะสม
63. ควรเสนอโครงการตัวอย่างและการสรุป ความสำเร็จ หรือบทเรียนจากการดำเนินโครงการ ที่ใช้แนวคิดการบริการวิชาการสังคมแบบมี ส่วนร่วม ในระดับความร่วมมือ (Collaboration)	4.78	0.44	มากที่สุด
64. ควรประชาสัมพันธ์และเผยแพร่การบริการวิชาการ สังคมแบบมีส่วนร่วม เพื่อขยายผลแนวทาง การปฏิบัติที่ดีในการเปิดโอกาสให้วิทยาเขต คณะ และสำนักงานอธิการบดีเข้ามามีส่วนร่วม ไปยัง กลุ่มเป้าหมาย อย่างทั่วถึง ไม่น้อยกว่า 3 ช่องทาง	4.78	0.44	มากที่สุด
65. ควรประเมินผลการรับรู้ของกลุ่มเป้าหมายเกี่ยวกับ การประชาสัมพันธ์และเผยแพร่การบริการวิชาการ สังคมแบบมีส่วนร่วม เพื่อขยายผลแนวทาง การปฏิบัติที่ดีในการเปิดโอกาสให้วิทยาเขต คณะ และสำนักงานอธิการบดี เข้ามามีส่วนร่วม	4.67	0.50	มากที่สุด
66. ควรประเมินระดับความพึงพอใจ การบริการ วิชาการสังคมแบบมีส่วนร่วม ของวิทยาเขต คณะ และสำนักงานอธิการบดี หรือความเชื่อมั่นของผู้มี ส่วนได้ส่วนเสียที่เกี่ยวข้อง	4.89	0.33	มากที่สุด
4. ด้านการทํานุบำรุงศิลปวัฒนธรรม			
67. ควรกำหนดนโยบาย หรือทิศทาง หรือยุทธศาสตร์ ที่ให้ความสำคัญกับการทํานุบำรุงศิลปวัฒนธรรม แบบมีส่วนร่วมของวิทยาเขต คณะและสำนักงาน อธิการบดี	5.00	0.00	มากที่สุด
68. ควรสื่อสารนโยบาย หรือทิศทาง ที่แสดงให้เห็น ความสำคัญของการทํานุบำรุงศิลปวัฒนธรรมแบบ มีส่วนร่วม โดยผู้บริหาร	5.00	0.00	มากที่สุด
69. ควรสื่อสารนโยบาย หรือทิศทาง หรือยุทธศาสตร์ ที่ให้ความสำคัญกับการทํานุบำรุงศิลปวัฒนธรรม แบบมีส่วนร่วมให้ทราบทั่วกันทั้งองค์กร อย่างน้อย 3 ช่องทาง	5.00	0.00	มากที่สุด

ตาราง 13 (ต่อ)

รูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วมของ สถาบันการพลศึกษา	ค่าสถิติ		ระดับ ความเหมาะสม
	$\bar{X}$	S.D.	
70. ควรวิเคราะห์กำหนดกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ที่เกี่ยวข้องกับการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมแบบ มีส่วนร่วม	4.89	0.33	มากที่สุด
71. ควรจัดทำแผน หรือแนวทางในการขับเคลื่อน การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมแบบมีส่วนร่วม ที่เป็นรูปธรรมชัดเจน	5.00	0.00	มากที่สุด
72. ควรกำหนดบุคลากรรับผิดชอบที่ชัดเจน เพื่อผลักดัน หรือขับเคลื่อนการทำนุบำรุง ศิลปวัฒนธรรมแบบมีส่วนร่วม	4.89	0.33	มากที่สุด
73. ควรกำหนดหน่วยงานรับผิดชอบที่ชัดเจน เพื่อผลักดัน หรือขับเคลื่อนการทำนุบำรุง ศิลปวัฒนธรรมแบบมีส่วนร่วมที่ชัดเจน	4.89	0.33	มากที่สุด
74. ควรจัดทำคู่มือ หรือแนวทางการสร้างกระบวนการ ทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมแบบมีส่วนร่วม สำหรับ บุคลากรเพื่อใช้เป็นแนวทางการปฏิบัติงาน	4.89	0.33	มากที่สุด
75. ควรมีการพัฒนาความรู้ และทักษะของผู้มีส่วนได้ ส่วนเสียในหน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้เอื้อต่อ การสร้างกระบวนการการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม แบบมีส่วนร่วม รวมทั้งมีการประเมินผลความรู้ ความเข้าใจด้วย	4.78	0.44	มากที่สุด
76. ควรจัดทำระบบฐานข้อมูลเครือข่าย ที่เกี่ยวข้อง กับการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมแบบมีส่วนร่วม ระหว่างวิทยาเขต คณะ สำนักงานอธิการบดี หรือ กลุ่มเครือข่ายอื่นที่เกี่ยวข้อง	4.89	0.33	มากที่สุด
77. ควรปรับปรุงระบบฐานข้อมูลการทำนุบำรุง ศิลปวัฒนธรรมแบบมีส่วนร่วม ที่จัดทำขึ้น ให้ทันสมัยและถูกต้องอย่างสม่ำเสมอ	5.00	0.00	มากที่สุด

ตาราง 13 (ต่อ)

รูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วมของ สถาบันการศึกษา	ค่าสถิติ		ระดับ
	$\bar{X}$	S.D.	ความเหมาะสม
78. ควรนำข้อมูลเครือข่ายวิทยาเขต คณะและ สำนักงานอธิการบดี หรือเครือข่ายอื่นที่เกี่ยวข้อง กับการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมแบบมีส่วนร่วม ไปใช้ประโยชน์	4.89	0.33	มากที่สุด
79. ควรให้ข้อมูลข่าวสาร หรือสนับสนุนข้อมูลที่จำเป็น ต่อการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมแบบมีส่วนร่วม ให้กับภาคส่วนต่างๆ ที่เกี่ยวข้องและการรับฟัง ความคิดเห็น ไม่น้อยกว่า 3 ช่องทาง	4.89	0.33	มากที่สุด
80. ควรสรุปและนำความคิดเห็นผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ที่เกี่ยวข้อง มาเป็นข้อมูลประกอบ เพื่อปรับปรุง/ พัฒนา หรือดำเนินกิจกรรมการทำนุบำรุง ศิลปวัฒนธรรมแบบมีส่วนร่วม ตามภารกิจหลัก ไม่น้อยกว่า 2 กิจกรรม/ โครงการขึ้นไป	4.89	0.33	มากที่สุด
81. ควรมีคณะกรรมการ หรือคณะทำงานของ วิทยาเขต คณะและสำนักงานอธิการบดี ที่ครอบคลุมกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย เข้ามา มีบทบาทร่วมในการกำหนดแผนงานโครงการและ ติดตามผลการดำเนินการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม แบบมีส่วนร่วม	5.00	0.00	มากที่สุด
82. ควรมีระบบการจัดสรรงบประมาณ /ทรัพยากร เพื่อสนับสนุนการดำเนินงานที่เป็นการส่งเสริม การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมแบบมีส่วนร่วม	4.89	0.33	มากที่สุด
83. ควรมีระบบในการเปิดให้ภาคส่วนอื่น เข้ามามี ส่วนร่วมในการสนับสนุนงบประมาณ/ ทรัพยากร เพื่อส่งเสริมการดำเนินการ แก้ปัญหา หรือพัฒนา การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมแบบมีส่วนร่วม	4.89	.33	มากที่สุด
84. ควรบูรณาการ หรือการประสานความร่วมมือ การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมแบบมีส่วนร่วม ระหว่างวิทยาเขต คณะและสำนักงานอธิการบดี หน่วยงานภาครัฐและภาคส่วนอื่นที่เกี่ยวข้อง	4.89	0.33	มากที่สุด

ตาราง 13 (ต่อ)

รูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วมของ สถาบันการพลศึกษา	ค่าสถิติ		ระดับ
	$\bar{X}$	S.D.	ความเหมาะสม
85. ควรเสนอโครงการตัวอย่างและการสรุป ความสำเร็จ หรือบทเรียนจากการดำเนินโครงการ ที่ใช้แนวคิดการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมแบบ มีส่วนร่วม ในระดับความร่วมมือ (Collaboration)	4.89	0.33	มากที่สุด
86. ควรประชาสัมพันธ์และเผยแพร่การทำนุบำรุง ศิลปวัฒนธรรมแบบมีส่วนร่วม เพื่อขยายผล แนวทางการปฏิบัติที่ดีในการเปิดโอกาสให้ วิทยาเขต คณะและสำนักงานอธิการบดี เข้ามา มีส่วนร่วม ไปยังกลุ่มเป้าหมายอย่างทั่วถึง ไม่น้อยกว่า 3 ช่องทาง	5.00	0.00	มากที่สุด
87. ควรประเมินผลการรับรู้ของกลุ่มเป้าหมายเกี่ยวกับ การประชาสัมพันธ์และเผยแพร่การทำนุบำรุง ศิลปวัฒนธรรมแบบมีส่วนร่วม เพื่อขยายผล แนวทางการปฏิบัติที่ดีในการเปิดโอกาสให้ วิทยาเขต คณะและสำนักงานอธิการบดี เข้ามา มีส่วนร่วม	5.00	0.00	มากที่สุด
88. ควรประเมินระดับความพึงพอใจ การทำนุบำรุง ศิลปวัฒนธรรมแบบมีส่วนร่วม ของวิทยาเขต คณะ และสำนักงานอธิการบดี หรือความเชื่อมั่นของผู้มี ส่วนได้ส่วนเสียที่เกี่ยวข้อง	5.00	0.00	มากที่สุด

จากตาราง 13 แสดงรูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วมของสถาบันการพลศึกษา ตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ 9 คน เป็นรายชื่อ พบว่า รูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วมของสถาบันการพลศึกษา แบ่งออกเป็น 4 ด้าน ได้แก่ ด้านการสอน ด้านการวิจัย ด้านการบริการ วิชาการสังคมและด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม มีความเหมาะสม อยู่ในระดับมากที่สุด ทุกข้อ โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.67 - 5.00

ตาราง 14 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความสอดคล้องของรูปแบบการบริหารแบบ
มีส่วนร่วมของสถาบันการพลศึกษา ที่ควรจะเป็น โดยรวมและรายด้าน โดยผู้เชี่ยวชาญ 9 คน

ที่	รูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วมของ สถาบันการพลศึกษา	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความสอดคล้อง
1	หลักการของรูปแบบ	4.87	0.35	มากที่สุด
2	จุดมุ่งหมายของรูปแบบ	5.00	0.00	มากที่สุด
3	หลักการของการบริหารแบบมีส่วนร่วม	4.89	0.28	มากที่สุด
4	เนื้อหาสาระของรูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วม	4.89	0.28	มากที่สุด
5	การประเมินผลการบริหารแบบมีส่วนร่วม	4.93	0.22	มากที่สุด
6	เงื่อนไขความสำเร็จการบริหารแบบมีส่วนร่วม	4.91	0.22	มากที่สุด
	รวมเฉลี่ย	4.92	0.23	มากที่สุด

จากตาราง 14 แสดงรูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วมของสถาบันการพลศึกษา
ตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ 9 คน พบว่า รูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วมของสถาบัน
การพลศึกษา โดยรวม มีความสอดคล้องอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.92$, S.D. = 0.23)
และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า มีความสอดคล้องอยู่ในระดับมากที่สุด ทุกด้าน ได้แก่
ด้านจุดมุ่งหมายของรูปแบบ ($\bar{X} = 5.00$, S.D. = 0.00) ด้านการประเมินผลการบริหารแบบมี
ส่วนร่วม ($\bar{X} = 4.93$, S.D. = 0.22) ด้านเงื่อนไขความสำเร็จการบริหารแบบมีส่วนร่วม ($\bar{X} = 4.91$,
S.D. = 0.22) ด้านหลักการของการบริหารแบบมีส่วนร่วม ($\bar{X} = 4.89$, S.D. = 0.28) ด้านเนื้อหา
สาระของรูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วม ($\bar{X} = 4.89$, S.D. = 0.28) และด้านหลักการของรูปแบบ
($\bar{X} = 4.87$, S.D. = 0.35)

ตาราง 15 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความสอดคล้องของรูปแบบการบริหารแบบ
มีส่วนร่วมของสถาบันการพลศึกษา ที่ควรจะเป็น เป็นรายข้อ โดยผู้เชี่ยวชาญ 9 คน

รายละเอียดของรูปแบบ	ค่าสถิติ		ระดับ ความสอดคล้อง
	$\bar{X}$	S.D.	
1. หลักการของรูปแบบ			
1. รูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วมตรงตาม วัตถุประสงค์ของการวิจัย	4.89	0.33	มากที่สุด
2. การเสนอรูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วม เป็นแผนผัง 3 ภาพ	4.89	0.33	มากที่สุด
3. ความเชื่อมโยงของรูปแบบการบริหาร แบบมีส่วนร่วม	4.89	0.33	มากที่สุด
4. ความเป็นแบบอย่างของรูปแบบการบริหาร แบบมีส่วนร่วม	4.89	0.33	มากที่สุด
5. ความน่าเชื่อถือของรูปแบบการบริหาร แบบมีส่วนร่วม	4.78	0.44	มากที่สุด
2. จุดมุ่งหมายของรูปแบบ			
6. การพัฒนาการบริหารงานแบบมีส่วนร่วม ด้านการสอน	5.00	0.00	มากที่สุด
7. การพัฒนาการบริหารงานแบบมีส่วนร่วม ด้านการวิจัย	5.00	0.00	มากที่สุด
8. การพัฒนาการบริหารงานแบบมีส่วนร่วม ด้านการบริการวิชาการสังคม	5.00	0.00	มากที่สุด
9. การพัฒนาการบริหารงานแบบมีส่วนร่วม ด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม	5.00	0.00	มากที่สุด
3. หลักการของการบริหารแบบมีส่วนร่วม			
10. การตัดสินใจการบริหารแบบมีส่วนร่วม	4.78	0.44	มากที่สุด
11. การปฏิบัติงานการบริหารแบบมีส่วนร่วม	5.00	0.00	มากที่สุด
12. การรับผลประโยชน์การบริหารแบบมีส่วนร่วม	4.89	0.33	มากที่สุด
13. การประเมินผลการบริหารแบบมีส่วนร่วม	4.89	0.33	มากที่สุด

ตาราง 15 (ต่อ)

รายละเอียดของรูปแบบ	ค่าสถิติ		ระดับ ความสอดคล้อง
	$\bar{X}$	S.D.	
4. เนื้อหาสาระของรูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วม			
14. การจัดโครงสร้างของรูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วม	4.78	0.44	มากที่สุด
15. ความครอบคลุมของเนื้อหาในการบริหารแบบมีส่วนร่วม	4.89	0.33	มากที่สุด
16. การสร้างวัฒนธรรมการทำงานแบบมีส่วนร่วม	4.89	0.33	มากที่สุด
17. การเปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียมีส่วนร่วมในการทำงาน	5.00	0.00	มากที่สุด
5. การประเมินผลการบริหารแบบมีส่วนร่วม			
18. การประเมินการดำเนินงานของสำนักยุทธศาสตร์การทำงานแบบมีส่วนร่วม	4.89	0.33	มากที่สุด
19. การนำผลการประเมินการดำเนินงานของสำนักยุทธศาสตร์มาปรับปรุงแก้ไขการบริหารงานแบบมีส่วนร่วมเพื่อให้เกิดประสิทธิผลต่อไป	4.89	0.33	มากที่สุด
20. การนำผลการประเมินการดำเนินงานของสำนักยุทธศาสตร์มาเผยแพร่ให้บุคลากรทุกคนที่เกี่ยวข้องทราบ เพื่อใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาต่อไป	5.00	0.00	มากที่สุด
6. ความสำเร็จของการบริหารงานแบบมีส่วนร่วม			
21. การตระหนักถึงความสำคัญของการบริหารแบบมีส่วนร่วม	4.78	0.44	มากที่สุด
22. การสร้างเครือข่ายเพื่อการบริหารแบบมีส่วนร่วม	4.89	0.33	มากที่สุด
23. การพัฒนาบุคลากรในการบริหารแบบมีส่วนร่วม	4.89	0.33	มากที่สุด
24. การแก้ไขปัญหาจากการขาดการบริหารแบบมีส่วนร่วมได้	5.00	0.00	มากที่สุด
25. การสร้างความเข้มแข็งให้กับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในการทำงานแบบมีส่วนร่วม	5.00	0.00	มากที่สุด

จากตาราง 15 แสดงรูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วมของสถาบันการพลศึกษา ตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ 9 คน ที่ควรจะเป็น เป็นรายชื่อ พบว่า รูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วมของสถาบันการพลศึกษา 6 ด้าน ได้แก่ ด้านหลักการของรูปแบบ ด้านจุดมุ่งหมายของรูปแบบ ด้านหลักการของการบริหารแบบมีส่วนร่วม ด้านเนื้อหาของรูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วม ด้านการประเมินผลการบริหารแบบมีส่วนร่วม และด้านความสำเร็จของการบริหารงานแบบมีส่วนร่วม มีความสอดคล้องอยู่ในระดับมากที่สุด ทุกข้อ โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.78 - 5.00

ขั้นตอนที่ 3 การตรวจสอบรูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วมของสถาบัน การพลศึกษา

ผลการตรวจสอบรูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วมของสถาบันการพลศึกษา 4 ด้าน ได้แก่ ด้านการสอน ด้านการวิจัย ด้านการบริการวิชาการสังคมและด้านการทำนุบำรุง ศิลปวัฒนธรรม โดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 17 คน ประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ เป็น ลายลักษณ์อักษรตามแบบประเมินมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ด้วยการใช้เดลไฟเทคนิค 2 รอบ แล้วนำมาวิเคราะห์ข้อมูลมีรายละเอียด ตามที่ปรากฏผลการวิเคราะห์ในตาราง 16 - 18 ดังนี้

รอบที่ 1 การตรวจสอบรูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วมของสถาบัน การพลศึกษา ด้วยการประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้

ผลการตรวจสอบรูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วมของสถาบันการพลศึกษาด้วยการ ประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ และความสอดคล้อง ตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 17 คน รอบที่ 1 ที่มีต่อ ดังที่ปรากฏผลการวิเคราะห์ในตาราง 16 ดังนี้

ตาราง 16 ค่ามัธยฐานและค่าความสอดคล้องภายใน ความเหมาะสมและความเป็นไปได้
ของรูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วมของสถาบันการพลศึกษา เป็นรายด้านและรายข้อ
โดยผู้เชี่ยวชาญ 17 คน รอบที่ 1

รูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วม	ความเหมาะสม		ความเป็นไปได้	
	Mdn.	IR.	Mdn.	IR.
1. ด้านการสอน				
1. ควรกำหนดนโยบาย หรือทิศทาง หรือยุทธศาสตร์ ที่ให้ความสำคัญกับการสอนแบบมีส่วนร่วม ของวิทยาเขตคณะและสำนักงานอธิการบดี	5.00	1.00	5.00	1.00
2. ควรสื่อสารนโยบาย หรือทิศทาง ที่แสดงให้เห็น ความสำคัญของการสอนแบบมีส่วนร่วม โดยผู้บริหาร	5.00	2.00	5.00	2.00
3. ควรสื่อสารนโยบาย หรือทิศทาง หรือยุทธศาสตร์ ที่ให้ความสำคัญกับการสอนแบบมีส่วนร่วม ให้ทราบทั่วกันทั้งองค์กรอย่างน้อย 3 ช่องทาง	5.00	2.00	5.00	2.00
4. ควรวิเคราะห์กำหนดกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่ เกี่ยวข้องกับการสอนแบบมีส่วนร่วม	5.00	1.00	4.00	2.00

ตาราง 16 (ต่อ)

รูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วม	ความเหมาะสม		ความเป็นไปได้	
	Mdn.	IR.	Mdn.	IR.
5. ควรจัดทำแผน หรือแนวทางในการขับเคลื่อนการสอนแบบมีส่วนร่วมที่เป็นรูปธรรมชัดเจน	5.00	1.00	5.00	2.00
6. ควรกำหนดบุคลากรรับผิดชอบที่ชัดเจน เพื่อผลักดัน หรือขับเคลื่อนการสอนแบบมีส่วนร่วม	5.00	1.00	5.00	1.00
7. ควรมีการกำหนดหน่วยงานรับผิดชอบที่ชัดเจน เพื่อผลักดัน หรือขับเคลื่อนการสอนแบบมีส่วนร่วม	5.00	1.00	5.00	2.00
8. ควรจัดทำคู่มือ หรือแนวทางการสร้างกระบวนการการสอนแบบมีส่วนร่วม สำหรับบุคลากรเพื่อใช้เป็นแนวทางการปฏิบัติงาน	5.00	1.00	5.00	2.00
9. ควรพัฒนาความรู้และทักษะของบุคลากรในหน่วยงานให้เอื้อต่อการสร้างกระบวนการการสอนแบบมีส่วนร่วม รวมทั้งมีการประเมินผลความรู้ความเข้าใจด้วย	5.00	2.00	5.00	2.00
10. ควรจัดทำระบบฐานข้อมูลเครือข่ายที่เกี่ยวข้องกับการสอนแบบมีส่วนร่วม ระหว่างวิทยาเขต คณะ สำนักงานอธิการบดี หรือกลุ่มเครือข่ายอื่นที่เกี่ยวข้อง	5.00	1.00	4.00	2.00
11. ควรปรับปรุงระบบฐานข้อมูลการสอนแบบมีส่วนร่วมที่จัดทำขึ้นให้ทันสมัยและถูกต้องอย่างสม่ำเสมอ	5.00	0.00	4.00	2.00
12. ควรนำข้อมูลเครือข่ายวิทยาเขต คณะและสำนักงานอธิการบดี หรือเครือข่ายอื่นที่เกี่ยวข้องกับการสอนแบบมีส่วนร่วมไปใช้ประโยชน์	5.00	0.00	4.00	2.00
13. ควรให้ข้อมูลข่าวสาร หรือสนับสนุนข้อมูลที่เป็นต่อการสอนแบบมีส่วนร่วม ให้กับภาคส่วนต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง และการรับฟังความคิดเห็น ไม่น้อยกว่า 3 ช่องทาง	5.00	2.00	4.00	2.00

ตาราง 16 (ต่อ)

รูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วม	ความเหมาะสม		ความเป็นไปได้	
	Mdn.	IR.	Mdn.	IR.
14. ควรสรุปและนำความคิดเห็นผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เกี่ยวข้องมาเป็นข้อมูลประกอบ เพื่อปรับปรุง/พัฒนาหรือดำเนินกิจกรรมการสอนแบบมีส่วนร่วมตามภารกิจหลัก ไม่น้อยกว่า 2 กิจกรรม/โครงการขึ้นไป	5.00	2.00	5.00	2.00
15. ควรมีคณะกรรมการ หรือคณะทำงาน ของ วิทยาเขต คณะและสำนักงานอธิการบดี ที่ครอบคลุมกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ให้มีบทบาทร่วมในการกำหนดแผนงานโครงการ และติดตามผลการดำเนินการการสอนแบบมีส่วนร่วม	5.00	2.00	4.00	2.00
16. ควรมีระบบการจัดสรรงบประมาณ/ ทรัพยากร เพื่อสนับสนุนการดำเนินงานที่เป็นการส่งเสริมการสอนแบบมีส่วนร่วม	5.00	2.00	5.00	2.00
17. ควรมีระบบในการเปิดให้ภาคส่วนอื่น เข้ามา มีส่วนร่วมในการสนับสนุนงบประมาณ/ ทรัพยากร เพื่อส่งเสริมการดำเนินการแก้ไขปัญหา หรือพัฒนาการสอนแบบมีส่วนร่วม	5.00	2.00	4.00	2.00
18. ควรบูรณาการ หรือการประสานความร่วมมือ การสอนแบบมีส่วนร่วมระหว่างวิทยาเขต คณะ และสำนักงานอธิการบดี หน่วยงานภาครัฐและภาคส่วนอื่นที่เกี่ยวข้อง	5.00	2.00	4.00	2.00
19. ควรเสนอโครงการตัวอย่างและการสรุปความสำเร็จ หรือบทเรียนจากการดำเนินโครงการที่ใช้แนวคิดการสอนแบบมีส่วนร่วม ในระดับความร่วมมือ (Collaboration)	5.00	2.00	5.00	2.00

ตาราง 16 (ต่อ)

รูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วม	ความเหมาะสม		ความเป็นไปได้	
	Mdn.	IR.	Mdn.	IR.
20. ควรประชาสัมพันธ์และเผยแพร่การสอนแบบมีส่วนร่วม เพื่อขยายผลแนวทางการปฏิบัติที่ดีในการเปิดโอกาสให้วิทยาเขต คณะและสำนักงานอธิการบดีเข้ามามีส่วนร่วม ไปยังกลุ่มเป้าหมายอย่างทั่วถึง ไม่น้อยกว่า 3 ช่องทาง	5.00	2.00	5.00	2.00
21. ควรประเมินผลการรับรู้ของกลุ่มเป้าหมายเกี่ยวกับการประชาสัมพันธ์และเผยแพร่การสอนแบบมีส่วนร่วม เพื่อขยายผลแนวทางการปฏิบัติที่ดี ในการเปิดโอกาสให้วิทยาเขต คณะและสำนักงานอธิการบดี เข้ามามีส่วนร่วม	5.00	2.00	4.00	2.00
22. การประชาสัมพันธ์และเผยแพร่การสอนแบบมีส่วนร่วม เพื่อขยายผลแนวทางการปฏิบัติที่ดี ในการเปิดโอกาสให้วิทยาเขต คณะและสำนักงานอธิการบดี เข้ามามีส่วนร่วม	5.00	2.00	5.00	2.00
2. ด้านการวิจัย				
23. ควรกำหนดนโยบาย หรือทิศทาง หรือยุทธศาสตร์ ที่ให้ความสำคัญกับการวิจัยแบบมีส่วนร่วมของวิทยาเขต คณะและสำนักงานอธิการบดี	5.00	1.00	5.00	1.00
24. ควรสื่อสารนโยบาย หรือทิศทาง ที่แสดงให้เห็นความสำคัญของการวิจัยแบบมีส่วนร่วม โดยผู้บริหาร	5.00	1.00	5.00	2.00
25. ควรสื่อสารนโยบาย หรือทิศทาง หรือยุทธศาสตร์ ที่ให้ความสำคัญกับการวิจัยแบบมีส่วนร่วม ให้ทราบทั่วกันทั้งองค์กร อย่างน้อย 3 ช่องทาง	5.00	1.00	5.00	2.00
26. ควรวิเคราะห์กำหนดกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยแบบมีส่วนร่วม	5.00	2.00	4.00	2.00
27. ควรจัดทำแผน หรือแนวทางในการขับเคลื่อนการวิจัยแบบมีส่วนร่วมที่เป็นรูปธรรมชัดเจน	5.00	1.00	5.00	2.00
28. ควรกำหนดบุคลากรรับผิดชอบที่ชัดเจน เพื่อผลักดัน หรือขับเคลื่อนการวิจัยแบบมีส่วนร่วม	5.00	2.00	5.00	2.00

ตาราง 16 (ต่อ)

รูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วม	ความเหมาะสม		ความเป็นไปได้	
	Mdn.	IR.	Mdn.	IR.
29. ควรกำหนดหน่วยงานรับผิดชอบที่ชัดเจน เพื่อผลักดัน หรือขับเคลื่อนการวิจัยแบบมีส่วนร่วม	5.00	2.00	5.00	2.00
30. ควรจัดทำคู่มือ หรือแนวทางการสร้างกระบวนการ วิจัยแบบมีส่วนร่วม สำหรับบุคลากร เพื่อใช้เป็นแนวทางการปฏิบัติงาน	5.00	2.00	5.00	2.00
31. ควรพัฒนาความรู้และทักษะของบุคลากร ในหน่วยงานให้เอื้อต่อการสร้างกระบวนการ การวิจัยแบบมีส่วนร่วม รวมทั้งมีการประเมินผล ความรู้ความเข้าใจด้วย	5.00	1.00	4.00	2.00
32. ควรจัดทำระบบฐานข้อมูลเครือข่ายที่เกี่ยวข้อง กับการวิจัยแบบมีส่วนร่วม ระหว่างวิทยาเขต คณะ สำนักงานอธิการบดี หรือกลุ่มเครือข่ายอื่น ที่เกี่ยวข้อง	5.00	1.00	4.00	2.00
33. ควรปรับปรุงระบบฐานข้อมูลการวิจัยแบบ มีส่วนร่วมที่จัดทำขึ้นให้ทันสมัยและถูกต้อง อย่างสม่ำเสมอ	5.00	2.00	4.00	2.00
34. ควรนำข้อมูลเครือข่ายวิทยาเขต คณะและ สำนักงานอธิการบดี หรือเครือข่ายอื่น ที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยแบบมีส่วนร่วม ไปใช้ประโยชน์	5.00	1.00	4.00	2.00
35. ควรให้ข้อมูลข่าวสาร หรือสนับสนุนข้อมูล ที่จำเป็นต่อการวิจัยแบบมีส่วนร่วม ให้กับ ภาควิชาต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง และการรับฟัง ความคิดเห็น ไม่น้อยกว่า 3 ช่องทาง	5.00	2.00	4.00	2.00
36. ควรสรุปและนำความคิดเห็นผู้มีส่วนได้ ส่วนเสียที่เกี่ยวข้องมาเป็นข้อมูลประกอบ เพื่อ ปรับปรุง/ พัฒนาหรือดำเนินกิจกรรมการวิจัย แบบมีส่วนร่วม ตามภารกิจหลัก ไม่น้อยกว่า 2 กิจกรรม/ โครงการขึ้นไป	5.00	2.00	4.00	2.00

ตาราง 16 (ต่อ)

รูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วม	ความเหมาะสม		ความเป็นไปได้	
	Mdn.	IR.	Mdn.	IR.
37. ควรมีคณะกรรมการ หรือคณะทำงาน ของ วิทยาเขต คณะและสำนักงานอธิการบดี ที่ครอบคลุมกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ให้มี บทบาทร่วมในการกำหนดแผนงานโครงการ และติดตามผลการดำเนินการวิจัยแบบมีส่วนร่วม	5.00	2.00	4.00	2.00
38. ควรมีระบบการจัดสรรงบประมาณ /ทรัพยากร เพื่อสนับสนุนการดำเนินงานที่เป็นการส่งเสริม การวิจัยแบบมีส่วนร่วม	5.00	2.00	4.00	2.00
39. ควรมีระบบในการเปิดให้ภาคส่วนอื่น เข้ามา มีส่วนร่วมในการสนับสนุนงบประมาณ/ ทรัพยากร เพื่อส่งเสริมการดำเนินการแก้ไขปัญหา หรือพัฒนาการวิจัยแบบมีส่วนร่วม	5.00	2.00	4.00	2.00
40. ควรบูรณาการ หรือการประสานความร่วมมือ การวิจัยแบบมีส่วนร่วม ระหว่างวิทยาเขต คณะและสำนักงานอธิการบดี หน่วยงาน ภาครัฐและภาคส่วนอื่นที่เกี่ยวข้อง	5.00	2.00	4.00	2.00
41. ควรเสนอโครงการตัวอย่างและการสรุป ความสำเร็จ หรือบทเรียนจากการดำเนิน โครงการที่ใช้แนวคิดการวิจัยแบบมีส่วนร่วม ในระดับความร่วมมือ (Collaboration)	5.00	2.00	4.00	2.00
42. ควรประชาสัมพันธ์และเผยแพร่การวิจัยแบบ มีส่วนร่วม เพื่อขยายผลแนวทางการปฏิบัติที่ดี ในการเปิดโอกาสให้วิทยาเขต คณะและ สำนักงานอธิการบดีเข้ามามีส่วนร่วม ไปยัง กลุ่มเป้าหมายอย่างทั่วถึง ไม่น้อยกว่า 3 ช่องทาง	5.00	2.00	5.00	2.00
43. ควรประเมินผลการรับรู้ของกลุ่มเป้าหมาย เกี่ยวกับการประชาสัมพันธ์และเผยแพร่ การวิจัยแบบมีส่วนร่วม เพื่อขยายผลแนวทาง การปฏิบัติที่ดี ในการเปิดโอกาสให้วิทยาเขต คณะและสำนักงานอธิการบดีเข้ามามีส่วนร่วม	5.00	2.00	4.00	2.00

ตาราง 16 (ต่อ)

รูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วม	ความเหมาะสม		ความเป็นไปได้	
	Mdn.	IR.	Mdn.	IR.
44. ควรประเมินระดับความพึงพอใจ การวิจัยแบบมีส่วนร่วมของวิทยาเขต คณะและสำนักงานอธิการบดี หรือความเชื่อมั่นของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เกี่ยวข้อง	5.00	2.00	4.00	2.00
3. ด้านการบริการวิชาการสังคม				
45. ควรกำหนดนโยบาย หรือทิศทาง หรือยุทธศาสตร์ ที่ให้ความสำคัญกับการบริการวิชาการสังคมแบบมีส่วนร่วมของวิทยาเขต คณะและสำนักงานอธิการบดี	5.00	1.00	5.00	2.00
46. ควรสื่อสารนโยบาย หรือทิศทาง ที่แสดงให้เห็นความสำคัญของการบริการวิชาการสังคมแบบมีส่วนร่วม โดยผู้บริหาร	5.00	1.00	5.00	1.00
47. ควรสื่อสารนโยบาย หรือทิศทาง หรือยุทธศาสตร์ ที่ให้ความสำคัญกับการบริการวิชาการสังคมแบบมีส่วนร่วมให้ทราบทั่วกันทั้งองค์กรอย่างน้อย 3 ช่องทาง	5.00	2.00	5.00	2.00
48. ควรวิเคราะห์กำหนดกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เกี่ยวข้องกับการบริการวิชาการสังคมแบบมีส่วนร่วม	5.00	2.00	5.00	2.00
49. ควรจัดทำแผน หรือแนวทางในการขับเคลื่อนการบริการวิชาการสังคมแบบมีส่วนร่วมที่เป็นรูปธรรมชัดเจน	5.00	2.00	4.00	2.00
50. ควรกำหนดหน่วยงานรับผิดชอบที่ชัดเจน เพื่อผลักดัน หรือขับเคลื่อนการบริการวิชาการสังคมแบบมีส่วนร่วมที่ชัดเจน	5.00	2.00	4.00	2.00
51. ควรกำหนดบุคลากรรับผิดชอบที่ชัดเจน เพื่อผลักดัน หรือขับเคลื่อนการบริการวิชาการสังคมแบบมีส่วนร่วม	5.00	2.00	4.00	2.00

ตาราง 16 (ต่อ)

รูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วม	ความเหมาะสม		ความเป็นไปได้	
	Mdn.	IR.	Mdn.	IR.
52. ควรจัดทำคู่มือ หรือแนวทางการสร้างกระบวนการบริการวิชาการสังคมแบบมีส่วนร่วมสำหรับบุคลากรเพื่อใช้เป็นแนวทางการปฏิบัติงาน	5.00	2.00	4.00	2.00
53. ควรมีการพัฒนาความรู้ และทักษะของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในหน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้เอื้อต่อการสร้างกระบวนการบริการวิชาการสังคมแบบมีส่วนร่วม รวมทั้งมีการประเมินผลความรู้ความเข้าใจด้วย	5.00	2.00	4.00	2.00
54. ควรจัดทำระบบฐานข้อมูลเครือข่าย ที่เกี่ยวข้องกับการบริการวิชาการสังคมแบบมีส่วนร่วมระหว่างวิทยาเขต คณะ สำนักงานอธิการบดี หรือกลุ่มเครือข่ายอื่นที่เกี่ยวข้อง	5.00	2.00	4.00	2.00
55. ควรปรับปรุงระบบฐานข้อมูลการบริการวิชาการสังคมแบบมีส่วนร่วม ที่จัดทำขึ้นให้ทันสมัยและถูกต้องอย่างสม่ำเสมอ	5.00	2.00	4.00	2.00
56. ควรนำข้อมูลเครือข่ายวิทยาเขต คณะและสำนักงานอธิการบดี หรือเครือข่ายอื่นที่เกี่ยวข้องกับการบริการวิชาการสังคมแบบมีส่วนร่วม ไปใช้ประโยชน์	5.00	2.00	4.00	2.00
57. ควรให้ข้อมูลข่าวสาร หรือสนับสนุนข้อมูลที่เป็นต่อการบริการวิชาการสังคมแบบมีส่วนร่วม ให้กับภาคส่วนต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง และการรับฟังความคิดเห็น ไม่น้อยกว่า 3 ช่องทาง	5.00	2.00	4.00	2.00
58. ควรสรุปและนำความคิดเห็นผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เกี่ยวข้องมาเป็นข้อมูลประกอบเพื่อปรับปรุง/ พัฒนา หรือดำเนินกิจกรรมการบริการวิชาการสังคมแบบมีส่วนร่วมตามภารกิจหลัก ไม่น้อยกว่า 2 กิจกรรม/โครงการขึ้นไป	5.00	2.00	4.00	2.00

ตาราง 16 (ต่อ)

รูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วม	ความเหมาะสม		ความเป็นไปได้	
	Mdn.	IR.	Mdn.	IR.
59. ควรมีคณะกรรมการ หรือคณะทำงานของวิทยาเขต คณะ และสำนักงานอธิการบดี ที่ครอบคลุมกลุ่ม ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย เข้ามามีบทบาทร่วมในการ กำหนดแผนงานโครงการและติดตามผล การดำเนินการบริการวิชาการสังคมแบบ มีส่วนร่วม	5.00	2.00	4.00	2.00
60. ควรมีระบบการจัดสรรงบประมาณ/ ทรัพยากร เพื่อสนับสนุนการดำเนินงานที่เป็นการส่งเสริม การบริการวิชาการสังคมแบบมีส่วนร่วม	5.00	2.00	4.00	2.00
61. ควรมีระบบในการเปิดให้ภาคส่วนอื่น เข้ามา มีส่วนร่วมในการสนับสนุนงบประมาณ/ ทรัพยากร เพื่อส่งเสริมการดำเนินการ แก้ปัญหา หรือพัฒนาการบริการวิชาการสังคม แบบมีส่วนร่วม	5.00	2.00	4.00	2.00
62. ควรบูรณาการ หรือการประสานความร่วมมือ การบริการวิชาการสังคมแบบมีส่วนร่วม ระหว่างวิทยาเขต คณะและสำนักงานอธิการบดี หน่วยงานภาครัฐและภาคส่วนอื่นที่เกี่ยวข้อง	5.00	2.00	4.00	2.00
63. ควรเสนอโครงการตัวอย่างและการสรุปความสำเร็จ หรือบทเรียนจากการดำเนินโครงการที่ใช้แนวคิด การบริการวิชาการสังคมแบบมีส่วนร่วม ในระดับความร่วมมือ (Collaboration)	5.00	2.00	5.00	2.00
64. ควรประชาสัมพันธ์และเผยแพร่การบริการ วิชาการสังคมแบบมีส่วนร่วม เพื่อขยายผล แนวทางการปฏิบัติที่ดีในการเปิดโอกาสให้ วิทยาเขต คณะและสำนักงานอธิการบดีเข้ามา มีส่วนร่วม ไปยังกลุ่มเป้าหมายอย่างทั่วถึง ไม่น้อยกว่า 3 ช่องทาง	5.00	2.00	5.00	2.00

ตาราง 16 (ต่อ)

รูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วม	ความเหมาะสม		ความเป็นไปได้	
	Mdn.	IR.	Mdn.	IR.
65. ควรประเมินผลการรับรู้ของกลุ่มเป้าหมาย เกี่ยวกับการประชาสัมพันธ์และเผยแพร่ การบริการวิชาการสังคมแบบมีส่วนร่วม เพื่อขยายผลแนวทางการปฏิบัติที่ดีในการ เปิดโอกาสให้วิทยาเขต คณะและสำนักงาน อธิการบดี เข้ามามีส่วนร่วม	5.00	2.00	4.00	2.00
66. ควรประเมินระดับความพึงพอใจ การบริการ วิชาการสังคมแบบมีส่วนร่วม ของวิทยาเขต คณะและสำนักงานอธิการบดี หรือ ความเชื่อมั่นของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เกี่ยวข้อง	5.00	2.00	5.00	2.00
4. ด้านการดำเนินงานศิลปวัฒนธรรม				
67. ควรกำหนดนโยบาย หรือทิศทาง หรือ ยุทธศาสตร์ที่ให้ความสำคัญกับการทำนุบำรุง ศิลปวัฒนธรรมแบบมีส่วนร่วมของวิทยาเขต คณะและสำนักงานอธิการบดี	5.00	1.00	5.00	2.00
68. ควรสื่อสารนโยบาย หรือทิศทาง ที่แสดง ให้เห็นความสำคัญของการทำนุบำรุง ศิลปวัฒนธรรมแบบมีส่วนร่วม โดยผู้บริหาร	5.00	2.00	5.00	2.00
69. ควรสื่อสารนโยบาย หรือทิศทาง หรือ ยุทธศาสตร์ ที่ให้ความสำคัญกับการทำนุบำรุง ศิลปวัฒนธรรมแบบมีส่วนร่วมให้ทราบทั่วกัน ทั้งองค์กร อย่างน้อย 3 ช่องทาง	5.00	1.00	5.00	1.00
70. ควรวิเคราะห์กำหนดกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ที่เกี่ยวข้องกับการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม แบบมีส่วนร่วม	5.00	2.00	4.00	2.00
71. ควรจัดทำแผน หรือแนวทางในการขับเคลื่อน การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมแบบมีส่วนร่วม ที่เป็นรูปธรรมชัดเจน	5.00	1.00	4.00	1.00

ตาราง 16 (ต่อ)

รูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วม	ความเหมาะสม		ความเป็นไปได้	
	Mdn.	IR.	Mdn.	IR.
72. การกำหนดหน่วยงานรับผิดชอบที่ชัดเจน เพื่อผลักดัน หรือขับเคลื่อนการดำเนินงาน ศิลปวัฒนธรรมแบบมีส่วนร่วมที่ชัดเจน	5.00	1.00	4.00	2.00
73. การกำหนดบุคลากรรับผิดชอบที่ชัดเจน เพื่อผลักดัน หรือขับเคลื่อนการดำเนินงาน ศิลปวัฒนธรรมแบบมีส่วนร่วม	5.00	1.00	5.00	2.00
74. การจัดทำคู่มือ หรือแนวทางการสร้างกระบวนการ ทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมแบบมีส่วนร่วม สำหรับ บุคลากรเพื่อใช้เป็นแนวทางการปฏิบัติงาน	5.00	2.00	5.00	2.00
75. ควรมีการพัฒนาความรู้ และทักษะของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในหน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้ เอื้อต่อการสร้างกระบวนการทำนุบำรุง ศิลปวัฒนธรรมแบบมีส่วนร่วม รวมทั้งมี การประเมินผลความรู้ความเข้าใจด้วย	5.00	2.00	5.00	2.00
76. การจัดทำระบบฐานข้อมูลเครือข่าย ที่เกี่ยวข้องกับ กระบวนการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมแบบมี ส่วนร่วม ระหว่างวิทยาเขต คณะ สำนักงาน อธิการบดี หรือกลุ่มเครือข่ายอื่นที่เกี่ยวข้อง	5.00	1.00	4.00	1.00
77. การปรับปรุงระบบฐานข้อมูลการทำนุบำรุง ศิลปวัฒนธรรมแบบมีส่วนร่วมที่จัดทำขึ้น ให้ทันสมัยและถูกต้องอย่างสม่ำเสมอ	5.00	1.00	4.00	2.00
78. การนำข้อมูลเครือข่ายวิทยาเขต คณะและ สำนักงานอธิการบดี หรือเครือข่ายอื่น ที่เกี่ยวข้องกับการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม แบบมีส่วนร่วม ไปใช้ประโยชน์	5.00	1.00	4.00	1.00
79. การให้ข้อมูลข่าวสาร หรือสนับสนุนข้อมูล ที่จำเป็นต่อการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมแบบมี ส่วนร่วม ให้กับภาคส่วนต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง และ การรับฟังความคิดเห็น ไม่น้อยกว่า 3 ช่องทาง	5.00	2.00	4.00	1.00

ตาราง 16 (ต่อ)

รูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วม	ความเหมาะสม		ความเป็นไปได้	
	Mdn.	IR.	Mdn.	IR.
80. การสรุปและนำความคิดเห็นผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เกี่ยวข้องมาเป็นข้อมูลประกอบ เพื่อปรับปรุง/พัฒนา หรือดำเนินกิจกรรมการทํานุบำรุงศิลปวัฒนธรรมแบบมีส่วนร่วม ตามภารกิจหลักไม่น้อยกว่า 2 กิจกรรม/ โครงการขึ้นไป	5.00	2.00	4.00	2.00
81. ควรมีคณะกรรมการ หรือคณะทำงานของวิทยาเขต คณะ และสำนักงานอธิการบดีที่ครอบคลุมกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย เข้ามา มีบทบาทร่วมในการกำหนดแผนงานโครงการและติดตามผลการดำเนินการการทํานุบำรุงศิลปวัฒนธรรมแบบมีส่วนร่วม	5.00	2.00	4.00	2.00
82. ควรมีระบบการจัดสรรงบประมาณ /ทรัพยากร เพื่อสนับสนุนการดำเนินงานที่เป็นการส่งเสริมการทํานุบำรุงศิลปวัฒนธรรมแบบมีส่วนร่วม	5.00	2.00	5.00	2.00
83. ควรมีระบบในการเปิดให้ภาคส่วนอื่น เข้ามา มีส่วนร่วมในการสนับสนุนงบประมาณ/ ทรัพยากร เพื่อส่งเสริมการดำเนินการแก้ปัญหา หรือพัฒนาการทํานุบำรุงศิลปวัฒนธรรมแบบมีส่วนร่วม	5.00	2.00	4.00	2.00
84. ควรบูรณาการ หรือการประสานความร่วมมือการทํานุบำรุงศิลปวัฒนธรรมแบบมีส่วนร่วมระหว่างวิทยาเขต คณะและสำนักงานอธิการบดีหน่วยงานภาครัฐและภาคส่วนอื่นที่เกี่ยวข้อง	5.00	2.00	4.00	2.00
85. ควรเสนอโครงการตัวอย่างและการสรุปความสำเร็จ หรือบทเรียนจากการดำเนินโครงการ ที่ใช้แนวคิดการทํานุบำรุงศิลปวัฒนธรรมแบบมีส่วนร่วม ในระดับความร่วมมือ (Collaboration)	5.00	2.00	5.00	2.00

ตาราง 16 (ต่อ)

รูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วม	ความเหมาะสม		ความเป็นไปได้	
	Mdn.	IR.	Mdn.	IR.
86. การประชาสัมพันธ์และเผยแพร่การทำนุบำรุง ศิลปวัฒนธรรมแบบมีส่วนร่วม เพื่อขยายผล แนวทางการปฏิบัติที่ดีในการเปิดโอกาสให้ วิทยาเขต คณะและสำนักงานอธิการบดีเข้ามา มีส่วนร่วม ไปยังกลุ่มเป้าหมายอย่างทั่วถึง ไม่น้อยกว่า 3 ช่องทาง	5.00	2.00	5.00	2.00
87. การประเมินผลการรับรู้ของกลุ่มเป้าหมาย เกี่ยวกับการประชาสัมพันธ์และเผยแพร่ การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมแบบมีส่วนร่วม เพื่อขยายผลแนวทางการปฏิบัติที่ดีในการ เปิดโอกาสให้วิทยาเขตคณะและสำนักงาน อธิการบดี เข้ามามีส่วนร่วม	5.00	2.00	5.00	2.00
88. การประเมินระดับความพึงพอใจ การทำนุบำรุง ศิลปวัฒนธรรมแบบมีส่วนร่วม ของวิทยาเขต คณะและสำนักงานอธิการบดี หรือความเชื่อมั่น ของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เกี่ยวข้อง	5.00	2.00	5.00	2.00

จากตาราง 16 แสดงค่ามัธยฐานและค่าความสอดคล้องภายในของรูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วมของสถาบันการพลศึกษา เป็นรายด้านและรายข้อ โดยผู้เชี่ยวชาญ 17 คน รอบที่ 1 พบว่า รูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วมของสถาบันการพลศึกษา มีความเหมาะสมและเป็นไปได้ อยู่ในระดับมากที่สุด ทุกข้อ (Mdn. ตั้งแต่ 3.50 ขึ้นไป) ส่วนค่าความสอดคล้อง อยู่ในระดับปานกลาง เป็นส่วนมาก (IR. = 2.00)

**รอบที่ 2 การตรวจสอบรูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วมของสถาบัน
การพลศึกษา ด้วยการประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้**

ผลการตรวจสอบรูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วมของสถาบันการพลศึกษาด้วยการ
ประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ และความสอดคล้อง ตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ
จำนวน 17 คน รอบที่ 2 ที่มีต่อ ดังที่ปรากฏผลการวิเคราะห์ในตาราง 16 ดังนี้

ตาราง 17 ค่ามัธยฐานและค่าความสอดคล้องภายใน ความเหมาะสมและความเป็นไปได้

ของรูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วมของสถาบันการพลศึกษา เป็นรายด้านและรายข้อ
โดยผู้เชี่ยวชาญ 17 คน รอบที่ 2

รูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วม	ความเหมาะสม		ความเป็นไปได้	
	Mdn.	IR.	Mdn.	IR.
1. ด้านการสอน				
1. ควรกำหนดนโยบาย หรือทิศทาง หรือยุทธศาสตร์ ที่ให้ความสำคัญกับการสอนแบบมีส่วนร่วมของ วิทยาเขต คณะและสำนักงานอธิการบดี	5.00	1.00	4.00	1.00
2. ควรสื่อสารนโยบาย หรือทิศทาง ที่แสดงให้เห็น ความสำคัญของการสอนแบบมีส่วนร่วม โดยผู้บริหาร	5.00	1.00	5.00	1.00
3. ควรสื่อสารนโยบาย หรือทิศทาง หรือยุทธศาสตร์ ที่ให้ความสำคัญกับการสอนแบบมีส่วนร่วม ให้ทราบทั่วกันทั้งองค์กรอย่างน้อย 3 ช่องทาง	5.00	1.00	5.00	1.00
4. ควรวิเคราะห์กำหนดกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ที่เกี่ยวข้องกับการสอนแบบมีส่วนร่วม	5.00	1.00	5.00	1.00
5. ควรจัดทำแผน หรือแนวทางในการขับเคลื่อน การสอนแบบมีส่วนร่วมที่เป็นรูปธรรมชัดเจน	5.00	1.00	5.00	1.00
6. ควรกำหนดบุคลากรรับผิดชอบที่ชัดเจน เพื่อ ผลักดัน หรือขับเคลื่อนการสอนแบบมีส่วนร่วม	5.00	1.00	5.00	1.00
7. ควรมีการกำหนดหน่วยงานรับผิดชอบที่ ชัดเจน เพื่อผลักดัน หรือขับเคลื่อนการสอน แบบมีส่วนร่วม	5.00	1.00	5.00	1.00

ตาราง 17 (ต่อ)

รูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วม	ความเหมาะสม		ความเป็นไปได้	
	Mdn.	IR.	Mdn.	IR.
8. ควรจัดทำคู่มือ หรือแนวทางการสร้างกระบวนการสอนแบบมีส่วนร่วมสำหรับบุคลากร เพื่อใช้เป็นแนวทางการปฏิบัติงาน	5.00	1.00	5.00	1.00
9. ควรพัฒนาความรู้และทักษะของบุคลากรในหน่วยงานให้เอื้อต่อการสร้างกระบวนการสอนแบบมีส่วนร่วม รวมทั้งมีการประเมินผลความรู้ความเข้าใจด้วย	5.00	1.00	5.00	1.00
10. ควรจัดทำระบบฐานข้อมูลเครือข่าย ที่เกี่ยวข้องกับการสอนแบบมีส่วนร่วม ระหว่างวิทยาเขต คณะสำนักงานอธิการบดี หรือกลุ่มเครือข่ายอื่นที่เกี่ยวข้อง	5.00	1.00	4.00	1.00
11. ควรปรับปรุงระบบฐานข้อมูลการสอนแบบมีส่วนร่วม ที่จัดทำขึ้นให้ทันสมัยและถูกต้องอย่างสม่ำเสมอ	5.00	1.00	4.00	1.00
12. ควรนำข้อมูลเครือข่ายวิทยาเขต คณะและสำนักงานอธิการบดี หรือเครือข่ายอื่นที่เกี่ยวข้องกับการสอนแบบมีส่วนร่วม ไปใช้ประโยชน์	5.00	1.00	4.00	1.00
13. ควรให้ข้อมูลข่าวสาร หรือสนับสนุนข้อมูลที่จำเป็นต่อการสอนแบบมีส่วนร่วม ให้กับภาคส่วนต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง และการรับฟังความคิดเห็น ไม่น้อยกว่า 3 ช่องทาง	5.00	1.00	4.00	1.00
14. ควรสรุปและนำความคิดเห็นผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เกี่ยวข้องมาเป็นข้อมูลประกอบ เพื่อปรับปรุง/พัฒนาหรือดำเนินกิจกรรมการสอนแบบมีส่วนร่วม ตามภารกิจหลัก ไม่น้อยกว่า 2 กิจกรรม/ โครงการขึ้นไป	5.00	1.00	5.00	1.00
15. ควรมีคณะกรรมการ หรือคณะทำงานของวิทยาเขต คณะและสำนักงานอธิการบดี ที่ครอบคลุมกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ให้มีบทบาทร่วมในการกำหนดแผนงานโครงการและติดตามผลการดำเนินการสอนแบบมีส่วนร่วม	5.00	1.00	4.00	1.00

ตาราง 17 (ต่อ)

รูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วม	ความเหมาะสม		ความเป็นไปได้	
	Mdn.	IR.	Mdn.	IR.
16. ควรมีระบบการจัดสรรงบประมาณ/ ทรัพยากร เพื่อสนับสนุนการดำเนินงานที่เป็นการส่งเสริมการสอนแบบมีส่วนร่วม	5.00	1.00	5.00	1.00
17. ควรมีระบบในการเปิดให้ภาคส่วนอื่น เข้ามามีส่วนร่วมในการสนับสนุนงบประมาณ/ ทรัพยากร เพื่อส่งเสริมการดำเนินการ การแก้ปัญหา หรือ พัฒนาการสอนแบบมีส่วนร่วม	5.00	1.00	4.00	1.00
18. ควรบูรณาการ หรือการประสานความร่วมมือ การสอนแบบมีส่วนร่วมระหว่างวิทยาเขต คณะ และสำนักงานอธิการบดี หน่วยงานภาครัฐและภาคส่วนอื่นที่เกี่ยวข้อง	5.00	1.00	4.00	1.00
19. ควรเสนอโครงการตัวอย่างและการสรุปความสำเร็จ หรือบทเรียนจากการดำเนินโครงการที่ใช้แนวคิด การสอนแบบมีส่วนร่วม ในระดับความร่วมมือ (Collaboration)	5.00	1.00	5.00	1.00
20. ควรประชาสัมพันธ์และเผยแพร่การสอนแบบมีส่วนร่วม เพื่อขยายผลแนวทางการปฏิบัติที่ดี เปิดโอกาสให้วิทยาเขต คณะและสำนักงานอธิการบดี เข้ามามีส่วนร่วม ไปยังกลุ่มเป้าหมาย อย่างทั่วถึง ไม่น้อยกว่า 3 ช่องทาง	5.00	1.00	5.00	1.00
21. ควรประเมินผลการรับรู้ของกลุ่มเป้าหมาย เกี่ยวกับการประชาสัมพันธ์และเผยแพร่ การสอนแบบมีส่วนร่วม เพื่อขยายผล แนวทางการปฏิบัติที่ดี ในการเปิดโอกาสให้ วิทยาเขต คณะและสำนักงานอธิการบดี เข้ามา มีส่วนร่วม	5.00	1.00	4.00	1.00
22. การประชาสัมพันธ์และเผยแพร่การสอนแบบมีส่วนร่วม เพื่อขยายผลแนวทางการปฏิบัติที่ดี ในการเปิดโอกาสให้วิทยาเขต คณะและสำนักงานอธิการบดี เข้ามามีส่วนร่วม	5.00	1.00	5.00	1.00

ตาราง 17 (ต่อ)

รูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วม	ความเหมาะสม		ความเป็นไปได้	
	Mdn.	IR.	Mdn.	IR.
2. ด้านการวิจัย				
23. ควรกำหนดนโยบาย หรือทิศทาง หรือยุทธศาสตร์ ที่ให้ความสำคัญกับการวิจัยแบบมีส่วนร่วม ของวิทยาเขต คณะและสำนักงานอธิการบดี	5.00	1.00	5.00	1.00
24. ควรสื่อสารนโยบาย หรือทิศทาง ที่แสดงให้เห็นความสำคัญของการวิจัยแบบมีส่วนร่วม โดยผู้บริหาร	5.00	1.00	5.00	1.00
25. ควรสื่อสารนโยบาย หรือทิศทาง หรือยุทธศาสตร์ ที่ให้ความสำคัญกับการวิจัยแบบมีส่วนร่วม ให้ทราบทั่วกันทั้งองค์กร อย่างน้อย 3 ช่องทาง	5.00	1.00	5.00	1.00
26. ควรวิเคราะห์กำหนดกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยแบบมีส่วนร่วม	5.00	1.00	4.00	1.00
27. ควรจัดทำแผน หรือแนวทางในการขับเคลื่อน การวิจัยแบบมีส่วนร่วมที่เป็นรูปธรรมชัดเจน	5.00	1.00	5.00	1.00
28. ควรกำหนดบุคลากรรับผิดชอบที่ชัดเจน เพื่อ ผลักดัน หรือขับเคลื่อนการวิจัยแบบมีส่วนร่วม	5.00	1.00	5.00	1.00
29. ควรกำหนดหน่วยงานรับผิดชอบที่ชัดเจน เพื่อ ผลักดัน หรือขับเคลื่อนการวิจัยแบบมีส่วนร่วม	5.00	1.00	5.00	1.00
30. ควรจัดทำคู่มือ หรือแนวทางการสร้างกระบวนการ วิจัยแบบมีส่วนร่วม สำหรับบุคลากร เพื่อใช้ เป็นแนวทางการปฏิบัติงาน	5.00	1.00	5.00	1.00
31. ควรพัฒนาความรู้และทักษะของบุคลากร ในหน่วยงานให้เอื้อต่อการสร้างกระบวนการ การวิจัยแบบมีส่วนร่วม รวมทั้งมีการประเมินผล ความรู้ความเข้าใจด้วย	5.00	1.00	4.00	1.00
32. ควรจัดทำระบบฐานข้อมูลเครือข่าย ที่เกี่ยวข้อง กับการวิจัยแบบมีส่วนร่วม ระหว่างวิทยาเขต คณะ สำนักงานอธิการบดี หรือกลุ่มเครือข่าย อื่นที่เกี่ยวข้อง	5.00	1.00	4.00	1.00

ตาราง 17 (ต่อ)

รูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วม	ความเหมาะสม		ความเป็นไปได้	
	Mdn.	IR.	Mdn.	IR.
33. การปรับปรุงระบบฐานข้อมูลการวิจัยแบบมีส่วนร่วม ที่จัดทำขึ้นให้ทันสมัยและถูกต้องอย่างสม่ำเสมอ	5.00	1.00	4.00	1.00
34. การนำข้อมูลเครือข่ายวิทยาเขต คณะและ สำนักงานอธิการบดี หรือเครือข่ายอื่นที่เกี่ยวข้อง กับการวิจัยแบบมีส่วนร่วม ไปใช้ประโยชน์	5.00	1.00	4.00	0.00
35. การให้ข้อมูลข่าวสาร หรือสนับสนุนข้อมูลที่จำเป็น ต่อการวิจัยแบบมีส่วนร่วม ให้กับภาคส่วนต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง และการรับฟังความคิดเห็น ไม่น้อยกว่า 3 ช่องทาง	5.00	1.00	4.00	1.00
36. การสรุปและนำความคิดเห็นผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ที่เกี่ยวข้องมาเป็นข้อมูลประกอบ เพื่อปรับปรุง/ พัฒนา หรือดำเนินกิจกรรมการวิจัยแบบมีส่วนร่วม ตามภารกิจหลัก ไม่น้อยกว่า 2 กิจกรรม/ โครงการ ขึ้นไป	5.00	1.00	4.00	1.00
37. ควรมีคณะกรรมการ หรือคณะทำงานของ วิทยาเขต คณะและสำนักงานอธิการบดี ที่ครอบคลุมกลุ่ม ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ให้มี บทบาทร่วมในการกำหนดแผนงานโครงการและ ติดตามผลการดำเนินการวิจัยแบบมีส่วนร่วม	5.00	1.00	4.00	1.00
38. ควรมีระบบการจัดสรรงบประมาณ/ ทรัพยากร เพื่อสนับสนุนการดำเนินงานที่เป็นการส่งเสริม การวิจัยแบบมีส่วนร่วม	5.00	1.00	4.00	1.00
39. ควรมีระบบในการเปิดให้ภาคส่วนอื่น เข้ามามี ส่วนร่วมในการสนับสนุนงบประมาณ/ ทรัพยากร เพื่อส่งเสริมการดำเนินการ การแก้ปัญหา หรือ พัฒนาการวิจัยแบบมีส่วนร่วม	5.00	1.00	4.00	1.00
40. ควรบูรณาการ หรือการประสานความร่วมมือ การวิจัยแบบมีส่วนร่วม ระหว่างวิทยาเขต คณะ และสำนักงานอธิการบดี หน่วยงานภาครัฐและ ภาคส่วนอื่นที่เกี่ยวข้อง	5.00	1.00	4.00	1.00

ตาราง 17 (ต่อ)

รูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วม	ความเหมาะสม		ความเป็นไปได้	
	Mdn.	IR.	Mdn.	IR.
41. ควรเสนอโครงการตัวอย่างและการสรุปความสำเร็จหรือบทเรียนจากการดำเนินโครงการที่ใช้แนวคิดการวิจัยแบบมีส่วนร่วม ในระดับความร่วมมือ (Collaboration)	5.00	1.00	4.00	1.00
42. ควรประชาสัมพันธ์และเผยแพร่การวิจัยแบบมีส่วนร่วม เพื่อขยายผลแนวทางการปฏิบัติที่ดีในการเปิดโอกาสให้วิทยาเขต คณะและสำนักงานอธิการบดีเข้ามามีส่วนร่วม ไปยังกลุ่มเป้าหมายอย่างทั่วถึง ไม่น้อยกว่า 3 ช่องทาง	5.00	1.00	5.00	1.00
43. ควรประเมินผลการรับรู้ของกลุ่มเป้าหมายเกี่ยวกับการประชาสัมพันธ์และเผยแพร่การวิจัยแบบมีส่วนร่วม เพื่อขยายผลแนวทางการปฏิบัติที่ดีในการเปิดโอกาสให้วิทยาเขต คณะและสำนักงานอธิการบดี เข้ามามีส่วนร่วม	5.00	1.00	4.00	1.00
44. ควรประเมินผลการรับรู้ของกลุ่มเป้าหมายเกี่ยวกับการประชาสัมพันธ์และเผยแพร่การวิจัยแบบมีส่วนร่วม เพื่อขยายผลแนวทางการปฏิบัติที่ดีในการเปิดโอกาสให้วิทยาเขต คณะและสำนักงานอธิการบดี เข้ามามีส่วนร่วม	5.00	1.00	4.00	1.00
3. ด้านการบริการวิชาการสังคม				
45. ควรกำหนดนโยบาย หรือทิศทาง หรือยุทธศาสตร์ ที่ให้ความสำคัญกับการบริการวิชาการสังคมแบบมีส่วนร่วมของวิทยาเขต คณะและสำนักงานอธิการบดี	5.00	1.00	5.00	1.00
46. ควรสื่อสารนโยบาย หรือทิศทาง ที่แสดงให้เห็นความสำคัญของการบริการวิชาการสังคมแบบมีส่วนร่วม โดยผู้บริหาร	5.00	1.00	5.00	1.00
47. ควรสื่อสารนโยบาย หรือทิศทาง หรือยุทธศาสตร์ ที่ให้ความสำคัญกับการบริการวิชาการสังคมแบบมีส่วนร่วมให้ทราบทั่วกันทั้งองค์กร อย่างน้อย 3 ช่องทาง	5.00	1.00	5.00	1.00

ตาราง 17 (ต่อ)

รูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วม	ความเหมาะสม		ความเป็นไปได้	
	Mdn.	IR.	Mdn.	IR.
48. ควรวิเคราะห์กำหนดกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เกี่ยวข้องกับการบริการวิชาการสังคมแบบมีส่วนร่วม	5.00	1.00	5.00	1.00
49. ควรจัดทำแผน หรือแนวทางในการขับเคลื่อนการบริการวิชาการสังคมแบบมีส่วนร่วมที่เป็นรูปธรรมชัดเจน	5.00	1.00	5.00	1.00
50. ควรกำหนดบุคลากรรับผิดชอบที่ชัดเจน เพื่อผลักดัน หรือขับเคลื่อนการบริการวิชาการสังคมแบบมีส่วนร่วม	5.00	1.00	5.00	1.00
51. ควรกำหนดหน่วยงานรับผิดชอบที่ชัดเจน เพื่อผลักดัน หรือขับเคลื่อนการบริการวิชาการสังคมแบบมีส่วนร่วมที่ชัดเจน	5.00	1.00	5.00	1.00
52. ควรจัดทำคู่มือ หรือแนวทางการสร้างกระบวนการบริการวิชาการสังคมแบบมีส่วนร่วม สำหรับบุคลากรเพื่อใช้เป็นแนวทางการปฏิบัติงาน	5.00	1.00	5.00	1.00
53. ควรมีการพัฒนาความรู้ และทักษะของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในหน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้เอื้อต่อการสร้างกระบวนการบริการวิชาการสังคมแบบมีส่วนร่วม รวมทั้งมีการประเมินผลความรู้ความเข้าใจด้วย	5.00	1.00	4.00	1.00
54. ควรจัดทำระบบฐานข้อมูลเครือข่าย ที่เกี่ยวข้องกับการบริการวิชาการสังคมแบบมีส่วนร่วม ระหว่างวิทยาเขต คณะ สำนักงานอธิการบดี หรือกลุ่มเครือข่ายอื่นที่เกี่ยวข้อง	5.00	1.00	4.00	1.00
55. ควรปรับปรุงระบบฐานข้อมูลการบริการวิชาการสังคมแบบมีส่วนร่วม ที่จัดทำขึ้นให้ทันสมัยและถูกต้องอย่างสม่ำเสมอ	5.00	1.00	4.00	1.00
56. ควรนำข้อมูลเครือข่ายวิทยาเขต คณะและสำนักงานอธิการบดี หรือเครือข่ายอื่นที่เกี่ยวข้องกับการบริการวิชาการสังคมแบบมีส่วนร่วม ไปใช้ประโยชน์	5.00	1.00	4.00	1.00

ตาราง 17 (ต่อ)

รูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วม	ความเหมาะสม		ความเป็นไปได้	
	Mdn.	IR.	Mdn.	IR.
57. ควรให้ข้อมูลข่าวสาร หรือสนับสนุนข้อมูลที่จำเป็นต่อการบริการวิชาการสังคมแบบมีส่วนร่วม ให้กับภาคส่วนต่างๆ ที่เกี่ยวข้องและการรับฟังความคิดเห็น ไม่น้อยกว่า 3 ช่องทาง	5.00	1.00	4.00	1.00
58. ควรสรุปและนำความคิดเห็นผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เกี่ยวข้องมาเป็นข้อมูลประกอบ เพื่อปรับปรุง/พัฒนา หรือดำเนินกิจกรรมการบริการวิชาการสังคมแบบมีส่วนร่วม ตามภารกิจหลัก ไม่น้อยกว่า 2 กิจกรรม/ โครงการขึ้นไป	5.00	1.00	4.00	1.00
59. ควรมีคณะกรรมการ หรือคณะทำงานของวิทยาเขต คณะ และสำนักงานอธิการบดี ที่ครอบคลุมกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย เข้ามามีบทบาทร่วมในการกำหนดแผนงานโครงการ และติดตามผลการดำเนินการการบริการวิชาการสังคมแบบมีส่วนร่วม	5.00	1.00	4.00	1.00
60. ควรมีระบบการจัดสรรงบประมาณ / ทรัพยากร เพื่อสนับสนุนการดำเนินงานที่เป็นการส่งเสริมการบริการวิชาการสังคมแบบมีส่วนร่วม	5.00	1.00	4.00	1.00
61. ควรมีระบบในการเปิดให้ภาคส่วนอื่น เข้ามามีส่วนร่วมในการสนับสนุนงบประมาณ/ทรัพยากร เพื่อส่งเสริมการดำเนินการแก้ปัญหา หรือพัฒนาการบริการวิชาการสังคมแบบมีส่วนร่วม	5.00	1.00	4.00	1.00
62. ควรบูรณาการ หรือการประสานความร่วมมือการบริการวิชาการสังคมแบบมีส่วนร่วมระหว่างวิทยาเขต คณะและสำนักงานอธิการบดี หน่วยงานภาครัฐและภาคส่วนอื่นที่เกี่ยวข้อง	5.00	1.00	5.00	1.00
63. ควรเสนอโครงการตัวอย่างและการสรุปความสำเร็จ หรือบทเรียนจากการดำเนินโครงการที่ใช้แนวคิดการบริการวิชาการสังคมแบบมีส่วนร่วม ในระดับความร่วมมือ (Collaboration)	5.00	1.00	5.00	1.00

ตาราง 17 (ต่อ)

รูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วม	ความเหมาะสม		ความเป็นไปได้	
	Mdn.	IR.	Mdn.	IR.
64. ควรประชาสัมพันธ์และเผยแพร่การบริการวิชาการ สังคมแบบมีส่วนร่วม เพื่อขยายผลแนวทางการ ปฏิบัติที่ดีในการเปิดโอกาสให้วิทยาเขต คณะ และสำนักงานอธิการบดีเข้ามามีส่วนร่วม ไปยัง กลุ่มเป้าหมายอย่างทั่วถึง ไม่น้อยกว่า 3 ช่องทาง	4.00	1.00	5.00	1.00
65. ควรประเมินผลการรับรู้ของกลุ่มเป้าหมาย เกี่ยวกับการประชาสัมพันธ์และเผยแพร่ การบริการวิชาการสังคมแบบมีส่วนร่วม เพื่อ ขยายผลแนวทางการปฏิบัติที่ดีในการ เปิดโอกาสให้วิทยาเขต คณะและสำนักงาน อธิการบดี เข้ามามีส่วนร่วม	5.00	1.00	4.00	1.00
66. ควรประเมินระดับความพึงพอใจ การบริการ วิชาการสังคมแบบมีส่วนร่วม ของวิทยาเขต คณะและสำนักงานอธิการบดี หรือความเชื่อมั่น ของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เกี่ยวข้อง	5.00	1.00	5.00	1.00
4. ด้านการดำเนินงานศิลปวัฒนธรรม				
67. ควรกำหนดนโยบาย หรือทิศทาง หรือ ยุทธศาสตร์ที่ให้ความสำคัญกับการดำเนินงาน ศิลปวัฒนธรรมแบบมีส่วนร่วมของวิทยาเขต คณะและสำนักงานอธิการบดี	5.00	1.00	5.00	1.00
68. ควรสื่อสารนโยบาย หรือทิศทาง ที่แสดง ให้เห็นความสำคัญของการบริการวิชาการสังคม แบบมีส่วนร่วม โดยผู้บริหาร	5.00	1.00	5.00	1.00
69. ควรสื่อสารนโยบาย หรือทิศทาง หรือยุทธศาสตร์ ที่ให้ความสำคัญกับการดำเนินงานศิลปวัฒนธรรม แบบมีส่วนร่วมให้ทราบทั่วกัน ทั้งองค์กร อย่างน้อย 3 ช่องทาง	5.00	1.00	4.00	1.00
70. วิเคราะห์กำหนดกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานศิลปวัฒนธรรม แบบมีส่วนร่วม	5.00	1.00	4.00	1.00

ตาราง 17 (ต่อ)

รูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วม	ความเหมาะสม		ความเป็นไปได้	
	Mdn.	IR.	Mdn.	IR.
71. ควรจัดทำแผน หรือแนวทางในการขับเคลื่อน การบริการวิชาการสังคมแบบมีส่วนร่วมที่เป็น รูปธรรมชัดเจน	5.00	1.00	4.00	1.00
72. ควรกำหนดบุคลากรรับผิดชอบที่ชัดเจน เพื่อผลักดัน หรือขับเคลื่อนการดำเนินงาน ศิลปวัฒนธรรมแบบมีส่วนร่วม	5.00	1.00	4.00	1.00
73. ควรกำหนดหน่วยงานรับผิดชอบที่ชัดเจน เพื่อผลักดัน หรือขับเคลื่อนการดำเนินงาน ศิลปวัฒนธรรมแบบมีส่วนร่วมที่ชัดเจน	5.00	1.00	5.00	1.00
74. ควรจัดทำคู่มือ หรือแนวทางการสร้างกระบวนการ ดำเนินงานศิลปวัฒนธรรมแบบมีส่วนร่วม สำหรับ บุคลากรเพื่อใช้เป็นแนวทางการปฏิบัติงาน	5.00	1.00	5.00	1.00
75. ควรมีการพัฒนาความรู้ และทักษะของผู้มี ส่วนได้ส่วนเสียในหน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้เอื้อ ต่อการสร้างกระบวนการดำเนินงาน ศิลปวัฒนธรรมแบบมีส่วนร่วม รวมทั้งมี การประเมินผลความรู้ความเข้าใจด้วย	4.00	1.00	4.00	1.00
76. ควรจัดทำระบบฐานข้อมูลเครือข่าย ที่เกี่ยวข้อง กับการดำเนินงานศิลปวัฒนธรรมแบบมีส่วนร่วม ระหว่างวิทยาเขต คณะ สำนักงานอธิการบดี หรือกลุ่มเครือข่ายอื่นที่เกี่ยวข้อง	5.00	1.00	4.00	1.00
77. ควรปรับปรุงระบบฐานข้อมูลการดำเนินงาน ศิลปวัฒนธรรมแบบมีส่วนร่วม ที่จัดทำขึ้น ให้ทันสมัยและถูกต้องอย่างสม่ำเสมอ	5.00	1.00	4.00	1.00
78. ควรนำข้อมูลเครือข่ายวิทยาเขต คณะและ สำนักงานอธิการบดี หรือเครือข่ายอื่นที่เกี่ยวข้อง กับการดำเนินงานศิลปวัฒนธรรมแบบมีส่วนร่วม ไปใช้ประโยชน์	5.00	1.00	4.00	1.00

ตาราง 17 (ต่อ)

รูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วม	ความเหมาะสม		ความเป็นไปได้	
	Mdn.	IR.	Mdn.	IR.
79. การให้ข้อมูลข่าวสาร หรือสนับสนุนข้อมูล ที่จำเป็นต่อการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมแบบ มีส่วนร่วม ให้กับภาคส่วนต่างๆ ที่เกี่ยวข้องและ การรับฟังความคิดเห็น ไม่น้อยกว่า 3 ช่องทาง	5.00	1.00	4.00	1.00
80. การสรุปและนำความคิดเห็นผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ที่เกี่ยวข้องมาเป็นข้อมูลประกอบ เพื่อปรับปรุง/ พัฒนา หรือดำเนินกิจกรรมการทำนุบำรุง ศิลปวัฒนธรรมแบบมีส่วนร่วม ตามภารกิจหลัก ไม่น้อยกว่า 2 กิจกรรม/ โครงการขึ้นไป	5.00	1.00	4.00	1.00
81. ควรมีคณะกรรมการ หรือคณะทำงาน ของวิทยาเขต คณะ และสำนักงานอธิการบดี ที่ครอบคลุมกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย เข้ามามี บทบาทร่วมในการกำหนดแผนงานโครงการและ ติดตามผลการดำเนินการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม แบบมีส่วนร่วม	5.00	1.00	4.00	1.00
82. ควรมีระบบการจัดสรรงบประมาณ/ ทรัพยากร เพื่อสนับสนุนการดำเนินงานที่เป็นการส่งเสริม การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมแบบมีส่วนร่วม	5.00	1.00	4.00	1.00
83. ควรมีระบบในการเปิดให้ภาคส่วนอื่น เข้ามา มีส่วนร่วมในการสนับสนุนงบประมาณ/ ทรัพยากร เพื่อส่งเสริมการดำเนินการ แก้ปัญหา หรือพัฒนา การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมแบบมีส่วนร่วม	5.00	1.00	4.00	1.00
84. การบูรณาการ หรือการประสานความร่วมมือ การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมแบบมีส่วนร่วม ระหว่างวิทยาเขต คณะและสำนักงานอธิการบดี หน่วยงานภาครัฐและภาคส่วนอื่นที่เกี่ยวข้อง	5.00	1.00	4.00	1.00
85. การเสนอโครงการตัวอย่างและการสรุป ความสำเร็จหรือบทเรียนจากการดำเนินโครงการ ที่ใช้แนวคิดการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมแบบ มีส่วนร่วม ในระดับความร่วมมือ (Collaboration)	5.00	1.00	5.00	1.00

ตาราง 17 (ต่อ)

รูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วม	ความเหมาะสม		ความเป็นไปได้	
	Mdn.	IR.	Mdn.	IR.
86. การประชาสัมพันธ์และเผยแพร่การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมแบบมีส่วนร่วม เพื่อขยายผลแนวทางการปฏิบัติที่ดีในการเปิดโอกาสให้วิทยาเขต คณะ และสำนักงานอธิการบดีเข้ามามีส่วนร่วม ไปยังกลุ่มเป้าหมายอย่างทั่วถึง ไม่น้อยกว่า 3 ช่องทาง	5.00	1.00	4.00	1.00
87. การประเมินผลการรับรู้ของกลุ่มเป้าหมายเกี่ยวกับการประชาสัมพันธ์และเผยแพร่การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมแบบมีส่วนร่วม เพื่อขยายผลแนวทางการปฏิบัติที่ดีในการเปิดโอกาสให้วิทยาเขต คณะ และสำนักงานอธิการบดี เข้ามามีส่วนร่วม	5.00	1.00	5.00	1.00
88. การประเมินระดับความพึงพอใจ การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมแบบมีส่วนร่วม ของวิทยาเขต คณะและสำนักงานอธิการบดี หรือความเชื่อมั่นของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เกี่ยวข้อง	5.00	1.00	5.00	1.00

จากตาราง 17 แสดงค่ามัธยฐานและค่าความสอดคล้องภายในของรูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วมของสถาบันการพลศึกษา เป็นรายด้านและรายข้อ โดยผู้เชี่ยวชาญ 17 คน รอบที่ 2 พบว่า รูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วมของสถาบันการพลศึกษา มีความเหมาะสมและเป็นไปได้ อยู่ในระดับมากที่สุด ทุกข้อ (Mdn. ตั้งแต่ 3.50 ขึ้นไป) และค่าความสอดคล้อง อยู่ในระดับสูง ทุกข้อ (IR. = 0.00 และ 1.00) ทุกข้อ

ทั้งนี้ ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 17 คน ไม่ได้แสดงเหตุผลประกอบ และความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ ที่ได้จากแบบสอบถามรอบที่ 2 พบว่า มีความเหมาะสมและเป็นไปได้ ที่มีความสอดคล้องกันสูงอย่างเป็นฉันทามติแล้ว ผู้วิจัยจึงนำรูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วมของสถาบันการพลศึกษา แบ่งออกเป็น 4 ด้าน ได้แก่ ด้านการสอน ด้านการวิจัย ด้านการบริการวิชาการสังคม และด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ประกอบด้วย 3 แผนผัง (Diagram) เสนอผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 คน เพื่อตรวจสอบความเหมาะสม โดยภาพรวม เป็นขั้นสุดท้าย ผลปรากฏว่า ผู้ทรงคุณวุฒิทั้งห้าคนมีความเห็นว่า รูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วมของสถาบันการพลศึกษา โดยภาพรวม มีความเหมาะสมแล้ว

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามความมุ่งหมายของการวิจัยและวิธีดำเนินการวิจัยแล้ว จึงได้สรุปผล อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ ดังนี้

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อสำรวจสภาพ ปัญหาและความต้องการการบริหารแบบมีส่วนร่วมของสถาบันการพลศึกษา
2. เพื่อสร้างและพัฒนารูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วมของสถาบันการพลศึกษา
3. เพื่อตรวจสอบรูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วมของสถาบันการพลศึกษา

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ขั้นตอนที่ 1 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามสภาพ ปัญหาและความต้องการการบริหารแบบมีส่วนร่วมของสถาบันการพลศึกษา ในปัจจุบัน แบ่งออกเป็น 4 ด้าน ได้แก่ ด้านการสอน ด้านการวิจัย ด้านการบริการวิชาการสังคม และด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม เกี่ยวกับสภาพเป็นคำถามชนิดเลือกตอบว่า มีหรือไม่มีการดำเนินการ ส่วนปัญหาและความต้องการเป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า มี 5 ระดับ

ขั้นตอนที่ 2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย มีดังนี้

1. รูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วมของสถาบันการพลศึกษา
2. แบบสอบถามความเหมาะสมของรูปแบบการดำเนินงานบริหารแบบมีส่วนร่วมสถาบันการพลศึกษา แบ่งออกเป็น 4 ด้าน ได้แก่ ด้านการสอน ด้านการวิจัย ด้านการบริการวิชาการสังคมและด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่ามี 5 ระดับ

3. แบบสอบถามความสอดคล้องของรูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วม สถาบันการพลศึกษา แบ่งออกเป็น 6 ด้าน ได้แก่ ด้านหลักการของรูปแบบ ด้านจุดมุ่งหมายของรูปแบบ ด้านหลักการของการบริหารแบบมีส่วนร่วม ด้านเนื้อหาของรูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วม ด้านการประเมินผลการบริหารแบบมีส่วนร่วมและด้านความสำเร็จของการบริหารงานแบบมีส่วนร่วม เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า มี 5 ระดับ

ขั้นตอนที่ 3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย มีดังนี้

1. รูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วมของสถาบันการพลศึกษา แบ่งออกเป็น 4 ด้าน ได้แก่ ด้านการสอน ด้านการวิจัย ด้านการบริการวิชาการสังคม และด้านการทำนุบำรุงศิลป

วัฒนธรรม ที่ปรับปรุงมาจากการประชุมกลุ่มสนทนา ในขั้นตอนที่ 2

2. แบบสอบถามเพื่อตรวจสอบเชิงยืนยันความเหมาะสมของรูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วมของสถาบันการพลศึกษา แบ่งออกเป็น 4 ด้าน ได้แก่ ด้านการสอน ด้านการวิจัย ด้านการบริการวิชาการสังคม และด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

วิธีดำเนินการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย มี 3 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 สรุจสภาพ ปัญหาและความต้องการการบริหารแบบมีส่วนร่วมของสถาบันการพลศึกษา ดำเนินการ ดังนี้

1. สร้างแบบสอบถามเพื่อสำรวจความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพ ปัญหาและความต้องการการบริหารแบบมีส่วนร่วมของสถาบันการพลศึกษา ตามภารกิจหลักของสถาบันอุดมศึกษา 4 ด้าน ได้แก่ ด้านการสอน ด้านการวิจัย ด้านการบริการวิชาการสังคมและด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ตามแบบของไลเคิร์ต (Likert) จำนวน 67 ข้อ

2. ตรวจสอบคุณภาพของแบบสอบถาม โดยการเสนอผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 คน และปรับปรุงการใช้สำนวนและภาษาตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา

3. ทดลองใช้แบบสอบถามกับประชากรที่มีคุณสมบัติใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน

4. ใช้แบบสอบถามกับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้บริหารและอาจารย์ สังกัดสถาบันการพลศึกษา 17 วิทยาเขต ปีการศึกษา 2558 จำนวน 248 คน ได้รับแบบสอบถามกลับคืนมาที่มีความสมบูรณ์จำนวน 248 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100 ของกลุ่มตัวอย่าง

5. วิเคราะห์ข้อมูลจากการตอบแบบสอบถาม โดยใช้สถิติ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ขั้นตอนที่ 2 สร้างและพัฒนาารูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วมของสถาบันการพลศึกษาดำเนินการ ดังนี้

1. ร่างรูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วมของสถาบันการพลศึกษา เป็นแผนผัง
2. สร้างแบบสอบถามเพื่อการประเมินความเหมาะสมและความสอดคล้องของรูปแบบการดำเนินงานบริหารแบบมีส่วนร่วม โดยผู้เชี่ยวชาญในการสนทนากลุ่ม จำนวน 9 คน
3. จัดประชุมสนทนากลุ่ม ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 9 คน วันที่ 25 มีนาคม 2559
4. วิเคราะห์ข้อมูลจากการตอบแบบสอบถาม โดยใช้สถิติ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ขั้นตอนที่ 3 ตรวจสอบรูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วมของสถาบันการพลศึกษาดำเนินการ ดังนี้

1. เสนอรูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วมของสถาบันการพลศึกษา แบ่งออกเป็น 4 ด้าน ได้แก่ ด้านการสอน ด้านการวิจัย ด้านการบริการวิชาการสังคม และด้านการทำนุบำรุง ศิลปวัฒนธรรม ที่ได้ปรับปรุงมาจากการประชุมกลุ่มสนทนา ในขั้นตอนที่ 2

2. สร้างแบบสอบถามเพื่อตรวจสอบเชิงยืนยันความเหมาะสมและเป็นไปได้ของ รูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วมของสถาบันการพลศึกษา แบ่งออกเป็น 4 ด้าน ได้แก่ ด้าน การสอน ด้านการวิจัย ด้านการบริการวิชาการสังคม และด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

3. เสนอผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 17 คน ตรวจสอบความเหมาะสมและเป็นไปได้ของ รูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วมของสถาบันการพลศึกษา ด้วยการใช้เทคนิคเดลฟาย

4. วิเคราะห์และสังเคราะห์คำตอบของผู้เชี่ยวชาญ รอบที่ 1 โดยใช้สถิติ ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ส่วนรอบที่ 2 ใช้ค่ามัธยฐานและค่าความสอดคล้องภายใน

5. เสนอผู้ทรงคุณวุฒิ 5 คน ตรวจสอบความเหมาะสมของรูปแบบโดยภาพรวม เพื่อพัฒนารูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วมของสถาบันการพลศึกษา

การวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. วิเคราะห์แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัว ได้แก่ ค่าความถี่และค่าร้อยละ
2. วิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์ จำนวน 248 คน เกี่ยวกับสภาพ ปัญหาและความต้องการการบริหารแบบมีส่วนร่วมของสถาบันการพลศึกษา ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน จำนวน 67 ข้อ
3. วิเคราะห์หาคุณภาพของเครื่องมือ ได้แก่ ค่าความเชื่อมั่น ของแบบสอบถามทั้ง ฉบับ โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แบบแอลฟา ของครอนบัก ได้ค่าความเชื่อมั่น .99 จำนวน 67 ข้อ
4. วิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 9 คน เกี่ยวกับความเหมาะสมและ ความสอดคล้อง ของรูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วมของสถาบันการพลศึกษา โดยใช้ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ได้แบบสอบถามที่มีเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด จำนวน 88 ข้อ และมีความสอดคล้องกันอยู่ในระดับมาก จำนวน 25 ข้อ
5. วิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 17 คน ใช้เทคนิคเดลฟาย ในการ ตรวจสอบความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของรูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วมของสถาบัน การพลศึกษา โดยใช้สถิติค่ามัธยฐานและค่าความสอดคล้องภายในเป็นเกณฑ์ในการพิจารณา ความสอดคล้องของผู้เชี่ยวชาญ ได้แบบสอบถามที่มีเหมาะสมและเป็นไปได้สูงสุดในระดับมากที่สุด จำนวน 88 ข้อ

ในการใช้เทคนิคเดลฟายของงานวิจัยนี้ ใช้เกณฑ์พิจารณาคำตอบของผู้เชี่ยวชาญที่มีค่ามัธยฐาน ตั้งแต่ 3.50 ขึ้นไป และมีค่าพิสัยระหว่างควอไทล์แคบ ที่มีค่าตั้งแต่ 1.50 ลงมา แสดงว่า ผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นว่า มีความเหมาะสมและเป็นไปได้มาก และมีความคิดเห็น

สอดคล้องกัน (บุญธรรม กิจปริดาภิสุทธิ. 2549: 216 - 218) สามารถนำมากำหนดเป็นรูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วมของสถาบันการพลศึกษาได้ ทั้งนี้ โดยใช้ถามซ้ำ 2 รอบ จึงได้ความคิดเห็นที่มีความสอดคล้องกันอย่างเป็นฉันทามติ จึงใช้ผลที่ได้ในรอบที่ 2 เสนอรูปแบบได้ (สื่อการเรียนการสอน. 2553: 1)

7. วิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 คน เกี่ยวกับความเหมาะสมของ รูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วมของสถาบันการพลศึกษา โดยภาพรวม

สรุปผล

จากการดำเนินการวิจัย ทำให้ทราบสภาพ ปัญหาและความต้องการการบริหารแบบมีส่วนร่วมของสถาบันการพลศึกษา เพื่อเป็นเหตุผลในการนำมาสร้างรูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วมของสถาบันการพลศึกษา แล้วเสนอให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 9 คน ประชุมกลุ่มสนทนา ประเมินความเหมาะสมและความสอดคล้องของรูปแบบเพื่อพัฒนารูปแบบ ต่อจากนั้น นำเสนอผู้เชี่ยวชาญจำนวน 17 คน ตรวจสอบความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของรูปแบบ ด้วยการใช้เทคนิคเดลฟาย และเสนอผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 คน ตรวจสอบความเหมาะสมของ รูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วมของสถาบันการพลศึกษา โดยภาพรวม แล้วจึงสรุปเป็นรูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วมของสถาบันการพลศึกษา ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. ผลการสำรวจสภาพ ปัญหาและความต้องการการบริหารแบบมีส่วนร่วมของสถาบันการพลศึกษา มีดังนี้

1.1 ข้อมูลทั่วไป ผู้บริหาร ได้แก่ อธิการบดี รองอธิการบดี รองอธิการบดีวิทยาเขต ผู้ช่วยอธิการบดี ผู้ช่วยอธิการบดีวิทยาเขต คณบดี รองคณบดี รองคณบดีวิทยาเขตและผู้อำนวยการสำนักงานอธิการบดี มีจำนวน 64 คน คิดเป็นร้อยละ 25.81 และอาจารย์ ได้แก่ ครู คศ.2 ครู คศ.3 อาจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์และรองศาสตราจารย์ มีจำนวน 184 คน คิดเป็นร้อยละ 74.19 รวมทั้งสิ้นมีจำนวน 248 คน คิดเป็นร้อยละ 100 และจำแนกผู้บริหารและอาจารย์ในแต่ละวิทยาเขตมีจำนวนใกล้เคียงกันอยู่ระหว่างร้อยละ 3.26 ถึง 12.50 โดยเป็นผู้ที่มีสอนอยู่ระหว่าง 6 - 30 ชั่วโมง/สัปดาห์ จำนวน 240 คน คิดเป็นร้อยละ 96.77 และไม่มีชั่วโมงสอนจำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 3.23

1.2 สภาพการบริหารแบบมีส่วนร่วมของสถาบันการพลศึกษา ในปัจจุบัน โดยรวมพบว่า ผู้บริหารและอาจารย์มีความเห็นว่า มีการดำเนินการร้อยละ 68.24 และไม่มีการดำเนินการร้อยละ 31.76 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านการสอนมีการดำเนินการร้อยละ 74.28 และไม่มีการดำเนินการร้อยละ 25.72 ด้านการวิจัยมีการดำเนินการร้อยละ 64.92 และไม่มีการดำเนินการร้อยละ 35.08 ด้านการบริการวิชาการสังคมมีการดำเนินการร้อยละ 63.35 และไม่มีการดำเนินการร้อยละ 36.65 และด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมมีการดำเนินการร้อยละ 63.78 และไม่มี

การดำเนินการร้อยละ 36.22 และเมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า มีการดำเนินการอยู่ระหว่าง ร้อยละ 79.44 - 96.37 และไม่มีการดำเนินการอยู่ระหว่าง ร้อยละ 2.82 - 20.56

1.3 ปัญหาการบริหารแบบมีส่วนร่วมของสถาบันการพลศึกษา โดยรวม พบว่า ผู้บริหารและอาจารย์มีความเห็นว่า มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลางปัญหาการบริหารแบบมีส่วนร่วมของสถาบันการพลศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.78$, $SD. = 1.16$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ทุกด้าน ได้แก่ ด้านการวิจัย ($\bar{X} = 2.96$, $SD. = 1.20$) ด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ($\bar{X} = 2.75$, $SD. = 1.12$) ด้านการบริการวิชาการสังคม ($\bar{X} = 2.73$, $SD. = 1.13$) และด้านการสอน ($\bar{X} = 2.68$, $SD. = 1.17$) ตามลำดับ และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ทุกข้อ จำนวน 67 ข้อ โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 2.39 - 3.19

1.4 ความต้องการการบริหารแบบมีส่วนร่วมของสถาบันการพลศึกษา โดยรวม พบว่า ผู้บริหารและอาจารย์มีความเห็นว่า มีความต้องการ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.89$, $SD. = 1.02$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ทุกด้าน ได้แก่ ด้านการวิจัย ($\bar{X} = 4.00$, $SD. = 1.00$) ด้านการสอน ($\bar{X} = 3.88$, $SD. = 1.04$) ด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ($\bar{X} = 3.84$, $SD. = 1.00$) และด้านการบริการวิชาการสังคม ($\bar{X} = 3.83$, $SD. = 1.13$) ตามลำดับ และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีความต้องการ อยู่ในระดับมาก ทุกข้อ จำนวน 67 ข้อ โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.71 - 4.14

2. ผลการสร้างและพัฒนารูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วมของสถาบันการพลศึกษา โดยการประชุมกลุ่มสนทนากลุ่มผู้เชี่ยวชาญจำนวน 9 คน มีดังนี้

2.1 การพิจารณาความเหมาะสมของรูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วมของสถาบันการพลศึกษา โดยรวม พบว่า ผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นว่า มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.87$, $S.D. = 0.29$) เมื่อพิจารณาเป็น รายด้าน พบว่า มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ทุกด้าน ได้แก่ ด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ($\bar{X} = 4.93$, $S.D. = 0.20$) ด้านการวิจัย ($\bar{X} = 4.86$, $S.D. = 0.31$) ด้านการสอน ($\bar{X} = 4.85$, $S.D. = 0.31$) และด้านการบริการวิชาการสังคม ($\bar{X} = 4.84$, $SD. = 0.34$) ตามลำดับ และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ด้านละ 22 ข้อ รวม 88 ข้อ พบว่า มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ทุกข้อ โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.67 - 5.00

2.2 การพิจารณาความเหมาะสมตามหลักการเสนอรูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วมของสถาบันการพลศึกษา โดยรวม พบว่า ผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นว่า มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.92$, $S.D. = 0.23$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุด ทุกด้าน ได้แก่ ด้านจุดมุ่งหมายของรูปแบบ ($\bar{X} = 5.00$, $S.D. = 0.00$) ด้านการประเมินผล การบริหารแบบมีส่วนร่วม ($\bar{X} = 4.93$, $S.D. = 0.22$) ด้านเงื่อนไขความสำเร็จการบริหารแบบมีส่วนร่วม ($\bar{X} = 4.91$, $S.D. = 0.22$) ด้านหลักการของการบริหารแบบมีส่วนร่วม ($\bar{X} = 4.89$,

S.D. = 0.28) ด้านเนื้อหาสาระของรูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วม ($\bar{X}$ = 4.89, S.D. = 0.28) และด้านหลักการของรูปแบบ ($\bar{X}$ = 4.87, S.D. = 0.35) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ จำนวน 25 ข้อ พบว่า มีความสอดคล้องอยู่ในระดับมากที่สุด ทุกข้อ โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.78 - 5.00

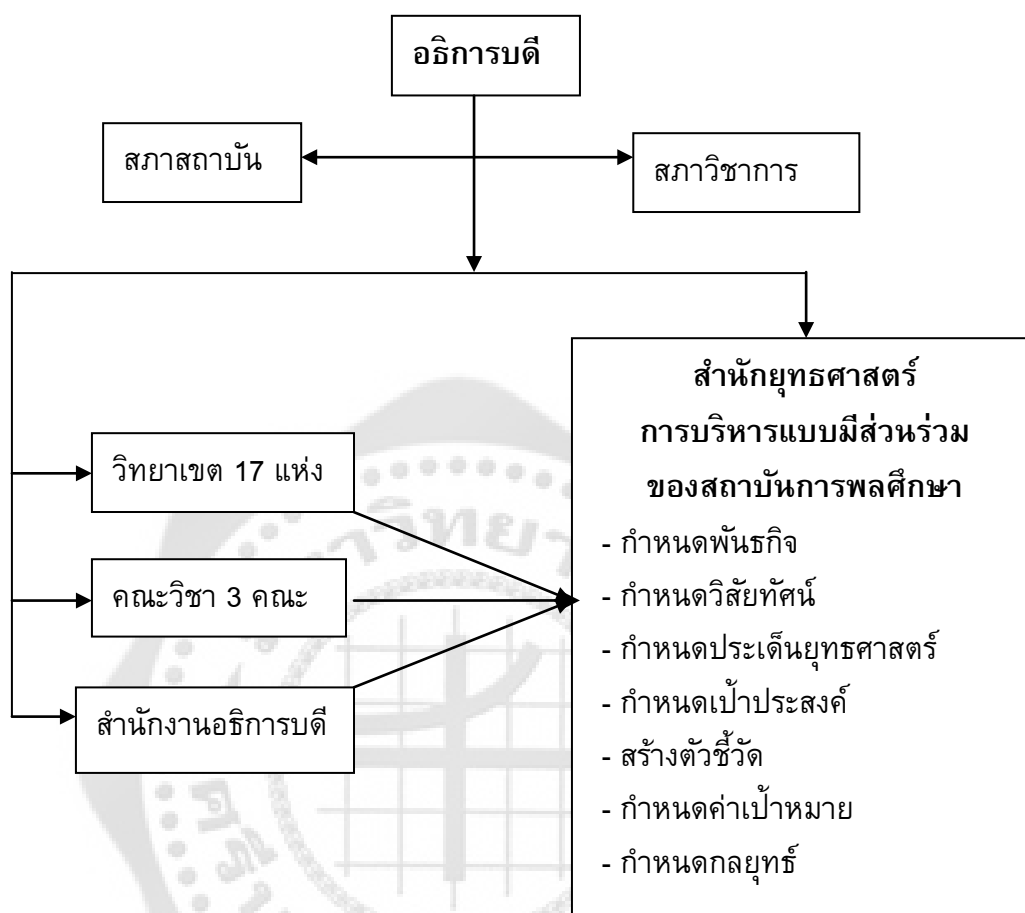
3. ผลการตรวจสอบรูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วมของสถาบันการพลศึกษา โดยใช้เทคนิคเดลฟาย จากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 17 คน มีดังนี้

3.1 การตรวจสอบรูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วมของสถาบันการพลศึกษา โดยรวม รอบที่ 1 พบว่า ผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นว่า มีความเหมาะสมและเป็นไปได้ อยู่ในระดับมากที่สุด ทุกข้อ (Mdn. ตั้งแต่ 3.50 ขึ้นไป) ส่วนค่าความสอดคล้อง อยู่ในระดับต่ำ เป็นส่วนมาก (IR. = 2.00)

3.2 การตรวจสอบรูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วมของสถาบันการพลศึกษา โดยรวมรอบที่ 2 พบว่า ผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นว่า มีความเหมาะสมและเป็นไปได้ อยู่ในระดับมากที่สุด ทุกข้อ (Mdn. ตั้งแต่ 3.50 ขึ้นไป) และค่าความสอดคล้อง อยู่ในระดับสูง ทุกข้อ (IR. = 0.00 และ 1.00)

4. ผลการตรวจสอบความเหมาะสมของรูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วมของสถาบันการพลศึกษา โดยผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 คน โดยภาพรวม พบว่า ผู้ทรงคุณวุฒิมีความเห็นว่า รูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วมของสถาบันการพลศึกษา ประกอบด้วย 3 แผนผัง มีความเหมาะสม ดังที่ปรากฏตามภาพประกอบ 5 - 7 ดังนี้

1. แผนผังโครงสร้างการบริหารแบบมีส่วนร่วมของสถาบันการพลศึกษา

ภาพประกอบ 5 แผนผังโครงสร้างการบริหารแบบมีส่วนร่วมของสถาบันการพลศึกษา

คำอธิบายภาพ

โครงสร้างการบริหารจัดการแบบมีส่วนร่วมของสถาบันการพลศึกษา นำเสนอเป็น สำนักยุทธศาสตร์การบริหารแบบมีส่วนร่วมของสถาบันการพลศึกษา เป็นหน่วยงานที่ตั้งขึ้น เป็นการเฉพาะ มีคณะกรรมการยุทธศาสตร์การบริหารแบบมีส่วนร่วม เพื่อการบริหารจัดการ แบบมีส่วนร่วมของสถาบันการพลศึกษา ประกอบด้วย ผู้บริหาร อาจารย์และเจ้าหน้าที่ที่ได้รับการ แต่งตั้งจากวิทยาเขต 17 แห่ง คณะวิชา 3 คณะ และสำนักงานอธิการบดี มีหน้าที่ดำเนินการ ประสานงานและประเมินผลการบริหารแบบมีส่วนร่วม โดยต้องดำเนินการ ดังนี้

1. กำหนดพันธกิจ (Mission) หมายถึง กำหนดกรอบ หรือขอบเขตการดำเนินงาน ของสำนักยุทธศาสตร์การบริหารแบบมีส่วนร่วมสถาบันการพลศึกษา โดยนำภารกิจ มาเป็น

แนวทาง ให้มีความครอบคลุมขอบเขต เพื่อให้การจัดทำแผนยุทธศาสตร์ในขั้นตอนต่อไปเป็นไปอย่างสะดวกและถูกต้อง

2. กำหนดวิสัยทัศน์ (Vision) หมายถึง กำหนดสิ่งที่เราต้องการให้สำนักยุทธศาสตร์การบริหารแบบมีส่วนร่วม สถาบันการพลศึกษาเป็น ภายในกรอบระยะเวลาหนึ่งๆ โดยนำพันธกิจทั้งหมด มาพิจารณาในภาพรวมว่า จักต้องดำเนินการในเรื่องใดบ้าง และเพื่อให้หน่วยงานสามารถบรรลุพันธกิจได้ครบถ้วนทุกข้อ หน่วยงานต้องมีความเป็นเลิศในด้านใด หรือควรมุ่งเน้นไปในทิศทางใด

3. กำหนดประเด็นยุทธศาสตร์ (Strategy Issue) หมายถึง กำหนดประเด็นหลักที่ต้องคำนึงถึง ต้องพัฒนา ต้องมุ่งเน้น โดยการนำพันธกิจแต่ละข้อมาพิจารณาว่า ในพันธกิจแต่ละข้อนั้น สำนักยุทธศาสตร์การบริหารแบบมีส่วนร่วม สถาบันการพลศึกษาต้องการดำเนินการประเด็นใดเป็นพิเศษ และหลังจากที่ดำเนินการเป็นที่เรียบร้อยแล้ว ต้องการให้เกิดผลการเปลี่ยนแปลงในทิศทางใด

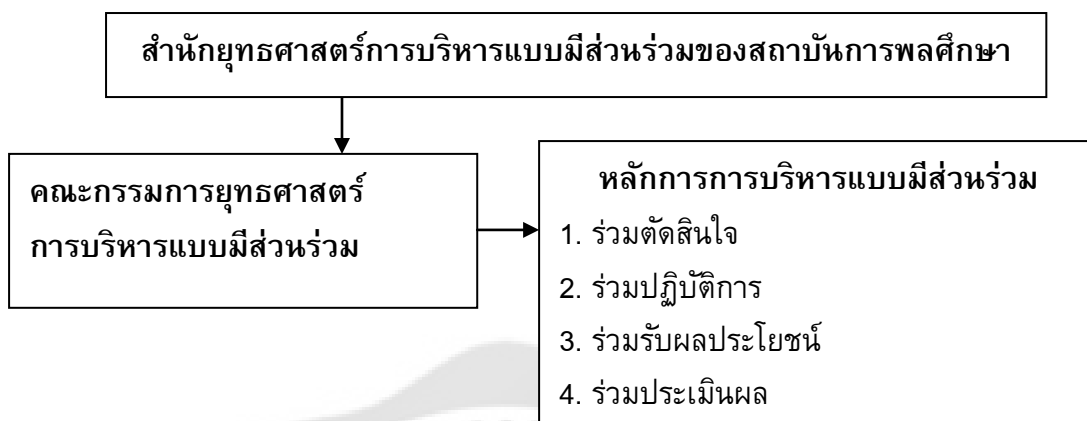
4. กำหนดเป้าประสงค์ (Goal) หมายถึง กำหนดสิ่งที่สำนักยุทธศาสตร์การบริหารแบบมีส่วนร่วม สถาบันการพลศึกษาปรารถนาจะบรรลุ โดยต้องนำประเด็นยุทธศาสตร์มาพิจารณาว่า หากสามารถดำเนินการจนประสบความสำเร็จตามประเด็นยุทธศาสตร์แต่ละข้อแล้ว ใครเป็นผู้ได้รับผลประโยชน์ และได้รับประโยชน์อย่างไร

5. สร้างตัวชี้วัด (Key Performance Identification) หมายถึง สิ่งที่จะเป็นตัวบ่งชี้ว่า หน่วยงานสามารถปฏิบัติงานบรรลุเป้าประสงค์ที่วางไว้ได้หรือไม่ โดยพิจารณาหาปัจจัยที่เป็นตัวบ่งชี้ และต้องใช้ถ้อยคำที่ชัดเจน ทั้งในแง่ของคำจำกัดความ และการระบุขอบเขต

6. กำหนดค่าเป้าหมาย (Target) หมายถึง กำหนดตัวเลข หรือค่าของตัวชี้วัดความสำเร็จที่สำนักยุทธศาสตร์การบริหารแบบมีส่วนร่วม สถาบันการพลศึกษา ต้องการบรรลุ โดยการกำหนด หรือระบุไว้ในแผนงานนั้นๆ หน่วยงานต้องการทำอะไร ให้ได้เป็นจำนวนเท่าไร และภายในกรอบระยะเวลาเท่าใดจึงจะถือว่าบรรลุเป้าหมาย

7. กำหนดกลยุทธ์ (Strategy) หมายถึง กำหนดสิ่งที่สำนักยุทธศาสตร์การบริหารแบบมีส่วนร่วม สถาบันการพลศึกษา จะดำเนินการเพื่อให้บรรลุเป้าประสงค์ โดยกำหนดขึ้นจากการพิจารณาปัจจัยแห่งความสำเร็จ (Critical Success Factors) เป็นสำคัญ กล่าวคือ ต้องพิจารณาว่า ในการที่จะบรรลุเป้าประสงค์ข้อหนึ่งๆ นั้น มีปัจจัยใดบ้างที่มีผลต่อความสำเร็จ และเราจำเป็นต้องทำอย่างไร จึงจะไปสู่จุดนั้นได้

2. แผนผังหลักการจัดการบริหารแบบมีส่วนร่วมของสถาบันการศึกษา

ภาพประกอบ 6 แผนผังหลักการจัดการบริหารแบบมีส่วนร่วมของสถาบันการศึกษา

คำอธิบายภาพ

คณะกรรมการยุทธศาสตร์การบริหารแบบมีส่วนร่วม กำหนดนโยบาย วางแผนการดำเนินการ ประสานงานและประเมินผลการบริหารแบบมีส่วนร่วม ตามภารกิจหลัก 4 ประการ ของสถาบันการศึกษา ได้แก่ การสอน การวิจัย การบริการวิชาการสังคมและการทำนุบำรุง ศิลปวัฒนธรรม โดยยึดหลักการการบริหารแบบมีส่วนร่วม 4 ประการ ได้แก่ ร่วมตัดสินใจ ร่วมดำเนินการ ร่วมรับผลประโยชน์และร่วมประเมินผล (ยุพา บุญอนันต์. 2555: 45; อ้างอิงจาก: Cohen; and Uphoff. 1980: 219 - 223)

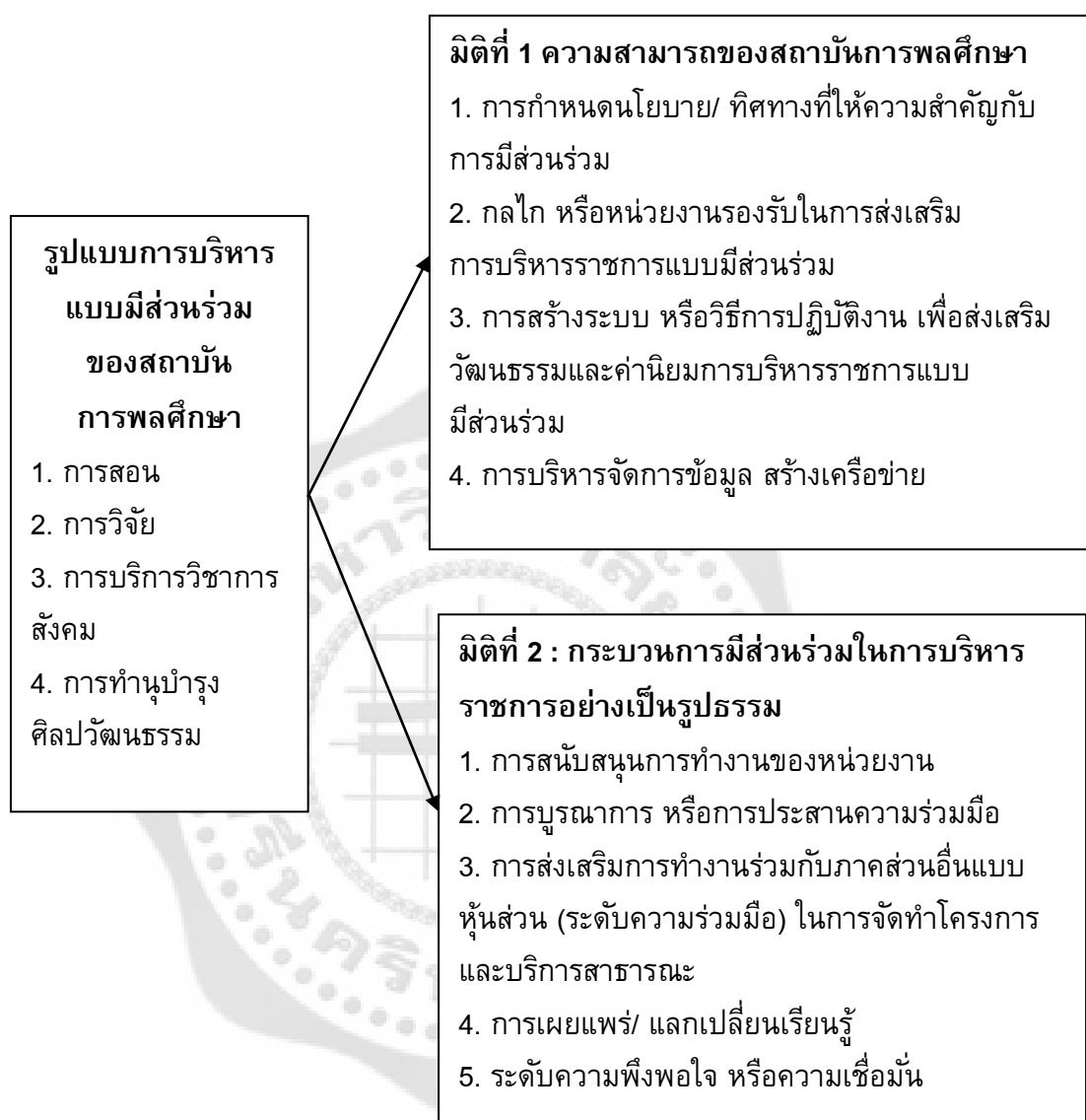
1. การมีส่วนร่วมตัดสินใจ (Decision Making) หมายถึง การริเริ่มตัดสินใจ การดำเนินการตัดสินใจ และการตัดสินใจลงมือปฏิบัติการ อาทิเช่น การร่วมคิดและร่วมตัดสินใจ ให้คำแนะนำปรึกษา

2. การมีส่วนร่วมปฏิบัติการ (Implementation) หมายถึง การมีส่วนร่วมในการ ดำเนินงานตามแผนงาน/ โครงการ และการทำประโยชน์ให้กับหน่วยงาน โดยมีทีมงาน (Teamwork) อาทิเช่น การสนับสนุนทางด้านทรัพยากร การบริหาร การประสานความร่วมมือ

3. การมีส่วนร่วมรับผลประโยชน์ (Benefits) หมายถึง การมีส่วนร่วมรับ ผลประโยชน์ทางวัตถุ ทางสังคมและส่วนบุคคล อาทิเช่น การมีส่วนร่วมรับผิดชอบในผล การปฏิบัติงาน การแสดงความชื่นชมยินดีต่อความสำเร็จของการทำงานร่วมกัน

4. การมีส่วนร่วมประเมินผล (Evaluation) หมายถึง การมีส่วนร่วมในการกำกับ ติดตามผลการดำเนินงาน ตลอดจนหาแนวทางแก้ไขปัญหา อุปสรรคร่วมกัน อาทิเช่น การประเมินความเป็นไปได้ของข้อมูลต่างๆ

3. แผนผังรูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วมของสถาบันการพลศึกษา

ภาพประกอบ 7 แผนผังรูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วม ของสถาบันการพลศึกษา

คำอธิบายภาพ

รูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วม ของสถาบันการพลศึกษา แบ่งเป็น 4 ด้าน ได้แก่ ด้านการสอน ด้านการวิจัย ด้านการบริการวิชาการสังคมและด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ดำเนินการโดยสำนักยุทธศาสตร์การบริหารแบบมีส่วนร่วม แบ่งออกเป็น 2 มิตี ตามหลักเกณฑ์ และแนวทางการพิจารณารางวัลความเป็นเลิศด้านการบริหารราชการแบบมีส่วนร่วม ประจำปี พ.ศ. 2557; และ พ.ศ. 2558 (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ. 2557: 5 - 6; และ 2558: 5 - 12) ดังนี้

มิติที่ 1 ความสามารถของสำนักยุทธศาสตร์การบริหารแบบมีส่วนร่วม

1. การกำหนดนโยบาย/ ทิศทางที่ให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วม ดังนี้

1.1 มีการกำหนดนโยบาย หรือทิศทาง หรือยุทธศาสตร์ที่ให้ความสำคัญกับการบริหารแบบมีส่วนร่วมของวิทยาเขต คณะและสำนักงานอธิการบดี

1.2 มีการให้นโยบาย หรือทิศทาง ที่แสดงให้เห็นความสำคัญของการบริหารแบบมีส่วนร่วม

1.3 มีการสื่อสารนโยบาย หรือทิศทาง หรือยุทธศาสตร์ ที่ให้ความสำคัญกับการบริหารแบบมีส่วนร่วมให้ทราบทั่วกันทั้งองค์กร

1.4 มีการวิเคราะห์กำหนดกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เกี่ยวข้องกับการสอนแบบมีส่วนร่วม

1.5 มีการจัดทำแผน หรือแนวทางในการขับเคลื่อนการบริหารแบบมีส่วนร่วมที่เป็นรูปธรรมชัดเจน

2. กลไก หรือหน่วยงานรองรับในการส่งเสริมการบริหารราชการแบบมีส่วนร่วม ดังนี้

2.1 มีการกำหนดบุคลากรรับผิดชอบที่ชัดเจน เพื่อผลักดันหรือขับเคลื่อนการบริหารแบบมีส่วนร่วม

2.2 มีการกำหนดหน่วยงานรับผิดชอบที่ชัดเจน เพื่อผลักดัน หรือขับเคลื่อนการบริหารแบบมีส่วนร่วม

3. การสร้างระบบ หรือวิธีการปฏิบัติงาน เพื่อส่งเสริมวัฒนธรรมและค่านิยมการบริหารแบบมีส่วนร่วม ดังนี้

3.1 มีการจัดทำคู่มือ หรือแนวทางการสร้างกระบวนการการบริหารแบบมีส่วนร่วมสำหรับบุคลากรเพื่อใช้เป็นแนวทางการปฏิบัติงาน

3.2 มีการพัฒนาความรู้และทักษะของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในหน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้เอื้อต่อการสร้างกระบวนการบริหารแบบมีส่วนร่วมและมีการประเมินผลความรู้ความเข้าใจ

4. การบริหารจัดการข้อมูลเครือข่าย ดังนี้

4.1 มีการจัดทำระบบฐานข้อมูลเครือข่าย ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการบริหารแบบมีส่วนร่วมระหว่างวิทยาเขต คณะและสำนักงานอธิการบดี หรือกลุ่มเครือข่ายอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

4.2 มีการปรับปรุงระบบฐานข้อมูลการบริหารแบบมีส่วนร่วมที่จัดทำขึ้นให้ทันสมัยและถูกต้องอย่างสม่ำเสมอ

4.3 มีการนำข้อมูลเครือข่ายวิทยาเขต คณะและสำนักงานอธิการบดี หรือเครือข่ายอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารแบบมีส่วนร่วมไปใช้ประโยชน์

มิตินี้ 2 : กระบวนการมีส่วนร่วมในการบริหารราชการของสำนักยุทธศาสตร์ การบริหารแบบมีส่วนร่วมอย่างเป็นรูปธรรม

1. การสนับสนุนการทำงานของหน่วยงาน ดังนี้

1.1 มีการให้ข้อมูลข่าวสาร หรือสนับสนุนข้อมูลที่จำเป็นต่อการบริหารแบบมีส่วนร่วมให้กับภาคส่วนต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง และการรับฟังความคิดเห็น รวมกันไม่น้อยกว่า 3 ช่องทาง

1.2 มีการสรุปและนำความคิดเห็นผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เกี่ยวข้องมาเป็นข้อมูลประกอบเพื่อปรับปรุง/ พัฒนา หรือดำเนินกิจกรรมการบริหารแบบมีส่วนร่วม ตามภารกิจหลักไม่น้อยกว่า 2 กิจกรรม/ โครงการขึ้นไป

1.3 มีคณะกรรมการ หรือคณะทำงาน ของวิทยาเขต คณะและสำนักงานอธิการบดี ที่ครอบคลุมกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ให้มีบทบาทร่วมในการกำหนดแผนงานโครงการและติดตามผลการดำเนินการการบริหารแบบมีส่วนร่วม

1.4 มีระบบการจัดสรรงบประมาณ/ ทรัพยากรอื่น เพื่อสนับสนุนการดำเนินงานที่เป็นส่งเสริมการบริหารแบบมีส่วนร่วม

1.5 มีระบบในการเปิดให้ภาคส่วนอื่น เข้ามามีส่วนร่วมในการสนับสนุนงบประมาณ/ ทรัพยากร เพื่อส่งเสริมการดำเนินการ การแก้ปัญหา หรือการบริหารแบบมีส่วนร่วม

2. การบูรณาการ หรือการประสานความร่วมมือ

มีการบูรณาการ หรือการประสานความร่วมมือการบริหารแบบมีส่วนร่วม ระหว่าง วิทยาเขต คณะและสำนักงานอธิการบดี หน่วยงานภาครัฐและภาคส่วนอื่นที่เกี่ยวข้อง

3. การส่งเสริมการทำงานร่วมกับภาคส่วนอื่นแบบหุ้นส่วน (ระดับความร่วมมือ) ในการจัดทำโครงการและบริการสาธารณะ

มีการเสนอโครงการตัวอย่างและการสรุปความสำเร็จ หรือบทเรียนจากการดำเนินโครงการ ที่ใช้แนวคิดการบริหารแบบมีส่วนร่วม ในระดับความร่วมมือ (Collaboration)

4. การเผยแพร่ / แลกเปลี่ยนเรียนรู้ ดังนี้

4.1 มีการประชาสัมพันธ์และเผยแพร่การบริหารแบบมีส่วนร่วม เพื่อขยายผลแนวทางการปฏิบัติที่ดี ไปยังวิทยาเขต คณะและสำนักงานอธิการบดีอย่างทั่วถึง อย่างน้อย 3 ช่องทาง

4.2 มีการประเมินผลการรับรู้ของวิทยาเขต คณะและสำนักงานอธิการบดีเกี่ยวกับการประชาสัมพันธ์และเผยแพร่การบริหารแบบมีส่วนร่วม เพื่อขยายผลแนวทางการปฏิบัติที่ดีในการเปิดโอกาสให้เข้ามามีส่วนร่วม

5. ระดับความพึงพอใจ หรือความเชื่อมั่น

มีการประเมินระดับความพึงพอใจ การบริหารแบบมีส่วนร่วมของวิทยาเขต คณะ และสำนักงานอธิการบดี หรือความเชื่อมั่นของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เกี่ยวข้อง

อภิปรายผล

จากการผลวิจัย ทำให้ทราบสภาพ ปัญหาและความต้องการการบริหารแบบมีส่วนร่วมของสถาบันการศึกษา และได้รูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วมของสถาบันการศึกษาที่มีความเหมาะสม อภิปรายผลการวิจัยดังนี้

1. ผลการสำรวจสภาพ ปัญหาและความต้องการการบริหารแบบมีส่วนร่วมของสถาบันการศึกษา มีดังนี้

1.1 ผู้บริหารและอาจารย์มีความเห็นว่า สภาพการบริหารแบบมีส่วนร่วมของสถาบันการศึกษา ในปัจจุบัน มีการดำเนินการการบริหารแบบมีส่วนร่วมเป็นส่วนมาก และไม่มี การดำเนินการเป็นส่วนน้อย และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านการสอน ด้านการวิจัย ด้าน การบริการวิชาการสังคม และด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม แต่ละด้านมีการดำเนินการเป็น ส่วนมาก และไม่มีการดำเนินการเป็นส่วนน้อย ที่เป็นเช่นนี้อาจเนื่องมาจาก สถาบันการศึกษา มีการดำเนินการตามแผนการพัฒนาศาสนสถานการศึกษา พ.ศ. 2556 - 2560 ที่ได้กำหนด ภารกิจด้านการสอน การวิจัย การบริการวิชาการสังคมและการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม (สมพงษ์ ชาทะวิทย์. 2556: 4 - 6) และตามนโยบายและแนวทางการบริหารราชการของสถาบัน การศึกษา พ.ศ. 2556-2560 ที่กำหนดกรอบและแนวทางการดำเนินการซึ่งจะต้องอาศัยการมี ส่วนร่วมของทีมงานบริหาร คณาจารย์และบุคลากรทุกฝ่าย ทุกระดับของสถาบัน ในการ ขับเคลื่อน เชื่อมโยง บูรณาการภารกิจของสถาบันให้บรรลุเป้าหมายตามวัตถุประสงค์ เพื่อ พัฒนาความเจริญก้าวหน้าให้กับชุมชน สังคมและประเทศชาติ (ปรีวัฒน์ วรรณกลาง. 2556: คำนำ) ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของรอนดา เอ็ม อีปเปอร์; และมิก การ์น (Rhonda M. Epper; and Myk Garn. (2003: ออนไลน์) ที่พบว่า นโยบายการจัดการศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาทำให้ สมาชิกและพนักงานมีการศึกษาที่สูงขึ้น และสอดคล้องกับงานวิจัยของวัชรินทร์ ชีทอง (2555: 112) ที่พบว่า สภาพการพัฒนาสถาบันการศึกษา โดยภาพรวมและรายด้าน มีอยู่ในระดับ ปานกลาง ได้แก่ ด้านการบริหารจัดการทั่วไป ด้านการบริหารงานวิชาการ ด้านการบริหารวิจัย ด้านการบริหารการเงิน และด้านการบริหารทรัพยากรมนุษย์

1.2 ผู้บริหารและอาจารย์มีความเห็นว่า สถาบันการศึกษามีปัญหาในการบริหาร แบบมีส่วนร่วม โดยรวม อยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า มีปัญหา ด้านการสอน ด้านการวิจัย ด้านการบริการวิชาการสังคมและด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม อยู่ในระดับปานกลาง ทุกด้าน ที่เป็นเช่นนี้อาจเนื่องมาจาก ผู้บริหารและอาจารย์ต้องการ ยกระดับการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในการบริหารราชการ และสร้างแรงจูงใจ หรือ กระตุ้นให้ส่วนราชการมีการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอย่างเป็นรูปธรรม โดยการขีดชูผลงานที่เป็นต้นแบบที่ดีและได้รับรางวัล “ความเป็นเลิศด้านการบริหารราชการ แบบมีส่วนร่วม” (สำนักงาน ก.พ.ร. 2557: คำนำ) ซึ่งสอดคล้องกับการวิเคราะห์สภาพแวดล้อม (SWOT Analysis) ของสถาบันการศึกษา ที่พบว่า มีจุดอ่อนและอุปสรรคในการบริหาร

จัดการศึกษา ดังเช่น การมีส่วนร่วมกับกิจกรรมของชุมชนมากจนส่งผลกระทบต่อจัดการศึกษา วัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอนไม่เพียงพอการบริการชุมชนทำให้มีภาระด้านสาธารณูปโภคและค่าดูแลรักษาอาคารสถานที่เพิ่มมากขึ้น การจัดบริการชุมชนมากเกินไปทำให้ไม่มีโอกาสในการพัฒนาคุณภาพการสอนและการทำวิจัย อาจารย์ขาดความรู้ความชำนาญในการผลิตงานวิจัยและบทความทางวิชาการ (สมพงษ์ ชาติวุฒิ. 2556: 8 - 24) ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของเอก เกิดเต็มภูมิ (2550: 35) ที่พบว่า ในการวางแผนกลยุทธ์ศูนย์วิทยาศาสตร์การกีฬา สถาบันการพลศึกษา มีจุดอ่อน ได้แก่ ขาดโครงสร้างการบริหารงาน ขาดบุคลากรที่มีความรู้และประสบการณ์แต่ละสาขา ขาดกระบวนการจัดทรัพยากรให้เกิดประโยชน์สูงสุดและถึงจุดคุ้มทุน ขาดการจัดทำแผนกลยุทธ์และระบบการประกันคุณภาพ และสอดคล้องกับงานวิจัยของวัชรินทร์ ชีทอง (2555: 89) พบว่า สถาบันการพลศึกษามีปัญหาการบริหารด้านต่างๆ โดยรวม อยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า สถาบันการพลศึกษามีปัญหาอยู่ในระดับมาก 6 ด้าน ได้แก่ ด้านการบริหารงานวิจัย ด้านโครงสร้างการบริหาร ด้านการบริหารทรัพยากรมนุษย์ ด้านภาวะผู้นำของผู้บริหาร ด้านการบริหารงานวิชาการ และด้านการกระจายอำนาจและการมอบอำนาจ ส่วนที่มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ ด้านการบริหารการเงิน ด้านการใช้สื่อเทคโนโลยีและการสื่อสารและด้านการกำหนดนโยบายและการถ่ายทอดนโยบาย

1.3 ผู้บริหารและอาจารย์มีความต้องการการบริหารแบบมีส่วนร่วมของสถาบันการพลศึกษา โดยรวม อยู่ในระดับมาก ความต้องการการบริหารแบบมีส่วนร่วมของสถาบันการพลศึกษา โดยรวม พบว่า มีความต้องการการบริหารแบบมีส่วนร่วมของสถาบันการพลศึกษา อยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า มีความต้องการด้านการสอน ด้านการวิจัย ด้านการบริการวิชาการสังคมและด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม อยู่ในระดับมาก ทุกด้าน ที่เป็นเช่นนี้ อาจเนื่องมาจาก ผู้บริหารและอาจารย์ของสถาบันการพลศึกษา มีความประสงค์จะให้การบริหารจัดการสถาบันการพลศึกษา ดำเนินการตามนโยบายของสถาบันการพลศึกษา ที่กำหนดไว้ในด้านการสอน ด้านการวิจัย ด้านการบริการวิชาการสังคมและด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม (สถาบันการพลศึกษา. 2556 ข: 6 - 22) และมีความเชื่อเกี่ยวกับเทคนิคการทำงานร่วมกันเป็นทีมงาน (Team Work) ว่า เป็นการสร้างความสัมพันธ์ในการทำงานให้ดีขึ้น ช่วยเสริมสร้างพลังการทำงานร่วมกันที่มีความหลากหลาย โดยทีมงานจะพาสมาชิกให้ร่วมมือกันสู่ความสำเร็จตามความรับผิดชอบได้ (ประสาร พรหมณา. 2553: 7) ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของธีระ รุญเจริญ (2547: 122 - 144) ที่พบว่า คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานมีความต้องการพัฒนาตนเองเกี่ยวกับแนวปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่ กฎหมายที่เกี่ยวข้อง หลักสูตร การจัดการศึกษาและการเรียนการสอนตามแนวทางการปฏิรูปการศึกษา บทบาทคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานยุคใหม่และการวางแผนการจัดการศึกษาของโรงเรียน อยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับงานวิจัยของวัชรินทร์ ชีทอง (2555: 90) พบว่า บุคลากรสถาบันการพลศึกษา มีความต้องการให้มีการพัฒนาในด้านต่างๆ ทั้งในภาพรวม และ

รายด้านอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ด้านการส่งเสริมการพัฒนางานวิชาการอย่างต่อเนื่อง ด้านการปรับปรุงการบริหารทรัพยากรมนุษย์ ด้านการพัฒนาบุคคลแห่งการเรียนรู้และด้านการพัฒนาภาวะผู้นำของผู้บริหาร

2. ผลการสร้างและพัฒนารูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วมของสถาบันการพลศึกษา โดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 9 คน ประชุมสนทนากลุ่ม มีดังนี้

2.1 ผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นว่า รูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วมของสถาบันการพลศึกษา โดยรวม มีความเหมาะสม อยู่ในระดับมากที่สุด โดยรูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วม ในแผนผัง 1 โครงสร้างการบริหารแบบมีส่วนร่วมของสถาบันการพลศึกษา เสนอเป็นสำนักยุทธศาสตร์การบริหารแบบมีส่วนร่วม มีความเหมาะสม อยู่ในระดับมากที่สุด ที่เป็นเช่นนี้อาจเนื่องมาจาก ผู้เชี่ยวชาญมีความประสงค์จะให้สถาบันการพลศึกษา บริหารราชการแบบมีส่วนร่วมในรูปแบบคณะกรรมการในสำนักยุทธศาสตร์การบริหารแบบมีส่วนร่วม สอดคล้องกับงานวิจัยของวัชรินทร์ ชีทอง (2555: 101) ที่เสนอรูปแบบการบริหารที่มีประสิทธิผลของสถาบันการพลศึกษาเป็นสำนักยุทธศาสตร์พัฒนาศาสนาสถาบันการพลศึกษา (ส่วนกลาง) สำหรับในแผนผัง 2 หลักการการบริหารแบบมีส่วนร่วมของสถาบันการพลศึกษา แบ่งออกเป็น ร่วมตัดสินใจ ร่วมปฏิบัติการ ร่วมรับผลประโยชน์ และร่วมประเมินผล มีความเหมาะสม อยู่ในระดับมากที่สุด ที่เป็นเช่นนี้อาจเนื่องมาจาก ผู้เชี่ยวชาญมีความเชื่อว่า การปรึกษาหารือและการช่วยตัดสินใจในรูปแบบของการมีส่วนร่วมคิด ร่วมตัดสินใจ ร่วมทำงานและร่วมภาคภูมิใจในความสำเร็จ จะทำให้การดำเนินงานมีความสำเร็จได้ด้วยดี (ประสาร พรหมณา. 2553: 1 - 3) โดยยึดหลักการการบริหารแบบมีส่วนร่วม 4 ประการ ได้แก่ ร่วมตัดสินใจ ร่วมดำเนินการ ร่วมรับผลประโยชน์ และร่วมประเมินผล (ยุพา บุญอนันต์. 2555: 45; อ้างอิงจาก: Cohen; and Uphoff. 1980: 219 - 223) ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของพิณสุตา สิริรังศรี (2555: บทคัดย่อ) ที่พบว่า รูปแบบวิธีการมีส่วนร่วม มี 8 ประการ ได้แก่ การร่วมคิด ร่วมวางแผน ร่วมตัดสินใจ ร่วมดำเนินการ ร่วมรับผิดชอบ ร่วมติดตามประเมินผล ร่วมแก้ปัญหาและร่วมชื่นชม ส่วนในแผนผัง 3 รูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วมของสถาบันการพลศึกษา เป็นไปตามหลักเกณฑ์และแนวทางการพิจารณารางวัลความเป็นเลิศด้านการบริหารราชการแบบมีส่วนร่วม ประจำปี พ.ศ. 2557; และ พ.ศ. 2558 ของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (2557: 5 - 6; และ 2558: 5 - 12) แบ่งออกเป็น 4 ด้าน ด้านละ 22 ข้อ มีความเหมาะสม อยู่ในระดับมากที่สุด ที่เป็นเช่นนี้อาจเนื่องมาจาก ผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นว่า เป็นไปตามตามภารกิจหลักที่สำคัญของสถาบันอุดมศึกษา ได้แก่ การสอน การวิจัย การบริการวิชาการสังคม และการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม (กระทรวงศึกษาธิการ. 2548: 2 - 3) และตรงตามพระราชบัญญัติสถาบันการพลศึกษา (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2555 ที่ได้กำหนดสาระสำคัญให้สถาบันการพลศึกษามีอำนาจจัดการศึกษาในระดับปริญญาโท และปริญญาเอกได้ โดยกำหนดนโยบายด้านการสอน ด้านการวิจัย ด้านการบริการวิชาการ

สังคมและด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม (สถาบันการพลศึกษา. 2556 ข: 6 - 22) ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของสุรพล วงษ์สถิต (2557: 1) ที่พบว่า รูปแบบการบริหารสถาบันการพลศึกษา ของประเทศไทยในทศวรรษหน้า ด้านภารกิจ ประกอบด้วย การสอน การวิจัย การบริการชุมชนและการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม มีความเหมาะสม ตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ และสอดคล้องกับงานวิจัยของสุรรัตน์ จินตสกุล (2558: บทคัดย่อ) ที่พบว่า อนาคตภาพการบริหารจัดการด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา ในสถาบันการพลศึกษา จะประกอบด้วย 4 ด้านการผลิตบัณฑิต ด้านการวิจัย ด้านการบริการวิชาการสังคม และด้านการประยุกต์ใช้วิทยาศาสตร์การกีฬา

เมื่อพิจารณารูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วมของสถาบันการพลศึกษา เป็นรายด้านและรายชื่อ พบดังนี้

1) ด้านการสอน มีความเหมาะสม อยู่ในระดับมากที่สุด ที่เป็นเช่นนี้ อาจเนื่องมาจากผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นว่า รูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วมของสถาบันการพลศึกษา ด้านการสอน เป็นองค์ประกอบหนึ่งของคุณภาพและเกณฑ์มาตรฐานของสถาบันอุดมศึกษา (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. 2554 ข: 12) และมีความเห็นชอบกับรายชื่อที่นำมาจากรายละเอียดตามหลักเกณฑ์และแนวทางการพิจารณารางวัลความเป็นเลิศด้านการบริหารราชการแบบมีส่วนร่วม ประจำปี พ.ศ. 2557; และพ.ศ. 2558 ของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (2557: 5 - 6; และ 2558: 5 - 12) ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของแคธริน เอ แครอล; และคนอื่นๆ (Kathleen A. Carroll; et al. 2010: ออนไลน์) ที่พบว่า การมีส่วนร่วมของคณาจารย์ในการสอนจะส่งผลกระทบในเชิงบวกต่อนักศึกษาและคุณภาพทางวิชาการ สุรพล วงษ์สถิต (2557: 1) ที่พบว่า รูปแบบการบริหารสถาบันการพลศึกษา ของประเทศไทยในทศวรรษหน้า ด้านการสอน มีความเหมาะสม ตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ และสอดคล้องกับงานวิจัยของสุรรัตน์ จินตสกุล (2558: บทคัดย่อ) ที่พบว่า การผลิตบัณฑิตเป็นด้านหนึ่งในอนาคตภาพของการบริหารจัดการด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา ในสถาบันการพลศึกษา มีความเหมาะสม ตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

2) ด้านการวิจัย มีความเหมาะสม อยู่ในระดับมากที่สุด ที่เป็นเช่นนี้ อาจเนื่องมาจาก ผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นว่า รูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วมของสถาบันการพลศึกษา ด้านการวิจัย เป็นองค์ประกอบหนึ่งของคุณภาพและเกณฑ์มาตรฐานของสถาบันอุดมศึกษา (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. 2554 ข: 12) และมีความเห็นชอบกับรายชื่อที่นำมาจากรายละเอียดตามหลักเกณฑ์และแนวทางการพิจารณารางวัลความเป็นเลิศด้านการบริหารราชการแบบมีส่วนร่วม ประจำปี พ.ศ. 2557; และพ.ศ. 2558 ของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (2557: 5 - 6; และ 2558: 5 - 12) ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของยุวลักษณ์ เส้งหวาน (2556: 39) ที่พบว่า การบริหารงานวิจัย เป็นความสำคัญอันดับแรก ของความต้องการจำเป็นในการบริหารจัดการสถาบันการพลศึกษาสู่ความเป็นเลิศ สอดคล้องกับ

งานวิจัยของสุรพล วงษ์สถิต (2557: 1) ที่พบว่า รูปแบบการบริหารสถาบันการพลศึกษา ของประเทศไทยในทศวรรษหน้า ด้านการวิจัย มีความเหมาะสม และสอดคล้องกับงานวิจัยของสุรรัตน์ จินตสกุล (2558: บทคัดย่อ) ที่พบว่า ด้านการวิจัยเป็นด้านหนึ่ง ในอนาคตภาพการบริหารจัดการด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา ในสถาบันการพลศึกษา มีความเหมาะสม ตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

3) ด้านการบริการวิชาการสังคม มีความเหมาะสม อยู่ในระดับมากที่สุด ที่เป็นเช่นนี้ อาจเนื่องมาจาก ผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นว่า รูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วมของสถาบันการพลศึกษา ด้านการบริการวิชาการสังคม เป็นองค์ประกอบหนึ่งของคุณภาพและเกณฑ์มาตรฐานของสถาบันอุดมศึกษา (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. 2554 ข: 12) และมีความเห็นชอบกับรายชื่อที่นำมาจากรายละเอียดตามหลักเกณฑ์และแนวทางการพิจารณารางวัลความเป็นเลิศด้านการบริหารราชการแบบมีส่วนร่วม ประจำปี พ.ศ. 2557; และ พ.ศ. 2558 ของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (2557: 5 - 6; และ 2558: 5 - 12) ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของแคธรีน เอ แครอล; และคนอื่นๆ (Kathleen A. Carroll; et al. 2010: ออนไลน์) ที่พบว่า การมีส่วนร่วมของคณาจารย์สามารถเพิ่มประสิทธิภาพทางสังคมในการจัดสรรทรัพยากรของมหาวิทยาลัยได้ สอดคล้องกับงานวิจัยของสุรพล วงษ์สถิต (2557: 1) ที่พบว่า รูปแบบการบริหารสถาบันการพลศึกษา ของประเทศไทยในทศวรรษหน้า ด้านการบริการวิชาการสังคม มีความเหมาะสม ตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ และสอดคล้องกับงานวิจัยของสุรรัตน์ จินตสกุล (2558: บทคัดย่อ) ที่พบว่า ด้านการบริการวิชาการสังคม เป็นด้านหนึ่ง ในอนาคตภาพการบริหารจัดการด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา ในสถาบันการพลศึกษา มีความเหมาะสม ตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

4) ด้านการทํานุบำรุงศิลปวัฒนธรรม มีความเหมาะสม อยู่ในระดับมากที่สุด ที่เป็นเช่นนี้ อาจเนื่องมาจาก ผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นว่า รูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วมของสถาบันการพลศึกษา ด้านการทํานุบำรุงศิลปวัฒนธรรม เป็นองค์ประกอบหนึ่งของคุณภาพและเกณฑ์มาตรฐานของสถาบันอุดมศึกษา (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. 2554 ข: 12) และมีความเห็นชอบกับรายชื่อที่นำมาจากรายละเอียดตามหลักเกณฑ์และแนวทางการพิจารณารางวัลความเป็นเลิศด้านการบริหารราชการแบบมีส่วนร่วม ประจำปี พ.ศ. 2557; และพ.ศ. 2558 ของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (2557: 5 - 6; และ 2558: 5 - 12) ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของซาร่า ฟลิคเกอร์; และสเตฟานี เอ นิกสัน (Sarah Flicker; & Stephanie A. Nixon. 2015: ออนไลน์) ที่พบว่า กระบวนการมีส่วนร่วม มีความยืดหยุ่นในการปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์แวดล้อมและระดับของความแตกต่างของผู้เชี่ยวชาญ สอดคล้องกับงานวิจัยของฟาติมา ฮาซิม; และคนอื่นๆ (Fatimah Hashim; et al. 2010: ออนไลน์) ที่พบว่า การใช้เทคโนโลยีเพื่อสร้างความมั่นใจเป็นฐานในการตัดสินใจที่ขึ้นอยู่กับ การเชื่อมต่อกันระหว่างบทบาทและความรับผิดชอบของพนักงาน รวมถึงการสะท้อนของข้อเสนอแนะเพื่อการ

ดำเนินงานที่เหมาะสม และสอดคล้องกับงานวิจัยของสุรพล วงษ์สถิต (2557: 1) ที่พบว่า รูปแบบการบริหารสถาบันการพลศึกษา ของประเทศไทยในทศวรรษหน้า ด้านการดำเนินงานบูรณาการศิลปวัฒนธรรม มีความเหมาะสม ตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

2.2 ผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นว่า รูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วมของสถาบันการพลศึกษา ตามหลักการเสนอรูปแบบ โดยรวม มีความสอดคล้องของอยู่ในระดับมากที่สุด และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านและรายข้อ พบว่า ด้านหลักการของรูปแบบ ด้านจุดมุ่งหมายของรูปแบบด้านหลักการของการบริหารแบบมีส่วนร่วม ด้านเนื้อหาสาระของรูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วม ด้านการประเมินผลการบริหารแบบมีส่วนร่วมและด้านเงื่อนไขความสำเร็จการบริหารแบบมีส่วนร่วม มีความสอดคล้องอยู่ในระดับมากที่สุด ทุกด้านและทุกข้อ ที่เป็นเช่นนี้อาจเนื่องมาจาก ผู้เชี่ยวชาญเห็นความสำคัญของการสร้างรูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วมของสถาบันการพลศึกษา ที่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้ ด้วยเหตุผลว่า รูปแบบช่วยให้ได้ความรู้ที่สมบูรณ์ยิ่งขึ้น ช่วยในการพัฒนาความรู้ให้มีความชัดเจน เป็นระบบ ในลักษณะแผนผัง แผนภูมิ (บุญชม ศรีสะอาด. 2553: 1, 5) ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของมาร์วิน เอ็ม เดอลา ครูซ; และเจม เอ็ม เจมินิส (Marwin M. dela Cruz; & Jaime M. Jimenez. 2015: ออนไลน์) ที่พบว่า การใช้วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณ ทำให้ได้รูปแบบการบริหารมหาวิทยาลัยของรัฐและมหาวิทยาลัยในกำกับดูแลของรัฐในประเทศฟิลิปปินส์ สอดคล้องกับงานวิจัยของศรีวรรณ เกียรติสุรนนท์ (2554: บทคัดย่อ) ที่พบว่า การพัฒนารูปแบบการมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาขององค์กรเอกชน จังหวัดศรีสะเกษ ด้วยการสนทนากลุ่ม โดยผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 9 คน ทำให้ได้รูปแบบการมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาขององค์กรเอกชนจังหวัดศรีสะเกษ ที่มีความสมบูรณ์ ถูกต้อง เหมาะสม ปฏิบัติได้และสถานศึกษาได้รับประโยชน์ และสอดคล้องกับงานวิจัยของวัชรินทร์ ชีทอง (2555: 113 - 114) พบว่า การสร้างรูปแบบและการประเมินรูปแบบการบริหารที่มีประสิทธิผลของสถาบันการพลศึกษาประกอบด้วย หลักการของรูปแบบจุดมุ่งหมายของรูปแบบ กลไกในการดำเนินการ วิธีดำเนินการการประเมินผลและเงื่อนไขความสำเร็จ

3. ผลการตรวจสอบรูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วมของสถาบันการพลศึกษา โดยผู้เชี่ยวชาญ 17 คน ด้วยการใช้เทคนิคเดลฟาย มีดังนี้

3.1 ผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นว่า รูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วมของสถาบันการพลศึกษา ด้านการสอน ด้านการวิจัย ด้านการบริการวิชาการสังคม และด้านการดำเนินงานบูรณาการศิลปวัฒนธรรม รายข้อ รอบที่ 1 มีความเหมาะสมและความเป็นไปได้ อยู่ในระดับมากที่สุด ทุกข้อ แต่ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญมีความสอดคล้องอยู่ในระดับต่ำ เป็นส่วนมาก ที่เป็นเช่นนี้อาจเนื่องมาจาก ผู้เชี่ยวชาญมีความประสงค์จะให้สถาบันการพลศึกษา บริหารจัดการศึกษาตามนโยบายด้านการสอน ด้านการวิจัย ด้านการบริการวิชาการสังคมและด้านการดำเนินงานบูรณาการศิลปวัฒนธรรม ตามพระราชบัญญัติสถาบันการพลศึกษา (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2555 และตาม

ยุทธศาสตร์ไปสู่การปฏิบัติและติดตามประเมินผล รวมทั้ง มีความเห็นว่า การมีส่วนร่วมจากผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง จะก่อให้เกิดความเหมาะสมตามสภาวการณ์ของสังคมและสอดคล้องกับความต้องการของผู้มีส่วนได้เสียอย่างมากที่สุด (สมพงษ์ ชาติะวิที. 2556: คำนำ) และมีความเห็นชอบกับรายชื่อที่นำมาจากรายละเอียดตามหลักเกณฑ์และแนวทางการพิจารณารางวัลความเป็นเลิศ ด้านการบริหารราชการแบบมีส่วนร่วม ประจำปี พ.ศ. 2557; และ พ.ศ. 2558 ของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (2557: 5 - 6; และ 2558: 5 - 12) สอดคล้องกับงานวิจัยของรีฮานะฮ์ ซาโกลี; และ ซูฟีน ฮุสซัน (Reihaneh Shagholi; & Sufean Hussin 2009: ออนไลน์) ที่พบว่า การจัดการแบบมีส่วนร่วมสามารถนำไปประยุกต์ใช้เพื่อให้การวางแผนกลยุทธ์ เพื่อการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ในองค์กรการศึกษาได้อย่างเหมาะสม และสอดคล้องกับงานวิจัยของณัฐพัชร พูลสวัสดิ์ (2556: 207 - 209) ที่ได้ใช้เทคนิคเดลฟายจากผู้เชี่ยวชาญ 19 คน พบว่า การทำงานเป็นทีมส่งผลต่อคุณภาพการศึกษาของสถาบันการพลศึกษา

3.2 ผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นว่า รูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วมของสถาบันการพลศึกษา ด้านการสอน ด้านการวิจัย ด้านการบริการวิชาการสังคม และด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม รายชื่อ รอบที่ 2 มีความเหมาะสมและความเป็นไปได้ อยู่ในระดับมากที่สุด ทุกข้อ และความสอดคล้องอยู่ในระดับสูง ทุกข้อ ที่เป็นเช่นนี้ อาจเนื่องมาจาก ผู้เชี่ยวชาญมีความประสงค์จะให้สถาบันการพลศึกษา มีการพัฒนาตามแผนการพัฒนาศาสนาการพลศึกษา พ.ศ. 2556 - 2560 ที่ได้กำหนดแนวทางการพัฒนาภารกิจด้านการสอน การวิจัย การบริการวิชาการสังคมและการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม มีดังนี้ (สมพงษ์ ชาติะวิที. 2556: 4 - 6) และ ผู้เชี่ยวชาญมีความประสงค์จะให้สถาบันการพลศึกษา บริหารราชการแบบมีส่วนร่วมให้เกิดผลที่เป็นรูปธรรมและเกิดประโยชน์สุขได้อย่างแท้จริง โดยมีความเห็นชอบกับรายชื่อที่นำมาจากรายละเอียด ตามหลักเกณฑ์และแนวทางการพิจารณารางวัลความเป็นเลิศ ด้านการบริหารราชการแบบมีส่วนร่วม ประจำปี พ.ศ. 2557; และพ.ศ. 2558 ของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (2557: 5 - 6; และ 2558: 5 - 12) ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของรีฮานะฮ์ ซาโกลี; และ ซูฟีน ฮุสซัน (Reihaneh Shagholi; & Sufean Hussin 2009: ออนไลน์) ที่พบว่า การจัดการแบบมีส่วนร่วมสามารถนำไปประยุกต์ใช้เพื่อให้การวางแผนกลยุทธ์ เพื่อการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ในองค์กรการศึกษาได้อย่างเหมาะสม และสอดคล้องกับงานวิจัยของศรีวรรณ เกียรติสุรนนท์ (2554: บทคัดย่อ) พบว่า การพัฒนารูปแบบการมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาขององค์กรเอกชน จังหวัดศรีสะเกษ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา มีความเป็นไปได้ในการนำผลการวิจัยไปใช้ อยู่ในระดับมากที่สุด

3.3 ผู้ทรงคุณวุฒิมีความเห็นว่า รูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วมของสถาบันการพลศึกษา โดยภาพรวม มีความเหมาะสม ที่เป็นเช่นนี้ อาจเนื่องมาจาก ผู้ทรงคุณวุฒิมีความประสงค์จะให้สถาบันการพลศึกษา บริหารจัดการการบริหารแบบมีส่วนร่วมตามภารกิจหลักที่สำคัญของสถาบันอุดมศึกษา ได้แก่ การสอน การวิจัย การบริการวิชาการสังคม และการ

ทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม (กระทรวงศึกษาธิการ. 2548: 2 - 3) และตรงตามพระราชบัญญัติสถาบันการพลศึกษา (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2555 ได้กำหนดสาระสำคัญให้สถาบันการพลศึกษามีอำนาจจัดการศึกษาในระดับปริญญาโทและปริญญาเอกได้ โดยกำหนดนโยบายด้านการสอน ด้านการวิจัย ด้านการบริการวิชาการสังคมและด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม (สถาบันการพลศึกษา. 2556 ข:6 - 22) อีกทั้ง ต้องการให้ดำเนินการตามนโยบายและแนวทางการบริหารราชการของสถาบันการพลศึกษา พ.ศ. 2556 - 2560 และตามยุทธศาสตร์ไปสู่การปฏิบัติ และติดตามประเมินผล ที่กำหนดไว้ว่า การมีส่วนร่วมจากผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ก่อให้เกิดความเหมาะสมตามสภาพการณ์ของสังคมและสอดคล้องกับความต้องการของผู้มีส่วนได้เสียอย่างมาก ที่สุด (สมพงษ์ ชาติวิทย์. 2556: คำนำ) เนื่องจากการมีส่วนร่วมของทีมงานบริหาร คณาจารย์และบุคลากรทุกฝ่าย ทุกระดับของสถาบัน เพื่อขับเคลื่อน เชื่อมโยง บูรณาการภารกิจของสถาบัน ให้บรรลุเป้าหมายตามวัตถุประสงค์ จะนำไปสู่การพัฒนาความเจริญก้าวหน้าให้กับชุมชน สังคม และประเทศชาติได้ (ปรีวัฒน์ วรรณกลาง. 2556: คำนำ) นอกจากนี้ รูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วมจะทำให้เกิดความแข็งแกร่งทางการบริหารจัดการ ให้มีความคล่องตัวในการบริหารงานยิ่งขึ้น (ไพฑูรย์ สีนลรัตน์. 2546: 5) ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของพิณสุดา สิริรังศรี (2555: บทคัดย่อ) พบว่า การจัดการศึกษาแบบมีส่วนร่วม: กรณีศึกษา โครงการจัดการศึกษาแบบมีส่วนร่วมขององค์กรในชุมชนเพื่อสุขภาวะคนไทย สามารถนำรูปแบบวิธีการมีส่วนร่วม ไปใช้ดำเนินการได้ตามหลักการมีส่วนร่วมการจัดการศึกษา โดยกำหนดรูปแบบวิธีการมีส่วนร่วม 8 ประการ ได้แก่ การร่วมคิด ร่วมวางแผน ร่วมตัดสินใจ ร่วมดำเนินการ ร่วมรับผิดชอบ ร่วมติดตามประเมินผล ร่วมแก้ปัญหาและร่วมชื่นชม สอดคล้องกับงานวิจัยของสุรพล วงษ์สถิต (2557: 1) ที่พบว่า รูปแบบการบริหารสถาบันการพลศึกษา ของประเทศไทยในทศวรรษหน้า ด้านภารกิจ ประกอบด้วย การสอน การวิจัย การบริการชุมชนและการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม มีความเหมาะสม ตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ และสอดคล้องกับงานวิจัยของสุรัตน์ จินตสกุล (2558: บทคัดย่อ) ที่พบว่า อนาคตภาพการบริหารจัดการด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา ในสถาบันการพลศึกษา จะประกอบด้วย 4 ด้านการผลิตบัณฑิต ด้านการวิจัย ด้านการบริการ วิชาการสังคม และด้านการประยุกต์ใช้วิทยาศาสตร์การกีฬา

จึงสรุปได้ว่า รูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วมของสถาบันการพลศึกษา ซึ่งเสนอเป็นสำนักยุทธศาสตร์การบริหารแบบมีส่วนร่วม ภายใต้การบริหารจัดการของคณะกรรมการยุทธศาสตร์การบริหารแบบมีส่วนร่วม ด้วยการนำหลักการการบริหารแบบมีส่วนร่วม และหลักเกณฑ์และแนวทางการพิจารณารางวัลความเป็นเลิศด้านการบริหารราชการแบบมีส่วนร่วม ประจำปี พ.ศ. 2557; และ พ.ศ. 2558 มาปรับใช้เป็นแนวทางในการบริหารแบบมีส่วนร่วม ตามภารกิจหลักของสถาบันอุดมศึกษา 4 ด้าน ได้แก่ ด้านการสอน ด้านการวิจัย ด้านการบริการชุมชนและด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ซึ่งจะเป็นนวัตกรรมการบริหารสถาบันการพลศึกษา ที่มีประสิทธิผลและมีประสิทธิภาพที่ผู้เกี่ยวข้องสามารถนำไปปรับใช้ได้อย่างมีคุณภาพ และทำให้

เกิดประโยชน์ต่อสถาบันการพลศึกษาอย่างสูงสุด

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 สถาบันการพลศึกษา ควรจัดสัมมนารูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วมของสถาบันการพลศึกษา เพื่อแสวงหาแนวทางการปฏิบัติต่อไป

1.2 สถาบันการพลศึกษาควรปรับปรุงระเบียบกฎหมายที่เกี่ยวข้อง โดยดำเนินการกระจายอำนาจให้วิทยาเขตได้มีอิสระในการดำเนินการเพื่อพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาของแต่ละวิทยาเขต

1.3 ในแต่ละวิทยาเขตควรนำรูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วมของสถาบันการพลศึกษา ไปจัดสัมมนาบุคลากรที่เกี่ยวข้องและปรับปรุงให้เหมาะสมกับบริบทของตนเอง

1.4 ในการปรับเปลี่ยนสถาบันการพลศึกษาเป็นมหาวิทยาลัยกีฬา ผู้เกี่ยวข้องควรนำรูปแบบการบริหารงานแบบมีส่วนร่วมที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้ ไปเป็นฐานในการบริหารงานแบบมีส่วนร่วม

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรวิจัยรูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วมของสถาบันการพลศึกษา เพื่อความเป็นเลิศทางกีฬาเพื่อการบริหารจัดการที่เหมาะสมต่อไป

2.2 ควรมีการศึกษาวิจัยเชิงปฏิบัติการโดยการนำรูปแบบไปสู่การปฏิบัติจริงในระดับสถาบันและวิทยาเขต

2.3 ควรมีการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับโครงสร้างการบริหารงานและบริบทของแต่ละวิทยาเขตเพื่อปรับรูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วมของสถาบันการพลศึกษา ให้มีความเหมาะสมและมีประสิทธิภาพต่อไป

2.4 ควรศึกษาวิจัยรูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วมของสถาบันการศึกษาอื่น ที่มีความเหมาะสมกับสถาบันการศึกษานั้นๆ

บรรณานุกรม

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2548). ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง แนวทางการบริหารเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2548. ประกาศ ณ วันที่ 21 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2548.
- (2549). ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง มาตรฐานการอุดมศึกษา พ.ศ. 2548. ประกาศ ณ วันที่ 7 สิงหาคม พ.ศ. 2549.
- กฤษณพล จันทรพรหม. (2548). การศึกษารูปแบบมหาวิทยาลัยเสมือนจริงที่เหมาะสมสำหรับสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย. ปรินูนิพนธ์ กศ.ด. (เทคโนโลยีการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อัดสำเนา.
- กองกลาง, สถาบันการพลศึกษา. (2558). สถิติข้าราชการ พนักงานราชการและลูกจ้าง สถาบันการพลศึกษา. ถ่ายเอกสาร.
- กัลยา วาณิชยปัญญา. (2551). การใช้ SPSS for Windows ในการวิเคราะห์ข้อมูล. พิมพ์ครั้งที่ 11. กรุงเทพฯ. บริษัทธรรมสาร จำกัด.
- คณะกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับอุดมศึกษา และคณะกรรมการพัฒนาการประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับอุดมศึกษา. (2554). คู่มือการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษา ระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2553 . พิมพ์ครั้งที่ 1: มกราคม 2554. กรุงเทพฯ. ห้างหุ้นส่วนจำกัด ภาพพิมพ์.
- จารุวัฒน์ สัตยานุรักษ์. (2556). กลยุทธ์การบริหารการเปลี่ยนแปลงวัฒนธรรมองค์การสถาบันการพลศึกษา. ดุษฎีนิพนธ์ ปรัช.ด. (สาขาผู้นำทางสังคม ธุรกิจและการเมือง) มหาวิทยาลัยรังสิต. ปทุมธานี: อัดสำเนา.
- จีระพงษ์ หอมสุวรรณ และคนอื่นๆ. (2556). การพัฒนารูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วมในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา. วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร. 15 (ฉบับพิเศษ). หน้า 34 – 42.
- ชนกนารถ ชื่นเชย. (2557). การกิจสถาบันอุดมศึกษากับแนวทางการศึกษาตลอดชีวิต. สืบค้นเมื่อ 20 ธันวาคม 2557. แหล่งข้อมูล: ae.edu.swu.ac.th/websnong/web01/coll_le.htm
- ชาญชัย อาจิณสมาจาร. (2548). สู่ทิศทางใหม่การบริหารการศึกษา. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ก้าวหน้า.
- ชูชาติ บุญสม. (2548). การศึกษาสภาพและปัญหาการมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาตามบทบาทหน้าที่ของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา อำเภอสว่างแดนดิน. สารนิพนธ์ กศ.ม. (การบริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อัดสำเนา.

- ชูชาติ แปลงล้วน. (2551). การบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน : กรณีศึกษาโรงเรียนในโครงการ
ปฏิบัติการเรียนรู้เพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา เชียงราย
เขต 4. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (การบริหารการศึกษา). เชียงราย: มหาวิทยาลัยราชภัฏ
เชียงราย. อัดสำเนา.
- ทรงศักดิ์ วัจนะฮาด. (2558). การบริหารจัดการแบบมีส่วนร่วมของวิสาหกิจชุมชน กลุ่มผลิตภัณฑ์
แปรรูปอาหารจากปลาน้ำจืดในเขตอำเภอสร้างคอม จังหวัดอุดรธานี. อัดสำเนา.
- ทำนอง ภูเกิดพิมพ์. (2551). แนวคิดการบริหารแบบมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาของชุมชน.
สืบค้นเมื่อ 20 มีนาคม 2558. แหล่งข้อมูล: <http://www.gotoknow.org/posts/>.
- ธีระ รุญเจริญ. (2547). รายงานการวิจัย เรื่อง สภาพปัจจุบันและปัญหาการมีส่วนร่วมในการบริหาร
และจัดการศึกษาของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน. กรุงเทพฯ: ห้างหุ้นส่วนจำกัด
ภาพพิมพ์.
- (2550 ก). ความเป็นมืออาชีพในการจัดและการบริหารการศึกษาในยุคปฏิบัติการศึกษา.
กรุงเทพฯ: บริษัทสำนักพิมพ์ข้าวฟ่างจำกัด.
- (2550 ข). วิฤติและทางออกในการบริหารและจัดการการศึกษา (ไทย).วารสารวิชาการ
บัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏกาฬสินธุ์. (มกราคม - เมษายน 2556).1(1). หน้า 6.
- นรินทร์ชัย พัฒนพงศา. (2547). การมีส่วนร่วม หลักการพื้นฐาน เทคนิค และกรณีตัวอย่าง.
เชียงใหม่ : ศิริลักษณ์การพิมพ์.
- นาวินี ภูสุนทรเทศ. (2548) การประเมินหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิตสาขาการบริหารการศึกษา
พ.ศ.2541. กศ.ม. (สาขาวิชาการบริหารการศึกษา). ชลบุรี: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
บูรพา.
- ณรงค์ อยู่ถนอม. (2554). หลักการบริหารสถาบันอุดมศึกษา. เอกสารการบรรยาย วันที่ 4 กรกฎาคม
2554. ถ่ายเอกสาร.
- ณัฐพัชร์ พูลสวัสดิ. (2556). สมรรถนะผู้บริหารที่ส่งผลต่อคุณภาพการศึกษาสถาบันการพลศึกษา
ในประเทศไทย. วารสารคณะพลศึกษา. 2(15). หน้า 208.
- เบญจรัตน์ เรือนงาม. (2548). ความต้องการการมีส่วนร่วมในการบริหารงานวิชาการของครูปฐมวัย
โรงเรียนคาทอลิก สังกัดสังฆมณฑลจันทบุรี. วิทยานิพนธ์ คศ.ม. (การศึกษาปฐมวัย).
กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2553). เอกสารการบรรยายเรื่อง การพัฒนาการวิจัยโดยใช้รูปแบบ. อัดสำเนา.
..... (2556). การวิจัยเบื้องต้น. ฉบับปรับปรุงใหม่ พิมพ์ครั้งที่ 9. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- ปาริชาติ วลัยเสถียร และคนอื่นๆ. (2546). กระบวนการและเทคนิคการทำงานของนักพัฒนา.
พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: อู่การพิมพ์.
- ประสาร พรหมณา. (2553). การบริหารแบบมีส่วนร่วม. โรงเรียนบ้านพรหมนิมิต. ถ่ายเอกสาร.

- ประสพ ชนามุยา. (2555). รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนของครูในโรงเรียนมัธยมศึกษาจังหวัดปัตตานี สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. ดุษฎีบัณฑิต (การบริหารการศึกษา). คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเวสเทิร์น. อัดสำเนา.
- ปรีวัฒน์ วรรณกลาง. (2556). นโยบายและแนวทางการบริหารราชการสถาบันการพลศึกษา พ.ศ. 2556 - 2560 . สำนักงานอธิการบดี สถาบันการพลศึกษา. อัดสำเนา.
- ปิยะนารถ สิงห์ชู. (2558). แนวคิดเกี่ยวกับรูปแบบ. สืบค้นเมื่อ 20 กรกฎาคม 2558 . แหล่งข้อมูล: <https://www.gotoknow.org/posts/503317>
- พงศ์วัช วิวัณฐ. (2546). ปัจจัยสภาพแวดล้อมในการทำงานและลักษณะทางจิตที่เกี่ยวข้องกับการมีส่วนร่วมของบุคลากรในการประกันคุณภาพการศึกษา. ปรินญาณิพนธ์ วท.ม. (วิจัยพฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย. อัดสำเนา.
- พรทิพย์ แก้วคำมูล. (2558). การบริหารราชการแบบมีส่วนร่วม. สืบค้นเมื่อ 20 กรกฎาคม 2558. แหล่งข้อมูล: http://www.opdc.go.th/special.php?spc_id=2&content_id=156
- พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 . (2542, 19 สิงหาคม). ราชกิจจานุเบกษา. เล่ม 116 ตอนที่ 34 ก. หน้า 1-13.
- พิชญาภา จันทศรี. (2553). ปัญหาและความต้องการในการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลของบุคลากร สังกัดสถาบันการพลศึกษา. ใน วารสารวิชาการ สถาบันการพลศึกษา 2 (2) กันยายน - ธันวาคม 2553. หน้า 115 - 126.
- พิณสุตา สิริรังศรี. (2555). เอกสารการบรรยายเรื่อง การจัดการศึกษาแบบมีส่วนร่วม : กรณีศึกษาโครงการจัดการศึกษาแบบมีส่วนร่วมขององค์กรในชุมชนเพื่อสุขภาวะคนไทย. ถ่ายเอกสาร.
- ไพฑูรย์ สีนลารัตน์. (2546). ลักษณะผู้บริหารยุคใหม่ตามพระราชบัญญัติ การศึกษา. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- (2546). กระบวนทัศน์ใหม่ในการบริหารจัดการอุดมศึกษาไทย. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ไพฑูรย์ สีนลารัตน์. (2548). มหาวิทยาลัยไทยหลังสงครามโลกครั้งที่ 2 กรณีการปรับเปลี่ยนสู่สังคมสมัยใหม่. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- มณีรัตน์ บุญเต็ม และประชุม รอดประเสริฐ. (2557). รูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วมโดยองค์คณะบุคคล ในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานสังกัดเขตพื้นที่การศึกษาภาคใต้ตอนล่าง. EAU Heritage Journal . 1(4). January - April 2014.
- มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต. (2554). คู่มือการบริหารวิชาการ มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต. ออนไลน์. สืบค้นเมื่อ 20 ธันวาคม 2557. แหล่งข้อมูล: http://cas.kbu.ac.th/manual/doc_1.pdf

- มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์. (2556). องค์ความรู้ที่เป็นแนวปฏิบัติที่ดี หรือจาก กิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ของวิทยาลัยนวัตกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล รัตนโกสินทร์ ประจำปีการศึกษา 2556 หัวข้อองค์ความรู้ เรื่อง เทคนิคเดลฟาย เกี่ยวกับ ลักษณะสำคัญของเทคนิคเดลฟาย. อุดรธานี.
- มานิต บุญประเสริฐ และคณะ. (2546). รูปแบบการบริหารจัดการสถาบันอุดมศึกษาแนวใหม่ (Management Innovation in Higher Education). ใน รายงานชุดการวิจัยและพัฒนา ระบบ บริหารจัดการอุดมศึกษาปี 2546. สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. กรุงเทพฯ : ห้างหุ้นส่วนจำกัดการพิมพ์.
- เมตต์ เมตต์การุณจิต. (2547). การบริหารจัดการศึกษาแบบมีส่วนร่วม : ประชาชน องค์การปกครอง ส่วนท้องถิ่นและราชการ. กรุงเทพฯ : บั๊ค พอยท์.
- ยุพา บุญอนันต์. (2555). การพัฒนาระบบการบริหารแบบมีส่วนร่วมของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัด สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. วิทยานิพนธ์ ศษ.ด. (การบริหารการศึกษา) ปทุมธานี: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์. อุดรธานี.
- ยุวณิตย์ ศรีศิลป์. (2551). การมีส่วนร่วมของผู้บริหารสถานประกอบการในการจัดการศึกษาตาม แนวทางปรัชญาจะปฏิรูปการอาชีวศึกษา วิทยาลัยการอาชีวศึกษา. สารนิพนธ์ กศ.ม. (การบริหารการศึกษา) กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อุดรธานี.
- ยุวลักษณ์ เส้งหวาน. (2556). การประเมินความต้องการจำเป็นเพื่อการบริหารจัดการสถาบัน การพลศึกษาสู่ความเป็นเลิศ. ใน วารสารวิชาการ สถาบันการพลศึกษา. 5(1). มกราคม - เมษายน 2556. หน้า 39 - 53.
- วันชัย วัฒนศัพท์. (2546). การมีส่วนร่วมกับการพัฒนาองค์กร บรรยายในการสัมมนานายจ้างและ ลูกจ้างภาครัฐวิสาหกิจ เรื่อง “ระบบทวิภาคีกับการแก้ปัญหาแรงงานในรัฐวิสาหกิจ” วันที่ 6 - 8 มีนาคม 2546 โรงแรมพญาเชนเตอร์ เมืองพญา ชลบุรี จัดโดย กองรัฐวิสาหกิจ สัมพันธ์ กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน กระทรวงแรงงาน. ถ่ายเอกสาร.
- วันชัย โกมลละสุต. (2549). ความหมายและความสำคัญของการบริหารแบบมีส่วนร่วม. ใน การจัดการ ความรู้. วันอังคารที่ 12 กันยายน พ.ศ.2549. กรมโยธาธิการและผังเมือง, กระทรวง มหาดไทย. สืบค้นเมื่อ 24 ตุลาคม 2559 แหล่งข้อมูล:
http://services.dpt.go.th/dpt_kmcenter/index.php?option=com_content&task=view&id=26&Itemid=1
- (2554). การบริหารแบบมีส่วนร่วม. สืบค้นเมื่อ 20 มีนาคม 2558. แหล่งข้อมูล:
<http://kanha-boss.blogspot.com/2011/07/blog-post.html>

- ระวีวรรณ หงษ์กิตติยานนท์. (2557). ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารแบบมีส่วนร่วมกับการทำงานเป็นทีมของครูสังกัดสำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย ในจังหวัดสระแก้ว. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. (เทคโนโลยีการบริหารการศึกษา). ปทุมธานี: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี. ถ่ายเอกสาร.
- ร็อบบินส์ สตีเฟนส์ พี. (2550). การจัดการและพฤติกรรมองค์กร. แปลโดย วิรัช สงวนวงศ์วาน. กรุงเทพฯ: เพียร์สัน เอ็ดดูเคชั่น อินโดไชน่า.
- ลัดดา ผลวัฒนะ. (2547). การพัฒนาระบบการบริหารแบบมีส่วนร่วมที่มีประสิทธิภาพของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ระดับมัธยมศึกษา. วิทยานิพนธ์ กศ.ด. (การบริหารการศึกษา). ชลบุรี : มหาวิทยาลัยบูรพา. ถ่ายเอกสาร.
- วรุณี ต๊ะการวรรณ. (2558). การมีส่วนร่วมของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาฉะเชิงเทรา เขต 1. ใน รายงานสืบเนื่องจากการประชุมสัมมนาวิชาการนำเสนองานวิจัยระดับชาติและนานาชาติ (Proceeding) เครือข่ายบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือ ครั้งที่ 15. วันที่ 23 กรกฎาคม 2558 ณ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์. อัดสำเนา.
- วัชรินทร์ ชีทอง. (2555). รูปแบบการบริหารที่มีประสิทธิผลของสถาบันการพลศึกษา. วิทยานิพนธ์ ศษ.ด. (การบริหารการศึกษา). มหาวิทยาลัยวงษ์ชวลิตกุล. นครราชสีมา: อัดสำเนา.
- วิทยา ดำธำรงกุล. (2546). การบริหาร. กรุงเทพฯ: เวิร์ดเวฟ เอ็ดดูเคชั่น.
- วิชัย ตันศิริ. (2547). โฉมหน้าการศึกษาไทยในอนาคต : แนวคิดสำคัญของการปฏิรูป. ใน พระราชบัญญัติการศึกษา. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. วิทยาลัยเชียงราย. (2553). คู่มือภาระงานอาจารย์วิทยาลัยเชียงราย. เชียงราย : อัดสำเนา.
- วันชัย โกลละสุต. (2549). การบริหารแบบมีส่วนร่วม. กรุงเทพฯ: กรมโยธาธิการ.
- วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา. (2551). การเลือกวิธีการสอนระดับอุดมศึกษา. ข่าวสารวิชาการ หน่วยส่งเสริมและพัฒนาวิชาการ งานบริการการศึกษา คณะเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. มิถุนายน 2551. 6(1).
- ศรียรรณ เกียรติสุรนนท์. (2554). การพัฒนารูปแบบการมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาขององค์กรเอกชน จังหวัดศรีสะเกษ. วิทยานิพนธ์ กศ.ด. (การบริหารการศึกษา). มหาวิทยาลัยวงษ์ชวลิตกุล. นครราชสีมา: อัดสำเนา.
- ศักดิ์ดา สถาพรวงษา. (2549). การพัฒนารูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วมของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน. ขอนแก่น : อัดสำเนา.
- ศรียรรณ เกียรติสุรนนท์. (2555). การพัฒนารูปแบบการมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาขององค์กรเอกชน จังหวัดศรีสะเกษ. ขอนแก่น: อัดสำเนา.
- ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ. (2555). รายงานการประชุมศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ ครั้งที่ 2/2555. ถ่ายเอกสาร.

- สถาบันการพลศึกษา. (2548). คู่มือการจัดการศึกษา ตามหลักสูตรสถาบันการพลศึกษา พ.ศ. 2548. กรุงเทพฯ : องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- (2549). ประกาศสถาบันการพลศึกษา เรื่องการแบ่งส่วนราชการภายใน สถาบันการพลศึกษา (ฉบับที่ 2).
- (2555). รายงานประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2555. ชลบุรี: สถาบันการพลศึกษา.
- (2556 ก). นโยบายและแนวทางการบริหารราชการสถาบันการพลศึกษา พ.ศ. 2556-2560. สำนักงานอธิการบดี สถาบันการพลศึกษา. ชลบุรี. อัดสำเนา.
- (2556 ข). สถาบันการพลศึกษา. สืบค้นเมื่อ 20 ธันวาคม 2556. แหล่งข้อมูล: www.ipe.ac.th
- (2558). ทศวรรษสถาบันการพลศึกษา 5 กุมภาพันธ์ 2558. ชลบุรี: สถาบันการพลศึกษา.
- สมาน อัสวภูมิ. (2549). การบริหารการศึกษาสมัยใหม่. อุบลราชธานี : อุบลกิจออฟเซตการพิมพ์.
- สมเดช สีแสง. (2547). คู่มือการบริหารโรงเรียนสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ตาม พ.ร.บ.การศึกษา แห่งชาติ. ชัยนาท : ชมรมพัฒนาความรู้ด้าน). นวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษา โรงเรียนอนุบาลแสงทอง จังหวัดนครศรีธรรมราช. ระเบียบกฎหมายและพัฒนามาตรฐานวิชาชีพครู.
- สมนึก กายแก้ว. (2559). แผนการทำงานเกี่ยวกับการสอนที่จัดทำขึ้นอย่างเป็นระบบระเบียบ . วันที่สืบค้น 20 ตุลาคม 2559. แหล่งข้อมูล: <https://www.gotoknow.org/posts/201106>
- สมโชค เลหาจินดา. (2547). ความต้องการและปัญหาการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ ของคณะกรรมการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน โรงเรียนเอกชน จังหวัดสมุทรปราการ. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. (การบริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ. อัดสำเนา.
- สมพงษ์ ชาดะวิถี. (2556). ยุทธศาสตร์สถาบันการพลศึกษา พ.ศ. 2556 – 2560. ชลบุรี: สถาบันการพลศึกษา.
- สมยศ นาวิการ. (2545). การบริหารแบบมีส่วนร่วม. กรุงเทพฯ : บรรณกิจ.
- สมหมาย มิ่งพฤติ. (2546). พฤติกรรมผู้นำและปัจจัยบรรยากาศที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมในการบริหารของอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ ในจังหวัดสมุทรปราการ. ปรินญาณิพนธ์ บธ.ม. (การจัดการ). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อัดสำเนา.
- สาคร สว่างศรี. (2546). การมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการศึกษาของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สำนักงาน การประถมศึกษาอำเภอनावัง สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดหนองบัวลำภู.วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (การบริหารการศึกษา). ขอนแก่น: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น. อัดสำเนา.

- สินีนางู ศิริสวัสดิ์. (2549). *การกระจายอำนาจทางการบริหารการศึกษา : ศึกษากรณีการจัดตั้งมหาวิทยาลัยนครพนม*. สารนิพนธ์ ปร.ม. (นโยบายสาธารณะ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อัดสำเนา.
- สื่อการเรียนการสอน. (2553). *ทำวิจัยต้องรู้จักเทคนิคเดลฟาย (Delphi technique)*. ใน *ก้าวทุกวินาที* สหวิชาการ.com. วันเสาร์ ที่ 24 เดือน เมษายน พ.ศ. 2553. แหล่งข้อมูล:
<http://www.sahavicha.com/?name=media&file=readmedia&id=1729>
- เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์ และคณะ. (2547). *การกระจายอำนาจการบริหารและจัดการศึกษา*. สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ สำนักงานรัฐมนตรี. อัดสำเนา.
- สุจินต์ กลัดประสิทธิ์. (2550.) *การมีส่วนร่วมในการดำเนินงานศูนย์การเรียนรู้ชุมชนของคณะกรรมการศูนย์การเรียนรู้ชุมชน จังหวัดสมุทรสงคราม*. สารนิพนธ์ กศ.ม. (การบริหารการศึกษา). กรุงเทพมหานคร. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สุพล วงษ์สถิตย์. (2557). *รูปแบบการบริหารสถาบันการพลศึกษา ของประเทศไทยในทศวรรษหน้า*. วารสารวิชาการ สถาบันการพลศึกษา. 6 (2) พฤษภาคม - สิงหาคม 2557.
- สุรัตน์ จินตสกุล. (2558). *อนาคตภาพการบริหารจัดการด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา ในสถาบันการพลศึกษา*. สมาคมสุขศึกษา พลศึกษาและสันทนาการแห่งประเทศไทย. ในการประชุมวิชาการแห่งชาติ ระหว่างวันที่ 3 – 5 ธันวาคม 2558 ณ โรงแรมแกรนด์ฮิลล์ รีสอร์ท แอนด์ สปา อำเภอเมือง จังหวัดนครสวรรค์.
- สำนักงานคณะกรรมการประกันคุณภาพมาตรฐานการศึกษาระดับอุดมศึกษา. (2554). *คู่มือการประเมินคุณภาพภายนอกกรอบสามระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2554 ของ สมศ.* ถ่ายเอกสาร.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2542). *แผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542*. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. ถ่ายเอกสาร.
- (2543). *พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542*. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. ถ่ายเอกสาร.
- (2545). *พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542. และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545*. กรุงเทพฯ: พรักหวานกราฟฟิค.
- สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. (2551). *เอกสารการสัมมนา เรื่อง “ปรัชญาการอุดมศึกษาไทย”*. ในวันที่ 24 กันยายน 2551 ณ โรงแรมเซ็นจูรี่ พาร์ค กรุงเทพมหานคร. อัดสำเนา.
- (2552 ก). *การประชุมหารือคณะกรรมการการอุดมศึกษาและคณะกรรมการด้านมาตรฐานการอุดมศึกษา เรื่อง กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (Thai Qualifications Framework for Higher Education)*. วันที่ 18 เมษายน 2552. ณ โรงแรมสยามซิตี้ กรุงเทพฯ ฯ.
- (2552 ข). *รายงานการประชุมสัมมนาปรัชญาการอุดมศึกษาไทย*. พิมพ์ครั้งที่ 1. สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา สำนักงานนโยบายและแผนการอุดมศึกษา.

- สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. (2553). ยุทธศาสตร์อุดมศึกษาไทยในการเตรียมความพร้อมสู่การเป็นประชาคมอาเซียน ในปี พ.ศ. 2558. พิมพ์ครั้งที่ 1. สำนักยุทธศาสตร์อุดมศึกษาต่างประเทศ สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา.
- (2554 ก). การลงนามในบันทึกข้อตกลงโครงการส่งเสริมการวิจัยในอุดมศึกษาและพัฒนามหาวิทยาลัยวิจัยแห่งชาติของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. อนุสารอุดมศึกษา. มีนาคม 2554. 37 (393).
- (2554 ข). คู่มือการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2553. กรุงเทพฯ ฯ: ห้างหุ้นส่วนจำกัด ภาพพิมพ์.
- (2556). คู่มือการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน. กรุงเทพฯ: ถ่ายเอกสาร.
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ. (2557). หลักเกณฑ์และแนวทางการพิจารณารางวัลความเป็นเลิศด้านการบริหารราชการแบบมีส่วนร่วม (Thailand Excellent Participatory Governance Awards) ประจำปี พ.ศ. 2557 (จังหวัด). กรุงเทพฯ. สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ.
- (2558). หลักเกณฑ์และแนวทางการพิจารณารางวัลความเป็นเลิศด้านการบริหารราชการแบบมีส่วนร่วมประจำปี พ.ศ. 2558 (Thailand Excellent Participatory Governance Awards). สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (สำนักงาน ก.พ.ร.). กรุงเทพมหานคร: วิชั่น พรินท์ แอนด์ มีเดีย จำกัด.
- สำนักมาตรฐานและประเมินผลอุดมศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. (2549). มาตรฐานการอุดมศึกษาและเกณฑ์มาตรฐานที่เกี่ยวข้อง. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ: ห้างหุ้นส่วนจำกัดภาพพิมพ์.
- อมรรัตน์ ภิญญอนันตพงษ์. (2546). การพัฒนารูปแบบความร่วมมือทางวิชาการด้านการเรียนการสอนระหว่างสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ. ปรินซ์นิพนธ์ การศึกษาดุษฎีบัณฑิต. (การอุดมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- อมรพรรณ ประจันตวนิชย์. (2550). ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมในการทำงานและปัจจัยส่วนบุคคลที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมในการประกันคุณภาพการศึกษาของบุคลากรในมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. ปรินซ์นิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต. สาขาการวิจัยและสถิติทางการศึกษา. บัณฑิตวิทยาลัย. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- อรพินท์ สฟโซคชัย. (2551). หลักสำคัญในการบริหารราชการแบบมีส่วนร่วม. กรุงเทพฯ: สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน).
- เอก เกิดเต็มภูมิ. (2550). การวางแผนกลยุทธ์ศูนย์วิทยาศาสตร์การกีฬา สถาบันการพลศึกษา. วารสารวิชาการ สถาบันการพลศึกษา. ตุลาคม 2549 -มีนาคม 2550. 1(1).
- อุทัย บุญประเสริฐ. (2546). การบริหารจัดการสถานศึกษาโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- เอี่ยมพร นาควงศ์ และคณะ. (2549). รูปแบบการบริหารจัดการที่ดีของวิทยาเขตในสถาบัน
การพลศึกษา. ใน วารสารสุขศึกษา พลศึกษาและสันทนาการ. (ก.ย. - ธ.ค. 49). 3 (32).
หน้า 101 - 113.
- Alla Josafe Babalola; & Michale Ajibua Alayade. (2012, March). *Administration of Physical
Education and Sports in Nigeria. In Higher Education Studies. V. 2. 2012.*
Retrieved on October, 2016. from www.ccsenet.org/hes
- Burns N.; & Grove SK. (1997). *The Practice of Nursing Research Conduct, Critique,
& Utilization.* W.B. Saunders and Co., Philadelphia.
- Cohen, J. M.; & Uphoff, N. T. (1980, January). *Participation's Place in Rural Development:
Seeking Clarity through Specificity.* World Development 8.
- Cronbach, Lee Joseph. (1970). *Essential of Psychological Testing.* New York:
Harper and Row.
- Faqir Sajjad UI Hassan; et al. (2011, December). *Effect of Leaders' Styles of Decision
Making on Perceived Organizational Effectiveness: An Example from Pakistan.*
In International Journal of Business and Social Science. V.2. pp. 297-307.
Retrieved October 20, 2016. from [www://http.ljbsnet.com](http://www.ljbsnet.com).
- Fatimah Hashim; et al. (2010, February). *E-management for administrative efficiency in
Higher Education through participatory decision-making.* In WSEAS TRANSACTIONS
on COMMUNICATIONS Fatimah Hashim, Gazi Mahabubul Alam, Saedah Siraj, Kuala
Lumpur MALAYSIA. V. 9.pp.73-82. Retrieved October 20, 2016.
from http://www.wseas.us/e_library/transactions/communications/2010/89-356.pdf
- Hoy, W. K. & Miskel, C. G. (2013). *Educational administration: Theory, research, and
practice*, 9th edition. New York: McGraw-Hill. Retrieved October 20, 2016.
from http://www.waynehoy.com/research_and_scholarship.html.
- Kathleen A. Carroll; et al. (2010, November). *Do Faculty Matter? Effects of Faculty
Participation In University Decisions.* In The AAUP Conference on Shared
Governance in University Decisions. pp. 2 - 26. Retrieved October 20, 2016.
from [www:http//economics.umbc.edu](http://economics.umbc.edu).
- Kitzinger, J. (2005). *Qualitative research in health care, Focus group research1: using group
Dynamics.* McGraw-Hill Education (UK). Retrieved September 24, 2016.
In Qualitative research in health care, Page 56.
from http://scholar.google.com/citations?view_op=view_citation&hl=th&user=TU1wg-MAAAAJ&citation_for_view=TU1wg-MAAAAJ:KIAtU1dfN6UC

- Krejcie, Robert V.; & Morgan, Daryle W. (1970). *Determinining Sample Size for Research Activities*. Educational and Psychological Measurement. v. 30, 607-610.
- Mansour Alshehri. (2011). *A Virtual University Model for Higher Education in Saudi Arabia*. ACM.Digital.Library LAP Lambert Academic Publishing , Germany. Retrieved October 20, 2016. from <http://dl.acm.org/citation.cfm?id=2161775>
- Marwin M. dela Cruz; & Jaime M. Jimenez. (2015). *Toward a Participatory University Governance: Model for State Universities and Colledges in the Philippines*. In Asian Journal of Educational Research. V.3. pp. 26 - 42. Retrieved October 20, 2016.
- Peterson, B. (1998). *Partnership in Nursing Education : A Vision or a Fantasy ?* , Nurse Outlook. 46 6: 284-289.
- Richard A. Powell and Helen M. Single. (1996). *Focus Groups*. In International for Quality Quality in Health Care. Vol 8, No. 5, pp. 499-504. Printed in Great Britain
- Reihaneh Shagholi; & Sufean Hussin. (2009). *Participatory Management: an Opportunity For Human Resources in Education*. In Procedia - Social and Behavioral Sciences V.1.pp.1939 -1943. World Conference on Educational Sciences: New Trends and Issues in Educational Sciences. Retrieved October 20, 2016. from www.sciencedirect.com.
- Rhonda M. Epper; & Myk Garn. (August, 2003). *Virtual College & University Consortia A National Study*. Retrieved October 20, 2016. from <http://docplayer.net/3846116-V-irtual-c-ollege-c-onsortia-u-niversity-a-national-study->
- Sarah Flicker; & Stephanie A. Nixon. (2003). *The DEPICT model for participatory qualitative health promotion research analysis piloted in Canada, Zambia and South Africa*. In Asian Journal of Educational Research. V.3, pp. 26 - 42. Retrieved October 20, 2016 from <http://heapro.oxfordjournals.org/content/early/2014/01/12/heapro.dat093.short>
- Shaeffer. S. (1994). *Parnerships and Participation In Basic Education: A Series of Training Moduales and Case study Abstracts for Educational Planner and Managers*.

////////

ภาคผนวก 1

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญและผู้ทรงคุณวุฒิเครื่องมือวิจัย

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญการตรวจคุณสมบัติเครื่องมือวิจัย
ขั้นตอนที่ 1 แบบสอบถามสภาพ ปัญหาและความต้องการการบริหาร
แบบมีส่วนร่วมของสถาบันการพลศึกษา

.....

1. อาจารย์ ดร.วิพงษ์ชัย ร้องขันแก้ว	รองคณบดีฝ่ายแผนและพัฒนา
คณะพลศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์เจียมศักดิ์ พานิชชัยกุล	อดีตรองคณบดีฝ่ายแผนและพัฒนา
และอดีตหัวหน้าภาควิชาพลศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
3. รองศาสตราจารย์ ดร.ชาญชัย ศิริพันธุ์	รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ
สถาบันการพลศึกษา
4. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เสถียร แป้นเหลือ	ผู้อำนวยการสำนักส่งเสริมและการศึกษา
ต่อเนื่อง มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
วิทยาเขตปัตตานี
5. ดร.นรินทร์ สุทธิศักดิ์	รองคณบดีคณะศึกษาศาสตร์
สถาบันการพลศึกษา
-

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญการสนทนากลุ่ม
ขั้นตอนที่ 2 การประเมินความเหมาะสมและความสอดคล้อง
ของรูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วมของสถาบันการพลศึกษา

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วัชรินทร์ ชีทอง	รองอธิการบดีฝ่ายบริหาร
สถาบันการพลศึกษา
2. รองศาสตราจารย์นิติพันธ์ สระภักดิ์	รองอธิการบดีฝ่ายโรงเรียนกีฬา
สถาบันการพลศึกษา
3. นายปรีชา ศรีเขียวพงษ์	รองอธิการบดี ประจำวิทยาเขตชลบุรี
สถาบันการพลศึกษา
4. นายสมชาย ประเสริฐศรี	รองอธิการบดี ประจำวิทยาเขตสุพรรณบุรี
สถาบันการพลศึกษา
5. ดร.ธงชัย สุขดี	รองอธิการบดี ประจำวิทยาเขตเพชรบูรณ์
สถาบันการพลศึกษา
6. นายฤทธินาถ สุวรรณบุรณ์	ผู้ช่วยอธิการบดีและผู้อำนวยการกองกลาง
สถาบันการพลศึกษา
7. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นพรัตน์ พบลาภ	คณบดีคณะศิลปศาสตร์
สถาบันการพลศึกษา
8. ดร.นรินทร์ สุทธิศักดิ์	รองคณบดีคณะศึกษาศาสตร์
สถาบันการพลศึกษา
9. นายบรรณากิจบรรจง ทองจำปา	ผู้อำนวยการสำนักงานอธิการบดี
สถาบันการพลศึกษา

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญการใช้เทคนิคเดลไฟล์
ขั้นตอนที่ 3 การตรวจสอบความเหมาะสมและความเป็นไปได้
ของรูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วมของสถาบันการพลศึกษา

.....

1. ดร. ประกิต หงษ์แสนยธรรม	รองอธิการบดีฝ่ายวิจัยและประกันคุณภาพ
การศึกษา สถาบันการพลศึกษา
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ตรัยรักษ์ วรทัยหินเกิด	รองอธิการบดีฝ่ายกิจการนักศึกษาและ
กิจการพิเศษ สถาบันการพลศึกษา
3. ผู้ช่วยศาสตราจารย์วีรศักดิ์ วิชาลาภรณ์	รองอธิการบดี ประจำวิทยาเขตกรุงเทพ
สถาบันการพลศึกษา
4. ผู้ช่วยศาสตราจารย์เสนีย์ นิลทจันทร์	รองอธิการบดี ประจำวิทยาเขตชุมพร
สถาบันการพลศึกษา
5. ผู้ช่วยศาสตราจารย์เอกสิทธิ์ อ้วนไทร	รองอธิการบดี ประจำวิทยาเขตตรัง
สถาบันการพลศึกษา
6. ผู้ช่วยศาสตราจารย์จรงค์ เขียวแก้ว	รองอธิการบดี ประจำวิทยาเขตยะลา
สถาบันการพลศึกษา
7. นายสมยศ วณิชชีวะ	รองอธิการบดี ประจำวิทยาเขตอ่างทอง
สถาบันการพลศึกษา
8. นายไพฑูรย์ ประเสริฐทรัพย์	ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายบริหาร
สถาบันการพลศึกษา ประจำวิทยาเขตสุโขทัย
9. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ประสิทธิ์ จันธิดา	ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายบริหาร
สถาบันการพลศึกษา ประจำวิทยาเขตตรัง
10. ผู้ช่วยศาสตราจารย์วินัย รัตนคำ	ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายวิชาการ
สถาบันการพลศึกษา ประจำวิทยาเขต
ศรีสะเกษ
11. รองศาสตราจารย์ ดร. วิทเวช วงศ์เพม	ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายวิชาการ
สถาบันการพลศึกษา ประจำวิทยาเขต
อ่างทอง
12. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ประสิทธิ์ศิลป์ ชมสะห้าย	ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายบริหาร
สถาบันการพลศึกษา ประจำวิทยาเขต
เชียงใหม่

13. นายไพฑูรย์ หงษ์วิไล	ผู้ช่วยอธิการบดี สถาบันการพลศึกษา
14. นางสาวนฤมล อินสว่าง	ผู้ช่วยอธิการบดี สถาบันการพลศึกษา
15. ผู้ช่วยศาสตราจารย์จินตนา เทียมทิพร	คณบดีคณะศึกษาศาสตร์
สถาบันการพลศึกษา
16. ดร.นิกร สีแล	คณบดีคณะวิทยาศาสตร์การกีฬาและ
สุขภาพ สถาบันการพลศึกษา
17. ผู้ช่วยศาสตราจารย์สมศักดิ์ ศาสตร์สูงเนิน	รองคณบดีคณะศิลปศาสตร์
สถาบันการพลศึกษา ประจำวิทยาเขตชลบุรี

รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความเหมาะสมของรูปแบบ การบริหารแบบมีส่วนร่วมของสถาบันการพลศึกษา ชั้นสุดท้าย

1. นายสมพงษ์ ชาตะวีกี	อดีตอธิการบดีสถาบันการพลศึกษา
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรชัย สินธุประสิทธิ์	อดีตรองอธิการบดี สถาบันการพลศึกษา
ประจำวิทยาเขตอุดรธานี
3. นายปรีชาวัชรรัฐ เรืองขวัญดี	อดีตรองอธิการบดี สถาบันการพลศึกษา
ประจำวิทยาเขตเขตมหาสารคาม
4. นายเชาว์ เหลืองอร่าม	อดีตรองอธิการบดีสถาบันการพลศึกษา
ประจำวิทยาเขตเชียงใหม่
5. นายวิชัย ศรีตะปัญญะ	อดีตรองอธิการบดี สถาบันการพลศึกษา
ประจำวิทยาเขตชลบุรี

ภาคผนวก 2
หนังสือขอความอนุเคราะห์

คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
 สุขุมวิท 23 แขวงคลองเตยเหนือ เขตวัฒนา
 กรุงเทพฯ 10110

20 กรกฎาคม 2558

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ตอบแบบสอบถาม
 เรียน ผู้บริหารและคณาจารย์

ข้าพเจ้า นายศรัณย์ เจียรนัย นิสิตระดับปริญญาเอก คณะพลศึกษา
 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ หลักสูตรการศึกษาดุซงึ่บัณฑิต สาขาวิชาการบริหารพลศึกษาและ
 กีฬา คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การพัฒนา
 รูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วม สถาบันการพลศึกษา โดยมี อาจารย์ ดร.พิมพา ม่วงศิริธรรม
 ในการนี้ ข้าพเจ้ามีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยจากผู้บริหารและ
 คณาจารย์ สถาบันการพลศึกษา ตอบแบบสอบถาม เรื่อง สภาพ ปัญหาและความต้องการการบริหาร
 แบบมีส่วนร่วมของสถาบันการพลศึกษา ซึ่งแนบมาพร้อมกันนี้แล้ว

สุดท้ายนี้ ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่า จักได้รับความอนุเคราะห์จากท่านในการ
 ตอบแบบสอบถาม เป็นอย่างดียิ่ง ซึ่งผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง มา ณ โอกาสนี้ด้วย

นายศรัณย์ เจียรนัย

นิสิตระดับปริญญาเอก หลักสูตรการศึกษาดุซงึ่บัณฑิต
 สาขาวิชาการบริหารพลศึกษาและกีฬา

คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 แขวงคลองเตยเหนือ เขตวัฒนา
กรุงเทพฯ 10110

10 มีนาคม 2559

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เข้าร่วมสนทนากลุ่ม (Focus Group) และตอบแบบสอบถาม
เรียน ผู้เชี่ยวชาญ
สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. เอกสารประกอบการประชุมสนทนากลุ่มจำนวน 1 ชุด
2. ร่างรูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วมของสถาบันการพลศึกษา จำนวน 1 ฉบับ
3. แบบสอบถามความเหมาะสมและความสอดคล้องของรูปแบบการบริหารแบบ
มีส่วนร่วมของสถาบันการพลศึกษา

ข้าพเจ้า นายศรัณย์ เจียรนัย นิสิตระดับปริญญาเอก คณะพลศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ หลักสูตรการศึกษาคุณวุฒิบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารพลศึกษาและ
กีฬา คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การพัฒนา
รูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วม สถาบันการพลศึกษา โดยมี อาจารย์ ดร.พิมพา ม่วงศิริธรรม
เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาหลัก และอาจารย์ ดร.อัศวิน มณีอินทร์ อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

ในการดำเนินการวิจัยดังกล่าว ได้ผ่านขั้นตอนที่ 1 การสำรวจสภาพ ปัญหาและ
ความต้องการการบริหารแบบมีส่วนร่วม สถาบันการพลศึกษา แล้ว ขณะนี้ อยู่ในขั้นตอนที่ 2
การเสนอร่างรูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วมของสถาบันการพลศึกษา ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยการ
เชิญผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 9 ท่าน ร่วมสนทนากลุ่ม (Focus Group) ในวันที่ 25 มีนาคม 2559
เวลา 13.00 -15.00 น. ณ ห้องประชุม สถาบันการพลศึกษา เพื่อพิจารณาความเหมาะสมและ
ความสอดคล้องของรูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วมของสถาบันการพลศึกษา โดยผู้วิจัยจักได้นำ
ผลจากการประชุมสนทนากลุ่มไปพัฒนารูปแบบ และดำเนินการตามขั้นตอนการวิจัยต่อไป

สุดท้ายนี้ ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่า จักได้รับความอนุเคราะห์จากท่าน
ผู้เชี่ยวชาญเป็นอย่างดี ซึ่งผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง มา ณ โอกาสนี้ด้วย

นายศรัณย์ เจียรนัย

นิสิตระดับปริญญาเอก หลักสูตรการศึกษาคุณวุฒิบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารพลศึกษาและกีฬา

คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 แขวงคลองเตยเหนือ เขตวัฒนา
กรุงเทพฯ 10110

3 เมษายน 2559

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์พิจารณาแบบและตอบแบบสอบถาม รอบที่ 1
เรียน ผู้เชี่ยวชาญ
สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. ร่างรูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วมของสถาบันการพลศึกษา จำนวน 1 ฉบับ
2. แบบสอบถามความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของรูปแบบการบริหาร
แบบมีส่วนร่วมของสถาบันการพลศึกษา จำนวน 1 ฉบับ
3. ชื่องดหมายติดแสตมป์ จ่าหน้าซองถึงผู้วิจัยจำนวน 1 ซอง
ข้าพเจ้า นาย นายศรัณย์ เจียรนัย นิสิตระดับปริญญาเอก คณะพลศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ หลักสูตรการศึกษาดุซงฎิบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารพลศึกษาและ
กีฬา คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กำลังทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง การพัฒนา
รูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วม สถาบันการพลศึกษา โดยมี อาจารย์ ดร.พิมพา ม่วงศิริธรรม
เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาหลัก และอาจารย์ ดร.อัศวิน มณีอินทร์ อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม
ในการดำเนินการวิจัยดังกล่าว ได้ผ่านขั้นตอนที่ 1 การสำรวจสภาพ ปัญหาและ
ความต้องการการบริหารแบบมีส่วนร่วม สถาบันการพลศึกษา และขั้นตอนที่ 2 การสนทนากลุ่ม
เพื่อพิจารณาความเหมาะสมและความสอดคล้องของรูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วม สถาบัน
การพลศึกษาแล้ว ขณะนี้ อยู่ในขั้นตอนที่ 3 การพัฒนารูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วม สถาบัน
การพลศึกษา ซึ่งต้องเชิญผู้เชี่ยวชาญ ดำเนินการตอบแบบสอบถามโดยใช้เทคนิคเดลฟาย
ข้าพเจ้า จึงขอเสนอร่างรูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วมของสถาบัน
การพลศึกษา และแบบสอบถามความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของรูปแบบการบริหารแบบ
มีส่วนร่วมของสถาบันการพลศึกษา ต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 17 ท่าน โดยผู้วิจัยจักได้นำผลจาก
แบบสอบถามความเหมาะสมและความเป็นไปได้ ซึ่งจะดำเนินการอย่างน้อย 2 รอบ เพื่อให้ได้
คำตอบที่เป็นฉันทามติจากผู้เชี่ยวชาญ แล้วจึงนำไปพัฒนารูปแบบ ตามขั้นตอนการวิจัยต่อไป
ทั้งนี้ เมื่อท่านได้พิจารณาตอบแบบสอบถามแล้ว ผู้วิจัยขอความอนุเคราะห์
จากท่าน ได้โปรดผนึกใส่ซองชื่องดหมายติดแสตมป์ ที่จ่าหน้าซองถึงข้าพเจ้า ที่แนบมานี้แล้ว
สุดท้ายนี้ ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่า จักได้รับความอนุเคราะห์จากท่าน
ผู้เชี่ยวชาญเป็นอย่างดียิ่ง ซึ่งผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง มา ณ โอกาสนี้ด้วย

นายศรัณย์ เจียรนัย

นิสิตระดับปริญญาเอก หลักสูตรการศึกษาดุซงฎิบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารพลศึกษาและกีฬา

คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 แขวงคลองเตยเหนือ เขตวัฒนา
กรุงเทพฯ 10110

3 พฤษภาคม 2559

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์พิจารณารูปแบบและตอบแบบสอบถาม รอบที่ 2
เรียน ผู้เชี่ยวชาญ
สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. ร่างรูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วมของสถาบันการพลศึกษา จำนวน 1 ฉบับ
2. แบบสอบถามความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของรูปแบบการบริหาร
แบบมีส่วนร่วมของสถาบันการพลศึกษา จำนวน 1 ฉบับ
3. ชองจดหมายติดแสตมป์ จ่าหน้าซองถึงผู้วิจัยจำนวน 1 ซอง

ตามที่ ข้าพเจ้า นาย นายศรัณย์ เจียรนัย นิสิตระดับปริญญาเอก คณะพลศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ หลักสูตรการศึกษาดุซงฎิบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารพลศึกษาและ
กีฬา คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กำลังทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง การพัฒนา
รูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วม สถาบันการพลศึกษา โดยมี อาจารย์ ดร.พิมพา ม่วงศิริธรรม
เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาหลัก และอาจารย์ ดร.อัศวิน มณีอินทร์ อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม ได้ดำเนินการ
วิจัยในขั้นตอนที่ 3 การพัฒนารูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วม สถาบันการพลศึกษา โดยใช้
เทคนิคเดลฟาย ตามความทราบแล้วนั้น

บัดนี้ ข้าพเจ้า ได้รับแบบสอบถามกลับคืนจากผู้เชี่ยวชาญ ในรอบที่ 1 ครบ 17
ท่านแล้ว จึงขอเสนอร่างรูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วมของสถาบันการพลศึกษา และ
แบบสอบถามความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของรูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วมของสถาบัน
การพลศึกษา ต่อท่านพิจารณาตอบแบบสอบถาม ในรอบที่ 2 เพื่อให้ได้คำตอบที่เป็นฉันทามติจาก
ผู้เชี่ยวชาญ แล้วพัฒนารูปแบบ ตามขั้นตอนการวิจัยต่อไป

ทั้งนี้ เมื่อท่านได้พิจารณาตอบแบบสอบถามแล้ว ผู้วิจัยขอความอนุเคราะห์
จากท่าน ได้โปรดผนึกใส่ซองซองจดหมายติดแสตมป์ ที่จ่าหน้าซองถึงข้าพเจ้า ซึ่งแนบมา
พร้อมกันนี้แล้ว

สุดท้ายนี้ ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่า จักได้รับความอนุเคราะห์จากท่าน
ผู้เชี่ยวชาญเป็นอย่างดี ซึ่งผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง มา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

นายศรัณย์ เจียรนัย

นิสิตระดับปริญญาเอก หลักสูตรการศึกษาดุซงฎิบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารพลศึกษาและกีฬา

คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 แขวงคลองเตยเหนือ เขตวัฒนา
กรุงเทพฯ 10110

29 มิถุนายน 2559

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์พิจารณารูปแบบและตอบแบบสอบถาม
เรียน ผู้ทรงคุณวุฒิ
สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. รูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วมของสถาบันการพลศึกษา จำนวน 1 ฉบับ
2. แบบสอบถามความเหมาะสมโดยภาพรวม ของรูปแบบการบริหาร
แบบมีส่วนร่วมของสถาบันการพลศึกษา จำนวน 1 ฉบับ
3. ชื่องดหมายติดแสดงฉบับ จ่าหน้าซองถึงผู้วิจัยจำนวน 1 ซอง

ข้าพเจ้า นาย นายศรัณย์ เจียรนัย นิสิตระดับปริญญาเอก คณะพลศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ หลักสูตรการศึกษาดุซงฎิบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารพลศึกษาและ
กีฬา คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กำลังทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง การพัฒนา
รูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วม สถาบันการพลศึกษา โดยมี อาจารย์ ดร.พิมพา ม่วงศิริธรรม
เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาหลัก และอาจารย์ ดร.อัศวิน มณีอินทร์ อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

ในการดำเนินการวิจัยดังกล่าว ได้ผ่านขั้นตอนที่ 1 การสำรวจสภาพ ปัญหาและ
ความต้องการการบริหารแบบมีส่วนร่วม สถาบันการพลศึกษา ขั้นตอนที่ 2 การสนทนากลุ่ม
และขั้นตอนที่ 3 การพัฒนารูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วม สถาบันการพลศึกษา การใช้เทคนิค
เดลฟาย เสร็จสิ้นแล้ว จึงได้รูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วมสถาบันการพลศึกษา ที่มีความ
เหมาะสมและเป็นไปได้แล้ว ประกอบด้วย 3 แผนผัง ได้แก่ แผนผังโครงสร้างการบริหารแบบมี
ส่วนร่วมของสถาบันการพลศึกษา แผนผังหลักการบริหารแบบมีส่วนร่วมของสถาบัน
การพลศึกษา และแผนผังรูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วมของสถาบันการพลศึกษา

ข้าพเจ้า จึงขอเสนอรูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วมของสถาบันการพลศึกษา
ต่อผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อพิจารณาความเหมาะสมโดยภาพรวม เป็นขั้นสุดท้าย ทั้งนี้ เมื่อท่านได้
พิจารณาตอบแบบสอบถามแล้ว ผู้วิจัยขอความอนุเคราะห์จากท่าน ได้โปรดผนึกใส่ซองของ
จดหมายติดแสดงฉบับ ที่จ่าหน้าซองถึงข้าพเจ้า ซึ่งแนบมาพร้อมกันนี้แล้ว

สุดท้ายนี้ ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่า จักได้รับความอนุเคราะห์จากท่านผู้ทรงคุณวุฒิ
เป็นอย่างดี ซึ่งผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง มา ณ โอกาสนี้ด้วย

นายศรัณย์ เจียรนัย

นิสิตระดับปริญญาเอก หลักสูตรการศึกษาดุซงฎิบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารพลศึกษาและกีฬา

แบบสอบถาม ขั้นตอนที่ 1
การสำรวจสภาพ ปัญหาและความต้องการ
การบริหารแบบมีส่วนร่วมของสถาบันการศึกษา

.....
ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง : โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน ☐ ให้ตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด

1.วิทยาเขตที่ท่านสังกัด

☐ กรุงเทพฯ	☐ กระบี่	☐ ชลบุรี
☐ ชุมพร	☐ ชัยภูมิ	☐ เชียงใหม่
☐ ตรัง	☐ เพชรบูรณ์	☐ มหาสารคาม
☐ ยะลา	☐ ลำปาง	☐ สุโขทัย
☐ สมุทรสาคร	☐ สุพรรณบุรี	☐ ศรีสะเกษ
☐ อุตรธานี	☐ อ่างทอง	

2. ตำแหน่งของท่าน

- ☐ ผู้บริหารส่วนกลาง ได้แก่ อธิการบดี รองอธิการบดี ผู้ช่วยอธิการบดี คณบดี รองคณบดี
 ผู้อำนวยการสำนักงานและผู้อำนวยการกอง
- ☐ ผู้บริหารวิทยาเขต ได้แก่ รองอธิการบดีวิทยาเขต ผู้ช่วยอธิการบดีวิทยาเขต และ
 รองคณบดีวิทยาเขต
- ☐ อาจารย์ ได้แก่ ครู คศ.2 ครู คศ.3 อาจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์และรองศาสตราจารย์

3. การสอนของท่าน

- ☐ มีสอน ชั่วโมง/สัปดาห์ ☐ ไม่มีชั่วโมงสอน

ตอนที่ 2 แบบสอบถามสภาพ ปัญหาและความต้องการการบริหารแบบมีส่วนร่วมของสถาบัน การพลศึกษา ในปัจจุบัน

คำชี้แจง :

1. แบบสอบถามเป็นคำถามแบบเลือกตอบและแบบมาตราส่วนประมาณค่า ซึ่งถามเกี่ยวกับสภาพ ปัญหาและความต้องการการบริหารแบบมีส่วนร่วมของสถาบันการพลศึกษา ในปัจจุบัน

2. แบบสอบถามชุดนี้ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัยเท่านั้น จะไม่มีผลกระทบต่อ การปฏิบัติงานในหน้าที่และสถานภาพของท่านแต่ประการใด เพราะการวิเคราะห์ข้อมูลจะปรากฏผลออกมาเป็นภาพรวม ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาการบริหารแบบมีส่วนร่วมของสถาบัน การพลศึกษาทั้ง 17 วิทยาเขต

ในฐานะที่ท่านเกี่ยวข้องกับการบริหารและจัดการศึกษาในสถาบันการพลศึกษา ขอให้ท่าน พิจารณา ดังนี้

1) แบบสอบถามสภาพ การบริหารแบบมีส่วนร่วมของสถาบันการพลศึกษา

ขอให้ท่านทำเครื่องหมาย ☒ ลงในช่อง ☐ สภาพการดำเนินการในประเด็นต่างๆ

จำนวน 67 ข้อ ว่า มีการดำเนินการ หรือ ไม่มีการดำเนินการ และ

2) แบบสอบถามปัญหาและความต้องการ การบริหารแบบมีส่วนร่วมของสถาบัน การพลศึกษา

ขอให้ท่านทำเครื่องหมาย ☒ ลงในระดับปัญหาและระดับความต้องการ ในประเด็นต่างๆ

จำนวน 67 ข้อ ว่า มีอยู่ในระดับใด โดยกำหนดคะแนนและความหมายดังต่อไปนี้

- 5 หมายถึง มีปัญหาและมีความต้องการอยู่ในระดับมากที่สุด
- 4 หมายถึง มีปัญหาและมีความต้องการอยู่ในระดับมาก
- 3 หมายถึง มีปัญหาและมีความต้องการอยู่ในระดับปานกลาง
- 2 หมายถึง มีปัญหาและมีความต้องการอยู่ในระดับน้อย
- 1 หมายถึง มีปัญหาและมีความต้องการอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

คำชี้แจง : โปรดให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการบริหารแบบมีส่วนร่วมของสถาบัน การพลศึกษา 4 ด้าน ได้แก่ ด้านการสอน ด้านการวิจัย ด้านการบริการวิชาการสังคมและ ด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

การบริหารแบบมีส่วนร่วม ของสถาบันการศึกษา	สภาพการ ดำเนินการ	ระดับปัญหา					ระดับความต้องการ				
		5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
35. การพิจารณาบุคคลเข้าร่วม ประชุมสัมมนาวิชาการเพื่อ พัฒนาการวิจัย	☐ มีการ ดำเนินการ ☐ ไม่มีการ ดำเนินการ										
ด้านบริการวิชาการสังคม											
36. การวางแผนกลยุทธ์ การบริการวิชาการสังคม	☐ มีการ ดำเนินการ ☐ ไม่มีการ ดำเนินการ										
37. การกำหนดนโยบายการ บริการวิชาการสังคม	☐ มีการ ดำเนินการ ☐ ไม่มีการ ดำเนินการ										
38. การจัดทำแผนงาน การบริการวิชาการสังคม	☐ มีการ ดำเนินการ ☐ ไม่มีการ ดำเนินการ										
39. การจัดหน่วยงานบริการ วิชาการสังคมที่มี การดำเนินงานเชื่อมโยง ระหว่างส่วนกลางกับ วิทยาเขต	☐ มีการ ดำเนินการ ☐ ไม่มีการ ดำเนินการ										
40. การมอบหมาย การดำเนินงานด้าน การบริการวิชาการสังคม	☐ มีการ ดำเนินการ ☐ ไม่มีการ ดำเนินการ										
41. การกำกับติดตาม การดำเนินงานด้าน การบริการวิชาการสังคม	☐ มีการ ดำเนินการ ☐ ไม่มีการ ดำเนินการ										

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม (โปรดระบุ)

1. ด้านการสอน.....

.....

2. ด้านการวิจัย.....

.....

3. ด้านการบริการวิชาการสังคม.....

.....

4. ด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม.....

.....

ขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

แบบสอบถาม ขั้นตอนที่ 2

การประชุมสนทนากลุ่ม

ส่วนที่ 1 แบบประเมินค่าความเหมาะสมของรูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วม สถาบันการพลศึกษา

คำชี้แจง

แบบประเมินค่าความเหมาะสมของรูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วม สถาบัน
การพลศึกษา ประกอบด้วย 3 แผนผัง ที่ผู้วิจัยได้เสนอไว้ ดังนี้

1. แผนผังโครงสร้างการบริหารแบบมีส่วนร่วมสถาบันการพลศึกษา
2. แผนผังหลักการบริหารแบบมีส่วนร่วมของสถาบันการพลศึกษา
3. แผนผังรูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วมของสถาบันการพลศึกษา

ในฐานะที่ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญ ขอให้ท่านพิจารณาว่าเนื้อหาสาระในประเด็นต่างๆ ของ
รูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วมของสถาบันการพลศึกษา 3 แผนผัง โดยมีรายละเอียด 4 ด้าน
ได้แก่ ด้านการสอน ด้านการวิจัย ด้านการบริการวิชาการสังคม และด้านการทำนุบำรุงศิลป
วัฒนธรรม ดังกล่าวนี้นี้ว่า มีความเหมาะสม ในระดับใด

โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ที่ตรงกับระดับความเหมาะสมที่ท่านเลือก โดยพิจารณา
ตามเกณฑ์ดังต่อไปนี้

- 5 หมายถึง มีความเหมาะสมมากที่สุด
- 4 หมายถึง มีความเหมาะสมมาก
- 3 หมายถึง มีความเหมาะสมปานกลาง
- 2 หมายถึง มีความเหมาะสมน้อย
- 1 หมายถึง มีความเหมาะสมน้อยที่สุด

ขอขอบพระคุณท่านเป็นอย่างสูงยิ่งที่ให้การอนุเคราะห์

นายศรัณย์ เจียรน้อย

นิสิตระดับปริญญาเอก หลักสูตรการศึกษาคุณูปการ
สาขาวิชาการบริหารพลศึกษาและกีฬา

แบบประเมินความเหมาะสมของรูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วม
สถาบันการพลศึกษา

ที่	รูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วม	ระดับความเหมาะสม				
		5	4	3	2	1
	ด้านการสอน					
1	ควรกำหนดนโยบาย หรือทิศทาง หรือยุทธศาสตร์ที่ให้ความสำคัญกับการสอนแบบมีส่วนร่วมของวิทยาเขต คณะและสำนักงานอธิการบดี					
2	ควรให้นโยบาย หรือทิศทาง ที่แสดงให้เห็นความสำคัญของการสอนแบบมีส่วนร่วม					
3	ควรสื่อสารนโยบาย หรือทิศทาง หรือยุทธศาสตร์ ที่ให้ความสำคัญกับการสอนแบบมีส่วนร่วมให้ทราบทั่วกันทั้งองค์กร					
4	ควรวิเคราะห์กำหนดกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เกี่ยวข้องกับการสอนแบบมีส่วนร่วม					
5	ควรจัดทำแผน หรือแนวทางในการขับเคลื่อนการสอนแบบมีส่วนร่วมที่เป็นรูปธรรมชัดเจน					
6	ควรกำหนดบุคลากรรับผิดชอบที่ชัดเจน เพื่อผลักดัน หรือขับเคลื่อนการสอนแบบมีส่วนร่วม					
7	ควรกำหนดหน่วยงานรับผิดชอบที่ชัดเจน เพื่อผลักดัน หรือขับเคลื่อนการสอน					
8	ควรจัดทำคู่มือ หรือแนวทางการสร้างกระบวนการการสอนแบบมีส่วนร่วมสำหรับบุคลากรเพื่อใช้เป็นแนวทางการปฏิบัติงาน					
9	ควรพัฒนาความรู้ และทักษะของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในหน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้เอื้อต่อการสร้างกระบวนการสอนแบบมีส่วนร่วม รวมทั้งมีการประเมินผลความรู้ความเข้าใจด้วย					
10	ควรจัดทำระบบฐานข้อมูลเครือข่าย ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการสอนแบบมีส่วนร่วมระหว่างวิทยาเขต คณะและสำนักงานอธิการบดี หรือกลุ่มเครือข่ายอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง					
11	ควรปรับปรุงระบบฐานข้อมูลการสอนแบบมีส่วนร่วมที่จัดทำขึ้นให้ทันสมัยและถูกต้องอย่างสม่ำเสมอ					

ที่	รูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วม	ระดับความเหมาะสม				
		5	4	3	2	1
12	ควรนำข้อมูลเครือข่ายวิทยาเขต คณะและสำนักงานอธิการบดี หรือเครือข่ายอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับการสอนแบบมีส่วนร่วมไปใช้ประโยชน์					
13	ควรให้ข้อมูลข่าวสาร หรือสนับสนุนข้อมูลที่เป็นต่อการสอนแบบมีส่วนร่วม ให้กับภาคส่วนต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง และการรับฟังความคิดเห็น รวมกันไม่น้อยกว่า 3 ช่องทาง					
14	ควรสรุปและนำความคิดเห็นผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เกี่ยวข้องมาเป็นข้อมูลประกอบ เพื่อปรับปรุง/ พัฒนา หรือดำเนินกิจกรรมการสอนแบบมีส่วนร่วม ตามภารกิจหลัก ไม่น้อยกว่า 2 กิจกรรม/ โครงการ ขึ้นไป					
15	ควรมีคณะกรรมการ หรือคณะทำงาน ของวิทยาเขต คณะและสำนักงานอธิการบดี ที่ครอบคลุมกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ให้มีบทบาทร่วมในการกำหนดแผนงานโครงการและติดตามผลการดำเนินการการสอนแบบมีส่วนร่วม					
16	ควรมีระบบการจัดสรรงบประมาณ/ ทรัพยากรอื่น เพื่อสนับสนุนการดำเนินงานที่เป็นการส่งเสริมการสอนแบบมีส่วนร่วม					
17	ควรมีระบบในการเปิดให้ภาคส่วนอื่น เข้ามามีส่วนร่วม ในการสนับสนุนงบประมาณ/ ทรัพยากร เพื่อส่งเสริมการดำเนินการแก้ไขปัญหา หรือการสอนแบบมีส่วนร่วม					
18	ควรบูรณาการ หรือการประสานความร่วมมือการสอนแบบมีส่วนร่วม ระหว่างวิทยาเขต คณะและสำนักงานอธิการบดี หน่วยงานภาครัฐและภาคส่วนอื่นที่เกี่ยวข้อง					
19	ควรเสนอโครงการตัวอย่างและการสรุปความสำเร็จ หรือบทเรียนจากการดำเนินโครงการ ที่ใช้แนวคิดการสอนแบบมีส่วนร่วม ในระดับความร่วมมือ (Collaboration)					
20	ควรประชาสัมพันธ์และเผยแพร่การสอนแบบมีส่วนร่วม เพื่อขยายผลแนวทางการปฏิบัติที่ดี ไปยังวิทยาเขต คณะและสำนักงานอธิการบดีอย่างทั่วถึง อย่างน้อย 3 ช่องทาง					

ที่	รูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วม	ระดับความเหมาะสม				
		5	4	3	2	1
21	ควรประเมินผลการรับรู้ของวิทยาเขต คณะและสำนักงานอธิการบดีเกี่ยวกับการประชาสัมพันธ์และเผยแพร่การสอนแบบมีส่วนร่วม เพื่อขยายผลแนวทางการปฏิบัติที่ดีในการเปิดโอกาสให้เข้ามามีส่วนร่วม					
22	ควรประเมินระดับความพึงพอใจ การสอนแบบมีส่วนร่วมของวิทยาเขต คณะและสำนักงานอธิการบดี หรือความเชื่อมั่นของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เกี่ยวข้อง					
	ด้านการวิจัย					
1	ควรกำหนดนโยบาย หรือทิศทาง หรือยุทธศาสตร์ที่ให้ความสำคัญกับการวิจัยแบบมีส่วนร่วมของวิทยาเขต คณะและสำนักงานอธิการบดี					
2	ควรให้นโยบาย หรือทิศทาง ที่แสดงให้เห็นความสำคัญของการวิจัยแบบมีส่วนร่วม					
3	ควรสื่อสารนโยบาย หรือทิศทาง หรือยุทธศาสตร์ ที่ให้ความสำคัญกับการวิจัยแบบมีส่วนร่วมให้ทราบทั่วกันทั้งองค์กร					
4	ควรวิเคราะห์กำหนดกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยแบบมีส่วนร่วม					
5	ควรจัดทำแผน หรือแนวทางในการขับเคลื่อนการวิจัยแบบมีส่วนร่วมที่เป็นรูปธรรมชัดเจน					
6	ควรกำหนดบุคลากรรับผิดชอบที่ชัดเจน เพื่อผลักดัน หรือขับเคลื่อนการวิจัยแบบมีส่วนร่วม					
7	ควรกำหนดหน่วยงานรับผิดชอบที่ชัดเจน เพื่อผลักดัน หรือขับเคลื่อนการวิจัย					
8	ควรจัดทำคู่มือ หรือแนวทางการสร้างกระบวนการวิจัยแบบมีส่วนร่วมสำหรับบุคลากรเพื่อใช้เป็นแนวทางการปฏิบัติงาน					
9	ควรพัฒนาความรู้ และทักษะของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในหน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้เอื้อต่อการสร้างกระบวนการวิจัยแบบมีส่วนร่วม รวมทั้งมีการประเมินผลความรู้ความเข้าใจด้วย					

ที่	รูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วม	ระดับความเหมาะสม				
		5	4	3	2	1
10	ควรจัดทำระบบฐานข้อมูลเครือข่าย ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการวิจัยแบบมีส่วนร่วมระหว่างวิทยาเขต คณะและสำนักงานอธิการบดี หรือกลุ่มเครือข่ายอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง					
11	ควรปรับปรุงระบบฐานข้อมูลการวิจัยแบบมีส่วนร่วมที่จัดทำขึ้นให้ทันสมัยและถูกต้องอย่างสม่ำเสมอ					
12	ควรนำข้อมูลเครือข่ายวิทยาเขต คณะและสำนักงานอธิการบดี หรือเครือข่ายอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยแบบมีส่วนร่วมไปใช้ประโยชน์					
13	ควรให้ข้อมูลข่าวสาร หรือสนับสนุนข้อมูลที่เป็นต่อการวิจัยแบบมีส่วนร่วม ให้กับภาคส่วนต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง และการรับฟังความคิดเห็น รวมกันไม่น้อยกว่า 3 ช่องทาง					
14	ควรสรุปและนำความคิดเห็นผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เกี่ยวข้องมาเป็นข้อมูลประกอบ เพื่อปรับปรุง/ พัฒนา หรือดำเนินกิจกรรมการวิจัยแบบมีส่วนร่วม ตามภารกิจหลัก ไม่น้อยกว่า 2 กิจกรรม/ โครงการขึ้นไป					
15	ควรมีคณะกรรมการ หรือคณะทำงาน ของวิทยาเขต คณะและสำนักงานอธิการบดี ที่ครอบคลุมกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ให้มีบทบาทร่วมในการกำหนดแผนงานโครงการและติดตามผลการดำเนินการวิจัยแบบมีส่วนร่วม					
16	ควรมีระบบการจัดสรรงบประมาณ/ ทรัพยากรอื่น เพื่อสนับสนุนการดำเนินงานที่เป็นการส่งเสริมการวิจัยแบบมีส่วนร่วม					
17	ควรมีระบบในการเปิดให้ภาคส่วนอื่น เข้ามามีส่วนร่วมในการสนับสนุนงบประมาณ/ ทรัพยากร เพื่อส่งเสริมการดำเนินการ การแก้ปัญหา หรือการวิจัยแบบมีส่วนร่วม					
18	ควรบูรณาการ หรือการประสานความร่วมมือการวิจัยแบบมีส่วนร่วม ระหว่างวิทยาเขต คณะและสำนักงานอธิการบดี หน่วยงานภาครัฐและภาคส่วนอื่นที่เกี่ยวข้อง					
19	ควรเสนอโครงการตัวอย่างและการสรุปความสำเร็จ หรือบทเรียนจากการดำเนินโครงการ ที่ใช้แนวคิดการวิจัยแบบมีส่วนร่วม ในระดับความร่วมมือ (Collaboration)					

ที่	รูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วม	ระดับความเหมาะสม				
		5	4	3	2	1
20	ควรประชาสัมพันธ์และเผยแพร่การวิจัยแบบมีส่วนร่วม เพื่อขยายผลแนวทางการปฏิบัติที่ดี ไปยังวิทยาเขต คณะและสำนักงานอธิการบดีอย่างทั่วถึง อย่างน้อย 3 ช่องทาง					
21	ควรประเมินผลการรับรู้ของวิทยาเขต คณะและสำนักงานอธิการบดีเกี่ยวกับการประชาสัมพันธ์และเผยแพร่การวิจัยแบบมีส่วนร่วม เพื่อขยายผลแนวทางการปฏิบัติที่ดีในการเปิดโอกาสให้เข้ามามีส่วนร่วม					
22	ควรประเมินระดับความพึงพอใจ การวิจัยแบบมีส่วนร่วมของวิทยาเขต คณะและสำนักงานอธิการบดี หรือความเชื่อมั่นของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เกี่ยวข้อง					
	ด้านการบริการวิชาการสังคม					
1	ควรกำหนดนโยบาย หรือทิศทาง หรือยุทธศาสตร์ที่ให้ความสำคัญกับการบริการวิชาการสังคมแบบมีส่วนร่วมของวิทยาเขต คณะและสำนักงานอธิการบดี					
2	ควรให้นโยบาย หรือทิศทาง ที่แสดงให้เห็นความสำคัญของการบริการวิชาการสังคมแบบมีส่วนร่วม					
3	ควรสื่อสารนโยบาย หรือทิศทาง หรือยุทธศาสตร์ ที่ให้ความสำคัญกับการบริการวิชาการสังคมแบบมีส่วนร่วมให้ทราบทั่วกันทั้งองค์กร					
4	ควรวิเคราะห์กำหนดกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เกี่ยวข้องกับการบริการวิชาการสังคมแบบมีส่วนร่วม					
5	ควรจัดทำแผน หรือแนวทางในการขับเคลื่อนการบริการวิชาการสังคมแบบมีส่วนร่วมที่เป็นรูปธรรมชัดเจน					
6	ควรกำหนดบุคลากรรับผิดชอบที่ชัดเจน เพื่อผลักดัน หรือขับเคลื่อนการบริการวิชาการสังคมแบบมีส่วนร่วม					
7	ควรกำหนดหน่วยงานรับผิดชอบที่ชัดเจน เพื่อผลักดัน หรือขับเคลื่อนการบริการวิชาการสังคม					
8	ควรจัดทำคู่มือ หรือแนวทางการสร้างกระบวนการบริการวิชาการสังคมแบบมีส่วนร่วมสำหรับบุคลากรเพื่อใช้เป็นแนวทางการปฏิบัติงาน					

ที่	รูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วม	ระดับความเหมาะสม				
		5	4	3	2	1
9	ควรพัฒนาความรู้ และทักษะของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในหน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้เอื้อต่อการสร้างกระบวนการบริการวิชาการสังคมแบบมีส่วนร่วมรวมทั้งมีการประเมินผลความรู้ความเข้าใจด้วย					
10	ควรจัดทำระบบฐานข้อมูลเครือข่าย ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการบริการวิชาการสังคมแบบมีส่วนร่วมระหว่างวิทยาเขต คณะและสำนักงานอธิการบดี หรือกลุ่มเครือข่ายอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง					
11	ควรปรับปรุงระบบฐานข้อมูลการบริการวิชาการสังคมแบบมีส่วนร่วมที่จัดทำขึ้นให้ทันสมัยและถูกต้องอย่างสม่ำเสมอ					
12	ควรนำข้อมูลเครือข่ายวิทยาเขต คณะและสำนักงานอธิการบดี หรือเครือข่ายอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับการบริการวิชาการสังคมแบบมีส่วนร่วมไปใช้ประโยชน์					
13	ควรให้ข้อมูลข่าวสาร หรือสนับสนุนข้อมูลที่เป็นต่อการบริการวิชาการสังคมแบบมีส่วนร่วม ให้กับภาคส่วนต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง และการรับฟังความคิดเห็น รวมกันไม่น้อยกว่า 3 ช่องทาง					
14	ควรสรุปและนำความคิดเห็นผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เกี่ยวข้องมาเป็นข้อมูลประกอบ เพื่อปรับปรุง/ พัฒนา หรือดำเนินกิจกรรมการบริการวิชาการสังคมแบบมีส่วนร่วม ตามภารกิจหลัก ไม่น้อยกว่า 2 กิจกรรม/ โครงการขึ้นไป					
15	ควรมีคณะกรรมการ หรือคณะทำงาน ของวิทยาเขต คณะและสำนักงานอธิการบดี ที่ครอบคลุมกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ให้มีบทบาทร่วมในการกำหนดแผนงานโครงการและติดตามผลการดำเนินการบริการวิชาการสังคมแบบมีส่วนร่วม					
16	ควรมีระบบการจัดสรรงบประมาณ/ ทรัพยากรอื่น เพื่อสนับสนุนการดำเนินงานที่เป็นการส่งเสริมการบริการวิชาการสังคมแบบมีส่วนร่วม					
17	ควรมีระบบในการเปิดให้ภาคส่วนอื่น เข้ามามีส่วนร่วมในการสนับสนุนงบประมาณ/ ทรัพยากร เพื่อส่งเสริมการดำเนินการ การแก้ปัญหา หรือการบริการวิชาการสังคมแบบมีส่วนร่วม					

ที่	รูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วม	ระดับความเหมาะสม				
		5	4	3	2	1
18	ควรบูรณาการ หรือการประสานความร่วมมือการบริการวิชาการ สังคมแบบมีส่วนร่วม ระหว่างวิทยาเขต คณะและสำนักงาน อธิการบดี หน่วยงานภาครัฐและภาคส่วนอื่นที่เกี่ยวข้อง					
19	ควรเสนอโครงการตัวอย่างและการสรุปความสำเร็จ หรือบทเรียน จากการดำเนินโครงการ ที่ใช้แนวคิดการบริการวิชาการสังคมแบบมีส่วนร่วม ในระดับความร่วมมือ (Collaboration)					
20	ควรประชาสัมพันธ์และเผยแพร่การบริการวิชาการสังคมแบบมีส่วนร่วม เพื่อขยายผลแนวทางการปฏิบัติที่ดี ไปยังวิทยาเขต คณะและสำนักงานอธิการบดีอย่างทั่วถึง อย่างน้อย 3 ช่องทาง					
21	ควรประเมินผลการรับรู้ของวิทยาเขต คณะและสำนักงาน อธิการบดีเกี่ยวกับการประชาสัมพันธ์และเผยแพร่การบริการ วิชาการสังคมแบบมีส่วนร่วม เพื่อขยายผลแนวทางการปฏิบัติที่ดี ในการเปิดโอกาสให้เข้ามามีส่วนร่วม					
22	ควรประเมินระดับความพึงพอใจ การบริการวิชาการสังคมแบบมีส่วนร่วมของวิทยาเขต คณะและสำนักงานอธิการบดี หรือความ เชื่อมั่นของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เกี่ยวข้อง					
	ด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม					
1	ควรกำหนดนโยบาย หรือทิศทาง หรือยุทธศาสตร์ที่ให้ความสำคัญ กับการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมแบบมีส่วนร่วมของวิทยาเขต คณะและสำนักงานอธิการบดี					
2	ควรให้นโยบาย หรือทิศทาง ที่แสดงให้เห็นความสำคัญของการ ทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมแบบมีส่วนร่วม					
3	ควรสื่อสารนโยบาย หรือทิศทาง หรือยุทธศาสตร์ ที่ให้ความสำคัญ กับการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมแบบมีส่วนร่วมให้ทราบทั่วกันทั้ง องค์การ					
4	ควรวิเคราะห์กำหนดกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เกี่ยวข้องกับ การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมแบบมีส่วนร่วม					
5	ควรจัดทำแผน หรือแนวทางในการขับเคลื่อนการทำนุบำรุง ศิลปวัฒนธรรมแบบมีส่วนร่วมที่เป็นรูปธรรมชัดเจน					

ที่	รูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วม	ระดับความเหมาะสม				
		5	4	3	2	1
6	ควรกำหนดบุคลากรรับผิดชอบที่ชัดเจน เพื่อผลักดัน หรือขับเคลื่อนการดำเนินงานศิลปวัฒนธรรมแบบมีส่วนร่วม					
7	ควรกำหนดหน่วยงานรับผิดชอบที่ชัดเจน เพื่อผลักดัน หรือขับเคลื่อนการดำเนินงานศิลปวัฒนธรรม					
8	ควรจัดทำคู่มือ หรือแนวทางการสร้างกระบวนการดำเนินงานศิลปวัฒนธรรมแบบมีส่วนร่วมสำหรับบุคลากรเพื่อใช้เป็นแนวทางการปฏิบัติงาน					
9	ควรพัฒนาความรู้ และทักษะของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในหน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้เอื้อต่อการสร้างกระบวนการดำเนินงานศิลปวัฒนธรรมแบบมีส่วนร่วมรวมทั้งมีการประเมินผลความรู้ความเข้าใจด้วย					
10	ควรจัดทำระบบฐานข้อมูลเครือข่าย ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการบริการดำเนินงานศิลปวัฒนธรรมแบบมีส่วนร่วมระหว่างวิทยาเขต คณะและสำนักงานอธิการบดี หรือกลุ่มเครือข่ายอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง					
11	ควรปรับปรุงระบบฐานข้อมูลการบริการดำเนินงานศิลปวัฒนธรรมแบบมีส่วนร่วมที่จัดทำขึ้นให้ทันสมัยและถูกต้องอย่างสม่ำเสมอ					
12	ควรนำข้อมูลเครือข่ายวิทยาเขต คณะและสำนักงานอธิการบดี หรือเครือข่ายอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานศิลปวัฒนธรรมแบบมีส่วนร่วมไปใช้ประโยชน์					
13	ควรให้ข้อมูลข่าวสาร หรือสนับสนุนข้อมูลที่จำเป็นต่อการดำเนินงานศิลปวัฒนธรรมแบบมีส่วนร่วม ให้กับภาคส่วนต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง และการรับฟังความคิดเห็น รวมกัน ไม่น้อยกว่า 3 ช่องทาง					
14	ควรสรุปและนำความคิดเห็นผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เกี่ยวข้องมาเป็นข้อมูลประกอบ เพื่อปรับปรุง/ พัฒนา หรือดำเนินกิจกรรมการดำเนินงานศิลปวัฒนธรรมแบบมีส่วนร่วม ตามภารกิจหลัก ไม่น้อยกว่า 2 กิจกรรม/ โครงการขึ้นไป					

ที่	รูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วม	ระดับความเหมาะสม				
		5	4	3	2	1
15	ควรมีคณะกรรมการ หรือคณะทำงาน ของวิทยาเขต คณะและสำนักงานอธิการบดี ที่ครอบคลุมกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ให้มีบทบาทร่วมในการกำหนดแผนงานโครงการและติดตามผลการดำเนินการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมแบบมีส่วนร่วม					
16	ควรมีระบบการจัดสรรงบประมาณ/ ทรัพยากรอื่น เพื่อสนับสนุนการดำเนินงานที่เป็นการส่งเสริมการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมแบบมีส่วนร่วม					
17	ควรมีระบบในการเปิดให้ภาคส่วนอื่น เข้ามามีส่วนร่วมในการสนับสนุนงบประมาณ/ ทรัพยากร เพื่อส่งเสริมการดำเนินการ การแก้ปัญหา หรือการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมแบบมีส่วนร่วม					
18	ควรบูรณาการ หรือการประสานความร่วมมือการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมแบบมีส่วนร่วม ระหว่างวิทยาเขต คณะและสำนักงานอธิการบดี หน่วยงานภาครัฐและภาคส่วนอื่นที่เกี่ยวข้อง					
19	ควรเสนอโครงการตัวอย่างและการสรุปความสำเร็จ หรือบทเรียนจากการดำเนินโครงการ ที่ใช้แนวคิดการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมแบบมีส่วนร่วม ในระดับความร่วมมือ (Collaboration)					
20	ควรประชาสัมพันธ์และเผยแพร่การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมแบบมีส่วนร่วม เพื่อขยายผลแนวทางการปฏิบัติที่ดี ไปยังวิทยาเขต คณะและสำนักงานอธิการบดี อย่างทั่วถึง อย่างน้อย 3 ช่องทาง					
21	ควรประเมินผลการรับรู้ของวิทยาเขต คณะและสำนักงานอธิการบดีเกี่ยวกับการประชาสัมพันธ์และเผยแพร่การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมแบบมีส่วนร่วม เพื่อขยายผลแนวทางการปฏิบัติที่ดีในการเปิดโอกาสให้เข้ามามีส่วนร่วม					
22	ควรประเมินระดับความพึงพอใจ การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมแบบมีส่วนร่วมของวิทยาเขต คณะและสำนักงานอธิการบดี หรือความเชื่อมั่นของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เกี่ยวข้อง					

ถ้าท่านมีข้อเสนอแนะอื่นใด โปรดระบุ

1. ด้านการสอน

.....

2. ด้านการวิจัย

.....

3. ด้านการบริการวิชาการสังคม

.....

4. ด้านการทํานุบํารุงศิลปวัฒนธรรม

.....

ส่วนที่ 2 แบบประเมินความสอดคล้องของรูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วม สถาบันการพลศึกษา

คำชี้แจง

แบบประเมิน ฉบับนี้ เป็นแบบประเมินค่าดัชนีความสอดคล้องของรูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วม สถาบันการพลศึกษา โดยเสนอไว้เป็นเนื้อหาสาระตามเอกสารที่แนบ

ในฐานะที่ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญ ขอให้ท่านพิจารณาความสอดคล้องของรูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วม สถาบันการพลศึกษา แบ่งออกเป็น 6 ด้าน ได้แก่ ด้านหลักการของรูปแบบ ด้านจุดมุ่งหมายของรูปแบบ ด้านหลักการของการบริหารแบบมีส่วนร่วม ด้านเนื้อหาสาระของรูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วม ด้านการประเมินผลการบริหารแบบมีส่วนร่วมและด้านความสำเร็จของการบริหารงานแบบมีส่วนร่วม ว่ามีความสอดคล้องต่อการนำเสนอรูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วมของสถาบันการพลศึกษาในระดับใด

โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ที่ตรงกับระดับความสอดคล้องที่ท่านเลือก โดยพิจารณาตามเกณฑ์ดังต่อไปนี้

- 5 หมายถึง รูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วมของสถาบันการพลศึกษา มีความสอดคล้องอย่างยิ่ง
- 4 หมายถึง รูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วมของสถาบันการพลศึกษา มีความสอดคล้อง
- 3 หมายถึง ไม่แน่ใจว่ารูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วมของสถาบันการพลศึกษา มีความสอดคล้อง
- 2 หมายถึง รูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วมของสถาบันการพลศึกษา ไม่มีความสอดคล้อง
- 1 หมายถึง รูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วมของสถาบันการพลศึกษา ไม่มีความสอดคล้องอย่างยิ่ง

ขอขอบพระคุณท่านเป็นอย่างสูงยิ่งที่ให้การอนุเคราะห์

นายศรัณย์ เจียรนัย

นิติระดับปริญญาเอก หลักสูตรการศึกษาดุสิตบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารพลศึกษาและกีฬา

แบบประเมินความสอดคล้องของรูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วม
สถาบันการพลศึกษา

ที่	รายละเอียดของรูปแบบ	ระดับความสอดคล้อง				
		5	4	3	2	1
1. หลักการของรูปแบบ						
1	รูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วมตรงตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย					
2	การเสนอรูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วมเป็นแผนผัง 3 ภาพ					
3	ความเชื่อมโยงของรูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วม					
4	ความเป็นแบบอย่างของรูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วม					
5	ความน่าเชื่อถือของรูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วม					
2. จุดมุ่งหมายของรูปแบบ						
1	การพัฒนาการบริหารงานแบบมีส่วนร่วมด้านการสอน					
2	การพัฒนาการบริหารงานแบบมีส่วนร่วมด้านการวิจัย					
3	การพัฒนาการบริหารงานแบบมีส่วนร่วมด้านการบริการวิชาการสังคม					
4	การพัฒนาการบริหารงานแบบมีส่วนร่วมด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม					
3. หลักการของการบริหารแบบมีส่วนร่วม						
1	การตัดสินใจการบริหารแบบมีส่วนร่วม					
2	การปฏิบัติงานการบริหารแบบมีส่วนร่วม					
3	การรับผลประโยชน์การบริหารแบบมีส่วนร่วม					
4	การประเมินผลการบริหารแบบมีส่วนร่วม					
4. เนื้อหาสาระของรูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วม						
1	การจัดโครงสร้างของรูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วม					
2	ความครอบคลุมของเนื้อหาในการบริหารแบบมีส่วนร่วม					
3	การสร้างวัฒนธรรมการทำงานแบบมีส่วนร่วม					
4	การเปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียมีส่วนร่วมในการทำงาน					
5. การประเมินผลการบริหารแบบมีส่วนร่วม						
1	การประเมินการดำเนินงานของสำนักยุทธศาสตร์การทำงานแบบมีส่วนร่วม					

ที่	รายละเอียดของรูปแบบ	ระดับความสอดคล้อง				
		5	4	3	2	1
2	การนำผลการประเมินการดำเนินงานของสำนักยุทธศาสตร์มาปรับปรุงแก้ไขการบริหารงานแบบมีส่วนร่วมเพื่อให้เกิดประสิทธิผลต่อไป					
3	การนำผลการประเมินการดำเนินงานของสำนักยุทธศาสตร์มาเผยแพร่ให้บุคลากรทุกคนที่เกี่ยวข้องทราบ เพื่อใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาต่อไป					

6.ความสำเร็จของการบริหารงานแบบมีส่วนร่วม

1	การตระหนักถึงความสำคัญของการบริหารแบบมีส่วนร่วม					
2	การสร้างเครือข่ายเพื่อการบริหารแบบมีส่วนร่วม					
3	การพัฒนาบุคลากรในการบริหารแบบมีส่วนร่วม					
4	การแก้ไขปัญหาจากการขาดการบริหารแบบมีส่วนร่วมได้					
5	การสร้างความเข้มแข็งให้กับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในการทำงานแบบมีส่วนร่วม					

ถ้าท่านมีข้อเสนอแนะอื่นใด โปรดระบุ

.....

.....

.....

.....

ขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

นายศรัณย์ เจียรน้อย

แบบสอบถาม ขั้นตอนที่ 3

เทคนิคเดลฟาย

ส่วนที่ 1 แบบประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของรูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วม สถาบันการพลศึกษา รอบที่ 1

คำชี้แจง

ในฐานะที่ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญ ขอให้ท่านพิจารณาความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของรูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วมของสถาบันการพลศึกษา ที่ผู้วิจัยได้เสนอเป็น สำนักยุทธศาสตร์การบริหารแบบมีส่วนร่วมของสถาบันการพลศึกษา แบ่งออกเป็น 4 ด้าน ได้แก่ ด้านการสอน ด้านการวิจัย ด้านการบริการวิชาการสังคม และด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม นั้นว่ามีความเหมาะสมและความเป็นไปได้ในระดับใด

โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ที่ตรงกับระดับความเหมาะสม ที่ท่านเลือก โดยพิจารณาตามเกณฑ์ดังต่อไปนี้

- 5 หมายถึง มีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด
- 4 หมายถึง มีความเหมาะสมในระดับมาก
- 3 หมายถึง มีความเหมาะสมในระดับปานกลาง
- 2 หมายถึง มีความเหมาะสมในระดับน้อย
- 1 หมายถึง มีความเหมาะสมในระดับน้อยที่สุด

และโปรดทำเครื่องหมาย ✓ ที่ตรงกับระดับความเป็นไปได้ที่ท่านเลือก โดยพิจารณาตามเกณฑ์ดังต่อไปนี้

- 5 หมายถึง ความเป็นไปได้ในระดับมากที่สุด
- 4 หมายถึง ความเป็นไปได้ในระดับมาก
- 3 หมายถึง ความเป็นไปได้ในระดับปานกลาง
- 2 หมายถึง ความเป็นไปได้ในระดับน้อย
- 1 หมายถึง ความเป็นไปได้ในระดับน้อยที่สุด

ขอขอบพระคุณท่านเป็นอย่างสูงยิ่งที่ให้การอนุเคราะห์

นายศรัณย์ เจียรนัย

นิสิตระดับปริญญาเอก หลักสูตรการศึกษาดุษฎีบัณฑิต

สาขาวิชาการบริหารพลศึกษาและกีฬา

ส่วนที่ 2 แบบประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของรูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วมของสถาบันการพลศึกษา รอบที่ 2

คำชี้แจง

ในฐานะที่ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญ ขอให้ท่านพิจารณาความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของรูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วมของสถาบันการพลศึกษา ที่ผู้วิจัยได้เสนอเป็น สำนักยุทธศาสตร์การบริหารแบบมีส่วนร่วมของสถาบันการพลศึกษา แบ่งออกเป็น 4 ด้าน ได้แก่ ด้านการสอน ด้านการวิจัย ด้านการบริการวิชาการสังคม และด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม นั้นว่ามีความเหมาะสมและความเป็นไปได้ในระดับใด

โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ที่ตรงกับระดับความเหมาะสม ที่ท่านเลือก โดยพิจารณาตามเกณฑ์ดังต่อไปนี้

- 5 หมายถึง มีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด
- 4 หมายถึง มีความเหมาะสมในระดับมาก
- 3 หมายถึง มีความเหมาะสมในระดับปานกลาง
- 2 หมายถึง มีความเหมาะสมในระดับน้อย
- 1 หมายถึง มีความเหมาะสมในระดับน้อยที่สุด

และโปรดทำเครื่องหมาย ✓ ที่ตรงกับระดับความเป็นไปได้ที่ท่านเลือก โดยพิจารณาตามเกณฑ์ดังต่อไปนี้

- 5 หมายถึง ความเป็นไปได้ในระดับมากที่สุด
- 4 หมายถึง ความเป็นไปได้ในระดับมาก
- 3 หมายถึง ความเป็นไปได้ในระดับปานกลาง
- 2 หมายถึง ความเป็นไปได้ในระดับน้อย
- 1 หมายถึง ความเป็นไปได้ในระดับน้อยที่สุด

อนึ่ง ผู้วิจัยได้เสนอผลการพิจารณาคำตอบของผู้เชี่ยวชาญ 17 ท่าน ในรอบที่ 1 ดังนี้

คำมัยฐานที่เป็นกลุ่มคำตอบของผู้เชี่ยวชาญ ในรอบที่ 1 แทนด้วยสัญลักษณ์ ★

คำคำตอบของผู้เชี่ยวชาญคนนั้นในรอบที่ 1 แทนด้วยสัญลักษณ์ X

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณท่านเป็นอย่างสูง ที่ให้การอนุเคราะห์ตอบแบบสอบถามครั้งนี้เป็นอย่างดียิ่ง

นายศรัณย์ เจียรนัย

นิสิตหลักสูตรการศึกษาคุณวุฒิบัณฑิต

สาขาวิชาการบริหารพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ถ้าท่านมีข้อเสนอแนะอื่นใด โปรดระบุ

1. ด้านการสอน

.....

2. ด้านการวิจัย

.....

3. ด้านการบริการวิชาการสังคม

.....

4. ด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

.....

ขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

นายศรัณย์ เจียรน้อย

แบบสอบถาม

ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความเหมาะสมของรูปแบบ การบริหารแบบมีส่วนร่วมของสถาบันการพลศึกษา

.....

คำอธิบาย

ในฐานะที่ท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ ขอให้ท่านพิจารณาตอบแบบสอบถามความเหมาะสม โดยภาพรวม ของรูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วมของสถาบันการพลศึกษา ประกอบด้วย 3 แผนผัง ได้แก่ แผนผังโครงสร้างการบริหารแบบมีส่วนร่วมของสถาบันการพลศึกษา แผนผังหลักการบริหารแบบมีส่วนร่วมของสถาบันการพลศึกษา และแผนผังรูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วมของสถาบันการพลศึกษา ซึ่งแบ่งออกเป็น 4 ด้าน ได้แก่ ด้านการสอน ด้านการวิจัย ด้านการบริการวิชาการสังคมและด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

เมื่อท่านพิจารณาแล้ว โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ในช่อง ☐ ว่า เหมาะสม หรือ ไม่เหมาะสม ดังนี้

1. แผนผังโครงสร้างการบริหารแบบมีส่วนร่วมของสถาบันการพลศึกษา
☐ เหมาะสม ☐ ไม่เหมาะสม
 2. แผนผังหลักการบริหารแบบมีส่วนร่วมของสถาบันการพลศึกษา
☐ เหมาะสม ☐ ไม่เหมาะสม
 3. แผนผังรูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วมของสถาบันการพลศึกษา
☐ เหมาะสม ☐ ไม่เหมาะสม
1.1 ด้านการสอน	☐ เหมาะสม	☐ ไม่เหมาะสม
1.2 ด้านการวิจัย	☐ เหมาะสม	☐ ไม่เหมาะสม
1.3 ด้านการบริการวิชาการสังคม	☐ เหมาะสม	☐ ไม่เหมาะสม
1.4 ด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม	☐ เหมาะสม	☐ ไม่เหมาะสม

นายศรัณย์ เจียรน้อย

นิสิตระดับปริญญาเอก หลักสูตรการศึกษาคุณวุฒิบัณฑิต

สาขาวิชาการบริหารพลศึกษาและกีฬา

ประวัติย่อผู้วิจัย

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ ชื่อสกุล	นายศรัณย์ เจียรนัย
วันเดือนปีเกิด	27 เมษายน 2532
สถานที่เกิด	จังหวัดกรุงเทพมหานคร
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	52/444 ซอย 17 หมู่บ้านเมืองทองธานี ถนนแจ้งวัฒนะ-ปากเกร็ด 33 ตำบลบางพูด อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี 11120 โทรศัพท์ 089-6973073
ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน	นักพัฒนากีฬา
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	กรมพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา 154 ถนนพระราม 1 แขวงวังใหม่ เขตปทุมวัน กรุงเทพฯ 10130
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2546	ประกาศนียบัตรชั้นประถมศึกษาตอนต้นและตอนปลาย โรงเรียนประถมสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
พ.ศ. 2549	ประกาศนียบัตรชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลาย โรงเรียนมัธยมสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
พ.ศ. 2553	วิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชานันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
พ.ศ. 2555	ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการกีฬา นันทนาการและ การท่องเที่ยว (การจัดนันทนาการ) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
พ.ศ. 2559	การศึกษาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา (การบริหารพลศึกษาและกีฬา) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

.....